ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM PRO ZÁKLADNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

ZŠ SVĚTICE, PŘÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE

Základní škola Světice

1 OBSAH

1 OBSAH	2
2 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE	5
3 CHARAKTERISTIKA ŠKOLY	<i>.</i>
3.1 Úplnost a velikost školy	ϵ
3.2 Vybavení školy	ϵ
3.3 Součásti školy	
3.3.1 Školní družina	8
3.3.2 Výdejna jídel	8
3.4 Charakteristika pedagogického sboru	3
3.5 Charakteristika žáků	8
3.6 Dlouhodobé projekty, mezinárodní spolupráce	3
3.7 Spolupráce s rodiči a jinými subjekty	9
4 CHARAKTERISTIKA VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU	10
4.1. Seznam zkratek	10
4.2. Zaměření školy	10
4.3. Výchovné a vzdělávací strategie	11
4.4 Začlenění průřezových témat	16
4.5 Projekty	21
4.6 Zabezpečení výuky žáků nadaných a mimořádně nadaných	ch23
4.7 Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími po	třebami24
5 UČEBNÍ PLÁN I. STUPNĚ	25
5.1 Tabulace učebního plánu	25
5.2 Poznámky k učebnímu plánu	25
5.3 Učební osnovy	27
5.3.1 Jazyk a jazyková komunikace	27
5.3.2 Matematika a její aplikace	53
5.3.3 Informatika	70
5.3.4 Člověk a jeho svět	79
5.3.5 Umění a kultura	102
5.3.6 Člověk a zdraví	123

5.3.7 Člověk a svět práce	136
6 UČEBNÍ PLÁN II. STUPNĚ	146
6.1 Tabulace učebního plánu	146
6.2 Poznámky k učebnímu plánu	146
Učební osnovy	149
6.3.1 Jazyk a jazyková komunikace	149
6.3.2 Matematika a její aplikace	192
6.3.3 Informatika	213
6.3.4 Člověk a společnost	223
6.3.5 Člověk a příroda	243
6.3.6 Umění a kultura	280
6.3.7 Člověk a zdraví	293
6.3.8 Člověk a svět práce	305
6.3.9 Můj projekt	310
7 PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ	313
7.1 Charakteristika hodnocení	313
7.1.1 Učitel může získávat podklady pro hodnocení žáka zejména:	313
7.1.2 Nastavení kritérií hodnocení	313
7.1.3 Učitel oznamuje žákovi výsledek klasifikace	313
7.1.4 Písemné práce	314
7.1.5 Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu:	314
7.1.6 Vyučující hodnotí s ohledem na závěry pedagogicko-psychologických vyšetření	314
7.1.7 Hodnocení v případě dlouhodobé absence	314
7.1.8 Kritéria hodnocení	315
7.2 Formy hodnocení žáka	315
7.3 Charakteristika klasifikačních stupňů	315
7.3.1 Charakteristika klasifikačních stupňů slovního hodnocení pro $13.$ ročník	316
7.3.2 Charakteristika jednotlivých klasifikačních stupňů pro 4. – 9. ročník	316
7.4 Hodnocení žáků s podpůrnými opatřeními	317
7.5 Hodnocení nadaných žáků	318
7.6 Individuální vzdělávání	318
7.7 Vzdělávání cizinců	318
7.8 Hodnocení chování	318
7.8.1 Opatření k posílení kázně	319
7.8.2 Pochvaly	320
7.9 Celkové hodnocení	320

7.8.3 Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků	321
7.10 Opakování ročníku	321
7.11 Komisionální a opravná zkouška	321

2 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název vzdělávacího programu:	ZŠ Světice
	"Učíme se společně"
Název školy:	Základní škola Světice, příspěvková organizace IČO: 71295151
Adresa školy:	U Hřiště 151, 251 01 Světice – budova 1. stupně U Zvoničky 179, 251 01 Světice – budova 2. stupně U Hřiště 419, 251 01 Světice – budova 1. a 2. stupně
Ředitelka:	Mgr. Bc. Pavla Žižková, DiS.
Zástupce ředitelky:	Mgr. Olga Kozačová; Mgr. Monika Cibulková
Koordinátor ŠVP:	Mgr. Antónia Sochovičová, PhD.
Kontakty:	+420 317 704 957 skolasvetice@skolasvetice.cz
Webové stránky:	www.skolasvetice.cz
Údaje o zřizovateli:	Obec Světice, okres Praha – východ se sídlem U Hřiště 151, Světice, 251 01 IČO: 00240826
Platnost dokumentu:	od 1. 9. 2021
Číslo jednací:	ZŠ79/2016
Podpis statutárního zástupce ředitele	e:

3 CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

3.1 Úplnost a velikost školy

Škola se nachází v malé obci Světice, okres Praha – východ, Říčansko.

Základní škola Světice byla založena v roce 2013. První 3 učebny vznikly postupnou rekonstrukcí místností v Kulturním domě ve Světicích. V roce 2013 tak vznikla v obci Světice historicky první státní základní škola spádová s 1. stupněm pro děti ze Světic, a po dohodě s obcí Klokočná, také pro děti z Klokočné.

V roce 2015 byla dokončena dřevostavba se 4 novými učebnami, která je s Kulturním domem propojena krčkem. Vznikl tak komplex 1. stupně ZŠ Světice o 6 kmenových třídách.

Ve školním roce 2016/2017 byla nově zahájena výuka i pro žáky 2. stupně.

Ve školním roce 2017/2018 se škola rozšířila o novou budovu 2. stupně (U Zvoničky 179, 251 01 Světice). Na výstavbě nové budovy 2. stupně se podílely obce Světice a Tehov, proto byla obcí Světice vydána vyhláška o spádovosti tehovských žáků do světické školy. Od roku 2018 mají tedy tehovští žáci přednostní právo o přijetí do 6. ročníku ZŠ Světice a dokončit tak povinnou školní docházku ve světické škole.

Ve školní roce 2021/22 se škola opět rozšířila o další školní budovu (U Hřiště 419, 251 01 Světice), kde jsou umístěné 3 kmenové učebny pro 1. nebo 2. stupeň, odborná učebna pro pracovní činnosti a učebna pro volnočasové aktivity školní družiny.

Celková kapacita školy je od školního roku 2021/2022 schválená na 364 žáků. Budova 1. stupně U Hřiště 151 má kapacitu 144 žáků, budova 2. stupně U Zvoničky 179 má kapacitu 160 žáků a nová budova U Hřiště 419 má kapacitu 60 žáků.

Na prvním stupni má většina ročníků po jedné třídě, na druhém stupni jsou to většinou dvě paralelní třídy v ročníku.

Poloha školy v klidné části obce napomáhá naplňovat její koncepci, která je zaměřena na harmonický rozvoj osobnosti každého žáka. Snadná dostupnost obecní louky, hřiště a lesa nabízí možnost výuky venku i didaktické herní prvky se zaměřením na ekologickou a environmentální výchovou. Dopravní spojení do obce je autobusové, vlakové a automobilové.

3.2 Vybavení školy

Základní škola má od školního roku 2021/22 k dispozici tři školní budovy:

- Budova 1. stupně U Hřiště 151, 251 01 Světice (6 kmenových učeben, tělocvična, spolkový sál, sborovna, ředitelna, 2 kanceláře, šatna s šatními boxy). U budovy se nachází prostor, kde je plánována školní zahrada.
- Budova 2. stupně U Zvoničky 179, 251 01 Světice (7 kmenových učeben, 3 speciální učebny

 kuchyňka, učebna informatiky a přírodovědná učebna, kancelář a menší sborovny, šatna s uzamykatelnými šatními skříňkami a uzamykatelnými šatními boxy na pomůcky žáků). U budovy se nachází venkovní atrium.
- Budova 1. a 2. stupně U Hřiště 419, 251 01 Světice (3 kmenové učebny, 1 speciální učebna dílny, sborovna, učebna pro oddělení školní družiny). Budova je propojena krčkem s budovou výdejny jídel, kde se všichni žáci školy stravují.

Škola je vybavena učebními pomůckami a učebnicemi, které jsou postupně doplňovány a obnovovány. Všechny učebny jsou vybaveny zobrazovací výpočetní technikou (dataprojektory, plátna, počítače). Výuka Informatiky probíhá za využití notebooků, chromebooků a tabletů. Od roku

2021 škola disponuje nově vybavenou PC učebnou (20 zařízení s tzv. zero client PC). K výuce Pracovních činností se využívá kuchyňka, od začátku školního roku 2021/2022 nová učebna pro výuku dílen, pro pěstitelství pak školní zahrada a okolí školy. Při výuce Pracovních činností škola také spolupracuje s Říčanským muzeem a hájovnou.

Hodiny Tělesné výchovy probíhají v tělocvičně (budova 1. stupně), od školního roku 2021/2022 nově ve velké sportovní hale v blízkosti školy U Hřiště 151. Škola má možnost volně využívat též blízké fotbalové a dětské hřiště. Výuka plavání probíhá v akreditovaných zařízeních MŠMT nebo externě mimo školu po dobu 1 týdne, jako školní výjezd. Také spolupracujeme s Merkur Ice Arenou v Říčanech, kde se žáci školy mohou věnovat výcviku bruslení na ledě, některé třídy pořádají pětidenní ozdravné pobyty na horách.

Součástí školy je i školní družina. Výchovná činnost probíhá, dle plánu aktivit a počasí, v kmenových učebnách, družinové třídě, tělocvičně, na hřišti a v okolí školy. Družina je vybavena deskovými a společenskými hrami, výtvarnými potřebami, didaktickými pomůckami, dětskou a odbornou literaturou.

Součástí školy je i výdejna jídel. Od září 2019 většina žáků a zaměstnanců školy využívají novou externí výdejnu, U Hřiště 419. Výdejna je vybavena vhodným nábytkem a nádobím, plně odpovídá hygienickým požadavkům. Školní stravování je smluvně zajištěno právní osobou Základní škola s rozšířenou výukou jazyků Magic Hill s.r.o. se sídlem Mánesova 2630/3b, 25101 Říčany u Prahy.

3.3 Součásti školy

3.3.1 Školní družina

Kapacita školní družiny je 126 žáků. Činnost školní družiny je řízena vlastním vzdělávacím programem viz ŠVP ŠD.

3.3.2 Výdejna jídel

Kapacita školní jídelny je od školního roku 2021/2022 360 žáků. Výdejna jídel splňuje veškeré hygienické požadavky a její chod je řízen Řádem školní jídelny.

3.4 Charakteristika pedagogického sboru

Pedagogický sbor je tvořen 28 pedagogy a 11 asistentkami pedagogů. Většina pedagogických pracovníků splňuje anebo si doplňuje odbornou kvalifikaci. Většina pedagogů na 1. stupni prošla kurzy matematiky prof. Hejného a někteří pedagogové si doplňuje průběžně vzdělání kurzy kritického myšlení, projektového vyučování aj. Všichni pedagogičtí zaměstnanci jsou proškoleni v problematice ochrany zdraví při mimořádných událostech. Ve škole pracují 2 výchovné poradkyně, 2 metodici prevence pro 1. a 2. stupeň. Dále je zde zaměstnán speciální pedagog a školní psycholog, kteří pomáhají dětem a rodičům s řešením vzdělávacích či osobních problémů žáků. Škola má družinu s pěti vychovatelkami, které jsou proškoleny základním kurzem první pomoci a splňují kvalifikaci pro práci vychovatelky ŠD. Jednotliví pedagogičtí pracovníci jsou případně pověřováni různými funkcemi: koordinátor environmentální výchovy, zdravotník, koordinátor ICT výuky, předseda předmětové komise, předseda metodického sdružení atd.

Pedagogický pracovník ZŠ Světice:

- je ztotožněn se ŠVP, řídí v souladu s ním veškerou výchovně-vzdělávací činnost;
- má vysoce kladný vztah k pedagogické práci;
- vede otevřenou komunikaci s rodiči žáků;
- je týmovým hráčem spolupracuje s ostatními členy pedagogického sboru, s širokou pedagogickou i nepedagogickou veřejností;
- neustále se sebevzdělává v souladu s osobními potřebami a potřebami školy; klíčovým rozvojem je rozvoj schopností předávat žákům znalosti a zkušenosti a vyučovat je dovednostem.

3.5 Charakteristika žáků

Převážná většina žáků jsou děti z obcí Světice a Tehov, případně z okolních vesnic a měst. Škola má dobré zkušenosti s integrací žáků se SVP, ale i dětí s jiným zdravotním postižením.

3.6 Dlouhodobé projekty, mezinárodní spolupráce

Škola zatím není zapojena do žádného mezinárodního dlouhodobého projektu, od roku 2021 škola usiluje o zapojení do programu Erasmus +.

Od roku 2017 škola hostuje vždy jeden týden v roce zahraniční studenty v rámci projektu Edison. Pedagogové vzájemně spolupracují na školních projektech. Jednotlivé třídy pořádají jednorázové kulturně-vzdělávací pobyty v zahraničí, lyžařské kurzy (zimní ozdravné pobyty), cyklokurzy aj. Třídní kolektivy vyjíždějí na řadu exkurzí, osobnostní kurzy, školy v přírodě,

pracují na projektech zaměřených na tvorbu kolektivu, týmu a respektování druhých.

Od školního roku 2017/18 je škola zapojena např. v projektech:

- s Muzeem Říčany účast na projektech;
- Cesta Integrace,
- lesní školka Pramínek;
- šablony I, II, III,
- program 2017 primární prevence;
- bezpečné klima na školách (supervize);
- PPUČ (Projekt podpora práce učitelů).

3.7 Spolupráce s rodiči a jinými subjekty

Základní škola Světice naplňuje principy fungování komunitní školy. Při výchově a vzdělávání žáků úzce spolupracujeme s rodinami.

Během školního roku mají rodiče možnost zúčastnit se společných akcí ve škole, potkat se s pedagogy, dětmi a ostatními rodiči.

Na začátku školního roku se konají společné třídní schůzky. V prvním a třetím čtvrtletí se konají konzultace o prospěchu a chování jednotlivých žáků, které probíhají ve složení žák – rodiče – učitel. Rodiče mají právo po dohodě s vyučujícím navštívit vyučování.

Vedení školy úzce spolupracuje se Školskou radou.

ZŠ Světice spolupracuje s ostatními základními školami v okolí. Využívá také vzdělávací programy Muzea Říčany a říčanské Hájovny, která se nachází v blízkosti školy. Škola také spolupracuje s MŠ Světice a lesní školkou Pramínek. Připravuje společná setkávání a vzdělávací programy pro žáky s organizacemi či jednotlivci, kteří se zabývají rozmanitou zájmovou činností (např. sdružení včelařů, ornitologů, rybářů, myslivců apod.)

ZŠ Světice spolupracuje s obcí Světice, PPP Říčany a s ostatními PPP v okolí školy.

V rámci dalšího vzdělávání se pedagogičtí pracovníci školy opakovaně účastní vzdělávacích akcí, které pořádá např. NIDV, Kritické myšlení, z.s., sdružení Aisis, z.ú., a dále dle potřeby školy.

4 CHARAKTERISTIKA VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU

4.1. Seznam zkratek

ŠVP	Školní vzdělávací program	DVPP	Další vzdělávání pedagogických pracovníků
ŠD	Školní družina	P	Projekty
ŠJ	Školní jídelna	OSV	Osobnostní a sociální výchova
RVP ZV	Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání	VDO	Výchova demokratického občana
PPP	Pedagogicko-psychologická poradna	EGS	Výchova k myšlení v evropských a
SPC	Speciální pedagogické centrum		globálních souvislostech
SVP	Speciální vzdělávací potřeby	MKV	Multikulturní výchova
Čj	Český jazyk a literatura	EVV	Environmentální výchova
Aj	Anglický jazyk	MV	Mediální výchova
Ma	Matematika	DV	Dramatická výchova
Inf	Informatika	Pří	Přírodověda
Prv	Prvouka	Vla	Vlastivěda
Tv	Tělesná výchova	Hv	Hudební výchova
Pč	Pracovní činnosti	Vv	Výtvarná výchova
Ze	Zeměpis	Fy	Fyzika
Ch	Chemie	Rj	Ruský jazyk
Nj	Německý jazyk	Šj	Španělský jazyk
VkO	Výchova k občanství	VkZ	Výchova ke zdraví
Př	Přírodopis	Dě	Dějepis
MP	Můj projekt		

4.2. Zaměření školy

Hlavním posláním naší školy je vytvořit přirozené, příjemné a inspirativní prostředí, ve kterém se žáci budou cítit bezpečně a dobře, kde budou žáci motivováni k sebevzdělávání, kde budou uznávány jejich individuální potřeby. Naše škola podporuje růst potenciálu každého žáka a jeho pozitivní vztah k přírodě a místu svého bydliště.

Škola žákům pomáhá získávat znalosti o světě a přírodě, která je obklopuje, o společnosti, ve které žijí, a také je vede k poznávání sama sebe. Dále vychází z předpokladu, že vzdělávání je soustavná a cílená činnost pedagogů, kteří sdílí zájem o učení a mají zájem na tom, aby se žáci rozvíjeli v procesu učení a myšlení. Na základě tohoto přístupu žáci chápou, že vzdělávání a učení je celoživotní přirozený a jedinečný proces, díky kterému mohou ve svém životě dosáhnout svých cílů a přání.

Základní škola Světice poskytuje vzdělání od 1. – 9. ročníku s důrazem na praktické využití získaných vědomostí a dovedností. Žák získá prohloubený a ucelený obraz světa, do kterého vstupuje jako aktivní člen společnosti, který přispívá k jejímu rozvoji a který přijímá zodpovědnost za to, co a jak koná a kým se stává. Cílem výchovně-vzdělávací činnosti a aktivit školy je vychovat zdravě sebevědomého žáka, který:

- je samostatný a ví, kde získávat nové informace, získané poznatky a dovednosti smysluplně používá, orientuje se v nových situacích;

- vede dialog umí naslouchat a obhajovat své názory argumentací;
- spolupracuje;
- podílí se na rozhodování;
- je schopen sebereflexe, dbát na rozvoj svých zájmů a dovedností;
- pečuje o své psychické, fyzické i emocionální zdraví;
- toleruje odlišnosti, posiluje úctu k lidem odlišných názorů, etnického původu, víry či pohlaví;
- respektuje pravidla soužití, aktivně se podílí na jejich vytváření, přijímá zodpovědnost za sebe, za druhé, za životní prostředí;
- pečuje o životní prostředí a má kladný vztah k přírodě Vzdělávací program školy je založen na důležitých hodnotách:

Tvořivost: škola pomáhá rozvíjet živé, imaginární a kreativní myšlení žáků, kteří jsou aktivními spolutvůrci vyučovacího procesu, a i svět je jim představován jako místo tvořivé seberealizace člověka.

Individuální přístup a akceptování rozdílu: malý kolektiv a vyvážený přístup pedagogů umožňují individuální práci s jednotlivými dětmi, rozvíjení jejich vloh i odstraňování handicapů.

Orientace v životě: učitelé pomáhají dětem porozumět světu, v němž žijí, ve vzájemné závislosti jednotlivců a skupin, vedou děti ke hledání vlastního místa na světě, kde by měly žít podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a být šťastné.

Komunikace: škola je založena na otevřenosti vůči veřejnosti i rodičům. Rodiče jsou ve stálém kontaktu s jednotlivými učiteli, ale mohou se podílet i na programu a chodu školy. Škola spolupracuje též s pedagogicko-psychologickými poradnami a dětskými psychology. Komunikace mezi učiteli a žáky je vedena na podkladě pocitu důvěry a vzájemného respektu. Žáci jsou vedeni k vyjádření vlastního názoru. Pozitivní vztah k místu svého bydliště: škola v žácích podporuje zájem o studium přírody v okolí svého bydliště se zaměřením na její ochranu. Žáci se každoročně zúčastní výchovně vzdělávacích aktivit zaměřených na poznávání přírody ve svém okolí, získávají tak vztah k místu svého bydliště.

Multikultura: škola integruje děti z odlišných kulturních prostředí a vychovává tak děti k toleranci, snášenlivosti a porozumění a také pro život v budoucí evropské společnosti, kde se národní svébytnost a respekt ke kulturní a etnické rozdílnosti bude spojovat s akceptováním hodnoty společenského základu lidství.

Integrace: díky individuálnímu přístupu a respektování rozdílů je možná i integrace dětí zdravotně znevýhodněných či dětí se specifickými vzdělávacími potřebami.

4.3. Výchovné a vzdělávací strategie

KOMPETENCE K UČENÍ				
STRATEGIE	AKTIVITY			
Pracujeme s mnoha zdroji informací.	žákovská portfolia, tradiční akce školy, přístup k tištěným a elektronickým zdrojům informací (PC, knihy, časopisy), mimoškolní aktivity jako výlety a exkurze			
	využití ICT ve třídách, přístup do knihovny			
Žáky vedeme k sebehodnocení.	pravidelné sebehodnocení v deníčcích žáků, čtvrtletní sebehodnocení úrovně klíčových kompetencí ve většině tříd, konzultace učitel-rodič- žák			

Používáme moderní vyučovací strategie.	např. uplatňování principů kritického myšlení, projektové metody, tematické učení, kooperativní formy vyučování, žákovská portfolia, slovní hodnocení
Školní práce zadáváme s mož- ností samostatného žákova plá- nování.	týdenní přehled domácích příprav, možnost domluvy termínu uskutečnění nebo dokončení prací, tradiční akce školy
Seznamujeme žáky s různými strategiemi učení.	tradiční akce školy, projektové a tematické učení, myšlenkové mapy, prezentace prací žáků
Žáci prezentují výsledky své práce.	tradiční akce školy, projekty, vánoční a velikonoční dílny, žákovská portfolia, referáty, čtenářské deníky ve většině tříd
Nabízíme možnost věnovat se tématům nad rámec běžné výuky.	projektové a tematické učení, zájmové kroužky, individuální práce se žáky s IVP a práce s nadanými žáky, vánoční a velikonoční dílny, ostatní dílny školy a školní družiny
K	OMPETENCE K ŘEŠENÍ PROBLÉMŮ
STRATEGIE	AKTIVITY
Při vyučování využíváme problémové a vícekrokové úlohy.	projekty a tematicky zaměřené úlohy, metody kritického myšlení, prezentace žákovských prací
Zadáváme práci z různých informačních zdrojů.	přístup k tištěným a elektronickým zdrojům informací (PC, knihy, časopisy)
Žáci mohou prezentovat své názory.	tradiční akce školy, referáty, diskuse v průběhu výuky, schránka důvěry, vytváření třídních pravidel a spoluúčast na vytváření školního parlamentu
Žáci připravují různé akce pro spolužáky či rodiče.	tradiční akce školy, třídní besídky a oslavy, mezitřídní projekty
Při vyučování používáme simulaci životních situací a hraní rolí.	tradiční akce školy, besedy s lidmi se zajímavými zkušenostmi, dramatizace, praktické a manuální činnosti, mimoškolní aktivity – turistika, exkurze, přírodovědné vycházky
Žáci si volí činnosti během vybraných školních akcí a projektů a rozhodují o své účasti na nich.	tradiční akce školy, třídní akce, projekty, vánoční a velikonoční dílny, mimoškolní aktivity exkurze, přírodovědné vycházky, mezitřídní projekty
Žáky vedeme k odpovědnému přijímání přidělené či zvolené role v pracovním týmu.	kooperativní formy vyučování, tradiční akce školy, zejména výjezdní expedice, mezitřídní projekty, skupinové práce
Žáci mají prostor k řešení problému v rámci třídy či se zodpovědnými osobami ve škole.	vytváření třídních pravidel a spoluúčast na vytváření školního řádu, možnost diskuse v průběhu výuky i mimo ni, schránka důvěry parlament, třídnické hodiny, třídní kruhy, školní parlament
Žáky vedeme k sebehodnocení.	pravidelné sebehodnocení v deníčcích, čtvrtletní sebehodnocení úrovně klíčových kompetencí ve většině tříd, konzultace učitel-rodič-žák, prezentace prací žáků
Žáci vytvářejí pravidla a dbají na jejich dodržování.	vytváření třídních pravidel a spoluúčast na vytváření školního řádu, kooperativní formy vyučování, diskuse

KOMPETENCE KOMUNIKATIVNÍ				
STRATEGIE	AKTIVITY			
Vytváříme přátelské vztahy ve třídách i mezi třídami, mezi žáky a pedagogickým sborem a mezi pedagogickým sborem a rodiči.	tradiční akce školy, vánoční a velikonoční dílny, třídní besídky, mezitřídní projekty, vytváření třídních pravidel a spoluúčast na vytváření školního řádu, možnost diskuse v průběhu výuky i mimo ni, konzultace učitel-rodič-žák, konzultační hodiny pro rodiče			
Učíme žáky argumentovat a vhodnou formou obhajovat vlastní názor a naslouchat druhým.	diskuse v hodinách – diskusní kruhy, referáty, čtenářské deníky ve většině tříd, kooperativní formy vyučování			
Dodržujeme pravidla slušného chování.	tvorba a dodržování třídních a školních pravidel			
Žáci mají možnost vyjádřit se k situaci ve škole.	schránka důvěry, diskusní kruhy, spoluúčast na vytváření školního řádu, třídních pravidel, možnost diskuse v průběhu výuky i mimo ni, konzultace učitel-rodič-žák, třídnické hodiny			
Vedeme žáky k využívání moderních komunikačních technologií a prostředků.	přístup k elektronickým zdrojům informací, referáty, komunikace žáků a učitelů prostřednictvím e-mailů			
Ŭ Î	MPETENCE SOCIÁLNÍ A PERSONÁLNÍ			
STRATEGIE	AKTIVITY			
Vedeme žáky k ohleduplnosti a toleranci k druhým a k životnímu prostředí.	tradiční akce školy, mimoškolní aktivity jako výlety a exkurze, projekty zaměřené na ochranu životního prostředí a pomoc druhým, multikulturní dílny, třídění odpadu, přírodovědné vycházky			
Podporujeme vzájemnou pomoc a spolupráci žáků.	tradiční akce školy, kooperativní formy vyučování, vytváření třídních pravidel			
Učíme žáky pomocí modelových situací a metody hraní rolí přejímat zodpověd- nost za své jednání a respektovat druhé.	tradiční akce školy, vánoční a velikonoční dílny, kooperativní formy vyučování, možnost diskuse v průběhu výuky i mimo ni			
Podporujeme žáky v rozvoji jejich zdravé sebedůvěry.	pravidelné sebehodnocení v deníčcích, čtvrtletní sebehodnocení úrovně klíčových kompetencí ve většině tříd, konzultace učitel-rodič-žák, schránka důvěry, vytváření třídních pravidel a spoluúčast na vytváření školního řádu			
Soustředíme se na prevenci sociálně patologických jevů.	projekty, tradiční akce školy, vytváření třídních pravidel a spoluúčast na vytváření školního řádu, schránka důvěry, možnost diskuse v průběhu výuky i mimo ni, konzultace učitel-rodič-žák, konzultační hodiny pro rodiče, prevence			
	KOMPETENCE OBČANSKÉ			
STRATEGIE	AKTIVITY			
Respektujeme individuální rozdíly, kulturní, národnostní, sociální a zdravotní.	projekty zaměřené na pomoc druhým, tradiční akce školy, schránka důvěry, vytváření třídních pravidel a spoluúčast na vytváření školního řádu, možnost diskuse v průběhu výuky i mimo ni			

Žáci se aktivně podílejí na životě ve škole.	tradiční akce školy, vytváření třídních pravidel a spoluúčast na vytváření školního řádu, schránka důvěry, možnost diskuse v průběhu výuky i mimo ni, školní parlament
Učíme žáky prezentovat své názory a vlastní práci, také s využitím různých technických a sdělovacích prostředků.	tradiční akce školy, prezentace žákovských výtvorů, třídní besídky, školní workshopy, přístup k elektronickým zdrojům informací, možnost diskuse v průběhu výuky i mimo ni
Vedeme žáky k uvědomění si svých práv a povinností.	vytváření třídních pravidel a spoluúčast na vytváření školního řádu, kooperativní a skupinové práce žáků, možnost diskuse v průběhu výuky i mimo ni, schránka důvěry, lidská práva, prevence
Vedeme žáky k zodpovědnosti za ochranu kulturního dědictví.	tradiční akce školy, mimoškolní aktivity jako výlety a exkurze, projekty, návštěva kulturních akcí v obci, kde škola sídlí
	KOMPETENCE PRACOVNÍ
STRATEGIE	AKTIVITY
Rozvíjíme zájmy žáků.	zájmové kroužky, referáty, prezentace žákovských prací, pořádání sportovních a kulturních akcí, třídní besídky, vánoční a velikonoční dílny, referáty, přírodovědné vycházky
Žáci si mohou vyzkoušet různé manuální činnosti.	vánoční, velikonoční a ostatní dílny pořádané Muzeem Říčany, projekty, zájmové kroužky, mimoškolní aktivity jako výlety, úprava prostor školy a školní zahrady
Vedeme žáky k sebepoznávání a reálnému posuzování vlastních možností a schopností.	žákovská portfolia, tradiční akce školy, pravidelná prezentace žákovských prací, možnost diskuse v průběhu výuky i mimo ni, pravidelné sebehodnocení v deníčcích a pracovních sešitech, čtvrtletní sebehodnocení úrovně klíčových kompetencí ve většině tříd, konzultace učitel-rodič-žák
	KOMPETENCE DIGITÁLNÍ
STRATEGIE	AKTIVITY
Vytváříme prostředí, které umožňuje žákům vyhledávat, hodnotit a spravovat data, informace a obsah v digitálním prostředí.	možnost identifikovat a řešit problémy v průběhu výuky prostřednictvím přenosných notebooků, vlastních mobilních zařízení; prezentace žákovských prací, referáty,
Rozvíjíme komunikaci a spolupráci prostřednictvím digitálních technologií.	interakce a sdílení prostřednictvím digitálních technologií; rozvoj participativního občanství a spolupráce; využívaní digitální technologie v souladu s dodržováním digitální etikety; vytvoření a spravování vlastní digitální identity (účty na sociálních sítích, mailová adresa apod.)
Vedeme žáky k vytváření a upravování digitálního obsahu; ke zlepšování předchozí informace a obsahu; ke generování nových poznatků; k úctě k autorskému právu a licenci.	skupinová práce, prezentace žákovských prací, referáty,
Rozvíjíme u žáků smysl pro bezpečnost v digitálním světě.	ochrana vlastního zařízení a digitálního obsahu; ochrana osobních údajů a soukromí; ochrana zdraví a pohody; ochrana životního prostředí

Učíme žáky identifikovat problémy, vyhodnotit potřebu jejich řešení a orientovat se v technologických možnostech jejich řešení.	řešení technických problémů; kreativní a inovativní využití digitální technologie; rozvoj vlastní digitální kompetence
Rozvíjíme technologické kompetence.	práce s hardwarem, softwarem a se systémy potřebnými k vytváření, zpřístupňování a sdílení digitálních informací; ovládání příslušné digitální technologie, její rozvíjení a starostlivost o ně

4.4 Začlenění průřezových témat

Průřezová témata jsou realizována v rámci jednotlivých předmětů v souladu s RVP ZV a také formou projektů, které vychází z tradičních akcí školy. Projekty jsou rozděleny z hlediska své časové náročnosti na jednodenní, celotýdenní a celoroční.

I. stupeň						
Průřezové téma	Podtéma	Ročník				
		1.	2.	3.	4.	5.
	OSV 1 Rozvoj schopností poznávání		Prv, Čj, M, Aj, Vv, Tv, Hv	Prv, Hv, M, Vv, Aj	Pří, Čj, M, Vla, Inf	Pří, Vla, Čj, M, Inf
	OSV 2 Sebepoznání a sebepojetí	Čj, Tv	Čj,	Prv, Tv	Tv, Čj	
Osobnostní a sociální výchova	OSV 3 Seberegulace a sebeorganizace	Tv	Tv	Tv		Inf
socialii (yellova	OSV 4 Psychohygiena			Prv	Inf	Tv, Inf
	OSV 5 Kreativita	Vv, Pč, Hv	Vv, Pč, Hv	Vv, Pč, Hv	Vv, Pč, Hv, Čj	Vv, Pč, Hv
	OSV 6 Poznávání lidí	Čj, Prv	Čj, Prv	Prv	Vla	Vla
	OSV 7 Mezilidské vztahy	Prv, PČ	Prv, PČ, ČJ	Prv, PČ, Tv	Pří, Inf, Tv	Inf
	OSV 8 Komunikace	Prv, Čj, Aj	Prv, Čj,	Prv, Čj,	Čj, Inf	Čj, Inf
	OSV 9 Kooperace a kompetice	M, Pč, Hv	M, Pč, Prv, Hv	M, Pč, Tv, Hv	M, Tv, Hv, Inf	M, Hv, Tv
	OSV 10 Řešení problémů a rozhodovací dovednosti	M	M, Tv	M, Prv	M, Čj, Inf	M, Inf
	OSV 11 Hodnoty, postoje, praktická etika	Prv, Čj	Prv	Prv		
	VDO 1 Občanská společnost a škola			Prv	Vla, Inf	Inf
Výchova demo- kratického ob- čana	VDO 2 Občan, občanská společnost a stát			Prv	Vla	
	VDO 3Formy participace občanů v politickém životě				Vla	
	VDO 4 Principy demokracie jako formy vlády a způsobu rozhodování				Vla	

	1	1		1	1	
Výchova k myšlení	EGS 1 Evropa a svět nás zajímá			Aj	Aj, Čj	Vla, Čj, Aj
v evropských a globálních souvislostech	EGS 2 Objevujeme Evropu a svět				Aj	Vla, Aj
	EGS 3 Jsme Evropané				Vla	Vla
	MKV 1 Kulturní diference	Hv, Aj	Hv, Aj	Hv, Prv, Aj	Aj, Hv,	Vla, Hv, Aj
	MKV 2 Lidské vztahy		Čj	Čj	Vla, Čj, Pří	Aj, Př
Multikulturní výchova	MKV 3 Etnický původ				Př	Vla
	MKV 4 Multikulturalita				Aj	Aj, Vla,
	MKV 5 Princip sociálního smíru a solidarity				Vla	
	EVV 1 Ekosystémy		Prv		Př	
Environmentál- ní výchova	EVV 2 Základní podmínky života	Prv		Prv	Př, Vla	Př
	EVV 3 Lidské aktivity a problémy životního prostředí				Vla, Vv	Vv, Tv, Př
	EVV 4 Vztah člověka k prostředí	Prv, M, Vv	Prv, Vv, M	Prv, VV	Př, Vla, Vv, Pč	Vv, Tv, Vla, Pč
	MV 1 Kritické čtení a vnímání mediálních sdělení			Čj, Prv	Vla, Čj, Inf	Inf, Čj, Aj
Mediální výchova	MV 2 Interpretace vztahu mediálních sdělení a reality			Čj	Čj, Př	Čj,
	MV 3 Stavba mediálních sdělení					Čj
	MV 4 Vnímání autora mediálních sdělení				Hv, Vv, Čj	Hv, Vv
	MV 5 Fungování a vliv médií ve společnosti				Čj	
	MV 6 Tvorba mediálního sdělení				Čj, Inf	Čj, Vla
	MV 7 Práce v realizačním týmu					Čj

II. stupeň						
Průřezové téma	Podtéma	Ročník				
		6.	7.	8.	9.	
	OSV 1 Rozvoj schopností poznávání	Čj, Ma, VkO, VkZ, Aj	Čj, Ma, VkO, Aj, Rj	Ma, VkO, VkZ, Ch	Ma, VkO, Rj, Ch,	
	OSV 2 Sebepoznání a sebepojetí	Čj, VkO, Vv, VkZ, Tv, Aj	Čj, VkO, Aj, Tv, Vv	VkO, VkZ, Tv, VV, Aj	Aj, VkO, Tv, Vv	
	OSV 3 Seberegulace a sebeorganizace	Ma, VkO, VkZ, Tv, Pč, Vv	Ma, Rj, Vv, VkO, Tv, Pč	Ma, VkO, VkZ, Aj, Rj, Tv, Inf, Pč, Vv	Ma, Vv, Pč, VkO, Rj, Tv, Inf	
	OSV 4 Psychohygiena	Inf, VkO, VkZ, Tv	VkO, Tv	VkO, VkZ, Tv	Hv, Tv, Inf, VkO	
Osobnostní a sociální výchova	OSV 5 Kreativita	Čj, VkO, Hv, Ze, Vv, VkZ, Aj, Pč	Čj, VkO, Hv, Ze, Vv, Pč	VkO, Hv, Inf, VkZ, Ze, Vv, Pč, Aj	VkO, Hv, Ze, Vv, Inf, MP, Pč	
	OSV 6 Poznávání lidí	VkO, VkZ	VkO	Aj, VkO, VkZ	VkO	
	OSV 7 Mezilidské vztahy	Dě, VkO, VkZ, Aj	Dě, VkO, Aj	Dě, VkO, VkZ, Aj	Dě, VkO	
	OSV 8 Komunikace	Inf, VkO, Čj, VkZ, Vv, Nj	Čj, Aj, Nj, Rj, Inf, VkO, Hv, Vv, Šj	Aj, Nj, Čj, VkZ, VkO, Hv, Vv, Šj, Inf	Šj, Aj, Nj, Rj, VkO, Hv, Vv, Inf	
	OSV 9 Kooperace a kompetice	Aj, Ma, Inf, VkO, Nj, Vv, VkZ, Tv, Pč	Šj, Aj, Nj, Rj, M, Inf, VkO, Hv, Tv, Pč, Vv	Aj, Nj, Šj, Rj, Vv, M, Hv, VkO, VkZ, Tv, Pč, Inf	Aj, Nj, Rj, Ma, Inf, Hv, Tv, Pč, Šj, Vv, VkO	
	OSV 10 Řešení problémů a rozhodovací dovednosti	M, Inf, VkO, VkZ, Aj, Fy, Pč	M, Fy, VkO, Aj, Rj, Pč	M, Aj, VkO, VkZ, Vv, Fy, Ch, Pč	Aj, M, Vv VkO, Fy, Inf, Ch, Pč, Rj	
	OSV 11 Hodnoty, postoje, praktická etika	Dě, VkO, VkZ, Tv	Dě, VkO, Ze, Tv	Dě, VkO, Ze, Ch, VkZ, Tv	Dě, VkO, Ze, Ch, Tv	
	VDO 1 Občanská společnost a škola	VkO, Aj	VkO	Dě, VkO, Pč	Dě, VkO, Pč	
	VDO 2 Občan, občanská společnost a stát	VkO	VkO, Ze	Dě, VkO, Ze	Dě, VkO, Ze	
Výchova demo- kratického ob- čana	VDO 3Formy participace občanů v politickém životě	Dě, VkO	Dě, VkO	Dě, VkO	Dě, VkO	

	VDO 4 Principy demokracie jako formy vlády a způsobu rozhodování	Dě	Dě	Dě	Dě
Výchova k myšlení	EGS 1 Evropa a svět nás zajímá	Aj, Dě, VkO, Nj, Vv, Hv	Čj, Nj, Rj, Aj, Dě, VkO, Ze, Šj, Vv	Čj, Aj, Nj, Rj, Dě, VkO, Ch, Ze, Vv, Šj	Nj, Rj, Dě, Šj VkO, Ch, Vv Ze, Aj
v evropských a globálních souvislostech	EGS 2 Objevujeme Evropu a svět	Aj, VkO	Rj, VkO, Ze, ČJ, Šj, Aj	Čj, Aj, Rj, VkO, Ze, Šj	Čj, Rj, VkO, Aj, Šj
	EGS 3 Jsme Evropané	VkO	Rj, VkO	Rj, VkO	Rj, VkO
	MKV 1 Kulturní diference	Aj, Dě, VkO, Př, Ze, VkZ, Nj, Vv	Čj, Aj, Nj, Rj, Dě, VkO, Ze, Vv, Šj	Aj, Nj, Dě, Šj, VkO, Ze, Vv, VkZ	
Multikulturní výchova	MKV 2 Lidské vztahy	Čj, Inf, VkO, VkZ, Nj		Aj, Nj, Šj, Rj, Nj, VkO,	
	MKV 3 Etnický původ	Dě, Př, VkZ	Dě	Dě, VkZ	Dě
	MKV 4 Multikulturalita	VkO, Ze, VkZ, Aj	VkO, Aj, Ze,	Aj, VkO, VkZ, Ze, Rj	VkO, Hv, Ze, Rj
	MKV 5 Princip sociálního smíru a solidarity	VkO, VkZ	VkO	VkO, VkZ	VkO
	EVV 1 Ekosystémy	Ze	Aj, Př,	Př	Př
T	EVV 2 Základní podmínky života	Př, Fy	Př	Př	Př
Environmentál- ní výchova	EVV 3 Lidské aktivity a problémy životního prostředí	VkO, Fy, Př, Ze, Tv	Aj, VkO, Př, Fy, Ze, Tv	VkO, Ch, Př, Fy, Ze, Tv	Aj, Inf, VkO, Ch, Fy, Př, Ze, Tv
	EVV 4 Vztah člověka k prostředí	Pč, Vv, Dě, VkO, Př	Dě, VkO, Př, Pč, Vv	Aj, Dě, VkO, Př, Vv, Pč	Dě, VkO, Př, Pč, Aj, Vv
	MV 1 Kritické čtení a vnímání mediálních sdělení	Čj, Aj, Inf, VkZ	Aj, Inf, Čj, VkO, Př	Čj, Aj, VkO, Př, VkZ, Inf	
Mediální výchova	MV 2 Interpretace vztahu mediálních sdělení a reality		VkO	VkO	VkO
	MV 3 Stavba mediálních sdělení			Čj, Aj	Aj, MP
	MV 4 Vnímání autora mediálních sdělení	VkZ	VkO	VkO, VkZ	Čj, VkO

MV 5 Fungování a vliv médií ve společnosti	VkZ, Rj	VkO	VkO, Rj, VkZ	Čj, VkO, Rj
MV 6 Tvorba mediálního sdělení	Čj, Aj	Aj	Čj, Vv	Vv, MP
MV 7 Práce v realizačním týmu	Čj		Čj	Čj, Inf

4.5 Projekty

4.5 I Tojekty			
Název projektu	Výstupy žáka ZŠ Světice	Mezipředmětové vztahy a průřezová témata	Poznámka
SPOLEČNÉ LADĚNÍ	-spoluvytváří pozitivní atmosféru třídy -spolupracuje a poskytuje pomoc spolužákům -aktivně se podílí na životě ve škole -pomocí modelových situací a metody hraní rolí přejímá zodpovědnost za své jednání a respektuje druhé	Čj, M, Prv, Vv, Pč, Tv, Hv VDO OSV	-přivítání prvňáčků -společné hry a aktivity vedoucí ke stmelení kolektivu -seznámení se s aktuálním školním řádem, poučení žáků o bezpečnosti a stanovování společných pravidel třídy, společné činnosti
SPORTOVNÍ DEN	-zná základní pravidla individuálních a kolektivních sportů -umí se zapojit do kolektivních her -využívá své pohybové dovednosti	Tv, Čj OSV VDO	-atletika -turnaje v míčových sportech -netradiční disciplíny -využití tělocvičny a hřiště
DEN STROMŮ	 -vysvětlí význam stromů pro člověka a ostatní živočichy -třídí stromy podle různých kritérií -rozpozná a pojmenuje strom podle jejich listů, plodů či kůry -zná památné stromy ve svém okolí 	Čj, Vv, Prv, Pří, Vla OSV VDO EVV	 spolupráce s Muzeem Říčany výstava, pracovní listy, hry přírodovědné procházky sázení stromků podzimní úklid lesa a okolí
DEN ZEMĚ	-orientuje se v problematice ekologie -zná základní pravidla související s ochranou přírody -zapojuje se do ochrany přírody	Prv, Pří, Vla OSV EVV	-Den Země -divadlo -hry -jarní úklid lesa a okolí
PASOVÁNÍ NA ČTENÁŘE	-zvládne veřejné vystoupení, zazpívá nebo zarecituje připravenou píseň, přečte připravený text -zapamatuje si scénář -připraví si svou vlastní knihu -spolupracuje	ČJ, Vv, Tv, Pč, Hv OSV, VDO MKV, EVV, MV	-závěrečné představení pro rodiče, děti, přátele školy – uspořádané na konec školního roku.

STRAŠIDELNÉ DUŠIČKY TĚŠÍME SE NA VÁNOCE VELIKONOČNÍ POMLÁZKA FILIPOJAKUB- SKÁ NOC	-zná lidové zvyky spojené s jednotlivými svátky -zná historii a tradice našeho národa -dokáže vyrobit různé předměty typické pro jednotlivé tradice	Vv, Pč, Čj, Hv, M OSV VDO MKV EVV	 -žáci vytvářejí různé tradiční výrobky -uspořádají pro rodiče jarmark -žáci jsou oblečeni do typického oblečení vztahující se k dané tradici
MEZINÁRODNÍ DEN DĚTÍ	-seznamuje se s úmluvou o právech dítěte -ví, že je součástí kolektivu -seznamuje s kulturními odlišnostmi dětí na celém světě	Prv, Čj, Vv, Pč, Hv OSV VDO MV MKV	-třídní a školní výtvarné a sportovní soutěž, hry -účast na oslavě MDD ve spolupráci s obcí Světice

4.6 Zabezpečení výuky žáků nadaných a mimořádně nadaných

Žáci nadaní a mimořádně nadaní jsou vyučovány v běžných třídách. Základní speciální pedagogická péče je poskytována žákům v hodinách, kdy učitel pracuje s jednotlivci nebo s malou skupinkou. Pravidelné konzultace s učiteli a rodiči žáků napomáhají nalézt nejvhodnější postupy práce tak, aby odpovídaly potřebám jednotlivce. Učitelé pravidelně konzultují výchovné a vzdělávací postupy s vedením školy a rodiči žáka. Doporučení ze školských poradenských zařízení plně respektují. Dle potřeby se dále vzdělávají v problematice práce s nadanými a mimořádně nadanými žáky.

V případě potřeby sestavuje třídní učitel společně s výchovným poradcem Plán pedagogické podpory (PLPP). PLPP má písemnou podobu. Před jeho zpracováním budou probíhat rozhovory s jednotlivými vyučujícími, s cílem stanovení metod práce s žákem, způsobů kontroly osvojení znalostí a dovedností. Výchovný poradce stanoví termín přípravy PLPP a organizuje společné schůzky s rodiči, pedagogy, vedením školy i žákem samotným.

V případě doporučení školského poradenského pracoviště vypracuje třídní učitel nadaného či mimořádně nadaného žáka společně s výchovným poradcem Individuální vzdělávací plán (IVP). IVP mimořádně nadaného žáka má písemnou podobu a při jeho sestavování spolupracuje třídní učitel s rodiči mimořádně nadaného žáka. Při sestavování IVP vycházíme z obsahu IVP stanoveného v § 28 vyhlášky č. 27/2016 Sb. Práce na sestavení IVP jsou zahájeny okamžitě po obdržení doporučení školského poradenského zařízení. IVP je sestaven nejpozději do jednoho měsíce od obdržení doporučení školského poradenského zařízení. Součástí IVP je termín vyhodnocení naplňování IVP a může též obsahovat i termín průběžného hodnocení IVP, je-li to účelné. IVP může být zpracován i pro kratší období než je školní rok. IVP může být doplňován a upravován v průběhu školního roku.

Výchovný poradce zajistí písemný informovaný souhlas zákonného zástupce žáka, bez kterého nemůže být IVP prováděn. Výchovný poradce po podpisu IVP zákonným zástupcem žáka a získání písemného informovaného souhlasu zákonného zástupce žáka předá informace o zahájení poskytování podpůrných opatření podle IVP zástupci ředitele školy, který je zaznamená do školní matriky.

Základní podstatou obohacení práce pro nadané děti je změna obsahu i procesu učení. Hlavním těžištěm práce s nadaným žákem je zadávání úkolů, jejichž řešení vyžaduje vyšší úroveň myšlení a podporuje představivost a generalizaci. K obohacení učiva dochází:

- rozšířením učiva, volbou vhodné vzdělávací strategie;
- používáním kritického, kreativního a produktivního myšlení;
- všestranným rozvojem osobnosti dítěte;
- volbou učiva tak, aby nabyté dovednosti a zkušenosti mohly být uplatněny v praxi.

Několikrát do roka organizujeme dny a týdny, ve kterých jsou realizovány kooperativní formy vyučování a projektové metody. Zde dochází k vytváření věkově smíšených skupin, žáci se mohou samostatně rozhodnout, na kterém tématu a s kým chtějí pracovat.

V odpoledních hodinách nabízíme žákům mnoho zájmových kroužků, do kterých se mohou přihlásit dle svých zájmů a potřeb. Od nadaných žáků se očekává spolupráce při aktivitách školy, jako je pořádání veřejných akcí pro žáky i širokou veřejnost, organizace a účast mezitřídních projektů, soutěží apod. Úspěšným žákům je vštěpována zodpovědnost za slabší spolužáky a jsou vedeni k tomu, aby jim pomáhali.

4.7 Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami jsou integrováni do běžných tříd. V případě potřeby je v jednotlivých třídách i asistent pedagoga.

Základní speciální pedagogická péče je poskytována žákům v hodinách, kdy pracuje s jednotlivci nebo s malou skupinkou. Pravidelné konzultace s učiteli a rodiči žáků napomáhají nalézt nejvhodnější postupy práce tak, aby odpovídaly potřebám jednotlivce. Učitelé pravidelně konzultují výchovné a vzdělávací postupy s vedením školy a rodiči žáka. Doporučení ze školských poradenských zařízení plně respektují. Dle potřeby se dále vzdělávají v problematice práce se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami.

V případě potřeby sestavuje třídní učitel společně s výchovným poradcem Plán pedagogické podpory (PLPP). PLPP má písemnou podobu. Před jeho zpracováním budou probíhat rozhovory s jednotlivými vyučujícími, s cílem stanovení metod práce s žákem, způsobů kontroly osvojení znalostí a dovedností. Výchovný poradce stanoví termín přípravy PLPP a organizuje společné schůzky s rodiči, pedagogy, vedením školy i žákem samotným.

V případě potřeby tvorby Individuálního vzdělávacího plánu (IVP) na základě doporučení školského poradenského pracoviště je postup obdobný jako v případě PLPP. IVP je sestaveno výchovným poradcem a potvrzeno ředitelem školy. Toto IVP je projednáno s rodiči žáka a žákem samotným. S IVP jsou seznámeni všichni vyučující daného žáka.

V případě podpůrného opatření (spočívajícího v úpravě očekávaných výstupů) pro žáky s LMP od třetího stupně podpory, bude pro tvorbu IVP využívána minimální doporučená úroveň pro úpravy očekávaných výstupů. Minimální doporučená úroveň, která je stanovena v RVP ZV pro 3., 5. a 9. ročník, bude na základě Doporučení školského poradenského zařízení rozpracována pro konkrétní ročník v IVP žáka s přiznaným podpůrným opatřením. Postup tvorby, realizace a vyhodnocování IVP je stejný jako v případě IVP ostatních žáků. IVP může být během roku upravován podle potřeb žáka. Při tvorbě IVP bude využíváno metodické podpory školního poradenského pracoviště.

5 UČEBNÍ PLÁN I. STUPNĚ

5.1 Tabulace učebního plánu

	Ročník						
Předměty	1.	2.	3.	4.	5.	I. stupeň celkem	Disp. č. dotace *
Český jazyk	7+2	7 +1	7 +1	6+1	6+1	39	6
Anglický jazyk	0 + 2	0 + 2	3	3	3 + 1	14	5
Matematika	4	4	4	4 + 1	4 + 1	22	2
Informatika				1	1	2	
Prvouka	2	1 + 1	2			6	1
Přírodověda				1 + 1	2	4	1
Vlastivěda				2	1 + 1	4	1
Hudební výchova	1	1	1	1	1	5	
Výtvarná výchova	1	1	2	2	1	7	
Pracovní činnosti	1	1	1	1	1	5	
Tělesná výchova	2	2	2	2	2	10	
Týdenní dotace povinných předmětů	22	21	23	26	26	118	
Z toho disp. č. dotace	4	4	1	3	4		16

5.2 Poznámky k učebnímu plánu

Na I. stupni jsme posílili hodinové dotace vyučovacích předmětů: Český jazyk a literatura o 6 disponibilních hodin, Anglický jazyk o 5 disponibilních hodin, Matematiku o 2 disponibilní hodiny, vzdělávací oblast Člověk a jeho svět o 3 disponibilní hodiny.

Český jazyk a literatura

Vyučovací předmět je zařazen povinně do všech ročníků a je na I. stupni posílen o 6 disponibilních hodin, a to o dvě vyučovací hodiny v 1. ročníku, o jednu hodinu ve 2. – 5. ročníku.

Anglický jazyk

Předmět s časovou dotací 2 hodiny týdně je zařazen již od 1. třídy. Předmět je posílen o 2 disponibilní hodiny v 1. a 2. ročníku, v 5. ročníku je posílen o 1 disponibilní hodinu.

Matematika

Předmět je povinně zařazen do všech ročníků a na I. stupni je posílen o 1 disponibilní hodinu ve 4. a 5. ročníku.

Informatika

Učivo v 1. – 3. ročníku je realizováno jako součást jiných vyučovacích předmětů. Ve 4. a 5. ročníku je zařazen jako samostatný vyučovací předmět s časovou dotací 1 hodina týdně, je též spojován s obsahem jiných vyučovacích předmětů.

Člověk a jeho svět

Realizuje se v 1. – 3. ročníku ve vyučovacím předmětu Prvouka a ve 4. – 5. ročníku v předmětech Přírodověda a Vlastivěda, tedy ve všech ročnících I. stupně základního vzdělávání. Na posílení této vzdělávací oblasti byla použita 1 hodina ve 2. ročníku (Prvouka), 1 hodina ve 4. ročníku (Přírodověda) a 1 hodina v 5. ročníku (Vlastivěda). V této vzdělávací oblasti se systematicky prolínají výstupy sexuální, etické výchovy a environmentální výchovy. Důraz je kladen na rozvíjení pozitivního vztahu k místu bydliště.

Umění a kultura

Realizuje se v samostatných vyučovacích předmětech Hudební výchova a Výtvarná výchova, které jsou zařazeny ve všech ročnících. Hudební výchova má časovou dotaci 1 hodina týdně ve všech ročnících. Výtvarná výchova má v 1., 2. a 5. ročníku časovou dotaci 1 hodina týdně, ve 3. a 4. ročníku má 2 hodiny týdně.

Člověk a zdraví

Tělesná výchova je zařazena do všech ročníků vždy 2 vyučovací hodiny týdně. Výchova ke zdraví je realizována zejména v Tělesné výchově, Prvouce a Přírodovědě. V této vzdělávací oblasti se systematicky prolínají výstupy sexuální a etické výchovy.

Člověk a svět práce

Učivo vzdělávací oblasti se realizuje ve všech ročnících jako samostatný předmět Pracovní činnosti s časovou dotací 1 hodina týdně.

Zajištění vzdělávání žáků se Speciálními vzdělávacími potřebami (SVP)

Předmět speciální pedagogické péče pro žáky se SVP je výhradně realizován v rámci disponibilních hodin (viz tabulka učebního plánu).

5.3 Učební osnovy

Vzdělávací období

Základní vzdělávání žáků ZŠ Světice se realizuje na I. stupni v pěti postupných ročnících.

Vzdělávací a výchovný proces je rozdělen na období:

1. období: 1. − 3. ročník 2. období: 4. − 5. ročník

Každé vzdělávací období má své specifické cíle a stanovené očekávané výstupy, které jsou na konci 5. ročníku závazné. Na konci 3. ročníku je očekávaný výstup pouze orientační.

Učivo je v pojetí ŠVP ZŠ Světice chápáno jako prostředek k dosažení očekávaných výstupů a představuje závazný výčet témat, námětů a činností, které škola nabídne všem žákům k osvojování. Obsah učiva Školního vzdělávacího programu je rozpracovaný do vzdělávacího období 1. – 3. ročník a 4. – 5. ročník.

Hlavní cíle 1. období

Cílem prvního období základního vzdělávání je naučit žáky: základům čtení, psaní, počítání a prvního cizího jazyku. Vyučování má ve všech předmětech činnostní charakter.

Při vytváření dovedností a návyků v 1. – 3. ročníku se požaduje, aby žáci chápali účel a smysl každé své činnosti, aby o činnostech hovořili a měli pro ně dostatečný časový prostor. V souladu s charakterem myšlení žáků je těžiště vyučování v přímém poznávání skutečností kolem nás.

K výuce v tomto období patří i vyučovací předměty s výchovným zaměřením, tj. hudební, výtvarná, tělesná výchova a pracovní činnosti. Charakteristické pro toto období je prolínání učiva mezi všemi vyučovacími předměty.

Hlavní cíle 2. období

Ve 2. období uplatňujeme ve větší míře aktivní zapojování žáků do výuky, sebekontrolu a sebehodnocení žáků. Žáky vedeme k objevování souvislostí mezi látkou naučenou a látkou aktuálně probíranou. Důraz klademe na propojování učební látky jednotlivých vyučovacích předmětů mezi sebou a na zautomatizování základních vědomostí, a to zejména v matematice a českém jazyce. Žáky učíme nedostatky nejen odhalovat, ale ukazujeme jim, jak lze zjištěné nedostatky postupně odstraňovat. Žákům dáváme prostor k samostatným úvahám a dodáváme důvěru k dosažení dobrých výsledků.

Cílem tohoto období základního vzdělávání je připravit žáky k snadnému přechodu na 2. stupeň.

5.3.1 Jazyk a jazyková komunikace

5.3.1.1 Český jazyk a literatura

VZDĚLÁVACÍ OBDOBÍ 1. – 3. ROČNÍK

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět Český jazyk a literatura se vyučuje jako samostatný předmět ve všech ročnících I. stupně. Časová dotace v učebním plánu je týdně 9 vyučujících hodin v 1. ročníku, 8 vyučujících hodin v 2. a 3. ročníku.

Výchovně vzdělávací cíle:

- rozumět spisovné řeči mluvené, čtené i psané;
- vyjadřovat srozumitelně, zejména mluvenou řečí, myšlenky, psanou formou se vyjadřovat jen v jednoduchých větách;
- číst správně a s porozuměním texty přiměřené délkou i obsahem;
- znát příklady literárních děl vhodných pro daný věk včetně ilustrací;
- číst s porozuměním jednoduché naučné texty, pokusit se vyjádřit jejich myšlenky;
- vnímat krásu a bohatost mateřského jazyka;
- při výuce českému jazyku je třeba stále pamatovat na to, že se v tomto období vytváří vztah žáků k literatuře a jejich zájem o četbu, tedy že začíná výchova budoucích čtenářů;
- svou schopnost vyjadřovat se umět uplatnit i v prvouce, matematice i dalších vyučovacích předmětech.

Charakteristika výuky:

Cíle výuky českého jazyka jsou naplňovány:

- komunikační a slohovou výchovou;
- čtením a literární výchovou;
- psaním;
- jazykovou výchovou.

Komunikace v českém jazyce se může vhodně rozvíjet i prostřednictvím dramatické výchovy.

V komunikační výchově se žáci učí vnímat a chápat různá jazyková sdělení (mluvená i psaná), mluvit a rozhodovat se na základě vnímaných pokynů a přečteného textu. Žáci se učí výstižně formulovat a sdělovat své myšlenky, prožitky a pocity, učí se rozumět různým typům textů, jež se vztahují k nejrůznějším situacím ve škole i mimo ni.

Komunikační dovednosti žáků jsou vytvářeny nejen ve všech složkách českého jazyka, ale ve všech vyučovacích předmětech. Jednotlivé vyučovací předměty musí poskytovat dostatek prostoru k vyjadřování myšlenek a postřehů žáků k tomu, co se učí a co pozorují. Slovní zásoba je rozšiřována zejména využitím učiva prvouky, četby a vlastních zážitků. V tomto období je kladen důraz zejména na ústní vyjadřování žáků. Samostatná písemná forma vyjadřování je uplatňována od 3. ročníku. Při prvním písemném vyjadřování se požaduje používat krátké jednoduché věty o tom, co žáci prožili, nebo co dobře znají.

Pro rozvoj vyjadřovacích schopností v prvním vzdělávacím období využíváme:

- vyprávění (o obrázku, vlastních zážitcích, přečteném textu, podle obrázkové osnovy);
- rozhovory žáků k určitému tématu;
- formulace otázek a odpovědí k danému tématu;
- možnosti svobodného výběru způsobu vyjádření myšlenek (v čítankách 2. a 3. r. jsou připraveny náměty, které žáky vždy zaujmou), využívá se mezipředmětových vztahů;
- jednoduchých popisů z písanek, hlavně z prvoučného učiva, k psaní podobných textů;
- možnost zpracovávat "první knihy" např.: o květinách, o ptácích aj. V co nejjednodušší
 podobě, volně doplněné ilustracemi, výstřižky apod., využíváme i dětských knih a
 encyklopedií.

Komunikační výchova tedy obsahuje činnosti:

- a) receptivní, tj. čtení a naslouchání;
- b) produktivní (tvořivé činnosti), tj. mluvený a písemný projev žáka.

Při výuce čtení v tomto období se snažíme naučit všechny žáky, i průměrně nadané, číst přiměřeně náročné, umělecké i naučné texty jasně, zřetelně a s porozuměním. Při čtení textů se obohacuje slovní zásoba žáků a rozvíjí se i jejich ústní vyjadřování. Při práci s texty se spojuje výcvik čtení s rozvojem vyjadřování, se vzděláváním v různých oborech i s výchovou žáků. Čtení se využívá v Prvouce při poznávání přírody i života lidí a světa. Při prožívání literárních ukázek a čtení prvních knížek poznávají žáci život dětí i dospělých, učí se chápat a hodnotit jejich životní příběhy, činy, charaktery a lidské vztahy. Tím rozšiřují svoji životní zkušenost, obohacují svůj citový život.

Žáci se při vyučování čtení učí esteticky prožívat a chápat přiměřené texty, později je výrazně číst, předčítat, přednášet, vyprávět, někdy i ilustrovat, něco podle popisu vyrobit, jindy text dramatizovat. Při čtení, poslechu a recitaci se zjemňuje smyslové vnímání žáků, např. sluch pro zvukovou stránku jazyka, bystří se pozorování, rozvíjí se představivost a fantazie, cvičí se paměť žáků, rozvíjí se pojmové i obrazné myšlení, ústní vyjadřování.

V *literární výchově* seznamujeme žáky s literární tvorbou vhodnou pro mladší školní věk včetně ilustrací.

Při *výuce psaní* v tomto období získají žáci správné psací dovednosti, základy čitelného, přiměřeně hbitého a úhledného rukopisu. Píšou slova a texty vhodného a žákům přiměřeného obsahu, který vyjadřuje zkušenosti žáků nebo poznatky získané v jiných vyučovacích předmětech. Písanky připravené pro toto období se zaměřují na psaní s porozuměním.

V *jazykové výchově* v 1. období základního vzdělávání se žáci učí prostě a jasně vyjadřovat spisovným jazykem, s využitím slovní zásoby odpovídající jejich věku a zároveň poznávají elementární základy mluvnické stavby jazyka a osvojují si základní pravopisné jevy. Dbá se na rozvoj jejich slovní zásoby a postupně se vytváří návyky správné spisovné výslovnosti.

Jazykové vyučování má velký význam pro rozvoj myšlení žáků, neboť se při něm učí jazykové a pravopisné jevy pozorovat, srovnávat, třídit i zobecňovat. Nejprve se seznamují s konkrétními jazykovými jevy, pozorují je, hovoří o nich. Tak dochází k mnoha elementárním zobecněním a procvičování poznaných jazykových a pravopisných jevů. Pozornost je věnována výcviku v pravopise lexikálním.

Ústní i písemné vyjadřování se při činnostní výuce rozvíjí, pokud možno v souvislosti s poznáváním skutečností, které děti obklopují. Žáci zpočátku při samostatném vyjadřování reagují na otázky a pokyny učitele, později vytvářejí krátké souvislé projevy na témata blízká jejich zájmům a zkušenostem.

V hodinách českého jazyka tohoto období nejsou ostré hranice mezi učivem mluvnice, slohového výcviku, literární výchovy a psaní. Je potřeba si uvědomovat vzájemnou prostupnost a propojenost těchto složek českého jazyka. Je-li k tomu vhodná příležitost, lze složky českého jazyka zpestřit dramatickou výchovou.

Dramatická výchova rozvíjí tvořivost děti a přispívá k obohacení jejich slovní zásoby. S její pomocí učíme žáky volně, beze strachu, svými slovy vyjadřovat myšlenky a názory nejen v českém jazyce. Pomocí dramatické výchovy se žáci učí slušnosti, vzájemnému respektování i tvořivému řešení praktických situací. Přitom se učí též cítit s druhými, vzájemně si pomáhat. Uplatňujeme tak snadno ve výuce prvky etické výchovy.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvíjení klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

• je motivovány k aktivnímu zapojování se do vyučovacího procesu.

Učitel:

- vede žáky ke stálému zdokonalování čtení;
- vytváří podmínky pro získávání dalších informací potřebných k práci;

• stanovuje dílčí vzdělávací cíle v pravopisu.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- navrhuje různá řešení problémů, dokončí úkoly a zdůvodňuje své závěry
- se spolužáky si vzájemně radí a pomáhají.

Učitel:

• hodnotí práci žáků způsobem, který jim umožňuje vnímat vlastní pokrok.

Kompetence komunikativní

Žák:

• dokáže prezentovat své myšlenky a názory.

Učitel:

• učitel vede žáky k výstižnému a kultivovanému projevu.

Kompetence sociální a personální

Žák:

• respektuje pokyny pedagogů.

Učitel:

- organizuje práci ve skupinách, aby žáci spolupracovali při řešení problémů;
- vede žáky k prezentaci svých myšlenek a názorů a k vzájemnému respektu;
- vytváří příležitosti pro relevantní komunikaci mezi žáky.

Kompetence občanské

Žák:

• zvládá komunikaci i ve vyhraněných situacích.

Učitel:

- využívá literatury naučné i vědecké k vytváření postoje k přírodě, k životnímu prostředí;
- pro žáky s postižením využívá vhodně přizpůsobené pracovní materiály.

Kompetence pracovní

Žák:

- učí se s pomocí učitele plánovat dílčí činnosti a stanovovat čas pro jejich realizaci;
- pracuje podle osvědčeného postupu či jednoduchého návodu, pokud si neví rady, požádá o pomoc spolužáka či učitele;
- s pomocí učitele zhodnotí podle předem stanovených kritérií práci ostatních i vlastní práci;
- na základě hodnocení celé práce pojmenuje příčiny úspěchu i neúspěchu a s pomocí učitele navrhne úpravy, co by mohl příště udělat lépe, a čeho se naopak držet.

Učitel:

- vede žáky k organizování a plánování učení;
- se zajímá, jak žákům vyhovuje jeho způsob výuky;
- požaduje dodržování dohodnuté kvality, postupů, termínů.

Kompetence digitální

Žák:

- uvádí příklady využívání digitálních technologií v rodině a ve škole; ovládá a využívá určené výukové aplikace při svém učení;
- chová se šetrně ke svěřeným digitálním zařízením, rozpozná vhodné a nevhodné zacházení s nimi:

- při školní práci dodržuje správné držení těla při práci s digitálními zařízeními;
- řeší úkoly a situace i za použití digitálních technologií;
- zpracuje drobné úkoly spojené se získáváním informací na různá témata a problematiku, o kterou se osobně zajímá.

Učitel:

- seznámí s výukovými aplikacemi; jejich využití v domácím a školním prostředí;
- vede žáky k bezpečnému a šetrnému zacházení s digitálními zařízeními;
- vede ke správnému držení těla při práci s digitálními zařízeními;
- nabízí aktivity, které vyžadují používání digitálních technologií.

VZDĚLÁVACÍ OBDOBÍ 4. – 5. ROČNÍK

Obsahové, časové a organizační vymezení

Český jazyk a literatura je vyučován jako samostatný předmět. Má časovou dotaci 7 hodiny týdně pro 4. a 5. ročník.

Charakteristika výuky českého jazyka ve 2. období:

Cíle výuky českého jazyka jsou naplňovány:

- komunikační a slohovou výchovou
- jazykovou výchovou
- literární výchovou

Komunikačním a slohovým dovednostem je v tomto vzdělávacím období vyučováno tak, aby byl podporován a podněcován duševní rozvoj žáků a zároveň byla rozvíjena jejich individualita. V předmětu český jazyk se komunikační a slohové dovednosti realizují při čtení, naslouchání, mluveném a písemném projevu žáků.

V 2. období základního vzdělávání je naším úkolem zautomatizovat základní pravopisné jevy určené pro 1. Vzdělávací období, proto zde věnujeme Jazykové výchově značnou pozornost. Chceme-li při výuce českého jazyka dosáhnout dobrých výsledků, je třeba stále dbát o to, aby všichni žáci porozuměli významu slov. K tomu využíváme vjemy sluchové, zrakové i motorické.

Máme-li rozvíjet slovní zásobu žáků, chceme-li je dobře naučit pravopis a ostatní učivo jazykové výchovy, zařazujeme do výuky pravidelná pravopisná a mluvní cvičení. Soustavně prováděné a promyšlené sestavy těchto cvičení vedou k zautomatizování mluvnických a pravopisných jevů. Dbáme na to, aby cvičení měla praktický ráz a žáci byli při cvičeních aktivní. Žákům stále umožňujeme, aby o učivu přemýšleli a předložené jevy používali v řeči i písmu. Při vyučování pravopisu pravopisné jevy vždy odůvodňujeme. Žáky vedeme k praktickému používání mluvnických jevů. Podněcujeme je, aby svá pozorování, zkušenosti a poznatky při výuce sami vyjadřovali a věty s mluvnickými jevy obměňovali. Tato mluvní cvičení zařazujeme do výuky krátce ale často. Při užívání jednotlivých pravopisných a mluvnických jevů ve spojeních si žáci tyto jevy osvojí lépe než z teoretických výkladů a pouček. Gramatika i pravopisná pravidla vyplývají z praktického využití přirozeně a nenásilně a žáci si je osvojují snadněji a trvaleji.

Jazykové dovednosti žáků se ve vyučování českého jazyka realizují v těchto složkách: zvuková stránka jazyka, slovní zásoba a tvoření slov, tvarosloví, skladba a pravopis.

Literární výchově se věnuje pozornost při čtení uměleckých textů, při čtení článků přírodovědného, zeměpisného i dějepisného obsahu, a to jak z čítanek, tak i z jiných učebnic nebo vhodných vybraných knih. Při literární výchově se soustavně rozvíjí ústní a písemné vyjadřování žáků, vytváří se a upevňují návyky žáků vyjadřovat myšlenky logicky, souvisle a mluvnicky správně.

Ve 4. a 5. ročníku se ve výuce ČJ začíná více využívat tichého čtení a žáci jsou vedeni

k samostatné práci s textem. Učitel dbá na to, aby i tiché čtení žáků bylo uvědomělé, a proto při něm dává žákům takové úkoly, které mu umožní zjistit, zda žáci potichu přečtený text pochopili. Text určený k tichému čtení nemá být zpočátku dlouhý. Otázky k obsahu si mohou zadávat sami žáci, může se ptát i učitel. Žáci mohou také vyprávět o tom, co četli, nebo si nakreslit k textu obrázek.

Součástí literární výchovy v tomto období je též pokračování nácviku hlasitého čtení. Žáci se přitom učí správně členit čtené věty nejen podle interpunkce, ale i logickými pauzami a také klást správný větný přízvuk. Práce v hodinách čtení přispívá k rozvoji poznávacích schopností žáků, rozvíjí jejich smyslové vnímání, myšlení, řeč, fantazii a paměť.

Novým úkolem, který literární výchova, společně s naukovými předměty, v tomto období plní, je určení hlavních myšlenek textu, jejich sestavení do krátké osnovy a souvislé vyprávění základního obsahu článku podle této osnovy – žáci se učí učit z učebnic.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvíjení klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

• je motivovány k aktivnímu zapojování se do vyučovacího procesu.

Učitel:

- vede žáky ke stálému zdokonalování čtení;
- vytváří podmínky pro získávání dalších informací potřebných k práci;
- stanovuje dílčí vzdělávací cíle v pravopisu.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- navrhuje různá řešení problémů, dokončí úkoly a zdůvodňuje své závěry
- se spolužáky si vzájemně radí a pomáhají.

Učitel:

• hodnotí práci žáků způsobem, který jim umožňuje vnímat vlastní pokrok.

Kompetence komunikativní

Žák:

• dokáže prezentovat své myšlenky a názory.

Učitel:

• učitel vede žáky k výstižnému a kultivovanému projevu.

Kompetence sociální a personální

Žák:

• respektuje pokyny pedagogů.

Učitel:

- organizuje práci ve skupinách, aby žáci spolupracovali při řešení problémů;
- vede žáky k prezentaci svých myšlenek a názorů a k vzájemnému respektu;
- vytváří příležitosti pro relevantní komunikaci mezi žáky.

Kompetence občanské

Žák:

• zvládá komunikaci i ve vyhraněných situacích.

Učitel:

- využívá literatury naučné i vědecké k vytváření postoje k přírodě, k životnímu prostředí;
- pro žáky s postižením využívá vhodně přizpůsobené pracovní materiály.

Kompetence pracovní

Žák:

- učí se s pomocí učitele plánovat dílčí činnosti a stanovovat čas pro jejich realizaci;
- pracuje podle osvědčeného postupu či jednoduchého návodu, pokud si neví rady, požádá o pomoc spolužáka či učitele;
- s pomocí učitele zhodnotí podle předem stanovených kritérií práci ostatních i vlastní práci;
- na základě hodnocení celé práce pojmenuje příčiny úspěchu i neúspěchu a s pomocí učitele navrhne úpravy, co by mohl příště udělat lépe, a čeho se naopak držet.

Učitel:

- vede žáky k organizování a plánování učení;
- se zajímá, jak žákům vyhovuje jeho způsob výuky;
- požaduje dodržování dohodnuté kvality, postupů, termínů.

Kompetence digitální

Žák:

- při školní práci využívá svěřená zařízení a doporučené digitální technologie; uvede příklady využití digitálních technologií;
- respektuje nastavenou úroveň zabezpečení v používaných zařízeních; rozpozná a nahlásí nevhodný obsah, situace či chování v digitálním prostředí;
- i v digitálním světě dodržuje pravidla slušného chování;
- vytváří jednoduchý digitální obsah (texty, tabulky, obrázky, audio, video);
- komunikuje se svými blízkými a učiteli pomocí doporučených digitálních technologií;
- soubory sdílí se svými blízkými a učiteli pomocí zadané digitální technologie.

Učitel:

- nabízí aktivity, které vyžadují používání digitálních technologií;
- vede žáky k bezpečnému a šetrnému zacházení s digitálními zařízeními;
- vede žáky k bezpečnému pohybu v digitálním světě;
- komunikuje se žáky prostřednictvím digitálních technologií.

ČESKÝ JAZYK

1. ročník

Očekávané výstupy Učivo Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky

KOMUNIKAČNÍ A SLOHOVÁ VÝCHOVA

ŽÁK:

- plynule čte s porozuměním texty přiměřeného rozsahu a náročnosti
- porozumí písemným nebo mluveným pokynům přiměřené složitosti
- respektuje základní komunikační pravidla v rozhovoru; pečlivě vyslovuje, opravuje svou nesprávnou nebo nedbalou výslovnost; v krátkých mluvených projevech správně dýchá a volí vhodné tempo řeči
- volí vhodné verbální i nonverbální prostředky řeči v běžných školních i mimoškolních situacích
- na základě vlastních zážitků tvoří krátký mluvený projev
- zvládá základní hygienické návyky spojené se psaním
- píše správné tvary písmen a číslic, správně spojuje písmena i slabiky; kontroluje vlastní písemný projev
- píše věcně i formálně správně jednoduchá sdělení
- seřadí ilustrace podle dějové posloupnosti a vypráví podle nich jednoduchý příběh

- zrakové, sluchové vnímání mluveného a psaného,
- rozvoj slovní zásoby,
- analýza a syntéza slova,
- znalost písmen,
- vytváření smysluplných vět,
- interpunkce,
- tvorba sdělení a vlastní prezentace,
- tvorba otázek a odpovědí,
- tempo, intonace, přízvuk,
- základní pravidla společenského styku.
- sdělení vlastních aktuálních zážitků, vystižení důležitých momentů, vyprávění a popis,
- hygienické návyky při psaní a technika psaní
- umístění diakritických znamének,
- automatizace písmen,
- čtení psacího písma,
- rozdíl mezi psacím a tiskacím písmem,
- tvorba vlastního textu,
- pojem dějová posloupnost

OSV 1, 2, 6, 8, 11

JAZYKOVÁ VÝCHOVA

ŽÁK:

- rozlišuje zvukovou a grafickou podobu slova, člení slova na hlásky, odlišuje dlouhé a krátké samohlásky
- analýza a syntéza slova
- znalost písmen a abecedy
- písmeno hláska,
- délka samohlásek,

OSV 1, 2, 8, 11

- porovnává významy slov, zvláště slova opačného významu a slova významem souřadná, nadřazená a podřazená, vyhledá v textu slova příbuzná
- porovnává a třídí slova podle zobecněného významu – děj, věc, okolnost, vlastnost
- skládání slabik,
- význam slova,
- hledání informací v textu

LITERÁRNÍ VÝCHOVA

ŽÁK:

- čte a přednáší zpaměti ve vhodném frázování a tempu literární texty přiměřené věku
- vyjadřuje své pocity z přečteného textu
- rozlišuje vyjadřování v próze a ve verších, odlišuje pohádku od ostatních vyprávění
- pracuje tvořivě s literárním textem podle pokynů učitele a podle svých schopností

- poslech literárních textů,
- přednes básně,
- reprodukce textu,
- chápání smyslu vyslechnutého textu,
- dramatizace,
- poslech s předvídáním,
- počátky tvorby osobních záznamů z poslechu a z četby,
- příprava čtenářského deníku,
- tvorba otázek k textu

OSV 1, 2, 8, 11

2. ročník

Očekávané výstupy

Učivo

Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky

KOMUNIKAČNÍ A SLOHOVÁ VÝCHOVA

ŽÁK:

- plynule čte s porozuměním texty přiměřeného rozsahu a náročnosti
- porozumí písemným nebo mluveným pokynům přiměřené složitosti
- respektuje základní komunikační pravidla v rozhovoru; pečlivě vyslovuje, opravuje svou nesprávnou nebo nedbalou výslovnost; v krátkých mluvených projevech správně dýchá a volí vhodné tempo řeči
- volí vhodné verbální i nonverbální prostředky řeči v běžných školních i mimoškolních situacích
- na základě vlastních zážitků tvoří krátký mluvený projev
- zvládá základní hygienické návyky spojené se psaním
- píše správné tvary písmen a číslic, správně spojuje písmena i slabiky; kontroluje vlastní písemný projev
- píše věcně i formálně správně jednoduchá sdělení
- seřadí ilustrace podle dějové posloupnosti a vypráví podle nich jednoduchý příběh

- Čtení praktické čtení (čtení pozorné, plynulé, znalost orientačních prvků v textu), věcné čtení (čtení pro informaci, vyhledávání odpovědí na otázky: Kdo? Kde? Kdy? Proč? Jak?);
- Naslouchání praktické a věcné:
- Mluvený projev rozvoj slovní zásoby, správné dýchání, komunikační žánry: např. pozdrav, oslovení, omluva, prosba, vypravování, dialog na základě obrazového materiálu, mimika, gesta;
- Písemný projev základní hygienické návyky (správné sezení, držení psacího náčiní, hygiena zraku, aj.), technika psaní (úprava textu, čitelnost, přehlednost aj.), žánry písemného projevu, např. adresa, blahopřání, vzkaz, pozdrav z prázdnin, pozvánka, dopis, popis, vypravování, počátky volného psaní

OSV 1, 2, 6, 7, 8

MKV 2

JAZYKOVÁ VÝCHOVA

ŽÁK:

- rozlišuje zvukovou a grafickou podobu slova, člení slova na hlásky, odlišuje dlouhé a krátké samohlásky
- porovnává významy slov, zvláště slova opačného významu a slova významem souřadná, nadřazená a podřazená, vyhledá v textu slova příbuzná
- porovnává a třídí slova podle zobecněného významu – děj, věc, okolnost, vlastnost
- rozlišuje slovní druhy v základním tvaru
- spojuje věty do jednodušších souvětí vhodnými spojkami
- rozlišuje v textu druhy vět podle postoje mluvčího a jejich vytvoření volí vhodné jazykové i zvukové prostředky
- odůvodňuje a píše správně: i/y po tvrdých a měkkých souhláskách; dě-tě-ně-bě-pě-vě mimo morfologický šev; ú/ů;
- odůvodňuje a píše správně velká písmena na začátku věty a v typických příkladech vlastních jmen osob, zvířat a místních pojmenování

- znalost písmen a abecedy;
- zvuková stránka jazyka analýza a syntéza slova, hlásky, délka samohlásek, tempo, intonace, přízvuk
- slovní zásoba a tvoření slov -
- skládání slabik, význam slabik pro dělení slov, slovo, věta, slovosled ve větě, diakritika,
- význam slov, antonyma, synonyma, slova mnohoznačná × jednoznačná;
- pravopis: slabikotvorné r a l, druhy vět, párové souhlásky, pravopis i/y po tvrdých a měkkých souhláskách, dy, ty, ny/di, ti, ni, pravopis dě-tě-ně-běpě-vě-mě, ů/ú, rozlišování obecných a vlastních jmen

LITERÁRNÍ VÝCHOVA

ŽÁK:

- čte a přednáší zpaměti ve vhodném frázování a tempu literární texty přiměřené věku
- vyjadřuje své pocity z přečteného textu
- rozlišuje vyjadřování v próze a ve verších, odlišuje pohádku od ostatních vyprávění
- pracuje tvořivě s literárním textem podle pokynů učitele a podle svých schopností

- poslech literárních textů;
- zážitkové čtení a naslouchání;
- tvořivé činnosti s textem např. domýšlení konce příběhu, čtení s předvídáním, tvorba otázek k textu, vymýšlení literárních postav;
- základní literární pojmy, např. rozpočitadla, hádanka, říkadlo, báseň, pohádka

3. ročník Přesahy a vazby (průřezová témata, Očekávané výstupy Učivo mezipředmětové vztahy), poznámky KOMUNIKAČNÍ A SLOHOVÁ VÝCHOVA ŽÁK: OSV 8 plynule čte s porozuměním texty rozvoj a třídění slovní zásoby, přiměřeného rozsahu a náročnosti aktivní naslouchání, porozumí písemným nebo mlupraktické čtení – plynulé se veným pokynům správnou technikou, MKV 2 přiměřené složitosti věcné čtení. respektuje základní komunikační MV 1, 2 zvuková stránka jazyka, pravidla v rozhovoru; pečlivě tvorba sdělení a vlastní vyslovuje, opravuje svou prezentace, nesprávnou nebo nedbalou výstvorba otázek a odpovědí, lovnost; v krátkých mluvených dopis, popis, pozvánka, projevech správně dýchá a volí upevňování čtenářských návyků vhodné tempo řeči řešení komunikačních situací, • volí vhodné verbální i výběr vhodných komunikačních nonverbální prostředky řeči prostředků, v běžných školních i mimoškolrozvoj přednesu a přiměřeně ních situacích hlasitého projevu, na základě vlastních zážitků tvoří základy dramatizace, krátký mluvený projev pantomima zvládá základní hygienické vyprávění a vytvoření krátké návyky spojené se psaním osnovy, píše správné tvary písmen a • hygienické návyky při psaní, číslic, správně spojuje písmena i žánry písemného projevu – např. slabiky; kontroluje vlastní adresa, blahopřání, vzkaz, písemný projev omluvenka, píše věcně i formálně správně jednoduchá sdělení práce s ilustrací k textu, seřadí ilustrace podle dějové ilustrace autorská a vlastní, posloupnosti a vypráví podle komiks nich jednoduchý příběh počátky volného psaní JAZYKOVÁ VÝCHOVA ŽÁK: význam slov, porovnává významy slov, zvláště • pojem – příbuzná slova, slova opačného významu a slova • stavba slova – kořen, část významem souřadná, nadřazená a předponová, příponová,

- podřazená, vyhledá v textu slova příbuzná
- rozlišuje slovní druhy v základním tvaru
- užívá v mluveném projevu
- slovní druhy,
- mluvnické kategorie podstatných jmen a sloves,
- skladba stavba věty

správné gramatické tvary
podstatných jmen, sloves,
přídavných jmen

- spojuje věty do jednodušších souvětí vhodnými spojkami a jinými spojovacími výrazy
- rozlišuje v textu druhy vět podle postoje mluvčího a jejich vytvoření volí vhodné jazykové i zvukové prostředky
- odůvodňuje a píše správně: i/y po tvrdých, měkkých a obojetných souhláskách ve vyjmenovaných slovech; dě-tě-ně-bě-pě-vě mimo morfologický šev; ú/ů
- odůvodňuje a píše správně velká písmena na začátku věty a v typických příkladech vlastních jmen osob, zvířat a místních pojmenování

- jednoduché a souvětí, vzorec souvětí,
- druhy vět O-T-R-P-Z,
- pravopis párových souhlásek,
- pravopis i/y po tvrdých a měkkých souhláskách,
- výslovnost dy, ty, ny/di, ti, ni,
- pravopis dě-tě-ně-bě-pě-vě-mě,
- ů/ú
- řady vyjmenovaných slov a pravopis i/y po obojetných souhláskách
- základní pravidla při psaní velkých písmen

LITERÁRNÍ VÝCHOVA

ŽÁK:

- čte a přednáší zpaměti ve vhodném frázování a tempu literární texty přiměřené věku
- vyjadřuje své pocity z přečteného textu
- rozlišuje vyjadřování v próze a ve verších, odlišuje pohádku od ostatních vyprávění
- pracuje tvořivě s literárním textem podle pokynů učitele a podle svých schopností

- poslech literárních textů,
- zážitkové čtení a naslouchání
- tvořivé činnosti s literárním textem, např. volná reprodukce přečteného nebo slyšeného textu, domýšlení konce příběhu, čtení s předvídáním
- základní literární pojmy, např. rozpočítadlo, hádanka, říkanka, báseň, pohádka, bajka, spisovatel, básník

4. ročník		
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
KOMUNIKAČNÍ A SLOHOVÁ VÝCHOVA		
ŽÁK: • čte s porozuměním přiměřeně náročné texty potichu i nahlas.	praktické čtení, věcné čtení,věcné naslouchání,	OSV 1, 2, 5, 8, 10

- posuzuje úplnost či neúplnost jednoduchého sdělení.
- rozlišuje spisovnou a nespisovnou výslovnost a vhodně ji využívá v komunikaci,
- vede správně dialog, telefonický rozhovor, zanechá vzkaz na záznamníku.
- píše správně po stránce obsahové i formální jednoduché komunikační žánry
- sestaví osnovu vyprávění a na jejím základě vytváří krátký mluvený nebo písemný projev s dodržením časové posloupnosti

- reprodukce přečteného textu,
- vyhledávání informací v textu,
- procvičování správné techniky mluveného projevu,
- vyhledávání informací v textu výpisky,
- vyjadřování závislé na komunikační situaci,
- komunikační žánry dialog, telefonický rozhovor, vzkaz, zpráva, oznámení, vypravování, dopis, popis

MKV 2,

MV 1, 2, 4, 5, 6

JAZYKOVÁ VÝCHOVA

ŽÁK:

- porovnává významy slov slova stejného nebo podobného významu a slova vícevýznamová.
- rozlišuje ve slově kořen, část příponovou, předponovou
- píše správně i/y po obojetných souhláskách, v koncovkách podstatných jmen.
- rozlišuje slova spisovná a jejich nespisovné tvary
- určuje slovní druhy plnovýznamových slov a využívá je v gramaticky správných tvarech.
- užívá vhodných spojovacích výrazů, podle potřeby je obměňuje. Odlišuje větu jednoduchou a souvětí, vhodně změní větu jednoduchou v souvětí

- stavba slova
- význam slov synonyma, homonyma, antonyma
- psaní i/y v koncovkách podstatných jmen,
- slovní druhy

OSV 5, 10

LITERÁRNÍ VÝCHOVA

ŽÁK:

- vyjadřuje své dojmy z četby a zaznamenává je
- volně reprodukuje text podle svých schopností,
- tvoří vlastní literární text na vlastní téma
- zážitkové čtení a naslouchání,
- vlastní výtvarný i slovní doprovod,
- reprodukce a volná reprodukce přečteného nebo slyšeného textu,
- dramatizace,

OSV 8

EGS 1

 rozlišuje vyjadřování v próze a ve verších používá elementární literární pojmy. • literární pojmy – verš, rým, sloka

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata mezipředmětové vztahy), poznámk
KOMUN	NIKAČNÍ A SLOHOVÁ VÝCH	OVA
rozlišuje podstatné a okrajové informace v textu vhodném pro daný věk, podstatné informace zaznamenává posuzuje úplnost či neúplnost sdělení, porovnává významy slov rozpoznává manipulativní komunikaci v reklamě. volí náležitou intonaci, přízvuk, pauzy a tempo podle svého komunikačního záměru vede dialog, telefonický rozhovor, zanechá vzkaz na záznamníku, rozlišuje spisovnou a nespisovnou výslovnost a vhodně je užívá podle komunikační situace píše správně komunikační žánry po stránce obsahové i formální reprodukuje obsah přiměřeně složitého sdělení, zapamatuje si z něj podstatná fakta	 Praktické a věcné čtení (čtení s porozuměním: potichu, nahlas, přiměřeně náročné texty), rozhovor na dané téma, vyjadřování závislé na komunikační situaci, komunikační žánry (vypravování, popis, dopis, pohádka, pověst, bajka), základní komunikační pravidla, mimojazykové prostředky řeči, uplatnění vlastních prožitků a názorů v textu = tvůrčí psaní 	OSV 1, 8

ŽÁK:

- rozlišuje slova spisovná a jejich nespisovné tvary
- určuje slovní druhy plnovýznamových slov a využívá je v gramaticky správných tvarech, porovnává významy slov
- rozlišuje ve slově kořen, část příponovou, předponovou a koncovku
- odlišuje větu jednoduchou a souvětí, vhodně změní větu jednoduchou v souvětí
- užívá vhodných spojovacích výrazů, podle potřeby je obměňuje
- vyhledává základní skladební dvojici a v neúplné základní skladební dvojici označuje základ věty
- píše správně i/y ve slovech po obojetných souhláskách
- zvládá základní příklady syntaktického pravopisu

- význam slov, tvoření slov,
- slova příbuzná,
- kořen slova,
- tvar slova,
- složitější souvětí a jeho stavba,
- podmět (podst.jm., zájmeno, nevyjádřený) a přísudek (slovesný, jmenný se sponou),
- holý a rozvitý podmět a přísudek,
- koncovky podstatných jmen a přídavných jmen měkkých a tvrdých, shoda přísudku s podmětem,
- zvuková stránka jazyka

OSV 1, 8

LITERÁRNÍ VÝCHOVA

ŽÁK:

- rozlišuje různé typy uměleckých a neuměleckých textů, při jednoduchém rozboru literárních textů používá elementární pojmy
- vyjadřuje své dojmy z četby a zaznamenává je
- tvoří vlastní literární text
- volně reprodukuje text
- elementární literární pojmy např. pohádka, pověst, bajka, verš, rým, přirovnání, spisovatel, básník, režisér,
- tvorba osobních záznamů z poslechu a z četby, příprava čtenářského deníku,
- tvorba otázek k textu,
- poslech s předvídáním,
- záznam příběhu a jeho slovní prezentace před spolužáky

EGS 1 MV 1, 2, 3, 6, 7

5.3.1.2 Anglický jazyk

VZDĚLÁVACÍ OBDOBÍ 1. – 3. ROČNÍK

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět má časovou dotaci 2 hodiny týdně pro 1. a 2. ročník a 3 hodiny týdně pro 3. ročník. Výuka anglického jazyka probíhá v kmenové třídě, je založena na modelu britské angličtiny, ale žáci jsou seznamováni také s výrazy americké angličtiny.

Výchovné a vzdělávací cíle

- Motivovat žáky k zájmu o anglický jazyk, učit se vnímat a napodobovat melodii a rytmus anglického jazyka.
- Poznávat a praktická používat základní pravidla výslovnosti.
- Činnostní formou naučit žáky základní slovní zásobu z jim blízkých oblastí (činnosti s obrázky nebo předměty).
- Činnostní formou výuky naučit žáky jednoduchá základní pravidla gramatiky a základní zdvořilostní fráze.
- Základní fráze a obraty procvičovat s pomocí CD a manuálních činností zahrnutých v pracovním sešitě.
- S pomocí obrázků nebo předmětů vytvářet a obměňovat první krátké rozhovory.
- Rozumět jednoduchým pokynům v anglickém jazyce a reagovat na ně.
- Vést žáky k získání schopností číst s porozuměním přiměřeně jednoduché texty v anglickém jazyce.
- Získávat první poznatky o zemích, kde se mluví anglicky.
- Postupně začít chápat význam znalosti angličtiny pro život.
- Aktivní účastí žáka na výuce anglického jazyka ho vést ke schopnosti jednoduše komunikovat s využitím prvních poznaných slov a frází.

Charakteristika předmětu

Důraz je kladen na komunikační dovednosti, osvojení potřebných jazykových znalostí a dovedností k aktivnímu využití účinné komunikace v cizím jazyce. Předmět směruje k tomu, aby žáci získali schopnosti číst s porozuměním přiměřené texty v daném cizím jazyce, porozumět přiměřeně (jazykově, obsahově, rozsahem) náročnému ústnímu sdělení na úrovni osvojených znalostí a zároveň na texty a sdělení reagovat. Slovní zásoba reflektuje jednoduché situace i témata.

Výuka umožňuje poznat kultury zemí příslušné jazykové oblasti, pochopit významu znalosti cizích jazyků pro osobní život a formovat vzájemné porozumění mezi zeměmi, respekt a toleranci k odlišným kulturním hodnotám jiných národů.

Ve vyučovací hodině: kromě výkladu, poslechu, četby, procvičování gramatiky, dialogů, reprodukce textu v písemné a ústní formě, je kladen důraz i na samostatnou práci žáků a práci se slovníkem. Součástí vyučování jsou hry, soutěže, recitace, zpěv, výukové programy na PC.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- vybírá a využívá vhodné způsoby a metody pro efektivní učení;
- propojuje získané poznatky do širších celků;

• poznává smysl a cíl učení.

Učitel:

- vede žáky k ověřování výsledků;
- zadává úkoly, při kterých žáci vyhledávají a kombinují informace.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- je schopný pochopit problém;
- umí vyhledat vhodné informace.

Učitel:

- klade vhodné otázky;
- umožňuje volný přístupu k informačním zdrojům.

Kompetence komunikativní

Žák:

- komunikuje na odpovídající úrovni;
- umí naslouchat promluvám druhých lidí a vhodně na ně reagovat.

Učitel:

- vede žáky k výstižnému a souvislému projevu;
- vytváří příležitostí pro komunikaci mezi žáky;
- vede žáky k aktivitám vykonávaným individuálně, ve dvojicích...

Kompetence sociální a personální

Žák:

- spolupracuje ve skupině;
- se podílí na utváření příjemné atmosféry v týmu;
- je schopný sebekontroly.

Učitel:

- hodnotí žáky způsobem, který jim umožňuje vnímat vlastní pokrok;
- vede žáky k tomu, aby na základě jasných kritérií hodnotili své činnosti;
- podněcuje žáky k argumentaci.

Kompetence občanské

Žák:

- respektuje názory ostatních;
- se umí zodpovědně rozhodnout podle dané situace.

Učitel:

- vede žáky k prezentaci jejich myšlenek a názorů;
- vede žáky k diskusi;
- vede žáky ke vzájemnému naslouchání si.

Kompetence pracovní

Žák:

• je schopný efektivně organizovat svou práci.

Učitel:

- napomáhá při cestě ke správnému řešení;
- zohledňuje rozdíly ve znalostech a pracovním tempu žáků.

Kompetence digitální

Žák:

- řeší úkoly a situace i za použití digitálních technologií;
- se chová šetrně ke svěřeným digitálním zařízením; rozpozná vhodné a nevhodné zacházení s nimi.

Učitel:

- vytváří úkoly a situace, které žákům dávají prostor pro využívaní digitálních technologií;
- vede žáky k šetrnému zacházení s digitálním zařízením.

VZDĚLÁVACÍ OBDOBÍ 4. – 5. ROČNÍK

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět má časovou dotaci 3 hodiny týdně pro 4. ročník a 4 hodiny týdně pro 5. ročník (z toho jedna disponibilní). Výuka anglického jazyka probíhá v kmenové třídě, je založena na modelu britské angličtiny, ale žáci jsou seznamováni také s výrazy americké angličtiny.

Charakteristika předmětu

Důraz je kladen na komunikační dovednosti, osvojení potřebných jazykových znalostí a dovedností k aktivnímu využití účinné komunikace v cizím jazyce. Cílem je upevnit vědomosti získané v 1. – 3. ročníku, což jsou základy anglického jazyka a ty dále rozvinout a využít směrem k porozumění a produkci jednoduchého ústního i písemného sdělení. Rozvoj komunikační kompetence probíhá skrze nácvik porozumění jednoduchým otázkám v anglickém jazyce a reakci na ně. Písemná produkce se rozvíjí směrem k napsání jednoduchého dopisu nebo pozdravu a vyplnění formuláře v angličtině.

Slovní zásoba reflektuje jednoduché a typizované situace i běžná témata. Učitel vede žáka ke schopnosti představit se ústně i písemně v anglickém jazyce a jednoduše vysvětlit kdo je, kde žije, co má rád, v jaké žije rodině.

Výuka umožňuje rozvíjet znalosti ohledně kultury zemí příslušné jazykové oblasti, pochopit význam znalosti cizích jazyků pro osobní život a tím zvyšovat motivaci ve výuce a formovat vzájemné porozumění mezi zeměmi a toleranci k odlišným kulturám.

Ve vyučovací hodině: kromě výkladu, poslechu, četby, procvičování gramatiky a nácviku psaní, dialogů, reprodukce textu v písemné a ústní formě, je kladen důraz i na samostatnou práci žáků a práci se slovníkem. Součástí vyučování jsou hry, soutěže, recitace, zpěv, výukové programy na PC, příběhy určené k dramatizaci a nácviku dialogů v typizovaných situacích a jednoduchá písemná produkce. Ve výuce se uplatňují také projekty, samostatná i skupinová práce a využívání digitálních zařízení.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- vybírá a využívá vhodné způsoby a metody pro efektivní učení;
- propojuje získané poznatky do širších celků;
- poznává smysl a cíl učení.

Učitel:

- vede žáky k ověřování výsledků;
- zadává úkoly, při kterých žáci vyhledávají a kombinují informace.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

Základní škola

Školní vzdělávací plán ZŠ Světice, příspěvková organizace

- je schopný pochopit problém;
- umí vyhledat vhodné informace.

Učitel:

- klade vhodných otázky;
- umožňuje volný přístup k informačním zdrojům.

Kompetence komunikativní

Žák:

- komunikuje na odpovídající úrovni;
- umí naslouchat promluvám druhých lidí a vhodně na ně reagovat.

Učitel:

- vede žáky k výstižnému a souvislému projevu;
- vytváří příležitostí pro komunikaci mezi žáky;
- vede žáky k aktivitám vykonávaným individuálně, ve dvojicích...

Kompetence sociální a personální

Žák:

- spolupracuje ve skupině;
- se podílejí na utváření příjemné atmosféry v týmu;
- je schopný sebekontroly.

Učitel:

- hodnotí žáky způsobem, který jim umožňuje vnímat vlastní pokrok;
- vede žáky k tomu, aby na základě jasných kritérií hodnotili své činnosti;
- podněcuje žáky k argumentaci.

Kompetence občanské

Žák:

- respektuje názory ostatních;
- se umí zodpovědně rozhodnout podle dané situace.

Učitel:

- vede žáky k prezentaci jejich myšlenek a názorů;
- vede žáky k diskusi;
- vede žáky ke vzájemnému naslouchání si.

Kompetence pracovní

Žák:

• je schopný efektivně organizovat svou práci.

Učitel:

- napomáhá při cestě ke správnému řešení;
- zohledňuje rozdílů ve znalostech a pracovním tempu žáka.

Kompetence digitální

Žák:

- respektuje nastavenou úroveň zabezpečení používaných zařízeních; rozpozná a nahlásí nevhodný obsah, situace či chování v digitálním prostředí;
- i v digitálním světě dodržuje pravidla slušného chování;
- vytváří jednoduchý digitální obsah (texty, tabulky, obrázky, audio, video), vyjadřuje se za pomoci digitálních prostředků ke splnění stanovených cílů.

Učitel:

- vytváří úkoly a stanovuje cíle, které žákům dávají prostor pro využívání digitálních technologií;
- vede žáky k šetrnému zacházení s digitálním zařízením;
- usměrňuje jejich práci při využívání digitálních zařízení.

ANGLICKÝ JAZYK

1. ročník

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ŽÁK:	Classroom English	OSV 1, 8
 rozumí základním mluveným 		
pokynům, zdali jsou pronášeny	zvuková a grafická podoba jazyka:	MKV 1
zřetelně a s pečlivou výslovností	základní výslovnostní návyky	
a pokud je k dispozici vizuální		HV, VV, DV, M
opora	slovní zásoba: pozdravy, barvy,	
	číslovky (1-10), rodina, škola,	
 opakuje jednotlivá slova a věty, 	hračky, oblečení, koupelna,	
přiřadí mluvenou a psanou	narozeniny, zvířata, oslava, svátky,	
podobu téhož slova či slovního	geometrické tvary	
spojení ke správnému obrázku či	1 ' '11 1 ' '' 11 '	
výrazu	mluvnice: základní gramatické	
	struktury a typy vět	

2. ročník

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
 ŽÁK: rozumí obsahu slov, slovních spojení, jednoduchých vět vztahujících se k osvojovaným tématům, má-li k dispozici vizuální oporu a jsou-li pronášeny pomalu, zřetelně a s pečlivou výslovností přiřadí mluvenou a psanou podobu téhož slova či slovního spojení zopakuje a použije slova a slovní spojení, se kterými se v průběhu výuky setkal 	Classroom English slovní zásoba: zvířata, škola, barvy, jídlo, obličej, domov, oblečení, hračky, dětské sportovní činnosti, abeceda, čísla zvuková a grafická podoba jazyka: základní výslovnostní návyky mluvnice: základní gramatické struktury a typy vět	OSV 1 MKV 1 HV, VV, DV, TV

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
 ŽÁK: rozumí jednoduchým pokynům a otázkám učitele, které jsou sdělovány pomalu a s pečlivou výslovností, a reaguje na ně verbálně i neverbálně zopakuje a použije slova a slovní spojení, se kterými se v průběhu výuky setkal rozumí obsahu jednoduchého krátkého psaného textu, pokud má k dispozici vizuální oporu rozumí obsahu jednoduchého krátkého mluveného textu, který je sdělován pomalu a s pečlivou výslovností, pokud má k dispozici vizuální oporu přiřadí mluvenou a psanou podobu téhož slova či slovního spojení píše slova a krátké věty na základě textové a vizuální předlohy 	Classroom English Slovní zásoba: číslovky 1–20, školní pomůcky, barvy, hračky, ovoce, sportovní potřeby, lidské tělo, nábytek, místnosti v domě, lidé, přídavná jména popisující velikost, rozměr a stáří, oblečení, rodina zvuková a grafická podoba jazyka: základní výslovnostní návyky, vztah mezi zvukovou a grafickou podobou slov mluvnice: sloveso být a mít, přítomný čas prostý – kladná a záporná oznamovací věta, otázka, krátké odpovědi, vazby: like/dislike, can/cannot	OSV 1 EGS 1 MKV 1
4. ročník	,	
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky

49

ŽÁK:

- rozumí jednoduchým pokynům, krátkým otázkám, slovům, slovním spojení a textům, pokud jsou pronášeny pomalu a zřetelně a týkají se osvojovaných témat, zejména pokud má k dispozici vizuální oporu
- vyhledá konkrétní informace v jednoduchém textu, který se vztahuje k osvojovaným tématům
- rozumí významu slov, slovních spojení a jednoduchých vět u jednoduchých krátkých textů z běžného života, zejména pokud má k dispozici vizuální oporu
- pracuje aktivně se slovníkem

zvuková a grafická podoba jazyka: fonetická abeceda (pasivně), základní výslovnostní návyky, vztah mezi zvukovou a grafickou podobou slov

tematické okruhy: rodina, škola, volný čas, zvířata, dny v týdnu,

slovní zásoba: já, moje rodina a moji kamarádi, číslovky 1-100, volný čas, škola, předměty ve škole, vyučující předměty, země, zvířata

mluvnice: sloveso být a mít, přítomný čas prostý – kladná a záporná oznamovací věta, otázka, krátké odpovědi, otázky "ano/ne", otázky s tázacími zájmeny, vazba "there is/ there are", osobní a přivlastňovací zájmena, neurčitý člen a/an, množné číslo podstatných jmen, rozkazovací způsob, postavení přídavných jmen ve větě EGS 1, 2

MV 1, 2

MKV 1, 4

ČJ, M, ČLOVĚK A JEHO SVĚT

MLUVENÍ, PSANÍ (PRODUCTIVE SKILL)

ŽÁK:

- se zapojí do jednoduchých rozhovorů
- sdělí jednoduchým způsobem základní informace týkající se jeho samotného, rodiny, školy, volného času a dalších osvojovaných témat
- napíše krátký text s použitím jednoduchých vět a slovních spojení o sobě, rodině, činnostech a událostech z oblasti svých zájmů a každodenního života dělá záznam probírané slovní zásoby

zvuková a grafická podoba jazyka: fonetická abeceda (pasivně), základní výslovnostní návyky, vztah mezi zvukovou a grafickou podobou slov

tematické okruhy: rodina, škola, volný čas, zvířata, dny v týdnu,

slovní zásoba: já, moje rodina a moji kamarádi, číslovky 1-100, volný čas, škola, předměty ve škole, vyučující předměty, země, zvířata

mluvnice: sloveso být a mít, přítomný čas prostý – kladná a záporná oznamovací věta, otázka, krátké odpovědi, otázky "ano/ne", otázky s tázacími zájmeny, vazba there is/ there are, osobní a přivlastňovací zájmena, neurčitý člen a/an, množné číslo podstatných ČJ, M, ČLOVĚK A JEHO SVĚT

	jmen, rozkazovací způsob, postavení přídavných jmen ve větě	
5. ročník		
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
POSLECH S PO	ROZUMĚNÍM, ČTENÍ (RECE	PTIVE SKILLS)
 ŽÁK: rozumí jednoduchým pokynům, krátkým otázkám, slovům, slovním spojení a textům, pokud jsou pronášeny pomalu a zřetelně a týkají se osvojovaných témat, zejména pokud má k dispozici vizuální oporu vyhledá konkrétní informace v jednoduchém textu, který se vztahuje k osvojovaným tématům rozumí významu slov, slovních spojení a jednoduchých vět u jednoduchých krátkých textů z běžného života, zejména pokud má k dispozici vizuální oporu pracuje aktivně se slovníkem 	zvuková a grafická podoba jazyka: fonetická abeceda (pasivně), intonace ve větě, základní výslovnostní návyky, vztah mezi zvukovou a grafickou podobou slov tematické okruhy: domov, volný čas, lidské tělo, oblékání, čas slovní zásoba: volný čas, zábava, sporty, režim dne, domov, dům, pokoje, město, budovy, obchod, oblečení, části lidského těla mluvnice: sloveso být a mít, moci/ umět, přítomný čas prostý a přítomný čas průběhový – kladná a záporná oznamovací věta, otázka, krátké odpovědi, vazba there is/ there are, určitý člen, předložky místa a času, otázky na cenu	EGS 1, 2 MKV 1, 2, 4 MV 1 ČJ, M, ČLOVĚK A JEHO SVĚT
MITUE	 NÍ, PSANÍ (PRODUCTIVE SKI)	[[[C)
ŽÁK:	NI, I SAMI (I RODUCTIVE SKI)	LLO)
 se zapojí do jednoduchých rozhovorů sdělí jednoduchým způsobem základní informace týkající se jeho samotného, rodiny, školy, volného času a dalších osvojovaných témat 	zvuková a grafická podoba jazyka: fonetická abeceda (pasivně), intonace ve větě, základní výslovnostní návyky, vztah mezi zvukovou a grafickou podobou slov tematické okruhy: domov, volný čas, lidské tělo, oblékání, čas	ČJ, M, ČLOVĚK A JEHO SVĚT
 napíše krátký text s použitím jednoduchých vět a slovních spojení o sobě, rodině, činnostech a událostech z oblasti svých zájmů a každodenního života 	slovní zásoba: volný čas, zábava, sporty, režim dne, domov, dům, pokoje, město, budovy, obchod, oblečení, části lidského těla mluvnice: sloveso být a mít, moci/	

dělá záznam probírané slovní zásoby	umět, přítomný čas prostý a přítomný čas průběhový – kladná a záporná oznamovací věta, otázka, krátké odpovědi, vazba "there is/ there are", určitý člen, předložky místa a času, otázky na cenu	
--	--	--

5.3.2 Matematika a její aplikace

5.3.2.1 Matematika

VZDĚLÁVACÍ OBDOBÍ 1. – 3. ROČNÍK

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět má časovou dotaci 4 hodiny týdně pro 1.-3. ročník. Předmět je vyučován přede-vším konstruktivní metodou prof. Hejného, ale jsou do něj zapojovány i prvky klasické výuky matematiky.

Výchovně vzdělávací cíle:

- osvojování základních matematických pojmů na základě aktivních činností každého žáka;
- důraz na porozumění základním pojmům matematiky a jejich vzájemným vztahům;
- rozvíjení zkušeností s matematickým modelováním pomocí činností, kterými se žáci učí poznávat a nalézat situace, které dokážou matematicky popsat;
- využívání zkušeností žáků z domova i ze života kolem nich;
- prostor pro aktivní projev žáka vymýšlení úloh žáky, využití jejich zájmů, komunikace mezi žáky, efektivní využívání osvojených poznatků;
- grafické projevy žáka od kresleného obrázkového názoru k náčrtům;
- postupné osvojování prvních matematických pojmů, početních výkonů, postupů, základů jazyka matematiky a způsobů jejich užití.

Charakteristika výuky:

Matematické vzdělávání v tomto období pomáhá žákům vnímat význam matematiky v životě. Žáci se učí vyjadřovat pomocí čísel. Matematika rozvíjí pozornost, vytrvalost, schopnost rozlišovat, objevovat, vytvářet různé situace. Žáci se učí svoji práci kontrolovat, srovnávat, učí se sebedůvěře, slovně i písemně vyjadřují výsledky svého pozorování. S vyjadřovacími schopnostmi se rozvíjí jejich schopnost uvažovat. Vzdělávací oblast matematika je tvořena **čtyřmi tematickými okruhy**:

a) Číslo a proměnná:

V tomto tematickém okruhu si žáci postupně osvojují aritmetické operace (porovnávání, zaokrouhlování, sčítání, odčítání, násobení, dělení). Přitom se dbá na tři složky:

- dovednost (provádění početních operací);
- algoritmické porozumění (proč je práce prováděna předloženým postupem, důraz na činnostní provedení a pozorování žáků, hovor o pozorovaném);
- významové porozumění (umět operaci propojit na reálné situace nejlépe za pomoci individuálních činností, matematizace reálných situací).

b) Závislosti a vztahy:

Žáci si v tomto tematickém okruhu na základě pozorování uvědomují změny a závislosti známých jevů. Porovnávají velikosti věcí a čísel. Pomocí svých činností postupně pochopí, že změnou může být zvětšení, zmenšení, růst, pokles.

Rozvoj této oblasti bezprostředně navazuje na očekávané výstupy Informatiky. Žáci se postupně učí sbírat a zaznamenávat data, hodnotit je a vyvozovat závěry. Vytváří se prvotní představy o uspořádání dat do tabulek, které se plně rozvíjí v dalším vzdělávacím období.

c) Geometrie v rovině a v prostoru:

Žáci se v tomto tematickém okruhu učí objevovat, rozlišovat a určovat základní geometrické

rovinné a prostorové útvary. Geometricky modelují reálné situace, hledají geometrické útvary ve svém okolí a pojmenovávají je. Učí se měřit délku, poznávají základní jednotku délky. Učí se základy grafického projevu v geometrii.

d) Slovní úlohy:

Jejich řešení je do určité míry nezávislé na znalostech a dovednostech školské matematiky. Při nich je třeba uplatňovat uvažování žáků, které později přechází v logické myšlení. Učí se řešit jednodušší úlohy z reálného světa, analyzovat reálné situace, pochopit problém, utřídit údaje, pomocí konkrétního názoru situaci modelovat, následně řešit a formulovat odpověď.

Do první třídy přicházejí děti s nestálou a rozptýlenou pozorností, mnozí neumějí naslouchat. Hodiny matematiky dávají prostor k tomu, aby se žáci učili pozorně naslouchat slovům učitele. Pojmy čísel první desítky a početní výkony s nimi prováděné se vyvozují *zásadně pomocí žákovských pomůcek*, a to hlavně konkrétních věcí a dále pomocí zástupného názoru a obrázků. Vždy ve spojení s manipulací každého žáka s uvedenými pomůckami. Tyto činnosti pomáhají lehce podchytit pozornost žáků. To také napomáhá tomu, že lze brzy individuálně pracovat s celým žákovským kolektivem, docílit pozornosti všech žáků. Pomůcky v rukou žáků a činnosti s nimi umožňují učiteli okamžitou zpětnou vazbu a možnost reagovat na úroveň zvládnutí učiva žáky.

Rozvoj pozornosti a sebedůvěry je úzce spjata s rozvojem smyslu pro zodpovědnost, nyní za vlastní práci ve škole a za její výsledky, později pak za práci prováděnou v zaměstnání. Smysl pro odpovědnost za vlastní práci je úspěšně vytvářen, je-li žák brzy veden k samokontrole. Tomu je v materiálech připravených pro činnostní výuku věnováno hodně prostoru.

Velký význam v matematice má *aktivita žáků*. K osvojení si nového učiva a ke zkonkrétnění vytvářených pojmů vedeme žáky především prostřednictvím individuálních činností se zvolenými konkrétními pomůckami. Velkou mírou přitom napomáháme rozvoji správného uvažování žáků.

Řešení slovních úloh formou individuálních činností spolu se slovním vyjadřováním úloh a odpovědí žáky, můžeme hodnotit jako *nejmocnější prostředek rozvoje chápavosti dětí*. Při tomto učení dovedeme postupně všechny žáky k tomu, že se dovedou o učeném jevu vyjadřovat v matematice jasně, souvisle a přesvědčivě.

Při řešení slovních úloh je žák jejich tvůrcem, vynálezcem i řešitelem. Úsilí, které při tom žáci vynakládají, působí příznivě na jejich rozumový vývoj. Rozvíjena je přitom i samostatnost žáka a jeho tvořivost.

Podmínky pro dosažení dovednosti žáka správně řešit slovní úlohy jsou:

- provádění různých praktických činností, které znázorňují určitou úlohu;
- pokus o samostatné vyhledávání cesty řešení žákem a o vyjádření odpovědí náležející k dané úloze;
- samostatné vymýšlení a formulování úloh podobných úlohám právě řešeným;
- vymýšlení úloh příbuzných (s blízkým praktickým obsahem) žáky a předkládání obdobných úloh k řešení učitelem;
- řešení obtížnějších úloh až po dokonalém zvládnutí úloh jednoduchých.

Při řešení slovních úloh se ukazuje, že někteří žáci teprve po řešení úloh ze života tak, jak ho znají, začínají chápat smysl, cíl a význam řešení slovních úloh.

V prvním období základního vzdělávání necháváme žáky pod vedením učitele matematické poznatky objevovat a formulovat je svými slovy. Učitel pak matematický pojem upřesní a správně ho formuluje. Zdůrazňujeme potřebu *častého zařazování počítání zpaměti*, a to po celé první období základního vzdělávání. Při počítání s malými čísly by nemělo být počítání zpaměti nahrazováno písemným počítáním.

Po celé první období se v matematice kladou *základy počítání zpaměti*. Žáci se učí způsoby pamětného sčítání, odčítání, násobení a dělení v oboru do 100 i do 1000. Řešení slovních úloh

zpaměti je třeba vždy spojovat s žákovým vysvětlením, jak k výsledku dospěl. V průběhu 1. – 3. ročníku je třeba, aby každý žák vyřešil mnoho jednoduchých slovních úloh. To není možné realizovat tehdy, pokud bychom měli zároveň vyžadovat klasické zápisy každé úlohy. Při řešení slovních úloh zpaměti může žák používat konkrétní názor, nákres, náčrt a jiné svoje zobrazení a z něho formulovat výsledek a vysvětlit, jak k němu dospěl. U celé řady slovních úloh řešených zpaměti mohou žáci objevit několik způsobů řešení úlohy. Zájem žáků o počítání zpaměti se dobře probouzí vhodnou motivací, spojováním řešení slovních úloh s individuálními činnostmi, častým vymýšlením slovních úloh žáky samotnými, a poznáním, že je v jejich schopnostech úlohy řešit.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- učí se přesně a stručně vyjadřovat užíváním mat. jazyka včetně symboliky, prováděním rozborů a zápisů při řešení úloh a zdokonaluje grafický projev,
- rozvíjí abstraktní, exaktní, kombinatorické a logické myšlení k věcné a srozumitelné argumentaci

Učitel:

- umožňuje žákům, aby se podíleli na utváření kritérií hodnocení činností nebo jejich výsledků;
- srozumitelně jim vysvětluje, co se mají naučit;
- stanovuje dílčí vzdělávací cíle v souladu s cíli vzdělávacího programu;
- vede žáky k ověřování výsledků.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- učí se rozvíjet důvěru ve vlastní schopnosti a možnosti při řešení úloh, k sebekontrole, k systematičnosti, vytrvalosti a přesnosti;
- učí se provádět rozbor problémů a plánu řešení, odhadování výsledků, volbě správného postupu, vyhodnocování správností výsledků.

Učitel:

- zajímá se o náměty, názory, zkušenosti žáků;
- klade otevřené otázky a vybízí žáky k pojmenování cíle činnosti;
- vede žáky k plánování úkolů a postupů;
- zařazuje metody, při kterých docházejí k objevům, řešením a závěrům sami žáci;
- umožňuje, aby žáci v hodině pracovali s odbornou literaturou.
- podle potřeby žákům v činnostech pomáhá, pracuje s chybou žáka jako s příležitostí, jak ukázat cestu ke správnému řešení;
- dodává žákům sebedůvěru.

Kompetence komunikativní

Žák:

• učí se přesnému a stručnému vyjadřování užíváním matematického jazyka včetně symboliky.

Učitel:

- zadává úkoly způsobem, který umožňuje volbu různých postupů;
- vede žáky k užívání správné terminologie a symboliky;
- vede žáky k výstižnému, souvislému a kultivovanému projevu.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- je veden ke kritickému usuzování, srozumitelné a věcné argumentaci prostřednictvím řešení matematických problémů, ke kolegiální radě a pomoci;
- učí se pracovat v týmu.

Učitel:

- umožňuje každému žákovi zažít úspěch;
- podněcuje žáky k argumentaci;
- hodnotí žáky způsobem, který jim umožňuje vnímat vlastní pokrok.

Kompetence občanská

Žák:

- při zpracovávání informací je veden ke kritickému myšlení nad obsahy sdělení,
- učí se hodnotit svoji práci a práci ostatních,
- je veden k ohleduplnosti a taktu,
- učí se vnímat složitosti světa.

Učitel:

• podle potřeby žákům v činnostech pomáhá a umožňuje jim, aby na základě jasných kritérií hodnotili své činnosti nebo výsledky.

Kompetence pracovní

Žák:

- vytváří si zásoby matematických nástrojů pro řešení reálných situací v životě;
- učí se využívat matematické poznatky a dovednosti v praktických činnostech;
- má k dispozici vhodně přizpůsobené pracovní materiály.

Učitel:

- zadává úkoly, při kterých žáci vyhledávají a kombinují informace z různých informačních zdrojů, a které vyžadují využití poznatků z různých předmětů;
- vede žáky ke správným způsobům užití vybavení, techniky a pomůcek;
- vytváří příležitosti k interpretaci různých textů, obrazových materiálů, grafů a jiných.

Kompetence digitální

Žák:

- ovládá a využívá určené výukové aplikace při svém učení;
- chová se šetrně ke svěřeným digitálním zařízením, rozpozná vhodné a nevhodné zacházení s nimi;
- při školní práci dodržuje správné držení těla při práci s digitálními zařízeními;
- řeší úkoly a situace i za použití digitálních technologií.

Učitel:

- seznámí s výukovými aplikacemi; jejich využití v domácím a školním prostředí;
- vede žáky k bezpečnému a šetrnému zacházení s digitálními zařízeními;
- vede ke správnému držení těla při práci s digitálními zařízeními;
- nabízí aktivity, které vyžadují používání digitálních technologií.

VZDĚLÁVACÍ OBDOBÍ 4. – 5. ROČNÍK

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět má časovou dotaci 5 hodin týdně pro 4. – 5. ročník. Předmět je vyučován především konstruktivní metodou prof. Hejného, ale jsou do něj zapojovány i prvky klasické výuky matematiky.

Výchovně vzdělávací cíle:

- osvojování nových matematických pojmů na základě aktivních činností každého žáka;
- činnostní rozšíření číselného oboru, utvrzení představy o desítkové soustavě;
- předkládání nových poznatků ve spojení s předcházejícím učivem, uplatnění analogie pro zavedení početních výkonů v rozšířeném číselném oboru žáky;
- využívání schopnosti žáků objevovat za vedení učitele další nové matematické poznatky na základě pozorování a rozlišování, vyslovovat závěry, pokoušet se o zobecňování;
- postupné zdokonalování přesnosti matematického vyjadřování;
- zařazování praktických činností (např.: měření, odhady, porovnávání velikostí a vzdáleností) s cílem získání správných představ a zručnosti;
- spojování nových poznatků v matematice s vědomostmi žáků získanými v běžném životě;
- využívání matematických poznatků a dovedností žáky v praktickém životě;
- používání peněz při činnostním řešení úloh s náměty z obchodování;
- peníze v praktickém životě;
- věnování času nápadům žáků, jejich dotazům, ukázkám různých způsobů řešení úloh;
- vyslovování úsudků k úlohám, vytváření předpokladů pro rozvíjení logického myšlení;
- vytváření obměn slovních úloh a matematických problémů pro různé obory činnosti lidí;
- podporovat schopnost žáků rozumět grafickým schématům tabulkám i jiným schematickým znázorněním, vytvářet jednoduchá schémata, vést žáky ke grafické gramotnosti;
- praktické osvojování základních poznatků z geometrie.

Charakteristika výuky matematiky v 2. vzdělávacím období:

Při výuce matematiky nelze stanovit přesnou hranici mezi etapou vytváření konkrétních představ a mezi etapou vytváření pojmů. Je to hlavně proto, že přechod k abstrakci trvá téměř u všech žáků dlouho a neprobíhá u všech stejně. Činnostní výuka matematice i v tomto období umožňuje, aby si žáci matematické pojmy osvojovali správně a s co nejmenší námahou. Proces abstrakce usnadňují žákům pomůcky, kterými si znázorňují, stejně jako v minulých letech, nové a dosud neosvojené početní situace. Proces abstrakce urychlují též nákresy, náčrty a geometrická zobrazení, ukazující vztahy mezi údaji v úloze.

Mnoho pojmů se i v tomto období utváří ve vědomí žáků postupně, na základě soustavně prováděných činností, neustálým obohacováním dosavadních představ. Ve vzájemné souvislosti se přitom rozvíjí celá řada pojmů současně: pojem čísla, pojem desítkové soustavy, pojem početních výkonů. Přitom se více dbá na praktické použití pojmů než na vyslovování definicí. Jde hlavně o to, aby se představy žáků o číslech obohacovaly, aby chápali význam desítkové soustavy, aby dovednost početních výkonů s přirozenými čísly využívali při řešení slovních úloh a početních situací z běžného života a dovedli dobře úsudkově rozlišovat, kdy který početní výkon použít. Tyto dovednosti pak můžeme rozvíjet předkládáním různých výhod v počtech a zjednodušováním výpočtů.

V celém 2. období jsou žáci ve výuce matematiky podněcováni k sebedůvěře, učí se různými způsoby kontrolovat výpočty, uvažovat o možnostech výsledků, odhadovat. Jsou tak soustavně vedeni k sebekontrole a sebehodnocení, a to jak v aritmetice, tak v geometrii.

Vzdělávací oblast matematika a její aplikace je tvořena čtyřmi tematickými okruhy:

a) Číslo a početní operace:

V tomto tematickém okruhu si žáci 4. a 5. ročníku prohlubují dovednosti základních početních operací s přirozenými čísly. Na základě činností zvládli žáci v 1. období dobře numeraci do sta i do tisíce, mají správně vytvořený základ k chápání desítkové soustavy. Zpaměti sčítají a odčítají do sta a na základě analogie v první stovce počítají i jednoduché příklady v oboru do tisíce. Mají činnostně vytvořené konkrétní představy o násobení a dělení. Zvládli všechny spoje malé násobilky a dělení beze zbytku v oboru násobilek. Malá násobilka i dělení beze zbytku jsou procvičeny, ale jejich zautomatizování je třeba se nadále věnovat. Žáci se dále seznámili s tím, jak zpaměti násobit dvojciferné číslo jednociferným, poznali i dělení v oboru násobilek se zbytkem. Z písemných algoritmů se setkali s písemným sčítáním a odčítáním a násobením čísla jednociferným činitelem. Tuto dovednost je třeba přenést do rozšířeného číselného oboru přes tisíc. Při písemném počítání se opíráme o znalosti písemných algoritmů oboru do tisíce a znalost desítkové soustavy. K tomuto učivu nepřistupujeme jako k nové látce, ale necháme žáky do písemných algoritmů: sčítání, odčítání a násobení jednociferným činitelem vstupovat samostatně a individuálně (žáci se tak učí jeden od druhého pod dohledem učitele). Zpaměti se v oboru přes tisíc počítá jen výjimečně, a to jen s takovými čísly, která obsahují jen jednu nebo nejvýše dvě číslice různé od nuly.

Novou látkou, kterou mají žáci v tomto období v okruhu početních operací dobře zvládnout, je písemné násobení dvojciferným činitelem, dělení se zbytkem zpaměti a písemné dělení jednociferným dělitelem. Žáky je třeba seznámit i s písemným násobením trojciferným činitelem a písemným dělením dvojciferným dělitelem.

Do výuky můžeme v tomto tematickém okruhu vhodně zařazovat i kalkulačku. Může sloužit např. ke kontrole výsledků příkladů na písemné algoritmy, k výpočtům úloh z běžného života. Je třeba uvážit i to, že u písemného počítání jde jen o zvládnutí jednoduchých algoritmů, které se dají v hodině procvičit na jednom či dvou příkladech, provázených komentářem žáků. Je mnoho důležitějšího učiva, které je třeba do vyučovacích hodin v tomto období zařazovat. Např.: zaokrouhlování, odhady, rozlišování úsudků, tak, jak je uvedeno v dalších okruzích matematiky tohoto období.

b) Závislosti, vztahy a práce s daty

V této oblasti žáci navazuji na 1. období a očekávané výstupy Informatiky. Úkolem stanoveným v tomto okruhu je uvědoměle vyhledávat, sbírat a třídit různé údaje, se kterými se v životě žáci setkávají. Orientovat se v jednoduchých tabulkách, číst z nich údaje, využívat je k porovnávání i výpočtům a naučit se též vyhledané údaje sestavovat do tabulek. Žák dále poznává i různé diagramy, seznamuje se s prvními grafy a učí se v nich orientovat.

Učivo tohoto okruhu nemusí zvládat všichni žáci stejným tempem. Je proto třeba u těchto úloh k žákům přistupovat diferencovaně, nechat je o problematice úloh a závislostech mezi veličinami často hovořit, dát všem čas k pochopení těchto záznamů. Se záznamy údajů vyjádřenými diagramy a grafy se budou žáci v životě velmi často setkávat. Takovým úlohám je třeba ve výuce věnovat pozornost a neopomíjet je. Dají se přitom dobře využít mezipředmětové vztahy, např.: výsledky některých pokusů z přírodovědy, přehledy některých měření z pracovních činností, tabulky sportovních výkonů z tělesné výchovy aj. Tabulkově jsou uspořádány také jízdní řády, v nichž se žáci učí hledat. Mnohé informace v encyklopediích jsou rovněž uspořádány do diagramů a tabulek.

c) Geometrie v rovině a prostoru

Geometrie se ve 4. a 5. ročníku vyučuje již pravidelně, obvykle v samostatné vyučovací hodině,

zařazované do rozvrhu každý týden. Vyžaduje-li to téma učiva, zařazujeme geometrické učivo do části hodiny aritmetiky. Některé partie učiva spolu velmi úzce souvisí.

Základní útvary v rovině a prostoru, které má žák v 2. vzdělávacím období zvládnout a rozlišovat, jsou určeny v očekávaných výstupech RVP ZV. Činnostní učení geometrie vytváří jasné představy žáků o útvarech v rovině a jejich vzájemné poloze, podporuje rovněž rozvoj správné prostorové představivosti žáků. Od žáků v tomto období nežádáme, aby se učili definice nebo aby vlastnosti útvarů odříkávali zpaměti. Vedeme je k tomu, aby obrázek nebo model dovedli popsat svými slovy. Také rýsování základních útvarů v rovině spojujeme vždy s hovorem žáků o narýsovaném, k tomu přidáváme i rýsování poznaných útvarů podle jednoduchého popisu.

Základní představy o geometrických obrazcích a tělesech získává žák bezprostředně názorem, nelze předpokládat, že by si je mohl představit z definic. Základní jednotku délky 1 m je potřeba mít ve třídě vyznačenou na určitém místě (vodorovně i svisle), žáci potřebují získat dobrou představu metru k odhadům délek i k základním převodům jednotek délky.

Při výuce obvodu a obsahu obrazců vycházíme z konkrétních situací kolem nás. Žáci snadno pochopí, že obvod obrazců se určuje jako součet délek jeho stran (součet úseček). Vytvoření jasné představy obsahu obdélníka jako počtu shodných jednotkových čtverců, kterými se dá daný obdélník pokrýt, se dá provést jen činností samotných žáků a hovorem o této činnosti. Na toto učivo stejným způsobem navazuje výuka geometrie i fyziky v 6. ročníku. Teprve když žák získá konkrétní představu o obsahu obdélníka, dokáže s porozuměním řešit i slovní úlohy z praktického života. Provádí-li žáci samostatně činnosti patřící k tomuto učivu, vytvoří si jasné konkrétní představy a rozlišování obvodu a obsahu obdélníka nebo čtverce jim pak nečiní žádné problémy.

Cílem výuky geometrii v tomto období je tedy:

- a) rozeznávat navzájem základní geometrické obrazce a rozpoznávat je na předmětech;
- b) správně načrtnout, vystřihnout i narýsovat čtverec, obdélník a libovolný trojúhelník;
- c) stanovit velikost obvodu čtverce, obdélníka a jiných čtyřúhelníků a narýsovaných trojúhelníků měřením a výpočtem, uvědomovat si, že obrazce zaujímají určitou plochu, kterou lze srovnávat se zvolenou jednotkou obsahu.

Geometrie je v učebních osnovách obou ročníků spojena s výukou výtvarné výchovy, kde žáci také zobrazují rovinné útvary. Poznávání geometrických útvarů tedy prolíná oběma předměty. Výpočty obvodů jsou také často zařazeny ve slovních úlohách v aritmetických pracovních sešitech. Žák poznává, že osvojené znalosti z matematiky potřebuje v různých vyučovacích předmětech i při řešení mnoha úloh z praktického života.

a) Slovní úlohy

Jedním z nejdůležitějších úkolů při výuce matematiky v 2. vzdělávacím období je podpořit a rozvíjet schopnost žáků uvažovat a samostatně řešit jednoduché slovní úlohy zpaměti. Žáky je třeba postupně dovést i k samostatnému řešení zapsaných slovních úloh s jedním nebo dvěma početními výkony. Abychom tohoto cíle dosáhli, máme pro všechny žáky k dispozici soubory úloh s tématikou z různých oborů lidské činnosti, které jsou žákům blízké.

Protože soustavné řešení slovních úloh výrazně přispívá k rozvoji myšlení žáků, je třeba slovním úlohám ve 4. a 5. ročníku věnovat nejméně polovinu času určeného k výuce matematiky v tomto vzdělávacím období. Slovní úlohy zařazujeme souběžně s numerickým počítáním.

V tomto období vedeme žáky k samostatnému úsudku při řešení slovních úloh a dbáme přitom na zapojení všech žáků do výuky. Je třeba cvičit smysly žáků, předkládat jim nadále nové typy úloh pomocí konkrétního názoru, zadávat jim k pozorování různá schémata, grafy a tabulky. Žáky nechat objevovat vše, na co mohou přijít sami, dbát na jejich samostatnost při činnostech, přizpůsobovat vyučovací postup jejich chápání, vzbuzovat zájem žáků zajímavými úlohami i jinými motivacemi.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- učí se přesně a stručně vyjadřovat užíváním mat. Jazyka včetně symboliky, prováděním rozborů a zápisů při řešení úloh a zdokonaluje grafický projev;
- rozvíjí abstraktní, exaktní, kombinatorické a logické myšlení k věcné a srozumitelné argumentaci.

Učitel:

- umožňuje žákům, aby se podíleli na utváření kritérií hodnocení činností nebo jejich výsledků;
- srozumitelně jim vysvětluje, co se mají naučit;
- stanovuje dílčí vzdělávací cíle v souladu s cíli vzdělávacího programu;
- vede žáky k ověřování výsledků.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- učí se rozvíjet důvěru ve vlastní schopnosti a možnosti při řešení úloh, k sebekontrole, k systematičnosti, vytrvalosti a přesnosti;
- učí se provádět rozbor problémů a plánu řešení, odhadování výsledků, volbě správného postupu, vyhodnocování správností výsledků.

Učitel:

- zajímá se o náměty, názory, zkušenosti žáků;
- klade otevřené otázky a vybízí žáky k pojmenování cíle činnosti;
- vede žáky k plánování úkolů a postupů;
- zařazuje metody, při kterých docházejí k objevům, řešením a závěrům sami žáci;
- umožňuje, aby žáci v hodině pracovali s odbornou literaturou;
- podle potřeby žákům v činnostech pomáhá, pracuje s chybou žáka jako s příležitostí, jak ukázat cestu ke správnému řešení;
- dodává žákům sebedůvěru.

Kompetence komunikativní

Žák:

• učí se přesnému a stručnému vyjadřování užíváním matematického jazyka včetně symboliky.

Učitel:

- zadává úkoly způsobem, který umožňuje volbu různých postupů;
- vede žáky k užívání správné terminologie a symboliky;
- vede žáky k výstižnému, souvislému a kultivovanému projevu.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- je veden ke kritickému usuzování, srozumitelné a věcné argumentaci prostřednictvím řešení matematických problémů, ke kolegiální radě a pomoci;
- učí se pracovat v týmu.

Učitel:

- umožňuje každému žákovi zažít úspěch;
- podněcuje žáky k argumentaci;
- hodnotí žáky způsobem, který jim umožňuje vnímat vlastní pokrok.

Kompetence občanská

Žák:

- při zpracovávání informací je veden ke kritickému myšlení nad obsahy sdělení;
- učí se hodnotit svoji práci a práci ostatních;
- jsou vedeni k ohleduplnosti a taktu;
- učí se vnímat složitosti světa.

Učitel:

• podle potřeby žákům v činnostech pomáhá a umožňuje jim, aby na základě jasných kritérií hodnotili své činnosti nebo výsledky.

Kompetence pracovní

Žák:

- vytváří si zásoby matematických nástrojů pro řešení reálných situací v životě;
- učí se využívat matematické poznatky a dovednosti v praktických činnostech;
- má k dispozici vhodně přizpůsobené pracovní materiály.

Učitel:

- zadává úkoly, při kterých žáci vyhledávají a kombinují informace z různých informačních zdrojů, a které vyžadují využití poznatků z různých předmětů;
- vede žáky ke správným způsobům užití vybavení, techniky a pomůcek;
- vytváří příležitosti k interpretaci různých textů, obrazových materiálů, grafů a jiných forem záznamů.

Kompetence digitální

Žák:

- při školní práci využívá svěřená zařízení a doporučené digitální technologie;
- respektuje nastavenou úroveň zabezpečení v používaných zařízeních; rozpozná a nahlásí nevhodný obsah, situace či chování v digitálním prostředí;
- i v digitálním světě dodržuje pravidla slušného chování;
- vytváří jednoduchý digitální obsah (texty, tabulky, obrázky, audio, video);
- komunikuje se svými blízkými a učiteli pomocí doporučených digitálních technologií;
- soubory sdílí se svými blízkými a učiteli pomocí zadané digitální technologie.

Učitel:

- nabízí aktivity, které vyžadují používání digitálních technologií;
- vede žáky k bezpečnému a šetrnému zacházení s digitálními zařízeními;
- vede žáky k bezpečnému pohybu v digitálním světě;
- komunikuje se žáky prostřednictvím digitálních technologií.

útvary v rovině

MATEMATIKA 1. ročník		
ČÍSLO	A POČETNÍ OPERACE	
 ŽÁK: používá přirozená čísla k modelování reálných situací, počítá předměty v daném souboru, vytvoří soubory s daným počtem prvků čte, zapisuje a porovnává přirozená čísla do 20, užívá a zapisuje vztah rovnosti a nerovnosti užívá lineární uspořádání, zobrazí číslo na číselné ose provádí zpaměti jednoduché sčítání a odčítání s přirozenými čísly v oboru do 20 řeší a tvoří úlohy, ve kterých aplikuje a modeluje osvojené početní operace 	 přirozená čísla v oboru od 1 do 20 celá čísla v oboru od 0 do 20 zápis čísla v desítkové soustavě a jeho znázornění (číselná osa, model), vlastnosti početních operací s čísly písemné algoritmy početních operací 	OSV 1, 9, 10 EVV 4 Čj – Psaní číslic a znaků, čtení slovní úlohy s porozuměním Hv – Rytmus, říkadla, písničky
ZÁVISL	OSTI, VZTAHY A PRÁCE S D	ATY
 ŽÁK: orientuje se v čase, popisuje jednoduché závislosti z praktického života doplní tabulky, orientuje se ve schématech 	 hodiny, dny v týdnu závislosti a jejich vlastnosti tabulky 	Prv – Lidé a čas Inf – Data, informace a modelování
	TRIE V ROVINĚ A V PROSTO	ORU
 ŽÁK: rozezná, pojmenuje, vymodeluje základní rovinné útvary a nachází v realitě jejich reprezentaci porovnává velikost útvarů rozezná jednoduché souměrné 	 základní útvary v rovině – čtverec, obdélník, trojúhelník, kruh, délka úsečky 	

2. ročník		
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ČÍSLO	O A POČETNÍ OPERACE	
 ŽÁK: používá přirozená čísla k modelování reálných situací, počítá předměty v daném souboru, vytvoří soubory s daným počtem prvků čte, zapisuje a porovnává přirozená čísla do 100, užívá a zapisuje vztah rovnosti a nerovnosti v různých sémantických kontextech užívá lineární uspořádání, zobrazí číslo na číselné ose provádí zpaměti jednoduché početní operace s přirozenými čísly řeší a tvoří úlohy, ve kterých aplikuje a modeluje osvojené početní operace 	 přirozená čísla v oboru od 1 do100, celá čísla v oboru od 0 do 100 zápis čísla v desítkové soustavě a jeho znázornění (číselná osa, model), násobilka do 5 sčítání a odčítání s přechodem přes 10 písemné algoritmy početních operací vlastnosti početních operací s čísly 	OSV 1, 9, 10 EVV 4 ČJ – Psaní číslic a znaků, čtení slovní úlohy s porozuměním HV – Rytmus, opakování
ZÁVISI	LOSTI, VZTAHY A PRÁCE S D	ATY
 ŽÁK: orientuje se v čase popisuje jednoduché závislosti z praktického života doplňuje tabulky, schémata, posloupnosti čísel 	 hodiny, minuty; den, měsíc, rok závislosti a jejich vlastnosti tabulky 	Prv – Lidé a čas Inf – Data, informac a modelování
GEOME	ETRIE V ROVINĚ A V PROSTO	ORU
 ŽÁK: rozezná, pojmenuje, vymodeluje a popíše základní rovinné útvary; nachází v realitě jejich reprezentaci porovnává velikost útvarů, rozezná a modeluje jednoduché souměrné útvary v rovině 	 základní útvary v rovině – čtverec, obdélník, trojúhelník, kruh základní útvary v prostoru – krychle délka úsečky; jednotky délky cm, osově souměrné útvary 	

3. ročník		
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ČÍSLO	A POČETNÍ OPERACE	
 ŽÁK: čte, zapisuje a porovnává přirozená čísla do 1000 užívá a zapisuje vztah rovnosti a nerovnosti v různých sémantických kontextech užívá lineární uspořádání, zobrazí číslo na číselné ose provádí zpaměti jednoduché početní operace s přirozenými čísly řeší a tvoří úlohy, ve kterých aplikuje a modeluje osvojené početní operace 	 přirozená a celá čísla v oboru od 0 do 1000; zápis čísla v desítkové soustavě a jeho znázornění (číselná osa, teploměr, model); porovnávání trojciferných čísel zlomky písemné algoritmy početních operací (sčítání, odčítání, násobení a dělení) malá násobilka početní operace i se závorkami vlastnosti početních operací s čísly 	OSV 1, 9, 10
ZÁVISI	LOSTI, VZTAHY A PRÁCE S	DATY
 ŽÁK: orientuje se v čase, provádí jednoduché převody jednotek času popisuje závislosti z praktického života doplňuje tabulky, schémata, posloupnosti čísel 	 závislosti a jejich vlastnosti diagramy, tabulky 	Inf – Data, informace a modelování
GEOME	ETRIE V ROVINĚ A V PROST	ORU
 ŽÁK: rozezná, pojmenuje, vymodeluje a popíše základní rovinné útvary a jednoduchá; nachází v realitě jejich reprezentaci; porovnává velikost útvarů a odhaduje délky úseček; rozezná a modeluje jednoduché souměrné útvary v rovině 	 Základní rovinné útvary – přímka, úsečka, čtverec, kružnice, obdélník, trojúhelník, kruh, čtyřúhelník; základní útvary v prostoru – kvádr, krychle, jehlan, koule, kužel, válec; délka úsečky; jednotky délky a jejich převody; obvod a obsah obrazce 	

4. ročník Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ČÍSLO) A POČETNÍ OPERACE	
 ŽÁK: sčítá a násobí v číselném oboru do 1 000 000 (komutativnost, asociativnost) provádí písemné početní operace v oboru do 1 000 000 dělí jednomístným číslem (se zbytkem) umí účelně propojovat písemné i pamětné počítání zaokrouhluje přirozená čísla provádí odhady a kontroluje výsledky početních operací v oboru přirozených čísel řeší i tvoří slovní i numerické úlohy, ve kterých aplikuje osvojené početní operace poznává geometricky vyjádřené zlomky a umí je zapsat a porovnat v oboru kladných čísel rozdělí geometrický útvar na určené části má vytvořenou představu záporného čísla jako adresy 	 sčítání a násobení v oboru do 1 000 000 pořadí početních operací pamětné i písemné sčítání, odčítání, násobení písemné dělení jednomístným číslem (se zbytkem) početní operace se závorkami zaokrouhlování odhady slovní a numerické úlohy zlomky – určení a modelování; zápis zlomku; porovnávání pohyb po číselné ose – propedeutika záporných čísel 	 OSV 1, 9, 10 aplikace řešitelských strategií (pokus-omyl, řetězení, od konce, vyčerpání všech možností, rozklad na podúlohy) analýza slovního popisu situace nebo procesu prostřednictvím manipulace, obrázku, grafu, tabulky nebo souboru číselných vztahů
ZÁVISI	LOSTI, VZTAHY A PRÁCE S I	DATY
 ŽÁK: používá tabulky a grafy k modelování a řešení různých situací pracuje s daty: umí z náhodných jevů tvořit statistický soubor, eviduje soubor dat a organizuje je tabulkou i grafem 	 tabulky, grafy, diagramy závislosti a jejich vztahy 	Inf – Data, informace a modelování • aplikace řešitelských strategií (pokus-omyl, řetězení, od konce, vyčerpání všech možností, rozklad na podúlohy) • analýza slovního popisu situace nebo

CEOM	ETRIE V ROVINĚ A V PROST	procesu prostřednictvím manipulace, obrázku, grafu, tabulky nebo souboru číselných vztahů
	ETRIE V ROVINE A V PROSI	IORU
 ŽÁK: narýsuje základní rovinné útvary ve čtvercové síti i bez ní; užívá jednoduché konstrukce sestrojí kolmice, rovnoběžky, různoběžky využívá grafického součtu a rozdílu úseček při řešení úloh rozvíjí představu o obvodu a obsahu prostřednictvím čtvercové sítě pozná různé jednoduché mnohoúhelníky, změří jeho obvod rozvíjí představy o osové souměrnosti určí os souměrnosti modelováním dokreslí útvar souměrného podle osy modeluje a popisuje základné vlastností 2D a 3D útvarů uvědoměle pracuje s jednotkami 	 rovinné útvary: lomená čára, přímka, polopřímka, úsečka, čtverec, obdélník, čtyřúhelník, kruh, kružnice, trojúhelník (rovnoramenný, rovnostranný, pravoúhlý) kolmice, rovnoběžky, různoběžky, nejdříve ve čtvercové síti měření: obvod, obsah ve čtvercové síti koule, kužel, válec, kvádr, jehlan, krychle jednotky délky a jejich převody osová souměrnost 	Pří –základní fyzikální jednotky (měření hmotnosti, objemu, času a délky) • aplikace řešitelských strategií (pokus-omyl, řetězení, od konce, vyčerpání všech možností, rozklad na podúlohy) • analýza slovního popisu situace nebo procesu prostřednictvím manipulace, obrázku, grafu, tabulky nebo souboru číselných vztahů
NESTANDAF	RDNÍ APLIKAČNÍ ÚLOHY A	PROBLÉMY
ŽÁK: • řeší jednoduché praktické slovní úlohy a problémy, jejichž řešení je do značné míry nezávislé na obvyklých postupech a algoritmech školské matematiky	 slovní a numerické úlohy číselné a obrázkové řady prostorová představivost 	 aplikace řešitelských strategií (pokus-omyl, řetězení, od konce, vyčerpání všech možností, rozklad na podúlohy) analýza slovního popisu situace nebo procesu prostřednictvím manipulace, obrázku, grafu, tabulky nebo souboru číselných

		vztahů
5. ročník		
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ČÍSLO) A POČETNÍ OPERACE	
 ÁK: sčítá a násobí v číselném oboru přes milion (komutativnost, asociativnost) umí účelně propojovat písemné i pamětné počítání (i s použitím kalkulačky) řeší úlohy se závorkami v oboru celých čísel dělí dvoumístným číslem (se zbytkem) zaokrouhluje čísla a údaje řeší a tvoří slovní i numerické úlohy, ve kterých aplikuje osvojené početní operace řeší jednoduché rovnice s jednou neznámou sčítá a odčítá zlomky se stejným jmenovatelem v oboru kladných čísel přečte zápis desetinného čísla uspořádá zlomky a desetinná čísla, znázorní je na číselné ose 	 sčítání a násobení v oboru přes 1 000 000 pamětné i písemné sčítání, odčítání, násobení písemné dělení dvoumístným číslem (se zbytkem) pořadí početních operací početní operace se závorkami zaokrouhlování – celých čísel slovní a numerické úlohy rovnice s jednou neznámou zlomky – sčítání a odčítání se stejným jmenovatelem zlomky a desetinná čísla zlomky a desetinná čísla na číselné ose 	 OSV 1, 9, 10 aplikace řešitelských strategií (pokus-omyl, řetězení, od konce, vyčerpání všech možností, rozklad na podúlohy) analýza slovního popisu situace nebo procesu prostřednictvím manipulace, obrázku, grafu, tabulky nebo souboru číselných vztahů
ZÁVISLOS	ΓΙ, VZTAHY A PRÁCE S DAT	Y
 ŽÁK: používá tabulky a grafy k modelování a řešení různých situací pracuje s daty: umí z náhodných jevů tvořit statistický soubor, eviduje soubor dat a organizuje je tabulkou i grafem určí aritmetický průměr 	 evidence souboru dat tabulkou grafy – sloupcový, výsečový, spojnicový diagramy průměr závislosti a jejich vlastnosti 	Inf – Data, informace a modelování Čj, Pří, Vla • aplikace řešitelských strategií (pokus-omyl, řetězení, od konce, vyčerpání všech možností, rozklad na podúlohy)

'	• analýza slovního
,	popisu situace nebo
	procesu
	prostřednictvím
	manipulace,
	obrázku, grafu,
	tabulky nebo
	souboru číselných
	vztahů
CEOMETRIE M. DOMINE A M. DDOCTORM	

GEOMETRIE V ROVINĚ A V PROSTORU

ŽÁK:

- užívá jednoduché konstrukce v rovině
- rozšiřuje zkušenosti s dalšími rovinnými útvary – mnohoúhelník, úhel
- poznává pravidelné mnohoúhelníky, určuje jejich obvod sečtením délky jeho stran
- upevňuje představy o kolmosti, rovnoběžnosti, různoběžnosti
- upevňuje představy o obvodu a obsahu
- rozpozná symetrické útvary
- určí osy souměrnosti útvaru a dorýsuje útvar souměrný podle osy
- aplikuje jednoduché výpočtové i konstrukční postupy ve slovních úlohách
- měří délku v daných jednotkách; s danou přesností

- rovinné útvary: čtverec, obdélník, čtyřúhelník, trojúhelník (rovnoramenný, rovnostranný, pravoúhlý), kruh a kružnice
- pravidelné nepravidelné mnohoúhelníky
- úhly pravý, přímý, plný
- koule, kužel, válec, kvádr, jehlan, krychle
- kolmice a rovnoběžky
- osová souměrnost
- jednotky délky a obsahu
- obvod a obsah rovinných útvarů
- konstrukce čtverce a obdélníku pomocí jejich úhlopříček

- aplikace
 řešitelských strategií
 (pokus-omyl,
 řetězení, od konce,
 vyčerpání všech
 možností, rozklad
 na podúlohy)
- analýza slovního popisu situace nebo procesu prostřednictvím manipulace, obrázku, grafu, tabulky nebo souboru číselných vztahů

NESTANDARDNÍ APLIKAČNÍ ÚLOHY A PROBLÉMY

ŽÁK:

- řeší jednoduché praktické slovní úlohy a problémy, jejichž řešení je do značné míry nezávislé na obvyklých postupech a algoritmech školské matematiky
- slovní a numerické úlohy
- číselné a obrázkové řady
- prostorová představivost
- aplikace
 řešitelských strategií
 (pokus-omyl,
 řetězení, od konce,
 vyčerpání všech
 možností, rozklad
 na podúlohy)
- analýza slovního popisu situace nebo procesu prostřednictvím manipulace, obrázku, grafu,

	tabulky nebo souboru číselných vztahů
--	---

5.3.3 Informatika

5.3.3.1 Informatika

VZDĚLÁVACÍ OBDOBÍ: 4. A 5. ROČNÍK

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět je zařazen jako samostatný předmět ve 4. a 5. ročníku a jeho časová dotace je 1 hodina týdně. Pokud je to možné, vyučování probíhá jako dvojhodinovka jednou za dva týdny.

Výuka probíhá na počítačích či noteboocích s myší, buď v PC učebně, nebo v běžné učebně s přenosnými notebooky, s připojením k internetu. Některá témata probíhají bez počítače.

V řadě činností preferujeme práci žáků ve dvojicích u jednoho počítače, aby docházelo k diskusi a spolupráci. Žák nebo dvojice pracuje individuálním tempem.

Výuka je orientována činnostně, s aktivním žákem, který objevuje, experimentuje, ověřuje své hypotézy, diskutuje, tvoří, řeší problémy, spolupracuje, pracuje projektově, konstruuje své poznání.

Není kladen naprosto žádný důraz na pamětné učení a reprodukci.

K realizaci výuky není třeba žádných nákupů pomůcek kromě běžných počítačů.

Předmět zahrnuje tyto tematické celky:

- Data, informace a modelování
- Algoritmizace a programování
- Informační systémy
- Digitální technologie

Výchovně vzdělávací cíle:

- vytvářet první představy o způsobech, jakými se dají data a informace zaznamenávat prostřednictvím her, experimentů, diskusí a dalších aktivit;
- rozvíjet u žáků schopnost popsat problém, analyzovat ho a hledat jeho řešení;
- umožnit žákům ověřovat algoritmické postupy ve vhodném programovacím prostředí;
- pokládat základy uživatelských dovedností napříč všemi vzdělávacími obory;
- vést žáky k bezpečnému zacházení s technologiemi a k osvojování dovedností a návyků, které vedou k prevenci rizikového chování.

Charakteristika výuky Informatiky v 2. vzdělávacím období:

Žáci si prostřednictvím her, experimentů, diskusí a dalších aktivit vytvářejí první představy o způsobech, jakými se dají data a informace zaznamenávat, a objevují informatické aspekty světa kolem nich. Postupně si žáci rozvíjejí schopnost popsat problém, analyzovat ho a hledat jeho řešení. Ve vhodném programovacím prostředí si ověřují algoritmické postupy. Informatika také společně s ostatními obory pokládá základy uživatelských dovedností. Poznáváním, jak se s digitálními technologiemi pracuje, si žáci vytvářejí základ pro pochopení informatických konceptů. Součástí je i bezpečné zacházení s technologiemi a osvojování dovedností a návyků, které vedou k prevenci rizikového chování.

Předmět informatika dává prostor všem žákům porozumět tomu, jak funguje počítač a informační systémy. Zabývá se automatizací, programováním, optimalizací činností, reprezentací dat v počítači, kódováním a modely popisujícími reálnou situaci nebo problém. Dává prostor pro praktické aktivní činnosti a tvořivé učení se objevováním, spoluprací, řešením problémů, projektovou činností. Pomáhá porozumět světu kolem nich, jehož nedílnou součástí digitální technologie jsou.

Hlavní důraz je kladen na rozvíjení žákova informatického myšlení s jeho složkami abstrakce,

algoritmizace a dalšími. Praktickou činnost s tvorbou jednotlivých typů dat a s aplikacemi vnímáme jako prostředek k získání zkušeností k tomu, aby žák mohl poznávat, jak počítač funguje, jak reprezentuje data různého typu, jak pracují informační systémy a jaké problémy informatika řeší.

Škola klade důraz na rozvíjení digitální gramotnosti v ostatních předmětech, k tomu přispívá informatika svým specifickým dílem.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- aktivně vstupuje do výuky, je-li pro něho probírané učivo málo srozumitelné, obtížné, či naopak příliš triviální; nebojí se zeptat, požádat o vysvětlení nebo o konkrétní příklady;
- přizpůsobí se různým výukovým aktivitám (individuální zkoumání, kooperativní činnosti apod.);
- vysvětlí a uvede příklady, jak se může konkrétní učivo, informace nebo dovednost z výuky hodit v jeho osobním životě;
- vyhledává podporu, radu a pomoc, v případě, že ji potřebuje;
- vypracuje jednoduchý úkol s využitím nabídnutých informačních zdrojů.

Učitel:

- vytváří bezpečné prostředí, ve kterém má žák prostor pro komunikaci;
- využívá různé formy výukových aktivit;
- zadává jednoduché úkoly, které vedou žáka k využívání informačních zdrojů.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- sám nebo ve spolupráci s učitelem žák problém pojmenuje;
- určí, koho a čeho se problém týká;
- odhadne, co problém způsobuje;
- při řešení jednoduchého problému předvídá, jaké situace by mohly nastat;
- posoudí, zda může jednoduchý problém vyřešit s tím, co ví;
- navrhne možnosti, kterých by při řešení mohl použít;
- vybírá vhodnější řešení z navržených možností a obhájí je;
- samostatně nebo s pomocí učitele postupuje systematicky při řešení jednoduchého problému;
- rozpozná a uvědomí si s menší pomocí spolužáka nebo učitele chybu v řešení a opraví ji;
- posoudí s pomocí učitele, zda jeho výsledné řešení dává smysl;
- změní své závěry na základě nových informací;
- vysvětlí konkrétní důsledky výsledných řešení přínosy a nežádoucí dopady.

Učitel:

- vybírá problémy k řešení, které vychází ze zkušeností a prostředí žáků;
- poskytuje pomoc a radu při řešení problémů;
- předkládá žákům různé možnosti řešení problémů.

Kompetence komunikativní

Žák:

- v textu, promluvě či jiném záznamu najde ty myšlenky, které jsou vzhledem k zadanému úkolu klíčové, a stručně je shrne;
- používá správné termíny a výstižné výrazy, které souvisejí s daným tématem; vysvětlí ostatním termín, který použil, v případě, že mu neporozuměli;

- pro jednotlivce i pro celou třídu srozumitelně vysloví svou myšlenku, shrne nejdůležitější informace, které se dočetl nebo které vybral z ústního projevu druhého, a stručně a srozumitelně je sdělí ostatním;
- vyslechne druhého, aniž by ho zbytečně přerušoval;
- když s druhým nesouhlasí, řekne mu to tak, aby ho neurazil, zformuluje, proč nesouhlasí;
- přihlásí se o slovo, řídí se pravidly diskuse, která si se skupinou dohodl.

Učitel:

- ověřuje, zdali žáci rozumí významům různých termínů, nevyžaduje přesnou definici;
- klade důraz na dodržování pravidel vzájemné komunikace.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- vyslovuje své ocenění nápadů a práce druhých dříve než kritiku;
- neodmítá ani nekritizuje nápady, dokud nejsou prozkoumány; neposmívá se, reaguje na informaci a nikoli na osobu;
- vyslechne, co mu druzí nebo učitel o jeho práci říkají, radí se s učitelem, jak zlepšit své další jednání na základě toho, co se dozvěděl ze zpětné vazby;
- pokud jedná impulsivně a nezvládne své jednání, omluví se za to, že nezvládl své emoce.

Učitel:

• je svou osobou příkladem pro adekvátní kritiku – přijímání i dávání, zvládání emocí, pomoc druhým.

Kompetence občanské

Žák:

- vyslechne názor druhých až do konce, zdržuje se odsuzujících komentářů, neposmívá se;
- chová se tak, aby důsledky jeho chování neomezovaly druhé lidi a nepoškozovaly prostředí;
- pomáhá spolužákům, i když nejsou kamarádi.

Učitel:

• vytváří pomáhající a respektující se prostředí.

Kompetence pracovní

Žák:

- naplánuje s pomocí učitele dílčí činnosti nutné ke splnění úkolu a s pomocí učitele stanoví čas na jejich realizaci;
- reflektuje, zda měl dost nebo málo času na práci a jak čas využil;
- pracuje podle osvědčeného postupu či jednoduchého návodu, pokud si neví rady, požádá o pomoc spolužáka či učitele.

Učitel:

- vede žáky k efektivní práci s časem;
- vytváří prostor pro zhodnocení práce žáky.

Kompetence digitální

Žák:

- zapojuje se do života školy také prostřednictvím digitálních technologií; uvede příklady, jak mohou digitální technologie pomáhat;
- při školní práci využívá svěřená zařízení a doporučené digitální technologie; uvede příklady využití digitálních technologií;
- respektuje nastavenou úroveň zabezpečení v používaných zařízeních; rozpozná a nahlásí nevhodný obsah, situace či chování v digitálním prostředí;

- respektuje pravidla bezpečného a zdraví neohrožujícího chování při práci s digitálními technologiemi;
- odlišuje vlastní a cizí digitální obsah; používá-li cizí digitální obsah, uvede zdroj;
- i v digitálním světě dodržuje pravidla slušného chování;
- rozezná provozní stav počítače a podle toho postupuje, v případě nesnází si vyžádá pomoc;
- ukládá informace tak, aby je znovu našel a mohl použít;
- soubory sdílí se svými blízkými a učiteli pomocí zadané digitální technologie.

- vede žáky k bezpečnému zacházení s digitální technologii;
- vede žáky k dodržování pravidel při práci s digitálním obsahem a v digitálním prostředí.

INFORMATIKA

4. ročník

Očekávané výstupy

Učivo

Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky

DATA, INFORMACE A MODELOVÁNÍ

ÚVOD DO KÓDOVÁNÍ A ŠIFROVÁNÍ DAT A INFORMACÍ

ŽÁK:

- sdělí informaci obrázkem
- předá informaci zakódovanou pomocí textu či čísel
- zakóduje/zašifruje a dekóduje/dešifruje text
- zakóduje a dekóduje jednoduchý obrázek pomocí mřížky
- obrázek složí z daných geometrických tvarů či navazujících úseček

- piktogramy, emodži
- kód
- přenos na dálku, šifra
- pixel, rastr, rozlišení
- tvary, skládání obrazce

Mat – Závislosti, vztahy a práce s daty

MV 1 – identifikování základních orientačních prvků v textu

OSV 7 – respektování, podpora, pomoc

VDO 1 – škola jako model otevřeného partnerství a demokratického společenství, demokratická atmosféra a demokratické vztahy ve škole

DIGITÁLNÍ TECHNOLOGIE

OVLÁDÁNÍ DIGITÁLNÍHO ZAŘÍZENÍ

ŽÁK:

- pojmenuje jednotlivá digitální zařízení, se kterými pracuje, vysvětlí, k čemu slouží
- edituje digitální text, vytvoří obrázek
- přehraje zvuk či video
- uloží svoji práci do souboru, otevře soubor
- používá krok zpět, zoom
- řeší úkol použitím schránky

- digitální zařízení
- zapnutí/vypnutí zařízení/aplikace
- ovládání myši
- kreslení čar, vybarvování
- používání ovladačů
- ovládání aplikací (schránka, krok zpět, zoom)
- kreslení bitmapových obrázků

OSV 1 – cvičení smyslového vnímání, pozornosti a soustředění; rozvoj schopnosti řešit problémy

OSV 4 - rozvoj schopnosti dobře organizovat svůj čas;

dodržuje pravidla a pokyny při práci s digitálním zařízením	 psaní slov na klávesnici editace textu ukládání práce do souboru otevírání souborů přehrávání zvuku 	hledání pomoci při potížích OSV 7 – respektování, podpora, pomoc OSV 8 – otevřená a pozitivní komunikace; cvičení pozorování a empatického a aktivního naslouchání
PR	ÁCE VE SDÍLENÉM PROSTŘEDÍ	
ŽÁK: • uvede různé příklady využití digitálních technologií v zaměstnání rodičů • najde a spustí aplikaci, kterou potřebuje k práci • propojí digitální zařízení a uve bezpečnostní rizika, která s takovým propojením souvisejí • pamatuje si a chrání své heslo, přihlásí se ke svému účtu a odhlásí se z něj • při práci s grafikou a textem přistupuje k datům i na vzdálených počítačích a spouší online aplikace • rozpozná zvláštní chování počítače a případně přivolá pomoc dospělého	 propojení technologií, internet sdílení dat, cloud technické problémy a přístupy k jejich řešení 	OSV 7 – respektování, podpora, pomoc OSV 8 – otevřená a pozitivní komunikace; cvičení pozorování a empatického a aktivního naslouchání OSV 9 – rozvoj individuálních a sociálních dovedností pro kooperaci OSV 10 – zvládání učebních problémů vázaných na látku předmětů, problémy v seberegulaci VDO 1 – škola jako model otevřeného partnerství a demokratického společenství, demokratická atmosféra a demokratická atmosféra a demokratická vztahy ve škole MV 6 – uplatnění a výběr výrazových prostředků pro tvorbu vhodných sdělení

ročník		
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahya vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
DATA, IN	FORMACE A MODELOVÁNÍ	
ÚVOD DO MODE	LOVÁNÍ POMOCÍ GRAFŮ A SCHÉ	MAT
ŽÁK: pomocí grafu znázorní vztahy mezi objekty pomocí obrázku znázorní jev pomocí obrázkových modelů řeší zadané problémy	 graf, hledání cesty schémata, obrázkové modely model 	Mat – Závislosti, vztahy a práce s daty OSV 10 – zvládání učebních problémů vázaných na látku předmětů, problémy v seberegulaci MV 1 – identifikování základních orientačních prvků v textu
ALGORIT	MIZACE A PROGRAMOVÁNÍ	
ZÁKLADY PROGRAM	IOVÁNÍ – PŘÍKAZY, OPAKUJÍCÍ SI	E VZORY
 ŽÁK: v blokově orientovaném programovacím jazyce sestaví program pro ovládání postavy v programu najde a opraví chyby rozpozná opakující se vzory, používá opakování, stanoví, co se bude opakovat a kolikrát vytvoří a použije nový blok upraví program pro obdobný problém 	 příkazy a jejich spojování opakování příkazů pohyb a razítkování ke stejnému cíli vedou různé algoritmy vlastní bloky a jejich vytváření kombinace procedur 	OSV 7 – respektování, podpora, pomoc OSV 10 – zvládání učebních problémů vázaných na látku předmětů, problémy v seberegulaci

ZÁKLADY PROGRAMOVÁNÍ – VLASTNÍ BLOKY, NÁHODA

ŽÁK:

- v blokově orientovaném programovacím jazyce sestaví program řídící chování postavy
- v programu najde a opraví chyby
- rozpozná opakující se vzory, používá opakování, stanoví, co se bude opakovat a kolikrát
- rozpozná, jestli se příkaz umístí dovnitř opakování, před nebo za něj
- vytváří, používá a kombinuje vlastní bloky
- přečte zápis programu a vysvětlí jeho jednotlivé kroky
- rozhodne, jestli a jak lze zapsaný program nebo postup zjednodušit
- cíleně využívá náhodu při volbě vstupních hodnot příkazů

- kreslení čar
- pevný počet opakování
- ladění, hledání chyb
- vlastní bloky a jejich vytváření
- změna vlastností postavy pomocí příkazu
- náhodné hodnoty
- čtení programů
- programovací projekt

OSV 1 – cvičení smyslového vnímání, pozornosti a soustředění; rozvoj schopnosti řešit problémy

OSV 3 – rozvoj sebekontroly, sebeovládání; organizace vlastního času, plánování učení

OSV 7 – respektování, podpora, pomoc

OSV 8 – otevřená a pozitivní komunikace; cvičení pozorování a empatického a aktivního naslouchání

ZÁKLADY PROGRAMOVÁNÍ – POSTAVY A UDÁLOSTI

ŽÁK:

- v blokově orientovaném programovacím jazyce sestaví program pro řízení pohybu a reakcí postav
- v programu najde a opraví chyby
- používá události ke spuštění činnosti postav
- přečte zápis programu a vysvětlí jeho jednotlivé kroky
- upraví program pro obdobný problém
- ovládá více postav pomocí zpráv

- ovládání pohybu postav
- násobné postavy a souběžné reakce
- modifikace programu
- animace střídáním obrázků
- spouštění pomocí událostí
- vysílání zpráv mezi postavami
- čtení programů
- programovací projekt

OSV 3 – rozvoj sebekontroly, sebeovládání; organizace vlastního času, plánování učení

OSV 7 – respektování, podpora, pomoc

OSV 8 – otevřená a pozitivní komunikace; cvičení pozorování a empatického a aktivního naslouchání

INFORMAČNÍ SYSTÉMY

ÚVOD DO PRÁCE S DATY

ŽÁK:

- pracuje s texty, obrázky a tabulkami v učebních materiálech
- doplní posloupnost prvků
- umístí data správně do tabulky
- doplní prvky v tabulce
- v posloupnosti opakujících se prvků nahradí chybný za správný
- data, druhy dat
- doplňování tabulky a datových řad
- kritéria kontroly dat
- řazení dat v tabulce
- vizualizace dat v grafu

MV 1 – identifikování základních orientačních prvků v textu OSV 1 – cvičení smyslového vnímání, pozornosti a soustředění; rozvoj schopnosti řešit problémy OSV 8 – otevřená a pozitivní komunikace; cvičení pozorování a empatického a aktivního naslouchání VDO 1 – škola jako model otevřeného partnerství a demokratického společenství, demokratická atmosféra a demokratické vztahy ve škole

ÚVOD DO INFORMAČNÍCH SYSTÉMŮ

ŽÁK:

- nalezne ve svém okolí systém a určí jeho prvky
- určí, jak spolu prvky souvisí
- systém, struktura, prvky, vztahy

OSV 4 – rozvoj schopnosti dobře organizovat svůj čas; hledání pomoci při potížích

OSV 7 – respektování, podpora, pomoc

5.3.4 Člověk a jeho svět

5.3.4.1 Prvouka

VZDĚLÁVACÍ OBDOBÍ 1. – 3. ROČNÍK

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět má časovou dotaci 2 hodiny týdně pro 1. a 3. ročník. V 2. ročníku časová dotace 1 hodina je posílená o 1 disponibilní hodinu.

Výchovně vzdělávací cíle:

- učit žáky pozorovat přírodní jevy a orientovat se v prostoru a čase;
- na základě činností a pozorování vytvářet nové představy o jednoduchých, chápání žáků dostupných, ale podstatných věcech a jevech, které je obklopují doma, ve škole, v obci;
- vést žáky k tomu, aby předměty a jevy pojmenovávali a vyjadřovali o nich své myšlenky, soudy, názory;
- učit žáky, aby na základě svých vlastních zkušeností docházeli k jednoduchým pojmům a objevování souvislostí;
- vytvářet u žáků pozitivní vztah k rodině, spolužákům, škole, domovu i k přírodě a rozvíjet pozitivní vlastnosti žáků;
- dát žákům základní poučení o lidském těle a ochraně zdraví;
- naučit žáky cílevědomému osvojování základních hygienických návyků a návyků kulturních.

Charakteristika výuky:

Cíle jsou naplňovány prostřednictvím využívání vlastních zkušeností žáků. Učitel řídí vyučování tak, aby žáci docházeli k novým poznatkům zejména na základě vlastních činností a přímého pozorování. Žáci mohou různé věci a jevy pozorovat např. při řízených činnostech, na vycházkách, při pokusech, při zacházení s různými nástroji a předměty. Činnostní vyučování prvouce podněcuje aktivitu všech žáků. Průběžně a v souvislosti s různými vyučovacími předměty vedeme žáky k tomu, aby výsledky svých pozorování, zjištění a objevování zaznamenávali různými způsoby, tj. Výtvarně i písemně.

V tomto období využíváme co nejvíce regionálních přírodních i společenských jevů.

Charakteristické pro výuku prvouky v 1. období základního vzdělávání je její prolínání s učivem ostatních předmětů. Právě toto prolínání témat dává možnost vytváření mnoha malých projektů, které výuku obohatí a učivo spojí se životem kolem dětí. Výuku prvouky vhodně doplňují obrazy, videozáznamy, filmy, besedy, vycházky, exkurze atp.

V prvouce se věnujeme:

- poznávání věcí jejich vlastností a zařazujeme je do přírodního a společenského dění;
- výchově smyslového vnímání a způsobům pozorování určitých předmětů a jevů;
- základům jazykového vyjadřování využíváme českého jazyka;
- procvičování pozornosti, paměti, představivosti, obrazotvornosti...
- ochraně přírody, kulturních památek a výsledků lidské práce;
- technické výchově (spojení s výtvarnou výchovou a praktickými činnostmi);
- pohybové výchově (ve spojení s tělesnou výchovou a hudební výchovou);
- zdravotní výchově a znalosti lidského těla, režimu dne;
- mravní výchově (vytváření správných návyků a vztahů k lidem).

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- objevuje a poznává vše, co ho zajímá a v čem by mohl uspět;
- poznává podstatu zdraví i příčin nemocí;
- upevňuje si preventivního chování;
- orientuje se ve světě informací časové a místní propojování historických, zeměpisných a kulturních informací.

Učitel:

- pomáhá řešit a třídit informace podle zvolených nebo zadaných kritérií;
- motivuje žáky pro celoživotní učení.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- upevňuje účelné rozhodování a jednání v různých situacích ohrožení vlastního zdraví a bezpečnosti i zdraví a bezpečnosti druhých;
- poznává a ovlivňuje svou jedinečnost.

Učitel:

- pomáhá žákům, aby došli k samostatným objevům, řešením a závěrům;
- učí žáky pracovat s odbornou literaturou, encyklopediemi apod.;
- využívá různých informačních zdrojů.

Kompetence komunikativní

Žák:

- rozšiřuje si slovní zásobu v osvojovaných tématech;
- je veden k samostatnému a sebevědomému vystupování a jednání, k efektivní, bezproblémové a bezkonfliktní komunikaci;
- pojmenovává pozorované skutečnosti a zachycuje je ve vlastních projevech, názorech a výtvorech;
- přirozeně vyjadřuje pozitivní city ve vztahu k sobě i okolnímu prostředí.

Učitel:

- podporuje u žáků prezentaci svých myšlenek a názorů, kladení otázek k věci;
- vede žáky ke vzájemnému si naslouchání a zdůvodňování svých závěrů, ke vzájemné pomoci.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- pracuje ve skupině;
- efektivně spolupracuje na řešení problémů;
- učí se respektovat názory druhých;
- přispívá k diskusi.

- učí věcně argumentovat;
- vede děti k oceňování svých názorů a přínosů.

Kompetence občanské

Žák:

- vyslechne názor druhých, neposmívá se;
- při posuzování jevů, procesů, události a problémů se snaží na ně dívat z více pohledů;
- nevyjadřuje se pohrdlivě nebo s předsudky o skupinách lidí nebo jeho příslušnicích;
- s pomocí dospělého se snaží formulovat pravidla soužití; pravidla respektuje a dodržuje;
- přijímá důsledky vyplývající z nedodržování pravidel;
- respektuje základní jednoduchá pravidla trvale udržitelného života;
- zná telefonní čísla pro přivolání pomoci.

Učitel:

- utváří ohleduplný vztah k přírodě i kulturním výtvorům;
- motivuje žáky ke hledání možností aktivního uplatnění ochrany přírody;
- vede žáky k respektování pravidel.

Kompetence pracovní

Žák:

- je veden k utváření pracovních návyků v jednoduché samostatné i týmové činnosti;
- poznává různé obory lidského konání; vysvětlí, v čem spočívá jejich význam.

Učitel:

- učí žáky používat různé materiály, nástroje a vybavení;
- zohledňuje soudobý stav a poznání a technického rozvoje.

Kompetence digitální

Žák:

- uvádí příklady využívání digitálních technologií v rodině a ve škole; ovládá a využívá určené výukové aplikace při svém učení;
- chová se šetrně ke svěřeným digitálním zařízením, rozpozná vhodné a nevhodné zacházení s nimi;
- při školní práci dodržuje správné držení těla při práci s digitálními zařízeními;
- řeší úkoly a situace i za použití digitálních technologií;
- zachycuje skutečnosti ze svého okolí a vyjadřuje své představy i za pomoci digitálních technologií;
- zpracuje drobné úkoly spojené se získáváním informací na různá témata a problematiku, o kterou se osobně zajímá.

- seznámí s výukovými aplikacemi; jejich využití v domácím a školním prostředí;
- vede žáky k bezpečnému a šetrnému zacházení s digitálními zařízeními;
- vede ke správnému držení těla při práci s digitálními zařízeními;
- nabízí aktivity, které vyžadují používání digitálních technologií.

PRVOUKA		
1. ročník		
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
M	IÍSTO, KDE ŽIJEME	
 ŽÁK: vyznačí v jednoduchém plánu místo svého bydliště a školy rozliší možná nebezpečí v nejbližším okolí svého bydliště a školy 	 Domov – prostředí domova, orientace v místě bydliště Škola – prostředí školy, orientace v budově školy, činnosti ve škole, okolí školy, bezpečná cesta do školy; riziková místa a situace 	OSV 1, 6
	LIDÉ KOLEM NÁS	
 ŽÁK: rozlišuje elementární poznatky o sobě, rodině a činnostech člověka rozlišuje blízké příbuzenské vztahy a role rodinných příslušníků projevuje toleranci k přirozeným odlišnostem spolužáků i jiných lidí, jejich přednostem i nedostatkům 	 Rodina – postavení jedince v rodině, rodinné prostředí, role členů rodiny, mezilidské vztahy, Pravidla slušného chování, ohleduplnost, etické zásady, rizikové situace, rizikové chování, předcházení konfliktům 	OSV 7
	LIDÉ A ČAS	
 ŽÁK: orientuje se v čase, rozlišuje děj v minulosti, přítomnosti a budoucnosti uplatňuje elementární poznatky o sobě a rodině a činnostech člověka 	 Kalendář, kalendářní a školní rok, roční období, denní režim, Pojmy minulost, přítomnost, budoucnost, Časová jednotka – rok, měsíc, týden, den, hodina 	

ROZ	ROZMANITOST PŘÍRODY		
 ŽÁK: pozoruje a porovná viditelné proměny v přírodě v jednotlivých ročních obdobích uvede příklady výskytu organismů ve známé lokalitě 	 Domácí zvířata a jejich mláďata, znaky života, životní potřeby a projevy, péče o ně, Ochrana rostlin a živočichů Změny v přírodě, počasí 	EVV 2, 4	
ČL	OVĚK A JEHO ZDRAVÍ		
 ŽÁK: dodržuje zásady bezpečného chování uplatňuje základní pravidla účastníků silničního provozu reaguje adekvátně na pokyny dospělých při mimořádných a krizových událostech využívá bezpečná místa pro hru a trávení volného času chová se obezřetně při setkání s neznámými jedinci, odmítne komunikaci, která je mu nepříjemná; v případě potřeby požádá o pomoc pro sebe i pro jiné uplatňuje základní hygienické, režimové a jiné zdravotně preventivní návyky s využitím elementárních znalostí o lidském těle; 	 Péče o zdraví Lidské tělo – stavba těla a jeho části Bezpečné chování v silničním provozu, dopravní značky, situace hromadného ohrožení Osobní bezpečí – krizové situace Přivolání pomoci v případě ohrožení 	OSV 7, 8, 11,	

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
N	MÍSTO, KDE ŽIJEME	
 ŽÁK: orientuje se v místě svého bydliště a školy, rozliší možná nebezpečí v nejbližším okolí pozoruje a popíše změny v nejbližším okolí, obci (městě) 	 Činnosti ve škole, okolí školy Orientace v místě bydliště Riziková místa a situace Působení lidí na krajinu a životní prostředí Ochrana životního prostředí 	OSV 1, 6, 7, 8, 9
	LIDÉ KOLEM NÁS	
 ŽÁK: rozlišuje blízké příbuzenské vztahy a role rodinných příslušníků projevuje toleranci k odlišnostem jiných lidí odvodí potřebu a význam různých povolání a pracovních činností 	 Příbuzenské a mezigenerační vztahy, život rodiny, zaměstnání Komunikace, lidská setkání, solidarita, tolerance Zvládání vlastní emocionality Práva a povinnosti člověka, 	
	LIDÉ A ČAS	1
 ŽÁK: využívá časové údaje při řešení různých situací v každodenním životě rozlišuje elementární poznatky o sobě, rodině a činnostech člověka, 	 Určování času – minulost, přítomnost, budoucnost Průběh lidského života Režim dne, roční období 	
ROZ	ZMANITOST PŘÍRODY	
 ŽÁK: pozoruje, popíše a porovná viditelné proměny v přírodě v jednotlivých ročních obdobích roztřídí některé přírodniny pole nápadných určujících znaků, uvede příklady výskytu organismů ve známé lokalitě 	 Význam rostlinstva Rostliny a živočichové v jednotlivých ročních obdobích Význam rostlin a živočichů v přírodě a pro člověka Rozmanitost podmínek života na Zemi 	EVV 1

ČLOVĚK A JEHO ZDRAVÍ

ŽÁK:

- uplatňuje základní hygienické, režimové a jiné zdravotně preventivní návyky s využitím elementárních znalostí o lidském těle
- dodržuje zásady bezpečného chování tak, aby neohrožoval zdraví své a zdraví jiných
- uplatňuje základní pravidla účastníků silničního provozu
- reaguje adekvátně na pokyny dospělých při mimořádných událostech

- Stavba lidského těla, základní funkce a projevy, člověk a jeho smysly
- Osobní hygiena, prevence nemocí a úrazy
- Zdravý životní styl, správná výživa
- Bezpečné chování v různých prostředích
- Přivolání pomoci v situaci osobního nebo cizího ohrožení,
- Základní pravidla silničního provozu – chodec, dopravní značky,
- Předcházení rizikovým situacím v dopravě a dopravních prostředcích
- Situace hromadného ohrožení
- Šikana, týrání, brutální násilí v médiích

OSV 4, 11

EVV 4

3. ročník		
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
N	IÍSTO, KDE ŽIJEME	•
 ŽÁK: vyznačí v jednoduchém plánu místo svého bydliště a školy, cestu na určené místo začlení svou obec (město) do příslušného kraje a obslužného centra ČR 	 Orientace v plánu Části obce, poloha v krajině, význačné budovy ve městě, dopravní síť Minulost a současnost obce Světové strany a jejich určování v přírodě Vliv krajiny na životy lidí Domov, krajina, cizina, národ, státní symboly 	EVV 4 VDO 1, 2
	LIDÉ KOLEM NÁS	
 ŽÁK: rozlišuje vztahy v rodině, role rodinných příslušníků a vztahy mezi nimi projevuje toleranci k přirozeným odlišnostem jiných lidí, jejich přednostem i nedostatkům 	 Příbuzenské a mezigenerační vztahy život a funkce rodiny Komunikace, lidská setkání, mezilidské vztahy, principy demokracie Vlastnosti lidí, základní lidská práva, etické zásady 	MKV 1 OSV 1, 6, 7, 8, 11
	LIDÉ A ČAS	
 ŽÁK: pojmenuje některé rodáky, kulturní či historické památky, významné události regionu uplatňuje poznatky o společnosti, soužití, zvycích a o práci lidí; na příkladech porovnáván minulost a současnost 	 Současnost a minulost v našem životě – proměny způsobu života, předměty denní potřeby, průběh lidského života Regionální památky – stavební a písemné, významní rodáci, péče o historické památky Pověsti, lidové zvyky, tradice, kronika obce – města 	MKV 1 Čj

	V /
ROZMANITOS	T DDIDANV

ŽÁK:

- provádí jednoduché pokusy skupiny známých látek, určuje jejich společné a rozdílné vlastnosti a změří základní veličiny pomocí jednoduchých nástrojů a přístrojů
- roztřídí některé přírodniny podle nápadných určujících znaků, uvede příklady výskytu organismů ve známé lokalitě
- Třídění látek, změny látek a jejich skupenství, vlastnosti,
- Porovnávání látek, praktické užívání základních fyzikálních jednotek pro měření (např. hmotnosti, tepla, objemu)
- Voda a vzduch oběh vody v přírodě, význam pro život
- Hospodářsky významné horniny a nerosty
- Půda, les, louka, zahrada, pole, rybník
- Znaky života, životní potřeby a projevy, průběh života
- Stavba těla rostlin a živočichů základní části u vybraných druhů Vzájemné vztahy mezi organismy, základní společenstva
- Praktické činnosti v terénu krajiny – vycházky, exkurze, pěstování rostlin ohleduplné chování k přírodě, ochrana přírody,
- Třídění odpadu

EVV 2. 4

ČLOVĚK A JEHO ZDRAVÍ

ŽÁK:

- uplatňuje základní hygienické, režimové a jiné zdravotně preventivní návyky s využitím elementárních znalostí o lidském těle
- uplatňuje základní pravidla účastníků silničního provozu tak, aby neohrožoval zdraví své a zdraví jiných
- reaguje adekvátně na pokyny dospělých při mimořádných a krizových událostech
- ovládá způsoby komunikace s operátory tísňových linek
- projevuje vhodným chováním a činnostmi vztah ke zdraví, dodržuje zásady bezpečného chování tak, aby neohrožoval

- Stavba lidského těla, funkce některých orgánů
- Člověk a jeho smysly
- Změny lidského života, vývoj jedince
- Osobní a intimní, hygiena dívek a chlapců
- Zdravotní rizika spojená s kouřením, alkoholem, drogami a jinými škodlivými látkami
- Časté a dlouhé sezení u počítače, hrací automaty, odmítání návykových látek
- Základní pravidla silničního provozu – chodec
- Osobní bezpečí, šikana, týrání, brutální násilí

OSV 2, 4, 7, 8, 10

VDO 2

zdraví své a zdraví jiných
odmítne komunikaci, která je mu
nepříjemná; v případě potřeby
požádá o pomoc pro sebe i pro
jiné dítě

 Přivolání pomoci v případě ohrožení fyzického a duševního zdraví, čísla tísňového volání, správný způsob volání na tísňovou linku

Bezpečné užívání internetu

MV 1

Inf – Digitální technologie

5.3.4.2 Přírodověda

VZDĚLÁVACÍ OBDOBÍ 4. - 5. ROČNÍK

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět je vyučován jako samostatný předmět a má časovou dotaci ve 4. ročníku jedna vyučovací hodina a jedna disponibilní hodina, v 5. ročníku 2 hodiny týdně.

Výchovně vzdělávací cíle:

- poznávat přírodní zákonitosti při aktivních a tvůrčích činnostech, jednak samostatně, jednak při práci ve skupinách;
- získávat jasné a konkrétní představy o přírodninách živých i neživých a přírodních jevech na základě pozorování, je to dobrý předpoklad pro vytváření přesných pojmů;
- konkrétní představy o přírodninách a přírodních jevech doplňovat nejen četbou textů naučných, ale i uměleckých;
- učit žáky zjišťovat základní vlastnosti zkoumaných přírodnin, nacházet souvislosti mezi jevy a ději v přírodě;
- nechat žáky provádět pokusy, čímž jim umožníme poznat a pochopit přírodní děje, které nelze snadno pozorovat v přírodních podmínkách;
- na vycházkách zaměřovat pozornost žáků na sledování určitých jevů;
- zaznamenávat výsledky pozorování a pokusů, diskutovat o nich se spolužáky, vyvozovat závěry a za učitelova vedení je upřesňovat, popřípadě zobecňovat;
- uvědomovat si sebe jako člověka živou bytost, která má své fyziologické a biologické funkce a potřeby; poznávat, co je pro člověka užitečné, a naopak škodlivé z hlediska hygieny, výživy aj.;
- žákům předávat základní poučení o bezpečném chování v různých životních situacích i při mimořádných událostech, které ohrožují nejen zdraví jednotlivců, ale i celých skupin obyvatel;
- vést žáky k tomu, aby si na základě svých zkušeností a sledování konkrétních situací postupně uvědomovali odpovědnost každého (i nedospělého) člověka za své zdraví a bezpečnost;
- upozorňovat žáky na situace, při kterých by nevhodným chováním mohli ohrozit zdraví spolužáků nebo zavinit úraz jiných lidí;
- postupně si osvojovat a upevňovat zásady slušného chování mezi lidmi, učit se vzájemné toleranci, snášenlivosti a úctě k lidem, se kterými se setkávají;
- sledovat střídání ročních období, vést si záznamy ze svých pozorování, umět pozorované změny v přírodě zdůvodnit;
- dovést žáky k uvědomění, že Země je jednou z planet, oběžnic Slunce, které jsou součástí vesmíru.

Charakteristika výuky

Výuka Přírodovědy ve 2. vzdělávacím období navazuje na učivo Prvouky, v mnohém ho prohlubuje a rozšiřuje. Žáci mají možnost v přírodovědném vyučování využívat vědomosti z Prvouky i své zkušenosti z vlastních pozorování přírody. Tím, že žákům umožňujeme, aby své vlastní zkušenosti a poznatky spojovali s novým učivem, snadno dosahujeme toho, že se učí se zájmem a mají dobré znalosti z Přírodovědy.

Při činnostech se žáci učí spolupracovat, organizovat práci ve skupině i přijímat individuální odpovědnost za splnění určitého úkolu.

Při přírodovědném vyučování se ve velké míře uplatňují mezipředmětové vztahy s výukou

českého jazyka, matematiky, informatiky, výtvarné i hudební výchovy, praktických činností.

Při poznávání přírody a jejich zákonitostí dochází žáci k poznání, že Země a život na ní tvoří celek, ve kterém jsou všechny hlavní děje v rovnováze. Je třeba, aby si žáci uvědomili, že tuto rovnováhu může člověk svou činností snadno narušit, ale obvykle jen velmi obtížně obnovit. Učí se využívat svých poznatků, hodnotit svá pozorování a záznamy, hledat možnosti, jak i oni mohou přispět ke zlepšení životního prostředí a k ochraně přírody.

Provádění žákovských pokusů z Přírodovědy a příprava pomůcek na tyto pokusy se uskutečňuje ve 4. ročníku a hlavně v 5. ročníku ve spojení s praktickými činnostmi. Týká se to zvláště kapitol Člověk a příroda, Člověk a lidské výtvory. Tím se výuka stává smysluplnou, pro žáky zajímavou a blízkou životní realitě.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák

- získává informace o přírodě;
- učí se pozorovat přírodu, zaznamenávat a hodnotit výsledky svého pozorování.

Učitel

• umožňuje žákům používat vhodné učební pomůcky, encyklopedie, odbornou literaturu a digitální technologie.

Kompetence k řešení problémů

Žák

- učí se řešit zadané úkoly, správně se rozhodovat v různých situacích;
- učí se vyhledávat informace vhodné k řešení problémů.

Učitel

• zařazuje metody, při kterých docházejí k objevům, řešením a závěrům žáci sami.

Kompetence komunikativní

Žák

- žáci si rozšiřují slovní zásobu v osvojovaných tématech, k pojmenování pozorovaných skutečností a k jejich zachycení ve vlastních projevech, názorech a výtvorech;
- žáci vyjadřují své myšlenky, poznatky a dojmy, reagují na myšlenky, názory a podněty jiných.

Učitel

• vede žáky k používání správné terminologie.

Kompetence sociální a personální

Žák

- pracuje ve skupině;
- spolupracuje s druhými při řešení daného úkolu;
- respektuje názory a zkušenosti druhých.

Učitel

- zadává úkoly, při kterých žáci mohou pracovat společně;
- zajímá se o náměty, názory a zkušenosti žáků.

Kompetence občanské

Žák

- učí se tolerantnímu chování a jednání, bezproblémové a bezkonfliktní komunikaci, chování v situacích ohrožení vlastního zdraví i zdraví a bezpečnosti druhých;
- učí se poznávat a chápat rozdíly mezi lidmi.

Učitel

- buduje u žáků ohleduplný vztah k přírodě;
- vyžaduje dodržování pravidel slušného chování;
- umožňuje každému žákovi zažít úspěch.

Kompetence pracovní

Žák

- utváří si pracovní návyky v jednoduché samostatné i týmové činnosti;
- dodržuje vymezená pravidla.

Učitel

- umožňuje žákům pozorovat, manipulovat a experimentovat;
- vede žáky ke správným způsobům užití pomůcek, vybavení, techniky;
- vede žáky k dodržování obecných pravidel bezpečnosti.

Kompetence digitální

Žák:

- při školní práci využívá svěřená zařízení a doporučené digitální technologie; uvede příklady využití digitálních technologií;
- respektuje nastavenou úroveň zabezpečení v používaných zařízeních; rozpozná a nahlásí nevhodný obsah, situace či chování v digitálním prostředí;
- odlišuje vlastní a cizí digitální obsah; používá-li cizí digitální obsah, uvede zdroj;
- vytváří jednoduchý digitální obsah (texty, tabulky, obrázky, audio, video);
- identifikuje problémy, řeší je i prostřednictvím digitálních technologií.

- nabízí aktivity, které vyžadují používání digitálních technologií;
- vede žáky k bezpečnému a šetrnému zacházení s digitálními zařízeními;
- vede žáky k bezpečnému pohybu v digitálním světě;
- seznamuje žáky se základy právních norem ohledně autorských práv.

<i>PŘÍRODOVĚDA</i>		
I. ročník		
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ROZ	ZMANITOST PŘÍRODY	
 Porovnává látky, jejich změny a skupenství, měří veličiny a užívá základní jednotky založí jednoduchý pokus, naplánuje a zdůvodní postup a vysvětlí jeho výsledky objevuje a zjišťuje propojenost prvků živé a neživé přírody, princip rovnováhy přírody a nachází souvislosti mezi konečným vzhledem přírody a činností člověka zkoumá základní společenstva ve vybraných lokalitách porovnává na základě pozorování základní projevy života na konkrétních organismech, prakticky třídí organismy do známých skupin, využívá k tomu klíče a atlasy rozlišuje aktivity, které mohou prostředí a zdraví 	 látky a jejich vlastnosti – třídění, změny látek, jejich vlastnosti, porovnávání látek, měření veličin, praktické využití základních jednotek voda a vzduch – výskyt, vlastnosti, oběh vody v přírodě, proudění vzduchu, složení vzduchu vesmír a Země – sluneční soustava, otáčení země rostliny a houby – znaky a průběh života, stavba těla nejznámějších druhů, rozdíly mezi dřevinami, bylinami a houbami, jedovaté houby, rostliny kulturní na plané, rostliny chráněné, plevele živočichové – znaky a průběh života, stavba těla nejznámějších druhů, rozdíly mezi obratlovci a bezobratlými, domácí zvířata, potravní řetězec, význam pro člověka, chov zvířat v zajetí 	OSV 1, 7 EVV 1, 2, 4 MKV 3

ČLOVĚK A JEHO ZDRAVÍ

katastrofy

ŽÁK:

 uplatňuje účelné způsoby chování v situacích ohrožujících zdraví a v modelových situacích simulujících mimořádné události; vnímá dopravní situaci a vyvodí odpovídající péče o zdraví, zdravá výživa –
režim dne, pitný a pohybový
režim, nemoc, drobné úrazy a
poranění, první pomoc, správná
výživa, výběr a způsoby
uchovávání potravin, skladba
stravy, pitný režim

živelní pohromy a ekologické

MKV 2,

MV 2

- závěry pro své chování jako chodec a cyklista
- uplatňuje základní dovednosti a návyky související s podporou zdraví a jeho preventivní ochranou
- ošetří drobná poranění a zajistí lékařskou pomoc
- účelně plánuje svůj čas pro učení, práci, zábavu a odpočinek podle vlastních potřeb s ohledem na oprávněné nároky jiných osob
- rozpozná ve svém okolí jednání a chování, které nelze tolerovat a která porušují základní lidská práva

- návykové látky a zdraví odmítání návykových látek, hrací automaty a počítače
- ohrožení a osobní bezpečí riziková prostředí, první pomoc při drobných poranění, silniční provoz, předcházení rizikovým situacím v dopravě a v dopravních prostředcích, krizové situace a různé formy násilí

5. ročník		
Očekávané výstupy	Učiv o	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ROZ	MANITOST PŘÍRODY	
 ŽÁK: zjišťuje propojenost prvků živé a neživé přírody, princip rovnováhy přírody a nachází souvislosti mezi konečným vzhledem přírody a činností člověka vysvětlí na základě elementárních poznatků o Zemi jako součásti vesmíru souvislost s rozdělením času a střídáním ročních období zdůvodní podstatné vzájemné vztahy mezi organismy na základě pozorování porovnává základní projevy života u konkrétních organismů, prakticky je třídí do známých skupin zhodnotí některé konkrétní činnosti člověka v přírodě, které mohou člověka podporovat nebo poškozovat 	 nerosty, horniny a půda – zvětrávání, vznik půdy, význam vesmír a Země – sluneční soustava, střídání dne a noci, ročních období, dobývání vesmíru rostliny a houby, živočichové – třídění, průběh a způsob života, stavba těla, životní potřeby ohleduplné chování k přírodě a ochrana přírody 	OSV 1 EVV 2, 3
	VĚK A JEHO ZDRAVÍ	
 ŽÁK: využívá poznatků o lidském těle k podpoře vlastního zdravého způsobu života rozlišuje jednotlivé etapy lidského života a orientuje se ve vývoji dítěte před a po jeho narození plánuje svůj čas pro učení, práci, zábavu a odpočinek s ohledem na oprávněné nároky jiných osob. uplatňuje účelné způsoby chování v situacích 	 lidské tělo – stavba, funkce orgánů a orgánových soustav, základy lidské reprodukce, vývoj jedince, seberegulace, osobní, intimní a duševní hygiena práva a jejich ochrana, právo říct "NE" (prevence pohlavního zneužívání…, bezpečné prostředí), konflikty v mezilidských vztazích (bezpečné chování 	MKV 2

- ohrožujících zdraví a v modelových situacích simulujících mimořádné události
- předvede jednoduché způsoby odmítání návykových látek.
- rozpozná život ohrožující zranění, zajistí lékařskou pomoc, ošetří drobná poranění
- asertivní chování při ochraně sebe sama, komunikace řešení problémů, (pocity, představy, touhy, láska a její projevy...) bezpečné sexuální chování,
- člověka, stres a jeho rizika, reklamní vlivy, situace hromadného ohrožení, postup v případě ohrožení – varovný signál
- evakuace, zkouška sirén;
 požáry příčiny a prevence vzniku, IZS
- návykové látky a zdraví odmítání návykových látek, počítače, závislost, nebezpečí komunikace prostřednictvím elektronických médií,
- první pomoc, praktické ošetření, přivolání lékařské pomoci, úrazová zábrana, čísla tísňového volání, správný způsob volání na tísňovou linku

5.3.4.3 Vlastivěda

VZDĚLÁVACÍ OBDOBÍ 4. - 5. ROČNÍK

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět je vyučován jako samostatný předmět a má časovou dotaci 2 hodiny týdně pro 4. V 5. ročník je to jedna vyučovací hodina posílená o jednu disponibilní hodinu.

Výchovně vzdělávací cíle:

- dát žákům přehled o jejich regionu, kraji;
- získávat postupně základní zeměpisný přehled o České republice a Evropě;
- učit žáky číst a vyhledávat základní údaje v mapě České republiky a Evropy;
- osvojovat si nové pojmy v souvislosti s orientací na mapě;
- seznamovat žáky s významnými etapami našich národních dějin;
- vyvolat u žáků zájem o minulost a o kulturní bohatství regionu i celé země;
- učit žáky zařazovat hlavní události časově do staletí;
- poznávat, jak se život lidí vyvíjí a mění, jakým změnám podléhají věci kolem nás;
- sledovat změnu staveb a způsobu života v průběhu staletí;
- osvojovat si základní dějepisné pojmy související s uspořádáním společnosti;
- probouzet u žáků pěkný vztah k místu bydliště;
- postupně rozvíjet vědomí sounáležitostí se svou zemí, světadílem;
- upevňovat základy správného chování mezi lidmi bez ohledu na barvu pleti;
- učit žáky vzájemné úctě, pomoci a snášenlivosti mezi sebou;
- vést žáky k propojování místních historických, zeměpisných a kulturních informací;
- poznávat historii místa a kraje z dostupných zdrojů (členové rodiny, muzea, památky, knihovny, digitální technologie).

Charakteristika výuky:

Vyučovací předmět vlastivěda zahrnuje ve 4. a 5. ročníku učivo zeměpisné a historické.

Žáci v tomto věku se dívají na dějiny očima současnosti. Je třeba proto stále dbát na rozvíjení jejich jasných představ o minulosti. Aby počáteční dějepisné vyučování tento základní úkol plnilo a minulost se zobrazovala v myslích žáků živě, je vhodné historická schémata a popisované děje provázet různým znázorněním minulosti. K tomu velmi pomohou další mezipředmětové vazby spojené s vlastivědnou výukou. Jsou to např. vazby se čtením, výtvarnou výchovou, matematikou, praktickými činnostmi i hudební výchovou. Dějinné události se žákům velmi dobře přiblíží a stanou se pro ně zajímavějšími, pokud mají příležitost své představy individuálně výtvarně i literárně ztvárňovat.

Výuku vlastivědy výborně doplňuje čtení z historických čítanek. K přiblížení učiva pomáhají jejich ilustrace, plánky, časové osy, stručné vyprávění určitých důležitých událostí z historie našeho národa. K pochopení časových souvislostí napomohou časové přímky rozdělené na stoleté úseky. Délku století je třeba dětem objasnit např. pomocí věku rodičů a prarodičů.

Zeměpisné učivo navazuje na poznatky z prvouky. Od pozorování nejbližšího okolí bydliště a školy žáci přecházejí k zeměpisnému pozorování svého kraje a republiky až po její začlenění do Evropy. Přímé a názorné vyučování se doplňuje čtením zeměpisných článků, žáci se učí pozorovat a číst z plánů a map.

Výuku vlastivědy vhodně doplňují návštěvy muzeí, výstav, významných historických míst a památek. Také vhodné zeměpisné nebo historické filmy a videoukázky výuku vlastivědy doplní a zpestří. Podle místních podmínek je dobře využívat vztahu významných historických událostí

k místu, kde žáci žijí. Představu života v minulosti žákům velmi dobře přibližují místní vlastivědná muzea.

Rodné město a rodný kraj jsou součástí vlasti. Jejich dějiny tvoří součást dějin celé země. Události, které jsou zachyceny v dějinách místa, kde žáci žijí, jsou jim blízké a srozumitelné. Proto k hlubšímu rozvíjení jasných představ o minulosti využíváme i všech místních historických archeologických památek jako jsou např.: nálezy nádob, nástrojů, mohyly, hradiště aj. a také památek stavitelských jako např.: hrady, zámky, kostely, radnice, morové sloupy, sochy aj.

Nezapomínáme ani na využívání zkušeností žáků z výletů po vlasti, žákům dáváme prostor, aby mohli o svých zážitcích vyprávět a svá vyprávění doplnit fotografiemi, videonahrávkami, ukázkami pohlednic a suvenýrů.

K vlastivědnému učivu patří vycházky. Při nich snadno objasňujeme různé nové zeměpisné pojmy např.: hory se vypínají, kopce se svažují do údolí, pohoří se táhne, přechází do nížiny, nížina se rozkládá, potoky se stékají, řeka se vlévá, řeka protéká, náhon se odděluje od řeky aj.

Hlavní pomůckou při vyučování zeměpisného učiva však zůstává mapa. Využíváme každé příležitosti k tomu, abychom žáky postupně učili s mapou pracovat a orientovat se v ní. Žáci se učí rozlišovat na mapě nížiny, vysočiny, pohoří, vodstvo. Určují světové strany, vyhledávají řeky, města, určují vzájemnou polohu měst i jejich velikost, nadmořskou výšku hor. Popisují, kudy určitá řeka protéká, která města na řece leží, kam se řeka vlévá apod.

Učivo týkající se podnebí propojujeme s výukou přírodovědy. Je přitom třeba provádět měření teploty a zapisovat výsledky. Žáci zapisují rovněž dobu slunečního svitu, druh vodních srážek, sílu větru (vánek, vítr, vichřice), charakter počasí (polojasno, jasno, oblačno, zataženo). Tím se pro ně stane učivo jasným a srozumitelným. Také další vlastivědná témata, např.: Půda a zemědělství, Nerostné bohatství, Ochrana přírody, je nutné stále propojovat s učivem přírodovědy.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí

Kompetence k učení

Žák:

- učí se vyznačit v jednoduchém plánu obce místo bydliště, školy, cestu na určené místo;
- učí se začlenit obec (město) do příslušného kraje.

Učitel:

- vede žáky k užívání správné terminologie a symboliky;
- srozumitelně vysvětluje, co se mají naučit.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

• učí se rozlišit přírodní a umělé prvky v okolní krajině.

Učitel:

- umožňuje, aby žáci v hodině pracovali s odbornou literaturou, encyklopediemi, digitálními technologiemi;
- umožňuje každému žákovi zažít úspěch.

Kompetence komunikativní

Žák:

- učí se vyjádřit různými způsoby estetické hodnoty a rozmanitost krajiny;
- využívá časové údaje při řešení různých situací, rozlišuje děj v minulosti, přítomnosti a budoucnosti.

Učitel:

- vede žáky k ověřování výsledků;
- podněcuje žáky k argumentaci.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- rozlišuje vztahy mezi lidmi, národy;
- odvodí význam a potřebu různých povolání a pracovních činností.

Učitel:

- vytváří příležitosti k interpretaci či prezentaci různých textů, obrazových materiálů a jiných forem záznamů;
- vytváří heterogenní pracovní skupiny.

Kompetence občanská

Žák:

- pojmenuje některé rodáky, kulturní či historické památky významné události v oblastech ČR (případně ve státech Evropy);
- projevuje toleranci přirozeným odlišnostem lidské společnosti.

Učitel:

- umožňuje žákům, aby se podíleli na utváření kritérií hodnocení činností nebo jejich výsledků;
- vede žáky k hodnocení vlastních výsledků.

Kompetence pracovní

Žák:

- uplatňuje elementární poznatky o lidské společnosti, soužití a o práci lidí;
- na příkladech porovnává minulost a současnost.

Učitel:

- zajímá se o náměty, názory, zkušenosti žáků;
- vede žáky k plánování úkolů a postupů;
- zadává úkoly, při kterých žáci mohou spolupracovat.

Kompetence digitální

Žák:

- při školní práci využívá svěřená zařízení a doporučené digitální technologie; uvede příklady využití digitálních technologií;
- respektuje nastavenou úroveň zabezpečení v používaných zařízeních; rozpozná a nahlásí nevhodný obsah, situace či chování v digitálním prostředí;
- odlišuje vlastní a cizí digitální obsah; používá-li cizí digitální obsah, uvede zdroj;
- vytváří jednoduchý digitální obsah (texty, tabulky, obrázky, audio, video);
- identifikuje problémy, řeší je i prostřednictvím digitálních technologií.

- nabízí aktivity, které vyžadují používání digitálních technologií;
- vede žáky k bezpečnému a šetrnému zacházení s digitálními zařízeními;
- vede žáky k bezpečnému pohybu v digitálním světě;
- seznamuje žáky se základy právních norem ohledně autorských práv.

VLASTIVĚDA			
4. ročník			
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky	
N	IÍSTO, KDE ŽIJEME		
 ŽÁK: určí a vysvětlí polohu svého bydliště nebo pobytu vzhledem ke krajině a státu určí světové strany v přírodě i podle mapy, orientuje se podle nich a řídí se podle zásad bezpečného pohybu a pobytu v přírodě rozlišuje mezi náčrty, plány a základními typy map rozlišuje hlavní orgány státní moci a některé jejich zástupce, symboly našeho státu a jejich význam orientace v místě bydliště, poloha místa v krajině okolní krajina (místní oblast, region) - zemský povrch a jeho tvary, vodstvo na pevnině, světové strany, rozšíření půd, rostlinstva a živočichů, působení lidí na krajinu a životní prostředí, orientační body a linie regiony ČR, naše vlast – domov, krajina, národ, státní zřízení, státní symboly aj. mapy – obsah, grafika, vysvětlivky 			
	LIDÉ KOLEM NÁS		
 ŽÁK: vyjádří na základě vlastní zkušenosti základní vztahy mezi lidmi, vyvodí a dodržuje pravidla pro soužití ve škole, v rodině a mezi ostatními lidmi. rozpozná ve svém okolí jednání a chování, které nelze tolerovat používá peníze v běžných situacích, odhadne a zkontroluje cenu nákupu a vrácené peníze 	 chování a soužití lidí – vlastnosti lidí, pravidla slušného chování, principy demokracie, mezilidské vztahy, komunikace základní lidská práva, práva dítěte, práva a povinnosti žáků školy, soukromé, veřejné, osobní a společné vlastnictví, peníze, rozpočet, způsoby placení, úspory, půjčky 	MKV 2, 5 VDO 1,2,3,4	
LIDÉ A ČAS			

ŽÁK:

- pracuje s časovými údaji a využívá zjištěné údaje k pochopení vztahu mezi ději a mezi jevy
- srovnává a hodnotí na vybraných ukázkách způsob života a práce předků na našem území.
- určování času, čas jako fyzikální veličina, dějiny jako časový sled událostí, kalendáře, letopočet, generace,
- proměny způsobu života, státní svátky a významné dny
- regionální památky,
- báje, mýty, pověsti

5. ročník

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky	
M	MÍSTO, KDE ŽIJEME		
 ŽÁK: rozlišuje mezi náčrty, plány a základními typy map, vyhledává jednoduché údaje o přírodních podmínkách a sídlištích lidí na mapách ČR, Evropy vyhledá typické regionální zvláštnosti přírody, osídlení hospodářství a kultury, jednoduchým způsobem posoudí jejich význam porovná způsob života a přírodu s jinými zeměmi. rozlišuje hlavní orgány státní moci a některé jejich zástupce, symboly státu a jejich význam. 	 regiony ČR – Praha a vybrané oblasti ČR Evropa a svět – kontinenty, evropské státy, EU, cestování základy státního zřízení a politického systému ČR 	EVV 4 EGS 1, 2, 3	
	LIDÉ KOLEM NÁS		

100

 ŽÁK: rozpozná ve svém okolí jednání a chování, které nelze tolerovat orientuje se v základních formách vlastnictví; používá peníze v běžných situacích, odhadne a zkontroluje cenu nákupu a vrácené peníze, na příkladu ukáže nemožnost realizace všech chtěných výdajů, vysvětlí, proč spořit, kdy si půjčovat a jak vracet dluhy. 	 komunikace, mezilidské vztahy, principy demokracie, ohleduplnost, etické zásady, zvládání vlastní emocionality, rizikové situace, chování, předcházení konfliktům rozpočet, příjmy a výdaje domácnosti, hotovostní a bezhotovostní forma peněz, způsoby placení, banka jako správce peněz, úspory, půjčky 	OSV 1, 6 MKV 1, 3, 4 EVV 4
	LIDÉ A ČAS	
ŽÁK:		
 pracuje s časovými údaji a využívá údaje k pochopení vztahů mezi ději a jevy. rozezná současné a minulé orientuje se v hlavních reáliích minulosti a současnosti srovnává a hodnotí způsob života a práce předků na našem území v minulosti a současnosti. využívá různých informačních zdrojů pro pochopení minulosti 	 orientace na časové přímce, proměny způsobu života v dějinách, základní souvislosti z dějin naší vlasti, památky, péče o ně, lidé a obory zkoumající minulost 	MKV 4 MV 6

5.3.5 Umění a kultura

5.3.5.1 Hudební výchova

VZDĚLÁVACÍ OBDOBÍ 1. – 3. ROČNÍK

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět se vyučuje jako samostatný předmět a má časovou dotaci 1 hodinu týdně pro 1.-3. ročník.

Výchovně vzdělávací cíle:

- naučit žáky čistě a výrazně zpívat lidové i umělé dětské písně v hlasovém rozsahu přiměřeném žákům mladšího školního věku;
- nacvičit správné dýchání a tvoření tónů;
- rozvíjet hudební sluch a paměť na melodii i slova;
- učit rozlišovat a udržovat určitý rytmus;
- rozvíjet hudebnost zařazováním poslechu lidových písní i poslechu hodnotné vážné hudby vhodné pro tento věk a vést žáky k zájmu o hudbu;
- poznat a dbát o rozvoj talentovaných žáků;
- probouzet u žáků zájem o vlastní pěvecké a hudební aktivity.

Charakteristika výuky:

Hlavními složkami hudební výchovy jsou zpěv a poslech hudby. Těžištěm hudebně-výchovné práce je zpěv. Láska k hudbě se nejsnáze probouzí zpěvem, neboť při něm je žák aktivní a tvořivý. Zpívaná píseň nejlépe rozvíjí pěvecké i hudební dovednosti a návyky žáků. Nejčastější formou tohoto období je zpěv jednohlasný. Učitel dbá individuálních zvláštností dětského hlasu, vede žáky k tomu, aby zpívali čistě, lehce a bez křiku. Dále je třeba pamatovat na to, aby rozsah a poloha písní odpovídaly rozsahu a poloze dětského hlasu. V hudební výchově je třeba střídat činnosti tak, aby děti nezpívaly po celou vyučovací hodinu.

Výběr písní má být rozmanitý, má napomáhat hlasovému výcviku. V tomto období jsou pro zpěv nejvhodnější lidové písně, dětmi oblíbené písně umělé, vhodné je využívat i písní místních nebo krajových. Současně s výcvikem pěveckých dovedností rozvíjí zpěv hudební sluch žáků, jejich smysl pro čistou intonaci a rytmus. Smysl pro rytmus snadno a dobře rozvíjíme častým zařazováním jednoduchých doprovodných nástrojů (dřívka, bubínek, tamburína, činely apod.) ke zpěvu žáků. Vnímání hudby se rozvíjí v celé hudebně-výchovné práci, nejvýrazněji při poslechu hudby. Poslechem se učí žáci hudbu citově prožívat a soustředit se. Přitom jsou žáci vedeni k tomu, aby vyjadřovali a srovnávali své dojmy z poslechu hudebních skladeb.

Zpěv by se měl stát pro děti přirozenou potřebou pro vyjádření pohody a radosti, a to i v jiných předmětech než HV. Proto výuku hudební výchovy vedeme tak, aby se stala pro žáky příjemnou a oblíbenou. K dobrému rozvíjení pěveckých dovedností žáků v tomto období velmi dobře napomáhá každodenní zpěv zařazovaný v průběhu vyučování jako doplněk učiva nebo jako příjemná relaxační chvilka.

Ve zpěvu i poslechu je nezbytné se vracet k probraným písním a skladbám. Jen tak žák může dobře zvládnout melodii a slova písně, zapamatovat si hudební skladbu. Stále zdokonalovanou reprodukcí písní a opakovaným poslechem se prohlubuje vztah žáků k hudebním dílům i intenzita jejich estetického prožitku. Při výuce hudební výchovy je třeba věnovat pozornost hudebně nadaným žákům, dbát o jejich další rozvoj, doporučovat zájmovou činnost. Zpěvem, poslechem,

jednoduchým doprovodem písní na dětské hudební nástroje a pohybovým projevem se stávají děti aktivními provozovateli hudby.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí

Kompetence k učení

Žák:

• zpívá na základě svých dispozic intonačně čistě a rytmicky přesně v jednohlase.

Učitel:

- vede žáky k užívání správné terminologie a symboliky;
- umožňuje každému žákovi zažít úspěch.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- rozlišuje jednotlivé kvality tónů, rozpozná výrazné tempové a dynamické změny v proudu znějící hudby;
- rozpozná v proudu znějící hudby některé hudební nástroje, odliší hudbu vokální, instrumentální a vokálně instrumentální.

Učitel:

- sleduje při hodině pokrok všech žáků;
- vede žáky k vzájemnému naslouchání.

Kompetence komunikativní

Žák:

- rytmizuje a melodizuje jednoduché texty, improvizuje v rámci nejjednodušších hudebních forem;
- reaguje pohybem na znějící hudbu;
- pohybem vyjadřuje metrum, tempo, dynamiku, směr melodie.

Učitel:

- zajímá se o náměty, názory, zkušenosti žáků;
- vytváří příležitosti pro relevantní komunikaci mezi žáky.

Kompetence sociální a personální

Žák:

• žáci jsou vedení ke kritickému usuzování a posuzování žánrů a stylů hudby.

Učitel:

- vede žáky k vzájemnému naslouchání;
- vede žáky k tomu, aby brali ohled na druhé.

Kompetence občanská

Žák:

• uvažuje nad obsahy hudebních děl.

Učitel:

• umožňuje žákům, aby se podíleli na utváření kritérií hodnocení činností nebo jejich výsledků.

Kompetence pracovní

Žák:

- využívá jednoduché hudební nástroje k doprovodné hře;
- tanečním pohybem vyjadřuje hudební náladu.

- sleduje při hodině pokrok všech žáků;
- vede žáky k používání obecně známých termínů, znaků a symbolů;
- vede žáky k užívání různých nástrojů a vybavení.

Kompetence digitální Žák:

- řeší úkoly a situace i za použití digitálních technologií;
- zachycuje skutečnosti ze svého okolí a vyjadřuje své představy i za pomoci digitálních technologií.

- nabízí aktivity, které vyžadují používání digitálních technologií;
- vede žáky k tvořivosti ve vyjadřování svých představ v digitálním světě.

VZDĚLÁVACÍ OBDOBÍ 4. – 5. ROČNÍK

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět se vyučuje jako samostatný předmět a má časovou dotaci 1 hodinu týdně pro 4. a 5. ročník.

Výchovně vzdělávací cíle:

- zhodnotit dosavadní pěvecké dovednosti žáků (správnost intonace, udržení melodie známých písní, dodržení rytmu, správné dýchání při zpěvu);
- pěstovat dále hudebnost v oblasti hudebního sluchu, zpěvního hlasu, smyslu pro rytmus, hudební paměť i představivost;
- rozvíjet melodické i harmonické cítění žáků;
- nadále využívat k instrumentálnímu doprovodu zpěvu rytmické i melodické hudební nástroje, tuto činnost umožnit co největšímu počtu žáků ve výuce;
- žáky seznamovat s lidovým dvojhlasem a jednoduché lidové písně zpívat dvojhlasně, využívat možnosti osvojení dvojhlasého zpěvu (např. kánon);
- poznávat základní hudební teorii;
- rozvíjet hudebně pohybové dovednosti žáků (lidové tance, pohybové fantazie);
- do výuky pravidelně zařazovat krátké, žákům blízké a srozumitelné poslechové ukázky skladeb:
- učit se rozpoznávat základní pěvecké hlasy (bas, tenor, alt, soprán);
- rozlišování nejčastěji užívaných hudebních nástrojů podle vzhledu, zvuku i způsobu hry;
- získat první poznatky z české i evropské hudební kultury;
- rozlišovat operu od operety, balet od pantomimy;
- chování na koncertech, v divadle, při vlastním vystoupení.

Charakteristika výuky hudební výchovy

Ve vyučovacím předmětu hudební výchova se utváří estetické vztahy žáků k hudbě a umění, formují se mezilidské vztahy. Posiluje se aktivita a tvořivost žáků, navozuje se optimistický vztah ke skutečnosti.

Jestliže výuku hudební výchovy v 1. období charakterizujeme jako období hudebních her, tak výuka ve 4. a 5. ročníku je obdobím manipulace s hudebním materiálem.

Těžištěm výuky HV i v tomto období je zpěv žáků, zaměřený na lidové písně i známé a oblíbené písně z mediálních prostředků. Celá výuka by měla být vedena v úsměvné atmosféře zbavené stresů. Základním požadavkem při výuce hudební výchovy je hudební doprovod vyučujícího na jakýkoliv hudební nástroj. Tím se pomáhá udržet melodie i rytmus zpívaných písní.

Na rozpoznané individuální nedostatky žáků v intonaci či rytmu nereaguje učitel zdůrazněním těchto nedostatků, ale snaží se dát i těmto žákům prostor ke zpěvu ve skupinách, ke zpěvu s doprovodem. Tím umožní také těmto žákům příjemný prožitek ze zpěvu.

Všechny druhy hudebních činností (zpěv, poslech, instrumentální a pohybové aktivity) se ve výuce hudební výchovy navzájem prolínají a posilují ve svých účincích. Nezařazujeme je proto do hodin postupně, ani se nemusí v každé hodině uplatňovat všechny. Učitel vybírá takové činnosti, které odpovídají povaze hudby, se kterou právě pracují. Do činností ve výuce je třeba zapojovat co nejvíce žáků podle jejich individuálních schopností. Učitel vychází vždy z toho, co již žáci umí, dále rozvíjí jejich hudební dovednosti, podněcuje žáky ke vzájemné spolupráci. Umožňuje, aby se při výuce HV uplatnili v dostatečné míře ti žáci, kteří se individuálně hudebně vzdělávají. Je to přirozený motivační a inspirační prvek, jak pro žáka samotného, tak pro žáky hudebně nadané, kteří

své nadání individuálně nerozvíjejí. Pozitivní je i přímá spolupráce se základní uměleckou školou, kterou žák navštěvuje. Vhodné je zvýrazňovat dovednosti a schopnosti žáků, vést je k sebepoznání a seberealizaci. Každého je třeba podněcovat a vést ho k tomu, aby své nadání a schopnosti v různých oblastech uplatňoval.

Vztah žáků k hudbě je podporován návštěvami koncertů a hudebních divadelních představení. Při všech těchto příležitostech se zdokonalují poslechové dovednosti žáků, učí se kulturnímu chování i vystupování.

Žáci se o hudbě a svých hudebních zážitcích učí hovořit, navzájem se dělí o své pocity a dojmy a porovnávají své prožitky. Vhodnou formou, která rozšiřuje znalosti žáků o hudbě a hudebních nástrojích, jsou obsahem přiměřené výchovné koncerty spojené s besedami o hudbě. Hudební výchova se podílí značnou měrou na celkovém formování žákovy osobnosti.

Hudbu je možno spojovat s poezií, výtvarným dílem nebo vlastním pohybovým projevem žáků i při tělesné výchově. Zpěv může být zařazován do výuky kteréhokoliv předmětu, může výuku motivovat, může ji uvolňovat, zpestřovat, přinášet pocity uspokojení a dobrou náladu, může ale také žáky povzbuzovat, posilovat je ve snaze dosáhnout dobrých výsledků. Hudební výchova se dá dobře propojovat i s výukou vlastivědy (poznávání lidových písní z určité oblasti, poslechy ukázek hudby, které se vztahují k místu narození významného hudebního skladatele, k historickým událostem aj.), můžeme ji propojit i s výukou přírodovědy (je např. mnoho písní o květinách, zvířatech, o vodě, o lese aj.)

Při hodnocení výsledků práce žáků v hudební výchově tohoto období se přihlíží k aktivitě, s jakou se zapojují do různých činností ve výuce, ke snaze žáků spolupracovat s ostatními a nenarušovat práci v HV. Žák je klasifikován za projevené dovednosti a snahu uspět v prováděných hudebních činnostech. Není vhodné klasifikaci v tomto období provádět na základě testů, prověrek z hudební výchovy nebo zkoušení teorie. Tyto způsoby jsou jen doplňkové a orientační, jsou zpětnou vazbou pro učitele, co v těchto oblastech žáci zvládli. Teoretické učivo má při výuce HV v tomto období jen podpůrný charakter.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí

Kompetence k učení

Žák:

• zpívá na základě svých dispozic intonačně čistě a rytmicky přesně v jednohlase.

Učitel:

- vede žáky k užívání správné terminologie a symboliky;
- umožňuje každému žákovi zažít úspěch.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- rozlišuje jednotlivé kvality tónů, rozpozná výrazné tempové a dynamické změny v proudu znějící hudby;
- rozpozná v proudu znějící hudby některé hudební nástroje, odliší hudbu vokální, instrumentální a vokálně instrumentální.

Učitel:

- sleduje při hodině pokrok všech žáků;
- vede žáky k vzájemnému naslouchání.

Kompetence komunikativní

Žák:

• rytmizuje a melodizuje jednoduché texty, improvizuje v rámci nejjednodušších hudebních forem;

- reaguje pohybem na znějící hudbu;
- pohybem vyjadřuje metrum, tempo, dynamiku, směr melodie.

Učitel:

- zajímá se o náměty, názory, zkušenosti žáků;
- vytváří příležitosti pro relevantní komunikaci mezi žáky.

Kompetence sociální a personální

Žák:

• žáci jsou vedeni ke kritickému usuzování a posuzování žánrů a stylů hudby.

Učitel:

- vede žáky k vzájemnému naslouchání;
- vede žáky k tomu, aby brali ohled na druhé.

Kompetence občanská

Žák:

• zamýšlí se nad obsahem hudebních děl.

Učitel:

• umožňuje žákům, aby se podíleli na utváření kritérií hodnocení činností nebo jejich výsledků.

Kompetence pracovní

Žák:

- využívá jednoduché hudební nástroje k doprovodné hře;
- tanečním pohybem vyjadřuje hudební náladu.

Učitel:

- sleduje při hodině pokrok všech žáků;
- vede žáky k používání obecně známých termínů, znaků a symbolů;
- vede žáky k užívání různých nástrojů a vybavení.

Kompetence digitální

Žák:

- rozpozná a nahlásí nevhodný obsah, situace či chování v digitálním prostředí;
- vytváří jednoduchý digitální obsah (texty, obrázky, audio, video).

- nabízí aktivity, které vyžadují používání digitálních technologií;
- vede žáky k bezpečnému pohybu v digitálním světě;
- seznamuje žáky se základy právních norem ohledně autorských práv.

HUDEBNÍ VÝCHOVA

1. – 3. ročník

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahya vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ŽÁK: zpívá v jednohlase rytmizuje a melodizuje jednoduché texty využívá jednoduché hudební nástroje k doprovodné hře reaguje pohybem na znějící hudbu, pohybem vyjadřuje metrum, tempo, dynamiku, směr melodie rozlišuje jednotlivé kvality tónů, rozpozná výrazné tempové a dynamické změny v proudu znějící hudby rozpozná v proudu znějící hudby některé hudební nástroje, odliší hudbu vokální, instrumentální a vokálně instrumentální	VOKÁLNÍ ČINNOSTI • pěvecký a mluvní projev – pěvecké dovednosti (dýchání, výslovnost, nasazení a tvorba tónu, dynamicky odlišený zpěv), hlasová hygiena, rozšiřování hlasového rozsahu INSTRUMENTÁLNÍ ČINNOSTI • hra na hudební nástroje – reprodukce motivů, témat, jednoduchých skladbiček pomocí jednoduchých nástrojů z Orffova instrumentáře, zobcových fléten, keyboardů apod. • hudební hry (ozvěna, otázka – odpověď), jednodílná písňová forma (a–b) HUDEBNĚ POHYBOVÉ ČINNOSTI • taktování, taneční hry se zpěvem, jednoduché lidové tance • pohybové vyjádření hudby a reakce na změny v proudu znějící hudby – pantomima a pohybová improvizace s využitím tanečních kroků • orientace v prostoru – utváření pohybové paměti, reprodukce pohybů při tanci či pohybových hrách POSLECHOVÉ ČINNOSTI • kvality tónů – délka, síla, barva, výška • hudební styly a žánry – hudba taneční, pochodová, ukolébavka	OSV 1, 5, 9 MKV 1 Čj Literatura, poezie – písňové texty Ma Rytmus, opakování, pravidelnost, zlomky Vv Výtvarné vyjádření hudebního zážitku (a naopak) Pč Výroba jednoduchého hudebního nástroje

4. – 5. ročník

4. – 5. Tuchik		
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahya vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ŽÁK:	VOKÁLNÍ ČINNOSTI	OSV 5, 9
 zpívá v jednohlase či dvojhlase v durových i mollových tóninách a při zpěvu využívá získané 	 hudební rytmus – realizace písní ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu dvojhlas a vícehlas – 	MKV 1
pěvecké dovednosti realizuje podle svých	prodleva, kánon, lidový dvojhlas apod.	MV 4
individuálních schopností a dovedností (zpěvem, hrou, tancem, doprovodnou hrou)	 hudební hry (ozvěna, otázka – odpověď apod.) záznam vokální hudby – zachycení melodie písně pomocí 	Čj Literatura, poezie – písňové texty
jednoduchou melodii či píseň zapsanou pomocí not využívá hudební nástroje k doprovodné hře i k reprodukci jednoduchých motivů skladeb a	jednoduchého grafického vyjádření (např. linky), nota jako grafický znak pro tón, zápis rytmu jednoduché písně, notový zápis jako opora při realizaci	Ma Rytmus, opakování, pravidelnost, zlomky
písní rozpozná hudební formu	písně	Vv
jednoduché písně či skladby • vytváří jednoduché předehry, mezihry a dohry a provádí elementární hudební	 INSTRUMENTÁLNÍ ČINNOSTI rytmizace, melodizace, hudební improvizace – tvorba předeher, meziher a doher 	Výtvarné vyjádření hudebního zážitku (a naopak)
 improvizace rozpozná v proudu znějící hudby některé z užitých hudebních výrazových prostředků ztvárňuje hudbu pohybem 	s využitím tónového materiálu písně, hudební doprovod (akcentace těžké doby v rytmickém doprovodu, ostinato, prodleva), hudební hry	Pč Výroba jednoduchého hudebního nástroje
s využitím tanečních kroků, na základě individuálních schopností a dovedností vytváří pohybové improvizace	 (ozvěna, otázka – odpověď), jednodílná písňová forma (a–b) záznam instrumentální melodie – čtení a zápis rytmického schématu jednoduchého motivu či tématu instrumentální skladby 	
	HUDEBNĚ POHYBOVÉ ČINNOSTI • pohybový doprovod znějící hudby – dvoudobý, třídobý a čtyřdobý takt	
	POSLECHOVÉ ČINNOSTI • kvality tónů – délka, síla, barva, výška • vztahy mezi tóny –	

5.3.5.2 Výtvarná výchova

VZDĚLÁVACÍ OBDOBÍ 1. – 3. ROČNÍK

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět se vyučuje jako samostatný předmět a má časovou dotaci 1 hodinu týdně pro 1. a 2. ročník. V 3. ročníku je časová dotace zvýšena na 2 vyučující hodiny týdně.

Někdy je v některých ročnících předmět vyučován ve dvouhodinových blocích v každém druhém týdnu.

Výchovně vzdělávací cíle:

- probouzet a rozvíjet schopnosti výtvarného vyjadřování žáků;
- rozvíjet tvořivé schopnosti žáků, pěstovat jejich estetické cítění a vkus;
- vytvářet základní pracovní návyky pro výtvarnou činnost žáků;
- vytvářet kladný citový vztah k výtvarnému umění
- seznamovat žáky s výtvarnými nástroji, materiály a technikami;
- učit žáky pozorovat a vnímat krásu přírody, hovořit o svých pocitech a dojmech, pokusit se je výtvarně vyjadřovat;
- dát dítěti možnost osobitého výtvarného vyjádření určitého prožitku nebo představy neovlivněného vnuceným výtvarným vzorem;
- četbou, vyprávěným příběhem, hudbou, dramatickým dílem podněcovat a rozvíjet výtvarné představy žáků, dát možnost výtvarným projevům v různých technikách;
- výtvarně experimentovat, objevovat tvary věcí kolem nás, hra s linií s využitím různých plastických materiálů;
- výtvarně zobrazovat tvary předmětů na základě her s nimi;
- kreslením, malováním a modelováním rozvíjet tvarovou, barevnou i prostorovou představivost a jemnou motoriku;
- pozorovat a porovnávat jednoduché předměty, hledat jejich jednotlivé kvality barevnost, pojmenovávat vlastnosti, tvary, hledat a odlišovat struktury;
- dbát na rovnoměrnost a vyváženost smyslových, citových a rozumových přístupů a jejich propojování s důrazem na rozvoj fantazie a svobodného subjektivního vyjadřování;
- učit se prezentovat svůj výtvarný projev a naslouchat sdělení druhých;
- využívat zkušeností žáků, učit je respektovat vzájemné odlišnosti ve výtvarném vyjadřování;
- dovedností získaných při výtvarných činností využívat při výuce prvouky, matematiky, českého jazyka i psaní a naopak;
- seznamovat žáky s ilustracemi v dětských knihách, poznávat nejznámější malíře ilustrátory, mezipředmětové vztahy se čtením a literární výchovou;
- podílet se na výzdobě třídy, školy; učit se prezentovat své práce;
- příležitostně navštěvovat výstavy dětských výtvarných prací a výstavy výtvarných umělců v regionu.

Charakteristika výuky:

Výtvarná výchova jako předmět je součást procesu rozvoje estetických vztahů žáků ke skutečnosti a k umění. Výuka výtvarné výchovy vychází především z citového vztahu žáků k zobrazované skutečnosti.

Výtvarné činnosti rozvíjejí tvořivost, fantazii, estetické cítění, podněcují a uspokojují potřeby žáků vyjadřovat se k různým tématům, situacím, prožitkům. Pro výtvarnou činnost v tomto období je

nepostradatelné příznivé a klidné prostředí zbavené strachu ze známky nebo výsměchu druhých.

V 1. - 3. ročníku převládá spontánnost, bezprostřednost výtvarného projevu dítěte. Dítě kreslí rádo zpaměti, předlohám se vyhýbá. Jeho představy ho těší a snaží se je ztvárnit. Vhodná motivace, která předchází výtvarné tvorbě, podněcuje uvolnění dětské fantazie. Děti potom často tvoří s velkým zaujetím a prožívají velkou radost z toho, co vytvořily.

Úlohou učitele je posilovat sebevědomí žáků, využívat jejich fantazii, rozvíjet ji, podporovat jejich vlastní výtvarné vyjadřování, podněcovat zájem o výtvarnou práci vhodnou motivací. V tomto období je vhodné, když mezi metody a formy práce zařazuje učitel co nejvíce různé hravé činnosti a experimentování. Výtvarná výchova dává žákům možnost se individuálně svou výtvarnou činností projevit, sami mohou různými výtvarnými prostředky ztvárnit své vidění světa. Je dobře, když svůj výtvarný projev mají žáci možnost obhájit, vysvětlit spolužákům a vyslechnout jejich názory. Často právě vzájemné hovory žáků o svých výtvorech mohou měnit jejich pohled na svět nebo určitou věc. Zde má učitel příležitost jemně usměrňovat a postupně působit na vytváření výtvarného vkusu žáků.

Tato výchova se prolíná celým obdobím. Jeví se jako vedení žáka:

- k svobodnému výtvarnému vyjádření;
- k uvědomování si krásy tvarů, barev a barevných kombinací, struktur;
- k postupné schopnosti samostatné volby výtvarné techniky (technologie), ke správnému zacházení s výtvarnými nástroji, barvami apod.;
- k účasti na utváření prostředí, ve kterém žijeme, učíme se.

Ve všech formách výtvarného projevu (v kresbě, malbě, grafice, modelování, prostorovém vytváření, v kombinovaných technikách...) se projevuje dětská osobnost dítěte, jeho cítění a chápání světa kolem sebe. Téměř všechny námětové okruhy výtvarné výchovy obsahují základní vztahy k životu, prostředí a lidem, a proto souvisí blízce s výukou prvouky a vztahem žáků k životnímu prostředí. Učitelům se přímo nabízí možnost k mezipředmětovým vztahům a využití výtvarných činností žáků v různých malých projektech. Velmi vhodné je uplatňovat ve výuce náměty z žákova okolí, z dětského života z prostředí obce i školy.

Při výtvarné tvorbě plné her, fantazie, spontánnosti, experimentů s technikami i materiály by nemělo v tomto období chybět ani výtvarné zpracování určitého konkrétního tématu (kresbou, malbou), které některých pojetích pohledu na výtvarnou výchovu v tomto školním věku bývá poněkud zatlačováno do pozadí pro svou údajnou nevhodnost, obtížnost či přílišnou konkrétnost. Ale i tato oblast má v tomto období své místo a opodstatnění.

Takové výtvarné práce mohou být dvojího druhu:

- na základě vlastní představy dítěte;
- podle skutečnosti.

Kresba z představy má zpočátku ilustrativní charakter, vypráví o bezprostředních zážitcích a zkušenostech žáků a o jeho citovém životě. Motivací k těmto kresbám může být prožitek z her, ze čteného textu, z osobního prožitku, z vycházky apod.

Kresba podle skutečnosti vyjadřuje obvykle první dojem žáka z pozorování. Každý sleduje zpočátku něco jiného, někoho zaujme barva, jiného zaujmou detaily, někdo dovede zachyti linie pozorovaných věcí, někdo zase zachytí jejich funkci. Žák se postupně učí výtvarně uvažovat, pozorně vnímat skutečnost a výtvarně vystihnout její podobu. Proto již v tomto období můžeme začít i s kreslením věcí podle skutečnosti. Žáci samozřejmě nedokážou hned dokonale zachytit pozorovanou skutečnost. Spokojujeme se proto zejména s vystižením toho charakteru předmětu, který pozorujeme. Tyto kresby velmi vhodně využíváme nejen při výuce prvouky, ale i v hodinách

matematiky, čtení a psaní. Mnohý žák se v mladším školním věku snáze vyjadřuje kresbou než slovy. Kresbou může např. snadno vyjadřovat porozumění čtené větě nebo čtenému příběhu, porozumění funkci pozorované věci (např. mlýnek, struhadlo). Tím výtvarná výchova přesahuje rámec předmětu jako takového.

Na vytváření žákovského výtvarného vkusu a jeho vztahu k výtvarnému umění a výtvarným hodnotám má také vliv prostředí (rodina, škola, obec, její okolí), kde děti žijí. Nemalý vliv má i rozvoj techniky – fotografie, televize, video, počítače, které zprostředkovávají dětem spoustu podnětů, zážitků (pozitivních, ale v mnoha případech i negativních).

Pak je třeba také takováto témata do hodin výtvarné výchovy zařazovat a pomoci tak dětem přemíru podnětů zpracovávat, uvědomovat si jejich hodnotu, zaujímat k nim nějaké postoje, vnímat pozitivní i negativní.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- je vedený k samostatnému pozorování a vnímání reality s řešením výtvarných problémů;
- využívá poznatky v dalších výtvarných činnostech;
- zaujímá a vyjadřuje svůj postoj k vizuálně obraznému vyjádření.

Učitel:

• vede žáky k aktivnímu vizuálně obraznému vyjádření.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- samostatně kombinuje vizuálně obrazné elementy k dosažení obrazných vyjádření;
- přemýšlí o různorodosti interpretací téhož vizuálně obrazného vyjádření a zaujímá k nim svůj postoj;
- využívá získaná poznání.

Učitel:

• Vede žáky k tvořivému přístupu při řešení výtvarných úkolů při vlastní tvorbě.

Kompetence komunikativní

Žák:

- zapojuje se do diskuse;
- respektuje názory jiných;
- pojmenovává vizuálně obrazné elementy, porovnává je, umí ocenit vizuálně obrazná vyjádření.

Učitel:

vede žáky k obohacování slovní zásoby o odborné termíny z výtvarné oblasti.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- umí tvořivě pracovat ve skupině;
- respektuje různorodost téhož vizuálně obrazného vyjádření, možnost alternativního přístupu.

Učitel:

• vede žáky ke kolegiální pomoci.

Kompetence pracovní

Žák:

- užívá samostatně vizuálně obrazné techniky;
- dodržuje hygienická a bezpečnostní pravidla.

Učitel:

vede žáky k využívání návyků a znalostí v další praxi.

Kompetence občanské

Žák:

• chápe a respektuje estetické požadavky na životní prostředí.

Učitel:

• pomáhá žákům vytvořit si postoj k výtvarným dílům.

Kompetence digitální

Žák:

- řeší úkoly a situace i za použití digitálních technologií;
- zachycuje skutečnosti ze svého okolí a vyjadřuje své představy i za pomoci digitálních technologií.

- nabízí aktivity, které vyžadují používání digitálních technologií;
- vede žáky k tvořivosti ve vyjadřování svých představ v digitálním světě.

VZDĚLÁVACÍ OBDOBÍ 4. – 5. ROČNÍK

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět se vyučuje jako samostatný předmět a má časovou dotaci 2 hodin týdně pro 4. ročník a 1 hodinu týdně pro 5. ročník.

Výchovně vzdělávací cíle:

- rozvíjet schopnosti výtvarného vyjadřování žáků, učit je vyjadřovat myšlenky;
- představy a pocity výtvarnými prostředky;
- umožnit žákům vnímat krásu okolního světa jako součást každodenního života;
- rozšiřovat soubor užívaných technik a seznamovat žáky s dalšími výtvarnými nástroji a různými materiály;
- rozšiřovat soubor užívaných technik;
- rozvíjet schopnost vnímat krásu přírody, vyjadřovat své pocity a dojmy a výtvarně je zpracovávat;
- rozvíjet přirozenou potřebu žáků vlastního výtvarného vyjádření;
- rozvíjet individuálně tvořivé schopnosti žáků;
- pěstovat estetické cítění a vkus žáků, sebepoznání, sebeuvědomění;
- vést žáky ke schopnosti vnímat krásu lidového umění a dostupných uměleckých děl;
- vážit si kulturních hodnot a dovedností lidí;
- rozvíjet schopnost žáků esteticky ovlivňovat své prostředí;
- umožňovat konfrontaci osobních postojů s postoji jiných;
- rozvoj tolerance k lidem a duchovním hodnotám.

Charakteristika výuky předmětu výtvarná výchova ve 2. období základního vzdělávání:

Výtvarná výchova je podstatnou částí základního vzdělávání žáků. Jejím cílem je rozvíjet vkus žáků, jejich cit pro umění, jejich dovednost výtvarně se vyjadřovat, cíl je zaměřen i na objevování talentovaných žáků. Nezaměňujeme ji se speciálním uměleckým vzděláním.

V tomto období se zaměřuje na:

- 1. vycvičení oka a žákovy ruky;
- 2. rozvíjení schopnosti čistého a jistého zobrazování;
- 3. pěstování správného vnímání krásy formy, linie, barvy i symetrie.

Výuka výtvarné výchovy je postavena na tvůrčích činnostech, které umožňují rozvíjet žákovo vnímání, výtvarné cítění, představivost, fantazii, myšlení, prožitky. Využívá k tomu nejen výtvarné prostředky tradiční a ověřené, ale i nově vznikající.

Ve 2. vzdělávacím období je výuka výtvarné výchovy spojována často i s výukou jiných předmětů. Výtvarně lze vyjadřovat zvolený jednoduchý rytmus melodie. Při kresbě přírodnin je vhodné využít znalostí z přírodovědy, při kresbě nářadí je třeba znát, jak a k čemu se určité nářadí používá, zde tedy vytváříme mezipředmětovou vazbu s praktickými činnostmi, při tematickém kreslení se dá vhodně využít některé četby z čítanky. Kresby se posuzují podle toho, kolik originálního pozorování a myšlenek v nich žák projevil, jak využil plochu výkresu, jak pracoval s barvou.

V předcházejícím vzdělávacím období i v období předškolním byla výtvarná výchova dítěti především prostředkem k vyjadřování myšlenek. Ve 2. období se postupně tříbí smyslová vnímavost, uvědomělé pozorování a výtvarné vidění.

Žáci se naučí citlivěji vnímat tvary, barvy, struktury, vzájemné vztahy částí a celku, a tak se zabezpečuje nenásilný přechod od prvotních grafických forem k formám členitějším. Žáky je třeba

postupně vést k větší samostatnosti při rozmístění kresby se zřetelem na námět, velikost a tvar plochy, pěstovat u nich smysl pro prostorovou dispozici.

Žáci zobrazují předměty tak, jak se jeví jejich oku. Pravidla perspektivy žáci vyvozují z pozorování, pod vedením učitele. Primární výuku pravidel perspektivy považujeme spíše za překážku.

Geometrických modelů se užívá jen k objasnění konstrukce skutečných předmětů. Při kreslení listů, ovoce a jiných předmětů žáky upozorňujeme na osovou souměrnost některých přírodnin. K dosažení dovednosti vyjádřit symetrii mohou přispět kresby předmětů prováděné např. pastelkami nebo vodovými barvami bez předběžných obrysů.

Barvu spojujeme s tvarem. Je dobře, aby si v 1. období žáci dostatečně pohráli s barvami a přirozenou cestou se seznámili se změnami, způsobenými jejich kombinacemi. Znovu žákům ukazujeme, od začátku do konce, techniku pokládání barev. Při vystihování určitého tónu např. u zelené barvy necháme žáky určitou dobu objevovat rozmanité zelené tóny vznikající mícháním žluté, modré a zelené barvy z palety, následovat musí hovor o tom, co objevili, co se komu podařilo. Předcházíme tak potížím vznikajícím při současném pozorování tvaru předmětu a jeho barvy. Žáci později snadno kombinují barvy a jejich mícháním tvoří složitější barevné tóny.

Při kreslení nástrojů vycházíme ze způsobu jejich užívání. To má nejen význam praktický (poznání funkce nástroje), ale i přímý a kladný vliv na výsledek kresby. Znají-li žáci funkci celého nástroje i jeho částí, snáze a přesněji porovnávají jejich velikost, tvar i poměrnost.

Pro vytváření vzorů je prospěšná mezipředmětová vazba s geometrií, využíváme dovednosti provádět náčrty základních geometrických obrazců. Geometrické obrazce mohou být základem mnoha opakujících se vzorků. Geometrické tvary jsou pro děti přístupné a snadno proveditelné. Později může následovat též stylizace a kombinace jednoduchých přírodních tvarů. Kombinací zvolených prvků se vyplňuje určitá plocha nebo se jich používá k dekoraci některého předmětu. Takové kreslení využívá mezipředmětových vztahů s hudební výchovou (rytmy, kontrasty, opakování, střídání).

Předkládání stylizovaných forem, kterých s úspěchem použili různí návrháři, vede žáky k tomu, že začnou stylizovat prvky přírodní. Při pozměňování toho, co poznali, mají dost možností, aby mohli uplatnit svou vynalézavost a fantazii.

Kreslení zpaměti je cenné jak pro děti nejmladší, tak i pro starší žáky. Je dobře, když žáci 4. a 5. r. nejprve předložený předmět prostudují a nakreslí a potom jej zkusí nakreslit zpaměti. Pokud žák ví, že bude kreslit zpaměti, snaží se, aby si zapamatoval podobu předmětů. Zvyká si předměty pozorně pozorovat, a tak si postupně vytváří vnitřní zásobu obrazů, které mu poslouží jako předlohy ke kreslení. Žák se tak rovněž učí soustředit svoji pozornost.

Modelování je velmi vhodné pro mladší žáky, ale dobře ho v kombinaci s různými materiály příležitostně využíváme i v tomto vzdělávacím období.

Žáci jsou v rámci výtvarné výchovy také seznamováni s díly předních domácích i evropských umělců. Vhodné jsou návštěvy výstav takových děl, která jsou žáci schopni pochopit, a která je mohou mravně a citově obohatit. Žáky seznamujeme s díly různých oborů umění. Žáci se je učí chápat a rozumět jim.

Ve výtvarné výchově v tomto období často využíváme mezipředmětové vztahy ve spojení s literární výchovou, s výukou geometrie, s přírodovědou, vlastivědou i s přípravou některých žákovských pomůcek. Jedním z úkolů výtvarné výchovy je připravovat žáka na praktický život, ve kterém budou v mnoha oborech potřebovat něco skutečného zakreslit nebo načrtnout. K tomu ho vedou reálné kresby.

V tomto období využíváme každé vhodné příležitosti k zušlechťování citů žáků, pěstujeme jejich smysl pro přírodní krásy, a to jak ve výtvarné výchově, tak i v ostatních předmětech. Žáci jsou seznamováni s vhodnými díly různých oborů umění prostřednictvím obrazů a ilustrací, učí se je chápat a rozumět jim.

Žák bude po ukončení 1. stupně schopen výtvarného vyjádření takovým způsobem, který ho uspokojí. Dokáže při práci uplatňovat představivost i fantazii. Při kresbě bude chápat vzájemné souvislosti zobrazovaných předmětů, bude postupovat od celku k detailům. Dokáže se orientovat v malířských a kreslířských potřebách a bude je umět udržovat v pořádku. Po ukončení práce si dokáže uvést své pracovní místo do původního stavu. Výtvarná výchova na 1. stupni je základem k dalšímu rozvíjení estetického cítění žáků na 2. stupni.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- je vedený k samostatnému pozorování a vnímání reality při řešení výtvarných problémů;
- využívá poznatky v dalších výtvarných činnostech;
- zaujímá a vyjadřuje svůj postoj k vizuálně obraznému vyjádření.

Učitel:

• vede žáky k aktivnímu vizuálně obraznému vyjádření.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- samostatně kombinuje vizuálně obrazné elementy k dosažení obrazných vyjádření;
- přemýšlí o různorodosti interpretací téhož vizuálně obrazného vyjádření a zaujímá k nim svůj postoj
- využívá získaná poznání.

Učitel:

• vede žáky k tvořivému přístupu při řešení výtvarných úkolů při vlastní tvorbě.

Kompetence komunikativní

Žák:

- zapojuje se do diskuse;
- respektuje názory jiných;
- pojmenovává vizuálně obrazné elementy, porovnává je, umí ocenit vizuálně obrazná vyjádření.

Učitel:

• vede žáky k obohacování slovní zásoby o odborné termíny z výtvarné oblasti.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- umí tvořivě pracovat ve skupině;
- respektuje různorodost téhož vizuálně obrazného vyjádření, možnost alternativního přístupu.

Učitel:

vede žáky ke kolegiální pomoci.

Kompetence pracovní

Žák:

- užívá samostatně vizuálně obrazné techniky;
- dodržuje hygienická a bezpečnostní pravidla.

Učitel:

vede žáky k využívání návyků a znalostí v další praxi.

Kompetence občanské

Žák:

• chápe a respektuje estetické požadavky na životní prostředí.

Učitel:

• pomáhá žákům vytvořit si postoj k výtvarným dílům.

Kompetence digitální

Žák:

- rozpozná a nahlásí nevhodný obsah, situace či chování v digitálním prostředí;
- vytváří jednoduchý digitální obsah (texty, obrázky, video).

- nabízí aktivity, které vyžadují používání digitálních technologií;
- vede žáky k bezpečnému pohybu v digitálním světě;
- seznamuje žáky se základy právních norem ohledně autorských práv.

VÝTVARNÁ VÝCHOVA

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
	ROZVÍJENÍ SMYSLOVÉ CITLIVOSTI	
 rozpoznává linie, tvary, barvy a další prvky vizuálně obrazného vyjádření porovnává je a třídí na základě zkušeností, vjemů, zážitků a představ v tvorbě projevuje své vlastní zkušenosti; uplatňuje při tom v plošném i prostorovém uspořádání linie, tvary, objemy, barvy, objekty a další prvky a jejich kombinace vnímá události různými smysly a vizuálně je vyjadřuje interpretuje podle svých schopností různá vizuálně obrazná vyjádření; odlišné interpretace porovnává se svou dosavadní zkušeností na základě vlastní zkušenosti nalézá a do komunikace zapojuje obsah vizuálně obrazných vyjádření, která samostatně vytvořil, vybral či upravil 	 prvky vizuálně obrazného vyjádření – linie, tvary, objemy, světlostní a barevné kvality, textury – jejich jednoduché vztahy (podobnost, kontrast, rytmus), jejich kombinace a proměny v ploše, objemu a prostoru uspořádání objektů do celků – uspořádání na základě jejich výraznosti, velikosti a vzájemného postavení ve statickém a dynamickém vyjádření reflexe a vztahy zrakového vnímání ke vnímání ostatními smysly – vizuálně obrazná vyjádření podnětů hmatových, šluchových, chuťových a vyjádření vizuálních podnětů prostředky vnímatelnými ostatními smysly 	 cvičení smyslového vnímání, rozvoj schopností poznávání (Prv) kreativita, pružnost nápadů, originalita, schopnost vidět věci jinak (Prv) komunikace, řeč předmětů a prostředí vytvářeného člověkem (Prv) OSV 1, 5 EVV 4
	UPLATŇOVÁNÍ SUBJI	EKTIVITY
	 prostředky pro vyjádření emocí, pocitů, nálad, fantazie, představ a osobních zkušeností manipulace s objekty, pohyb těla a jeho umístění v prostoru, akční tvar malby a kresby typy vizuálně obrazných vyjádření – jejich rozlišení, výběr 	

 a uplatnění – hračky, objekty, ilustrace textů, volná malba, skulptura manipulace s předměty, pohyb těla v prostoru, užití fantazie, vnímání předmětů z běžného života, výtvarný doprovod textů a ilustrace 	
OVĚŘOVÁNÍ KOMUNIKAČN	NÍCH ÚČINKŮ
 osobní postoj v komunikaci – jeho utváření a zdůvodňování; odlišné interpretace vizuálně obrazných vyjádření (samostatně vytvořených a přejatých) v rámci skupin, v nichž se žák pohybuje; jejich porovnávání s vlastní interpretací komunikační obsah vizuálně obrazných vyjádření – v komunikaci se spolužáky, rodinnými příslušníky a v rámci skupin, v nichž se žák pohybuje (ve škole i mimo školu); 	

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
	ROZVÍJENÍ SMYSLOVÉ	CITLIVOSTI
při vlastních tvůrčích činnostech užívá prvky vizuálně obrazného vyjádření; porovnává je na základě vztahů (světlostní poměry, barevné kontrasty, proporční vztahy a jiné) při tvorbě vizuálně obrazných vyjádření se zaměřuje na projevení vlastních zkušeností nalézá vhodné prostředky pro vizuálně obrazná vyjádření vzniklá na základě vztahu zrakového vnímání k vnímání dalšími smysly; uplatňuje je v plošné, objemové i prostorové tvorbě osobitost svého vnímání	 prvky vizuálně obrazného vyjádření reflexe a vztahy zrakového vnímání ke vnímání ostatními smysly – vizuálně obrazná vyjádření podnětů hmatových, sluchových, pohybových, čichových, chuťových a vyjádření vizuálních podnětů prostředky vnímatelnými ostatními smysly smyslové účinky vizuálně obrazných vyjádření – umělecká výtvarná tvorba, fotografie, film, tiskoviny, televize, elektronická média, reklama 	 cvičení smyslovéhovnímání, pozornosta soustředění, rozvoj schopností poznávání, komunikace, řeč těla (Př) komunikace, řeč předmětů a prostředí utvářenéh člověkem (Vla, Čj)
uplatňuje v přístupu k realitě, k tvorbě a interpretaci vizuálně	UPLATŇOVÁNÍ SUBJI	EKTIVITY
obrazného vyjádření; pro vyjádření nových i neobvyklých pocitů a prožitků svobodně volí a kombinuje prostředky porovnává různé interpretace vizuálně obrazného vyjádření a přistupuje k nim jako ke zdroji inspirace nalézá a do komunikace zapojuje obsah vizuálně obrazných vyjádření, která samostatně vytvořil, vybral či upravil	 typy vizuálně obrazných vyjádření – jejich rozlišení, výběr a uplatnění – plastika, animovaný film, komiks, fotografie, elektronický obraz, reklama přístupy k vizuálně obrazným vyjádřením – hledisko jejich vnímání (vizuální, haptické, statické, dynamické), hledisko jejich motivace (fantazijní, založené na smyslovém vnímání) 	OSV 5 EVV 3,4 MV 4

5.3.6 Člověk a zdraví

5.3.6.1 Tělesná výchova

VZDĚLÁVACÍ OBDOBÍ 1. – 3. ROČNÍK

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět se vyučuje jako samostatný předmět a má časovou dotaci 2 hodin týdně pro 1. – 3. ročník.

Součástí Tělesné výchovy je při dostatečném zájmu žáků zimní ozdravný pobyt na horách (lyže) a letní ozdravný pobyt na horách (turistika, kola). Tyto pobyty jsou pro žáky dobrovolné.

Výchovně vzdělávací cíle:

- rozvoj pohybových schopností a dovedností žáků;
- rozvoj smyslu pro účelný a krásný pohyb;
- získat návyky správného držení těla, nacvičovat základní cviky k získání těchto návyků;
- vést žáky k vědomému zvládnutí pohybu, zařazovat cviky na koordinaci pohybů;
- zvyšovat pohybový rozsah a obratnost žáků;
- upevňovat charakterové vlastnosti žáků, rozvíjet sociální vztahy;
- získávat pocit nutnosti pravidelného cvičení jako součásti správného životního stylu;
- vštípit dětem radostný pocit z pohybu;
- pochopit důležitost organizace a spolupráce hlavně formou her (dodržování pravidel, umět se podřídit kolektivu, spolupracovat...);
- neustále seznamovat žáky s důležitostí dodržování bezpečnostních zásad (při hrách v tělocvičně, na hřišti, při cvičeních s náčiním nebo na nářadí…);
- umět slyšet, vnímat a reagovat na povely učitele (nejen na píšťalku, ale i na jiné podněty slovní, gestikulační...);
- naučit žáky připravit na sportovní výkony zvolit vhodnou obuv, vhodné oblečení (sepnout vlasy, odložit hodinky a jiné cennosti…);
- posilovat tělesnou kondici a duševní pohodu dětí správně zvolenými aktivitami, vhodnými a
 přiměřenými tomuto věku;
- z hlediska správné organizace a bezpečnosti je vhodné zvládnout s dětmi základy pořadových cvičení (nástupy, povely pozor, pohov...);
- využívat různá kondiční cvičení k rozvoji a zvýšení pohybových schopností žáků to je zvyšovat obratnost, vytrvalost, rychlost, pohyblivost (za pomocí různého načiní, využití různých druhů nářadí, přeskoky, odrazy, překonávání překážek, různé druhy běhů...);
- vnímat důležitost průpravných cvičení (rozcviček), jako prostředku pro zlepšení a odstranění nedostatků, které vznikají z jednostranného zatížení páteře či ze špatného způsobu života, nedostatku sportovních aktivit;
- seznamovat žáky s důležitostí správného rozcvičení, využívat veškeré kompenzační prostředky (protahovací, uvolňovací cvičení, strečink...);
- učit žáky cítit, vnímat hudbu a umět ji vyjadřovat pohybem, snažit se rozvíjet rytmické cítění, začleňovat taneční prvky (lidové písničky);
- rozvíjet dovednosti žáka zvládnutím základů atletické abecedy (běhy, skoky, hody...);
- zvládat průpravná cvičení pro míčové hry, správně zvládat techniky házení, chytání, přihrávání;
- seznamovat žáky s nácvikem jednoduchých základů miniher;

- vkládat dle možností cvičení v různém prostředí, seznamovat žáky s pohybem na hřišti, ve volné přírodě, v lese;
- dle možnosti zařadit zimní sportování (bobování, sáňkování, lyžování, bruslení);
- vštípit základy plaveckých dovedností;
- nesoustředit se jen na hodiny TV, ale začleňovat do vyučování další pohybové aktivity vycházky, pohybové chvilky, cviky ve třídě na správné držení těla).

Charakteristika výuky:

Veškeré tělesné pohybové aktivity vedou k všestrannému rozvoji žáka, nejen ke zvýšení jeho pohybových schopností a dovedností, ale i k posílení jeho charakterových vlastností (zodpovědnost, spolupráce, vytrvalost, odvaha, schopnost respektovat pokyny, umět se podřídit kolektivu…).

Tělesná výchova pěstuje u žáků kladný vztah ke sportu a pohybu vůbec, aby se sport stal součástí jejich zdravého životního stylu. Systémem jednoduchých pohybových a sportovních aktivit vede ke zvyšování tělesné zdatnosti a k správnému držení těla žáků.

Vštěpováním pohybových návyků a vyvoláním radostného pocitu z pohybu u dětí se podílíme na zvyšování jejich psychické odolnosti vůči negativním vlivům svého okolí a na posilování jejich charakterových vlastností. Základní a důležitou metodou, která slouží ke splnění všech těchto cílů a úkolů je HRA a dodržování herních pravidel.

Osvojením základů herních technik a taktických postupů, zvyšujeme u žáků nejen pohybové schopnosti, ale také podporujeme jejich prostorovou orientaci, schopnost správného a rychlého rozhodování i schopnost pohotově reagovat.

Neustále věnujeme patřičnou pozornost bezpečnosti při výuce TV, průběžně opakujeme bezpečnostní pravidla, upozorňujeme na možnosti úrazů, snažíme se vštípit pocit zodpovědnosti za své chování a svoji bezpečnost, pocit sounáležitosti a ohleduplnosti ke svým spolužákům.

Tělesná výchova je předmět, kde je nutný diferencovaný přístup k žákům podle jejich momentální tělesné zdatnosti. Zde musíme citlivě hodnotit každého žáka, vzhledem k jeho individuálním možnostem a předpokladům pro zvládnutí různých pohybových aktivit.

V hodinách TV se nezaměříme jen na rozvoj a zdokonalování pohybových schopností, ale také vštěpujeme důležité hygienické zásady s tím spojené.

Kurz plavání

Kurz plavání je zařazen do učebního plánu 2. a 3. ročníku. Je realizován buď formou prezenční docházky do plaveckého bazénu, nebo pětidenním zdravotním pobytem.

Tělovýchovné chvilky

Do vyučovacích hodin ostatních předmětů je vhodné vkládat tělovýchovné chvilky. Zařazují se, když se u žáků začne projevovat únava. Jejich programem jsou koordinační, vyrovnávací i kondiční cviky, které žák zná z výuky TV v daném ročníku.

Hygienické požadavky pro výuku TV

Na vyučovací hodiny TV se žáci převlékají do cvičebních úborů. Z pedagogických důvodů používá cvičební úbor i učitel. Pro zvýšení odolnosti organismu se doporučuje, aby výuka TV probíhala často na hřišti nebo v terénu.

Charakteristika některých cvičení zařazovaných pravidelně do

hodin TV Vyrovnávací cviky

Jsou to průpravná gymnastická cvičení, která jsou zaměřena na uvolnění a protažení jednotlivých svalových skupin. V tomto období posilovací cviky zařazujeme jen jednoduché a krátce. Pozornost věnujeme cvičením koordinačním, cvičení na zvětšování pohybového rozsahu kloubů, také na podporu návyku správného držení těla.

Cvičení mohou být prováděna v rytmických obměnách s možností hudebního doprovodu. Patří sem cvičení prostná, s náčiním i na nářadí, na místě i za pohybu. Dbáme při tom na přiměřený čas pro zařazování těchto cvičení do vyučovacích hodin.

Kondiční cvičení

Cvičení se zaměřením na rychlost, pohyblivost, obratnost, vytrvalost, to jsou: běh, skoky, házení, cvičení rovnováhy, lezení, šplhání, překonávání překážek, gymnastická cvičení s náčiním i bez náčiní (např. s míči, se švihadly, na lavičkách, žebřinách apod.).

Rytmická cvičení a tanec

Rytmická cvičení jsou velmi vhodnou součástí vyučování v 1. - 3. r., zařazujeme je nejen do vyučovacích hodin TV, ale též do hodin hudební výchovy i českého a anglického jazyka. Podporují značnou měrou dobrý psychický vývoj žáků. Cvičení zařazujeme jako rytmizaci jednoduchých a dětem známých pohybů podle hudebního doprovodu, v 1. a 2. ročníku cvičíme i podle říkanek a písní.

Tanec pomáhá zvládnout základní pohyby paží, nohou a trupu. Učíme žáky základní taneční kroky. Zaměřujeme se na estetický pohybový projev v přiměřeném tempu a dětem srozumitelném rytmu.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí

Kompetence k učení

Žák:

- je veden k osvojení si základního tělocvičného názvosloví;
- učí se cvičit podle jednoduchého nákresu nebo popisu cvičení;
- změří základní pohybové výkony a porovná je s předchozími;
- orientuje se v informačních zdrojích o aktivitách a sportovních akcích.

Učitel:

 umožňuje žákům, aby se naučili na základě jasných kritérií hodnotit své činnosti nebo výsledky.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- uplatňuje zásady bezpečného chování ve sportovním prostředí a adekvátně reaguje v situaci úrazu spolužáka;
- řeší problémy v souvislosti s nesportovním chováním, nevhodným sportovním prostředím a nevhodným sportovním náčiním a nářadím.

- dodává žákům sebedůvěru;
- podle potřeby žákům v činnostech pomáhá.

Kompetence komunikativní

Žák:

- je veden ke spolupráci při jednoduchých týmových pohybových činnostech a soutěžích;
- učí se reagovat na základní povely a pokyny a sám je i vydává;
- zorganizuje jednoduché pohybové soutěže, činnosti a jejich varianty.

Učitel:

- vede žáky k vzájemnému naslouchání a oceňování přínosu druhých;
- vytváří příležitosti pro relevantní komunikaci.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- je veden k jednání v duchu fair-play dodržuje pravidla, označí přestupky;
- respektuje opačné pohlaví;
- zvládá pohybové činnosti ve skupině.

Učitel:

- zadává úkoly, při kterých žáci mohou spolupracovat;
- umožňuje každému žákovi zažít úspěch.

Kompetence občanská

Žák:

- podílí se na realizaci pravidelného pohybového režimu a projevuje přiměřenou samostatnost a vůli po zlepšení své zdatnosti;
- spojuje svou pohybovou činnost se zdravím;
- zařazuje si do vlastního pohybového režimu korektivní cvičení;
- je veden ke kritickému myšlení, hodnotí cvičení;
- učí se být ohleduplní a taktní.

Učitel:

umožňuje, aby se podíleli na utváření kritérií hodnocení činností nebo jejich výsledků.

Kompetence pracovní

Žák:

- je veden učitelem k uplatňování hlavních zásad hygieny a bezpečnosti při pohybových činnostech v běžném životě;
- učí se užívat jednotlivé tělocvičné nářadí a náčiní.

Učitel:

• vede žáky k uplatňování hlavních zásad hygieny a bezpečnosti při pohybových činnostech v běžném životě.

Kompetence digitální

Žák:

- řeší úkoly a situace i za použití digitálních technologií;
- zachycuje skutečnosti ze svého okolí a vyjadřuje své představy i za pomoci digitálních technologií;
- zpracuje drobné úkoly spojené se získáváním informací na různá témata a problematiku, o kterou se osobně zajímá.

- vybírá aktivity, které umožňují zpracování dat prostřednictvím digitálních technologii;
- umožňuje žákům využívat digitální technologie pro různé situace.

VZDĚLÁVACÍ OBDOBÍ 4. – 5. ROČNÍK

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět se vyučuje jako samostatný předmět a má časovou dotaci 2 hodin týdně pro 4. a 5. ročník.

Součástí Tělesné výchovy je při dostatečném zájmu žáků zimní ozdravný pobyt na horách (lyže) a letní ozdravný pobyt na horách (turistika, kola). Tyto pobyty jsou pro žáky dobrovolné.

Vzdělávací obsah je rozdělen na 3 tematické okruhy:

- a) činnosti ovlivňující zdraví význam pohybu pro zdraví, příprava organismu, zdravotně zaměřené činnosti, rozvoj různých forem rychlosti, vytrvalosti, síly, pohyblivosti, koordinace pohybu, hygiena při TV, bezpečnost při pohybových činnostech;
- b) činnosti ovlivňující úroveň pohybových dovedností pohybové hry, základy gymnastiky, rytmické a kondiční formy cvičení pro děti, průpravné úpoly, základy atletiky, základy sportovních her, turistika a pobyt v přírodě, plavání, lyžování a bruslení, další pohybové činnosti;
- c) činnosti podporující pohybové učení komunikace v TV, organizace při TV, zásady jednání a chování, pravidla zjednodušených osvojovaných pohybových činností, měření a posuzování pohybových dovedností, zdroje informací o pohybových činnostech.

Formy realizace

Žáci s přihlédnutím k určité sportovní aktivitě cvičí v tělocvičně, na hřišti, na stadionu, ve volné přírodě nebo v plaveckém bazénu. V úvodu hodiny všichni absolvují nástup, rozcvičku a dále se věnují v hlavní části hodiny danému typu sportování. Ke konci dochází k závěrečnému zklidnění – relaxaci. Žáci cvičí ve vhodném sportovním oblečení a obuvi. Učitel v hodinách využívá různé metody a formy práce. Spolu s dětmi používá veškeré dostupné náčiní a nářadí.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí

Kompetence k učení

Žák:

- je veden k osvojení si základního tělocvičného názvosloví;
- učí se cvičit podle jednoduchého nákresu nebo popisu cvičení;
- změří základní pohybové výkony a porovná je s předchozími;
- orientuje se v informačních zdrojích o aktivitách a sportovních akcích.

Učitel:

• umožňuje žákům, aby se naučili na základě jasných kritérií hodnotit své činnosti nebo výsledky.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- uplatňuje zásady bezpečného chování ve sportovním prostředí a adekvátně reaguje v situaci úrazu spolužáka;
- řeší problémy v souvislosti s nesportovním chováním, nevhodným sportovním prostředím a nevhodným sportovním náčiním a nářadím.

- dodává žákům sebedůvěru:
- podle potřeby žákům v činnostech pomáhá.

Kompetence komunikativní

Žák:

- je veden ke spolupráci při jednoduchých týmových pohybových činnostech a soutěžích;
- učí se reagovat na základní povely a pokyny a sám je i vydává;
- zorganizuje jednoduché pohybové soutěže, činnosti a jejich varianty.

Učitel:

- vede žáky k vzájemnému naslouchání a oceňování přínosu druhých;
- vytváří příležitosti pro relevantní komunikaci.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- je veden k jednání v duchu fair-play dodržuje pravidla, označí přestupky;
- respektuje opačné pohlaví;
- zvládá pohybové činnosti ve skupině.

Učitel:

- zadává úkoly, při kterých žáci mohou spolupracovat;
- umožňuje každému žákovi zažít úspěch.

Kompetence občanská

Žák:

- podílí se na realizaci pravidelného pohybového režimu a projevuje přiměřenou samostatnost a vůli po zlepšení své zdatnosti;
- spojuje svou pohybovou činnost se zdravím;
- zařazuje si do vlastního pohybového režimu korektivní cvičení;
- je veden ke kritickému myšlení, hodnotí cvičení;
- učí se být ohleduplní a taktní.

Učitel:

• umožňuje, aby se podíleli na utváření kritérií hodnocení činností nebo jejich výsledků.

Kompetence pracovní

Žák:

- je veden učitelem k uplatňování hlavních zásad hygieny a bezpečnosti při pohybových činnostech v běžném životě;
- učí se užívat jednotlivé tělocvičné nářadí a náčiní.

Učitel:

• vede žáky k uplatňování hlavních zásad hygieny a bezpečnosti při pohybových činnostech v běžném životě.

Kompetence digitální

Žák:

- identifikuje problémy, řeší je i prostřednictvím digitálních technologií;
- vyjadřuje se za pomoci digitálních prostředků ke splnění stanovených cílů.

- vybírá aktivity, které umožňují zpracování dat prostřednictvím digitálních technologii;
- umožňuje žákům využívat digitální technologie pro různé situace.

TĚLESNÁ VÝCHOVA

1 ročník

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ČINN	NOSTI OVLIVŇUJÍCÍ ZDRAVÍ	
 ŽÁK: uplatňuje hlavní zásady hygieny a bezpečnosti při pohybových činnostech spojuje si každodenní pravidelnou pohybovou činnost se zdravím 	 příprava před pohybovou činností, pohybový režim, organizace a bezpečnost při pohybových činnostech, hygiena pohybových činností, hygiena cvičebního prostředí, vhodné oblečení obuv, bezpečnost v šatnách, bezpečné ukládání tělocvičného nářadí a náčiní 	OSV 1, 3

CINNOSTI OVLIVNUJICI UROVEN POHYBOVYCH DOVEDNOSTI

ŽÁK:

- umí využít nabízené příležitosti k pohybu
- uvědomuje si význam správného držení těla
- spolupracuje při jednoduchých týmových činnostech a soutěžích
- hraje organizačně méně náročné hry
- manipuluje s jednoduchým cvičebním nářadím a náčiním
- rozpozná základní atletické disciplíny: hod, běh, skok
- zná základní gymnastické prvky

- správné držení těla,
- dodržování daných pravidel při týmových činnostech a hrách,
- soulad hudby a pohybu,
- základy míčových her, přihrávky jednoruč a obouruč,
- základy atletiky: hod míčkem, nácvik skoku,
- základy gymnastiky: válení sudů, kotoul vpřed,
- jednoduchá cvičení na lavičkách, cvičení s lany a se švihadly
- lyžařský výcvik

OSV 1, 2, 3

ČINNOSTI PODPORUJÍCÍ POHYBOVÉ UČENÍ

ŽÁK:

- užívá osvojené tělocvičné názvosloví na úrovni cvičence
- reaguje na základní pokyny a povely
- respektuje pravidla jednoduchých her

- základní tělocvičné pojmy, signály pro organizaci činností,
- pravidla osvojovaných činností a

2. ročník		
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ČINN	NOSTI OVLIVŇUJÍCÍ ZDRAVÍ	
 ŽÁK: uplatňuje hlavní zásady hygieny a bezpečnosti při pohybových činnostech spojuje si každodenní pravidelnou pohybovou činnost se zdravím 	 příprava před pohybovou činností, pohybový režim, organizace a bezpečnosti při pohybových činnostech, hygiena pohybových činností, hygiena cvičebního prostředí, vhodné oblečení obuv, bezpečnost v šatnách, bezpečné ukládání tělocvičného nářadí a náčiní 	OSV 3
ČINNOSTI OVLIVŇUJÍO	CÍ ÚROVEŇ POHYBOVÝCH DO	OVEDNOSTÍ
 ŽÁK: má osvojené pohybové dovednosti na úrovni svých pohybových předpokladů projevuje přiměřenou radost z pohybové činnosti pěstuje svou samostatnost, odvahu a vůli pro zlepšení pohybové dovednosti respektuje zdravotní handicap druhých plave na úrovni dle svého příslušného plaveckého stupně manipuluje s jednoduchým cvičebním nářadím a náčiním si zdokonalí základní atletické disciplíny: hod, běh, skok si upevní základní gymnastické prvky 	 správné držení těla, dodržování daných pravidel při týmových činnostech a hrách, soulad hudby a pohybu, základy míčových her, přihrávky jednoruč a obouruč, základy atletiky: hod míčkem, nácvik skoku, základy gymnastiky: válení sudů, kotoul vpřed, vzad, jednoduchá cvičení na lavičkách, cvičení s lany a se švihadly, celkový rozvoj rychlosti, vytrvalosti, síly a pohyblivosti plavecký výcvik, turistika, lyžařský výcvik 	OSV 3, 10

~	, ,	, , ,
CINNOSTI	PODPORUJÍCÍ POHY	VROVE LICENI

ŽÁK:

- užívá osvojené tělocvičné názvosloví na úrovni cvičence
- reaguje na základní pokyny a povely
- respektuje a zná pravidla jednoduchých her a soutěží
- základní tělocvičné pojmy, signály pro organizaci činností,
- pravidla osvojovaných činností a her,
- kladný vztah ke sportu, správné zásady, jednání a chování, hraní v duchu fair-play

OSV 1 Sebepoznání a sebepojetí Seberegulace a sebeorganizace Hodnoty, postoje, praktická etika

3. ročník

Očekávané výstupy Učivo Učivo Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky

ČINNOSTI OVLIVŇUJÍCÍ ZDRAVÍ

ŽÁK:

- uplatňuje hlavní zásady hygieny a bezpečnosti při pohybových činnostech
- spojuje si každodenní pravidelnou pohybovou činnost se zdravím
- zařazuje do svého pohybového režimu preventivní činnosti
- pravidelně cvičí

- příprava před pohybovou činností, pohybový režim,
- organizace a bezpečnosti při pohybových činnostech,
- hygiena pohybových činností,
- hygiena cvičebního prostředí, vhodné oblečení obuv, bezpečnost v šatnách, bezpečné ukládání tělocvičného nářadí a náčiní,
- význam pravidelného pohybu pro naše zdraví

OSV 2, 3

ČINNOSTI OVLIVŇUJÍCÍ ÚROVEŇ POHYBOVÝCH DOVEDNOSTÍ

ŽÁK:

- má osvojené pohybové dovednosti na úrovni svých pohybových předpokladů
- zhodnotí jednoduše kvalitu pohybových činností
- pěstuje svou samostatnost, odvahu a vůli pro zlepšení pohybové dovednosti
- respektuje zdravotní handicap druhých
- manipuluje s jednoduchým cvičebním nářadím a náčiním
- pozná jednotlivé druhy míčů, umí

- správné držení těla,
- dodržování daných pravidel při týmových činnostech a hrách,
- základy míčových her, přihrávky jednoruč a obouruč,
- základy atletiky: hod míčkem, nácvik skoku,
- základy gymnastiky: válení sudů, kotoul vpřed, vzad, jednoduchá cvičení na lavičkách, cvičení s lany a se švihadly,
- celkový rozvoj rychlosti, vytrvalosti, síly a pohyblivosti, běh

úraz spolužáka

Školní vzdělávací plán ZŠ Světice, příspěvková organizace

určit jejich uplatnění a umí s nimi manipulovat • zdokonalí si základní atletické disciplíny: hod, běh, skok • si upevní základní gymnastické prvky umí skloubit hudbu a pohyb	v terénu, rychlý běh, dribling, nácvik přeskoku přes nářadí s použitím odrazového můstku, cvičení na gymbalonech, cvičení s obručí plavecký výcvik, turistika, lyžařský výcvik	
ČINNOSTI	I PODPORUJÍCÍ POHYBOVÉ U	J ČENÍ
 ŽÁK: užívá osvojené tělocvičné názvosloví na úrovni cvičence reaguje na základní pokyny a povely respektuje a zná pravidla jednoduchých her a soutěží si je vědom porušení pravidel a následků pro sebe a své družstvo 	 základní tělocvičné pojmy, signály pro organizaci činností, pravidla osvojovaných činností a her, kladný vztah ke sportu, správné zásady, jednání a chování, hraní v duchu fair-play, řešení přestupků proti pravidlům 	OSV 7, 9
4. ročník		
II I OCHIK		
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
Očekávané výstupy	Učivo IOSTI OVLIVŇUJÍCÍ ZDRAVÍ	(průřezová témata, mezipředmětové

ČINNOSTI OVLIVŇUJÍCÍ ÚROVEŇ POHYBOVÝCH DOVEDNOSTÍ

ŽÁK:

- má osvojené pohybové dovednosti na úrovni svých pohybových předpokladů
- zhodnotí jednoduše kvalitu pohybových činností
- pěstuje svou samostatnost, odvahu a vůli pro zlepšení pohybové dovednosti
- respektuje zdravotní handicap druhých
- manipuluje s jednoduchým cvičebním nářadím a náčiním
- plave na úrovni dle svého příslušného plaveckého stupně
- zdokonalí si základní atletické disciplíny: hod, běh, skok
- si upevní základní gymnastické prvky
- zvládne jízdu na kole na dopravním hřišti

- správné držení těla,
- dodržování daných pravidel při týmových činnostech a hrách,
- soulad hudby a pohybu,
- základy míčových her, přihrávky jednoruč a obouruč,
- základy atletiky: hod míčkem, nácvik skoku,
- základy gymnastiky: válení sudů, kotoul vpřed, kotoul vzad, cvičení s náčiním, jednoduchá cvičení na lavičkách, cvičení s lany a se švihadly,
- celkový rozvoj rychlosti, vytrvalosti, síly a pohyblivosti,
- běh v terénu, rychlý běh, běh 60 m, běh 300 m,
- dribling,
- nácvik přeskoku přes nářadí s použitím odrazového můstku,
- cvičení na gymbalonech, cvičení s obručí,
- pravidla vybíjené, florbal,
- plavecký výcvik, výchova cyklisty
 dopravní hřiště
- turistika, lyžařský výcvik

ČINNOSTI PODPORUJÍCÍ POHYBOVÉ UČENÍ

ŽÁK:

- užívá osvojené tělocvičné názvosloví na úrovni cvičence
- reaguje na základní pokyny a povely
- respektuje a zná pravidla jednoduchých her a soutěží
- si je vědom porušení pravidel a následků pro sebe a své družstvo
- základní tělocvičné pojmy, signály pro organizaci činností,
- pravidla osvojovaných činností a her,
- kladný vztah ke sportu, správné zásady, jednání a chování, hraní v duchu fair-play, řešení přestupků proti pravidlům

OSV 7, 9

OSV 9

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata mezipředmětové vztahy), poznáml
ČINNOSTI OVLIVŇUJÍCÍ ZDRAVÍ		
 Projevuje v souladu s činností, vlastními předpoklady, úspěchem či neúspěchem přiměřenou radost z pohybových činností uplatňuje hlavní zásady pohybové hygieny a správného držení těla uplatňuje pravidla bezpečného chování při pohybových činnostech zvládá základní přípravu organismu před pohybovou činností i uklidnění po ukončení činnosti adekvátně reaguje při úrazu spolužáka 	 pohybový režim, příprava před pohybovou činností, uklidnění organismu po pohybové činnosti, správné držení těla, hygiena pohybových činností a cvičebního prostředí, organizace a bezpečnost při pohybových činnostech, vhodné oblečení a obuv pro pohybové aktivity, bezpečnost v šatnách a při přípravě a ukládání nářadí, náčiní a pomůcek, první pomoc v podmínkách TV, správné zadání zátěže, cviky zdravotní TV, rozvoj koordinace 	OSV 4 EVV 3, 4

ŽÁK:

- má osvojené pohybové dovednosti na úrovni svých pohybových předpokladů
- změří základní pohybové výkony a porovná je s předchozími výsledky
- projevuje samostatnost, odvahu a vůli pro zlepšení pohybové dovednosti
- učí se respektovat zdravotní handicap
- účastní se plaveckého výcviku

- základy sportovních her, pohybová tvořivost,
- atletika: rychlý běh 60 m, běh v terénu, vytrvalostní běh – 400 m, štafetový běh,
- hod míčkem, skok do dálky, skok z místa,
- míčové hry: přihrávky jednoruč a obouruč, driblink, hra s basketbalovým míčem,
- pravidla vybíjené, florbalu, basketbalu,
- gymnastika: kotoul vpřed, vzad, jednoduchá cvičení na lavičkách, akrobacie, přeskoky – roznožka, výskok do kleku a dřepu, cvičení se švihadly, rytmické a kondiční formy cvičení, cvičení na nářadí a s náčiním, cvičení s plnými míči,
- plavecký výcvik, lyžařský výcvik, turistika
- celkový rozvoj rychlosti, vytrvalosti, síly a pohyblivosti

OSV 9

ČINNOSTI PODPORUJÍCÍ POHYBOVÉ UČENÍ

ŽÁK:

- užívá osvojené tělocvičné názvosloví na úrovni cvičence,
- reaguje na základní pokyny a povely
- respektuje a zná pravidla jednoduchých her a soutěží, je si vědom porušení pravidel a následků pro sebe a družstvo
- zorganizuje nenáročné jednoduché činnosti a soutěže na úrovni třídy

- základní tělocvičné pojmy, signály pro organizaci činnosti,
- pravidla osvojovaných pohybových činností a her,
- vztah ke sportu zásady jednání a chování, řešení přestupků proti pravidlům

5.3.7 Člověk a svět práce

5.3.7.1 Pracovní činnosti

VZDĚLÁVACÍ OBDOBÍ 1. – 3. ROČNÍK

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět se vyučuje jako samostatný předmět a má časovou dotaci 1 hodiny týdně pro 1. – 3. ročník.

Práce s drobným materiálem

- vytváření předmětů z tradičních i netradičních materiálů, poznávání vlastností materiálů;
- funkce a využití pracovních pomůcek a materiálů;
- jednoduché pracovní postupy a organizace práce;
- lidové zvyky, tradice a řemesla.

Konstrukční činnosti

- práce se stavebnicemi (plošné, prostorové, konstrukční);
- sestavování modelů;
- práce s návodem, předlohou, jednoduchým náčrtem.

Pěstitelské práce

- základní podmínky pro pěstování rostlin;
- péče o nenáročné rostliny;
- pěstování rostlin ze semen;
- pozorování přírody, zaznamenávání a hodnocení výsledků pozorování.

Příprava pokrmů

- pravidla správného stolování;
- příprava tabule pro jednoduché stolování.

Ve všech tematických okruzích jsou žáci soustavně vedeni k dodržování zásad bezpečnosti a hygieny při práci.

Výchovně vzdělávací cíle:

- rozvíjet jemnou motoriku žáků a jejich manuální zručnost;
- vytvářet při praktických činnostech s různými materiály základní pracovní dovednosti a návyky;
- prostřednictvím pracovní praktické činnosti žáků napomáhat rozvoji jejich rozumové činnosti, rozšíření jejich obzoru;
- vést žáky k dovednosti rozlišovat materiály, uvažovat o různých možnostech opracovávání materiálů a všímat si jejich vlastností;
- umět rozlišovat jednoduché pracovní nástroje, poznat k čemu slouží, naučit se s nimi bezpečně zacházet a volit pro určitou pracovní činnost pracovní nástroj podle jeho vhodnosti;
- postupně vytvářet pozitivní vztah žáků k práci;
- prostřednictvím praktické činnosti s různým materiálem a nástroji pomáhat zpřesňovat představy dětí o věcech a jevech okolního světa;
- učit žáky, aby při práci uvažovali, aby věděli, co chtějí dělat a připravili si všechno, co

Základní škola Světice

Školní vzdělávací plán ZŠ Světice, příspěvková organizace

- budou k práci potřebovat, učit žáky individuálně zodpovídat za kvalitu své práce;
- získávat aktivní vztah k ochraně životního prostředí a utvářet počáteční vědomí o individuálních možnostech každého člověka při řešení ekologických problémů;
- dát prostor žákovským nápadům pro praktické práce a tvůrčí činnosti.

Charakteristika výuky:

Praktické činnosti v 1. období základního vzdělávání jsou vyučovacím předmětem s úzkými vazbami na ostatní předměty. Výuka komplexním způsobem přispívá k rozvoji žáků. Rozvíjí jejich motorické schopnosti, manuální dovednosti a pracovní návyky. Žáci se učí spolupracovat, organizovat svou práci i práci spolužáků, pracovat v týmu. Žák se učí základům technologické kázně, bezpečnosti práce, organizaci práce a prostředí.

Při výuce jsou upřesňovány představy žáků o věcech a jevech, o kterých hovoří při vyučování českému jazyku, matematice a prvouce. Učí se poznatky o nich prakticky využívat. Obohacuje se řeč dětí a začínají se vytvářet základy technického myšlení.

V průběhu praktických činností v 1. – 3. ročníku jsou uváděny jen základní informace o materiálech, pomůckách a nářadí.

Při práci s drobným materiálem učíme žáky stříhat, ohýbat, spojovat, výtvarně ztvárňovat – dávat výrobkům pěkný vzhled. To podporuje dětskou představivost obrazotvornost a vytváří smysl pro estetické cítění.

Při práci s papírem učíme žáky poznávat vlastnosti a druhy papíru, naučíme je správně držet nůžky, stříhat celou délkou ostří nůžek i části ostří. Učíme je poznávat, z čeho nůžky jsou a jaké mají vlastnosti a jak se s nimi bezpečně zachází.

Při modelování žáci poznávají vlastnosti modelovací hmoty, vytvářejí z ní jednoduché předměty, zvířata i postavy, a to většinou podle jejich vlastních představ. Modelování lze vhodně využívat při skupinové práci na určité téma, často ve spojení s ostatními vyučovacími předměty. Žáci se pak musí mezi sebou dohodnout na společném řešení a práci si mezi sebou rozdělit. Uplatňuje se zde spolupráce a komunikace.

Nezanedbatelný je přínos vyučovacího předmětu pro uplatňování výchovy žáků ke zdraví a jejich bezpečnosti. Charakter předmětu umožňuje nenásilné zařazování výchovy k ochraně přírody a vytváření základů pro ekologické cítění žáků.

Při praktických činnostech se žáci učí:

- organizovat své pracovní prostředí a vlastní činnosti rozdávat, uspořádat své pracovní místo, sbírat, ukládat, udržovat své náčiní i místo v pořádku;
- pracovní kázni být pozorný a opatrný, vědět co dělat, aby byla určitá pracovní činnost dostatečně bezpečná pro žáka samotného i pro spolužáky, dodržovat též hygienická pravidla, dbát na správné držení těla při činnostech a správné uchopení pracovního náčiní, při jeho správném výběru;
- uvědomovat si význam vlastní činnosti a práce;
- umět o své činnosti povědět druhým.

Dbáme na to, aby byly praktické činnosti spojovány s rozvojem poznání a řeči.

Vyučovací předmět praktické činnosti by měl být v průběhu celého 1. vzdělávacího období volně mezipředmětově využíván. Žáci si při něm mohou připravit všechny drobné pomůcky, které potřebují k výuce v rámci dalších vyučovacích předmětů.

V tematických celcích převládá široké spektrum praktických činností, kterými se mohou žáci v průběhu vyučování zabývat. Je zcela na vyučujícím učiteli a jeho pedagogických záměrech, jak tematické celky do výuky zařadí, zda se bude k některým okruhům v průběhu roku vracet, jak na ně bude v následujícím ročníku navazovat.

Praktické činnosti jsou v 1. období základního vzdělávání základem všech tematických celků. V jejich průběhu jsou uváděny jen základní informace o materiálech, pomůckách a nářadí, a to jako nezbytné poznatky s ohledem na jejich použití. Žák také u každé práce dostává poučení o bezpečnosti při zacházení s nářadím a ochraně zdraví při určité pracovní činnosti.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- osvojuje si základní pracovní dovednosti a návyky z různých pracovních oblastí;
- učí se používat vhodné nástroje, nářadí a pomůcky při práci i v běžném životě.

Učitel:

- umožňuje žákům používat různé materiály, vhodné nástroje a nářadí;
- pozoruje pokrok u všech žáků.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

• promýšlí pracovní postupy při plnění zadaných úkolů;

Učitel:

- zadává úkoly způsobem, který umožňuje volbu různých postupů;
- snaží se rozvíjet u žáků tvořivost;
- vede je k uplatňování vlastních nápadů.

Kompetence komunikativní

Žák:

- rozšiřuje si slovní zásobu v oblasti pracovních nástrojů, nářadí a pomůcek;
- učí se popsat postup práce.

Učitel:

vede žáky k užívání správné terminologie.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- pracuje ve skupině;
- vytváří společné práce, při kterých se učí spolupracovat a respektovat nápady druhých;
- společně se snaží o dosažení kvalitního výsledku.

Učitel:

• vede žáky ke spolupráci a vzájemné pomoci.

Kompetence občanské

Žák:

- vyslechne názor druhých až do konce, neposmívá se;
- pomáhá spolužákům, i když nejsou kamarádi.

- vytváří u žáků pozitivní vztah k práci a vede je k odpovědnosti za kvalitu svých i společných výsledků práce;
- umožňuje žákům, aby na základě jasných kritérií hodnotili své činnosti nebo výsledky;
- umožňuje každému žákovi zažít úspěch.

Kompetence pracovní

Žák:

• správně a zodpovědně zachází s pracovními pomůckami.

Učitel:

- vede žáky k dodržování obecných pravidel bezpečnosti a hygieny včetně používání ochranných pracovních prostředků;
- vede žáky ke správným způsobům užití materiálu a pracovních nástrojů;
- zohledňuje rozdíly v pracovním tempu jednotlivých žáků a podle potřeby žákům v činnostech pomáhá.

Kompetence digitální

Žák:

- řeší úkoly a situace i za použití digitálních technologií;
- zachycuje skutečnosti ze svého okolí a vyjadřuje své představy i za pomoci digitálních technologií.

- nabízí aktivity, které vyžadují používání digitálních technologií;
- vede žáky k tvořivosti ve vyjadřování svých představ v digitálním světě.

VZDĚLÁVACÍ OBDOBÍ 4. – 5. ROČNÍK

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět se vyučuje jako samostatný předmět a má časovou dotaci 1 hodiny týdně pro 4. a 5. ročník.

Výchovně vzdělávací cíle:

- rozvíjet manuální dovednosti žáků;
- vytvářet správné pracovní návyky při práci s nástroji;
- umět rozlišovat jednoduché pracovní nástroje, poznat, k čemu slouží a uvědomovat si, jak je třeba s nimi správně a bezpečně zacházet;
- vést žáky k dovednosti rozlišovat materiály, uvažovat o různých možnostech opracování materiálu, uvažovat o vlastnostech materiálu, zkusit vybrat vhodný materiál pro daný výrobek;
- učit žáky při práci uvažovat o tom, co je třeba si k práci připravit, co dělat a jak postupovat;
- mít vytrvalost při dokončení práce a snažit se, aby byl výsledek práce co nejlepší;
- vytvářet pozitivní vztah žáků k práci;
- vést žáky k tomu, aby si všímali práce jiných lidí a snažili se poučit z toho, co vidí;
- seznámit žáky se základním vybavením kuchyně, pamatovat na bezpečnost a hygienu práce při přípravě jednoduchého jídla;
- naučit žáky zásadám správného stolování.

Charakteristika výuky:

Praktické činnosti patří svou podstatou k činnostnímu učení, žáci při nich uplatňují zručnost, své individuální dovednosti získané v rodině, mohou realizovat své nápady. Při výuce pracovních činností se zaměřujeme na získávání praktických pracovních dovedností a návyků.

Úkolem vyučovacího předmětu je vytvářet u žáků kladný vztah k práci. V rámci vyučování praktickým činnostem budou mít žáci možnost poznávat různé materiály, opracovávat je, vyrábět určené předměty a připravovat pomůcky pro individuální činnosti potřebné při výuce jiných předmětů.

Praktické činnosti systematicky ovlivňují rozvoj motoriky a vytváření pracovních dovedností žáků. Dobrá výuka praktickým činnostem vede žáky k dobrému osvojování pracovních dovedností a návyků. Žáci při praktických činnostech postupně získávají dobré předpoklady ke správné volbě povolání a také k pozdějšímu společenskému uplatnění.

Učí se také vytrvalosti, tvořivosti, je jim dána možnost realizovat vlastní nápady. Při praktických činnostech získávají žáci základní vědomosti o materiálech, se kterými pracují, o nástrojích, které k práci používají, i o dalších nástrojích vhodných k opracovávání daného materiálu. Seznamují se také s mnohými pracovními postupy, předlohami, návody, jednoduchými náčrty a učí se podle nich pracovat. Osvojují si rovněž základní zásady hygieny a bezpečnosti při práci se zvoleným materiálem a nástroji, jsou vedeni k jejich respektování. Dále se žáci učí dodržovat pracovní postup, organizovat svou práci a udržovat pořádek na pracovním místě, po skončení práce si své místo uklidit.

Vzdělávání v této oblasti také směřuje k postupnému poznání žáků, že technika je součástí lidské kultury a je spojena s pracovní činností lidí. Učí je chápat pracovní činnost jako příležitost k sebeuplatnění.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- osvojuje si základní pracovní dovednosti a návyky z různých pracovních oblastí;
- učí se používat vhodné nástroje, nářadí a pomůcky při práci i v běžném životě.

Učitel:

- umožňuje žákům používat různé materiály, vhodné nástroje a nářadí;
- pozoruje pokrok u všech žáků.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

• promýšlí pracovní postupy při plnění zadaných úkolů.

Učitel:

- zadává úkoly způsobem, který umožňuje volbu různých postupů;
- snaží se rozvíjet u žáků tvořivost;
- vede je k uplatňování vlastních nápadů

Kompetence komunikativní

Žák:

- rozšiřuje si slovní zásobu v oblasti pracovních nástrojů, nářadí a pomůcek;
- učí se popsat postup práce.

Učitel:

• vede žáky k užívání správné terminologie.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- pracuje ve skupině;
- vytváří společné práce, při kterých se učí spolupracovat a respektovat nápady druhých;
- společně se snaží o dosažení kvalitního výsledku.

Učitel:

• vede žáky ke spolupráci a vzájemné pomoci.

Kompetence občanské

Žák:

- vyslechne názor druhých až do konce, neposmívá se;
- pomáhá spolužákům, i když nejsou kamarádi.

- vytváří u žáků pozitivní vztah k práci a vede je k odpovědnosti za kvalitu svých i společných výsledků práce;
- umožňuje žákům, aby na základě jasných kritérií hodnotili své činnosti nebo výsledky;
- umožňuje každému žákovi zažít úspěch.

Kompetence pracovní

Žák:

• správně a zodpovědně zachází s pracovními pomůckami.

Učitel:

- vede žáky k dodržování obecných pravidel bezpečnosti a hygieny včetně používání ochranných pracovních prostředků;
- vede žáky ke správným způsobům užití materiálu a pracovních nástrojů;
- zohledňuje rozdíly v pracovním tempu jednotlivých žáků a podle potřeby žákům v činnostech pomáhá.

Kompetence digitální

Žák:

- rozpozná a nahlásí nevhodný obsah, situace či chování v digitálním prostředí;
- vytváří jednoduchý digitální obsah (texty, obrázky, video).

- nabízí aktivity, které vyžadují používání digitálních technologií;
- vede žáky k bezpečnému pohybu v digitálním světě;
- seznamuje žáky se základy právních norem ohledně autorských práv.

PRACOVNÍ ČINNOSTI 1. – 3. ročník Přesahy a vazby (průřezová témata, Učivo Očekávané výstupy mezipředmětové vztahy), poznámky PRÁCE S DROBNÝM MATERIÁLEM ŽÁK: OSV 5 vytváří jednoduchými postupy vlastnosti materiálu (přírodniny, různé předměty z tradičních i modelovací hmota, papír a netradičních materiálů karton) pracuje podle slovního návodu PRV, ČJ pracovní pomůcky a nástroje (např. nůžky, lepidlo, tuš, špejle) • práce dle postupů a organizace své práce dle časové dotace. náměty: lidové zvyky, tradice, řemesla KONSTRUKČNÍ ČINNOSTI ŽÁK: zvládá elementární dovednosti a stavebnice (prostorová), činnosti při práci se sestavování modelů podle stavebnicemi předlohy • práce s návodem, předlohou PĚSTITELSKÉ PRÁCE ŽÁK: • pěstování pokojových rostlin, OSV 9 pěstování rostlin ze semen provádí pozorování přírody, v místnosti, na zahradě zaznamenává a zhodnotí základní podmínky pro pěstování výsledky pozorování PRV rostlin, osivo pečuje o nenáročné rostliny PŘÍPRAVA POKRMŮ ŽÁK: připraví tabuli pro jednoduché • jednoduchá úprava stolu, OSV 7 stolování, pravidla správného stolování

chová se vhodně při stolování

výběr a nákup potravin

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata mezipředmětové vztahy), poznámk
PRÁC	E S DROBNÝM MATERIÁLEI	M
vytváří přiměřenými pracovními operacemi a postupy na základě své představivosti výrobky z daného materiálu, využívá prvky lidových tradic volí vhodné pracovní pomůcky, nástroje a náčiní, udržuje pořádek na pracovním místě a dodržuje zásady hygieny a bezpečnosti práce; poskytne první pomoc při úrazu	 vlastnosti materiálu (přírodniny, papír a karton, textil, drát, fólie aj.) pracovní pomůcky a nástroje (např. nůžky, lepidlo, tuš, špejle, jehla) práce dle postupů a organizace své práce dle časové dotace. náměty: lidové zvyky, tradice, řemesla 	
	NSTRUKČNÍ ČINNOSTI	
provádí při práci se stavebnicemi jednoduchou montáž a demontáž pracuje podle jednoduchého návodu, předlohy, jednoduchého náčrtu dodržuje zásady hygieny a bezpečnosti práce; poskytne první pomoc při úrazu	 stavebnice (plošné, prostorové, konstrukční), sestavování modelů práce s návodem, předlohou, jednoduchým náčrtem 	OSV 5
PĚ	STITELSKÉ PRÁCE	
provádí jednoduché pěstitelské činnosti, samostatně vede pěstitelské pokusy ošetřuje a pěstuje podle daných zásad pokojové i jiné rostliny volí podle druhu pěstitelské činnosti správné pomůcky a nástroje a náčiní dodržuje zásady hygieny a bezpečnosti práce; poskytne první pomoc při úrazu	 pěstování pokojových rostlin (okrasné rostliny, květiny v interiéru, vysévání rostlin) základní podmínky pro pěstování, výživa a ochrana rostlin, půda a její zpracování, výživa rostlin jedovaté rostliny, rostliny jako drogy, alergie 	EVV 4

ŽÁK:

- orientuje se v základním vybavení kuchyně
- připraví jednoduchý pokrm
- dodržuje pravidla správného stolování a společenského chování
- udržuje pořádek a čistotu pracovních ploch, dodržuje základy hygieny a bezpečnosti práce; poskytne první pomoc i při úrazu v kuchyni
- základní vybavení kuchyně
- výběr, nákup a skladování potravin
- jednoduchá úprava stolu, pravidla správného stolování
- technika v kuchyni historie a význam

6 UČEBNÍ PLÁN II. STUPNĚ

6.1 Tabulace učebního plánu

	1					
	Ročník					
Předměty	6.	7.	8.	9.	II. stupeň celkem	Disp. č. dotace *
Český jazyk	4 + 1	4	3 + 2	4 + 1	19	4
Anglický jazyk	3 + 1	3	3	3	13	1
Druhý cizí jazyk Německý, ruský, španělský jazyk	0	2	2	2	6	
Matematika	4	4 + 1	3 + 1	4 + 1	18	3
Informatika	1	1	1	1	4	
Dějepis	2	2	2	1 + 1	8	1
Výchova k občanství	1	1	1	0 + 1	4	1
Fyzika	2	1 + 1	1 + 0.75	2	7	1,75
Chemie	0	0	2	2	4	
Přírodopis	1 + 1	1 + 1	1 + 1	2	8	3
Zeměpis	1 + 1	1 + 1	1	2	7	2
Hudební výchova	1	1	1	1	4	
Výtvarná výchova	2	1	1	1	5	
Výchova ke zdraví	1	0	1	0	2	
Tělesná výchova	2	2	2	2	8	
Pracovní činnosti	1	1	1	0 + 1	4	1
Můj projekt	0	0	0 + 0,25	0	0	0,25
Týdenní dotace povinných předmětů	30	29	31	32	122	
Z toho disp. č. dotace	4	4	5	5		18

6.2 Poznámky k učebnímu plánu

*Na II. stupni jsou posílené hodinové dotace vyučovacích předmětů: Český jazyk a literatura o 4 disponibilní hodiny, Anglický jazyk o 1 disponibilní hodinu, Matematiku o 3 disponibilní hodiny, vzdělávací oblast Člověk a společnost o 2 disponibilní hodiny, vzdělávací oblast Člověk a příroda o 6,75 disponibilní hodiny, Pracovní činnosti o 1 disponibilní hodinu a nově je vytvořen předmět Můj projekt s dotací 0,25 disponibilní hodiny.

Český jazyk a literatura

Vyučovací předmět je zařazen povinně do všech ročníků a je na II. stupni posílen o 4 disponibilní hodiny, po jedné hodině v 6. a 9. ročníku a dvě hodiny v 8. ročníku.

Anglický jazyk

Vyučovací předmět je zařazen povinně do všech ročníků a je na II. stupni posílen o 1 disponibilní hodinu v 6. ročníku.

Žáci mohou být v tomto předmětu rozdělení do skupin v rámci ročníku a slučování v rámci paralelních ročníků dle výběru druhého cizího jazyka.

Počet žáků v jedné jazykové skupině nesmí přesáhnout 24 žáků. V případě vyššího počtu zájemců o jeden z druhých cizích jazyků (25 a více) budou žáci dále dělení do menších skupin pouze v případě, že bude mít škola dostačující personální zajištění a kapacitu v počtu volných učeben. V ostatních případech bude projednáno s rodiči a řešeno individuálně.

Žáci ve všech skupinách absolvují výuku stejného učiva.

Druhý cizí jazyk – německý, ruský a španělský jazyk

Od 7. ročníku je vyučován druhý cizí jazyk. Podle volby žáků: německý, ruský nebo španělský jazyk v hodinové dotaci 2 hodiny týdně v 7., 8. a 9. ročníku.

Žáci mohou být v tomto předmětu rozdělení do skupin v rámci ročníku a slučování v rámci paralelních ročníků dle výběru druhého cizího jazyka.

Počet žáků v jedné jazykové skupině nesmí přesáhnout 24 žáků. V případě vyššího počtu zájemců o jeden z druhých cizích jazyků (25 a více) budou žáci dále dělení do menších skupin pouze v případě, že bude mít škola dostačující personální zajištění a kapacitu v počtu volných učeben. V ostatních případech bude projednáno s rodiči a řešeno individuálně.

Žáci ve všech skupinách absolvují výuku stejného učiva.

Matematika

Vyučovací předmět je povinně zařazen do všech ročníků a je na II. stupni posílen o 3 disponibilní hodiny, po jedné hodině v 7., 8. a 9. ročníku. Od školního roku 2019/2020 je na druhém stupni vyučován i konstruktivistickou metodou.

Informatika

Vyučovací předmět je povinně zařazen do všech ročníků.

Člověk a společnost

Vyučovací předměty Dějepis a Výchova k občanství jsou zařazeny do všech ročníků. Jsou posílené o 1 disponibilní hodinu v 9. ročníku.

Člověk a příroda

Vyučovací předměty Fyzika, Přírodopis a Zeměpis jsou zařazeny do všech ročníků. Vyučovací předmět Chemie je zařazen v 8. a 9. ročníku. Oblast je celkem posílena o 6,75 disponibilní hodiny.

Umění a kultura

Realizuje se v samostatných vyučovacích předmětech Hudební výchova a Výtvarná výchova, které jsou zařazeny ve všech ročnících.

Člověk a zdraví

Tělesná výchova je zařazena do všech ročníků vždy 2 vyučovací hodiny týdně. Předmět Výchova ke zdraví je realizován v 6. a 8. ročníku.

Člověk a svět práce

Tato vzdělávací oblast se realizuje ve všech ročnících jako samostatný předmět Pracovní činnosti,

který je posílen o 1 disponibilní hodinu v 9. ročníku.

Můj projekt

V druhém pololetí 8. ročníku je zařazen předmět Můj projekt v hodinové dotaci 1 hodina týdně, tj. 0,25 celkové časové dotace.

Zajištění vzdělávání žáků se Speciálními vzdělávacími potřebami (SVP)

Předmět speciální pedagogické péče pro žáky se SVP je výhradně realizován v rámci disponibilních hodin (viz tabulka učebního plánu).

Učební osnovy

6.3.1 Jazyk a jazyková komunikace

6.3.1.1 Český jazyk

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět český jazyk a literatura (CJL) realizuje obsah vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura ze vzdělávací oblasti Jazyk a jazyková komunikace RVP ZV. Skládá se ze tří složek – z komunikační a slohové výchovy, jazykové výchovy a literární výchovy.

Týdenní časová dotace pro jednotlivé ročníky: 5-4-5-5; hodiny nejsou děleny.

Výuka probíhá převážně v kmenových třídách vybavených potřebnou didaktickou technikou (dataprojektorem). Výuka je doplněna exkurzemi, které směřují do institucí, jež se zabývají kulturou a historií (knihovna, muzeum apod.)

Výchovně vzdělávací cíle

Vzdělávání v komunikační a slohové, jazykové a literární výchově směřuje k/ke:

- schopnosti formulovat své promluvy i naslouchat názorům a výkladům jiných;
- prohlubování schopnosti pracovat s textem (i mluveným) a porozumět mu;
- osvojování kooperace s druhými při řešení problémů;
- osvojení a uplatňování analogie, zobecňování, abstrahování a porovnávání;
- osvojování základní strategie učení v oblasti jazyka a komunikace;
- osvojení spisovné podoby jazyka, k jejímu aktivnímu užívání ve formě mluvené i psané;
- schopnosti operovat s obecně užívanými termíny, znaky, symboly;
- schopnosti vyhledávat informace;
- rozvíjení čtenářských návyků a schopnosti recepce, interpretace i produkce literárního textu.

Charakteristika vyučovacího předmětu

Výuka je založena na výkladu, práci s textem, diskusi, interpretaci, samostatné práci s odbornou literaturou, na psaných či mluvených stylistických projevech, na dílčích či komplexních jazykových rozborech, na referátech a prezentacích, na pravidelném prověřování vědomostí a dovedností, na sebehodnocení žáka; rovněž zohledňuje jak individuální, tak skupinovou práci.

Do předmětu jsou integrovány tematické okruhy: Komunikace, Poznávání lidí, Mezilidské vztahy z průřezového tématu Osobnostní a sociální výchova; Kritické čtení a vnímání mediálních sdělení, Interpretace vztahů mediálních sdělení a reality z průřezového tématu Mediální výchova; Lidské aktivity a problémy životního prostředí, Základní podmínky života, Vztah člověka k prostředí z průřezového tématu Environmentální výchova; Občanská společnost a škola, Principy demokracie jako formy vlády a způsobu rozhodování z průřezového tématu Výchova demokratického občana; Evropa a svět nás zajímá, Objevujeme Evropu a svět, Jsme Evropané z průřezového tématu Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech; Kulturní diference, Lidské vztahy, Etnický původ, Multikulturalita, Princip sociálního smíru a solidarity z průřezového tématu Multikulturní výchova. Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvíjení klíčových kompetencí žáků.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žáci:

- vyhledávají a třídí informace, využívají různé způsoby získávání poznatků;
- propojují poznatky do širších celků;
- mají pozitivní vztah k učení prostřednictví zadávaných úkolů v rámci výuky;
- osvojují si základní jazykové a literární pojmy, odborné termíny;
- kriticky zhodnotí výsledky své práce a diskutují o nich.

Učitel:

- vede žáky ke studiu odborné literatury;
- učí žáky pracovat samostatně a kriticky hodnotit různé zdroje informací i svůj vlastní výkon;
- vede žáky ke zpracování referátů, prezentací, čtenářských záznamů;
- zapojuje žáky do předmětové olympiády, do dalších jazykových a literárních soutěží a tím je motivuje k hlubšímu studiu jazyka a literatury;
- plánuje a organizuje návštěvu kulturních akcí, výstav, knihoven –vede žáky k tomu, aby se návštěva těchto institucí stala jejich kulturní potřebou;
- učí žáky kontrolovat písemný i mluvený projev, diskutuje s nimi o chybách.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- vyhledává informace vhodné k řešení problému;
- samostatně využívá získaných vědomostí a dovedností k objevování různých možností řešení;
- samostatně řeší problémy a volí vhodné postupy řešení;
- kriticky hodnotí výsledky své práce.

Učitel:

- zadává aktivity zajímavosti z místa bydliště, hodnocení určených jazykových jevů, informace o literatuře;
- vytváří prostor pro studium odborných materiálů z různých zdrojů (knihovny, internet) a porovnávání získaných údajů a hledání řešení;
- vytváří prostor, aby žáci mohli obhájit svoje názory, prezentovali výsledky své samostatné nebo skupinové práce.

Kompetence komunikativní

Žák:

- kultivovaně se vyjadřuje ústně i písemně;
- naslouchá ostatním;
- vhodně se zapojuje do diskuse a obhajuje své názory;
- využívá informační zdroje k získání nových poznatků.

Učitel:

- podporuje práci s komunikačními technologiemi;
- klade důraz na monologická i dialogická mluvní cvičení, která probíhají mezi učitelem a žákem a žáky navzájem; žáci se při nich učí kultivovaně odůvodňovat a obhajovat své postoje, účinně argumentovat, přijímat jiný názor;
- vede žáky k tvorbě formálně i stylisticky správných písemných jazykových projevů.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- spolupracuje při řešení problémů;
- spoluvytváří klidnou atmosféru při práci v týmu;
- přispívá k diskusi a respektuje názory jiných;
- učí se věcně argumentovat.

Učitel:

- v komunikační a slohové výchově a literární výchově vede žáky při práci s texty prostřednictvím otázek k uvědomělé sebereflexi a empatii;
- organizuje jiné aktivity, které jsou zaměřeny k týmové práci zadává problémy ke skupinovému řešení.

Kompetence občanské

Žák:

- chrání tradice, kulturní i historické dědictví své vlasti;
- zapojuje se do kulturního dění;
- respektuje jiné názory, kultury a tradice.

Učitel:

- v komunikační a literární výchově vybírá vhodná témata k mluvenému i písemnému zpracování a pobízí k zaujímání vlastních postojů k nim;
- vytváří situace simulující komunikační praxi člověk občan;
- vede žáky při práci s médii k rozpoznávání jejich manipulativních prostředků.

Kompetence pracovní

Žák:

- dodržuje hygienu práce a pravidla bezpečnosti;
- chrání své zdraví, neohrožuje zdraví jiných lidí;
- využívá svých znalostí v praxi.

Učitel:

- vede žáky při práci k dodržování vymezených pravidel, plnění povinností a závazků, adaptaci na změněné nebo nové pracovní podmínky;
- vede žáky prostřednictvím vhodných textů k ochraně kulturních a společenských hodnot.

Kompetence digitální

Žák na konci 7. ročníku:

- během svého vzdělávání kombinuje různá digitální zařízení za účelem efektivnějšího plnění zadaných úkolů;
- vytváří a upravuje digitální obsah, v případě potřeby je schopen jeden digitální formát doplnit či rozšířit jiným formátem;
- upravuje obsah, který vytvořil někdo jiný, s cílem přizpůsobit ho novým účelům;
- komunikuje se svými vrstevníky a samostatně si volí známou digitální technologii;
- sdílí data, informace a obsah se svými vrstevníky a volí pro to vhodnou technologii.

Učitel:

- při plnění úkolů zadává práci s různými digitálními zařízeními (PC, telefony, tablety);
- zadává žákům zpracování prezentace, referátu či kvízu na určité jazykové či literární téma;
- vytváří modelové komunikační situace a vybírá pro ně digitální komunikační kanály;
- předkládá v hodinách texty publikované na internetu, které žáci následně upravují;
- využívá k procvičování jazykových jevů interaktivní cvičení.

Žák na konci 9. ročníku:

- cituje zdroje ve své práci, je si vědom svých autorských práv; při práci v digitálním prostředí a při práci s osobními údaji dodržuje právní normy;
- při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jedná eticky, s ohleduplností a respektem k ostatním;
- vytváří a upravuje digitální obsah v různých formátech, dané formáty kombinuje (vytváří webové prezentace, infografiku a multimédia), vyjadřuje se za pomoci digitálních prostředků ke splnění stanovených cílů;
- pozměňuje obsah, který vytvořil někdo jiný, propojuje jej s cílem vytvořit obsah nový.

Učitel:

- zadává žákům zpracování ročníkové práce v digitální formě, vede je k práci s internetovými zdroji a dodržování autorských práv;
- vede žáky k vytváření webových prezentací, plakátů a kvízů na určité téma;
- předkládá v hodinách texty publikované na internetu, které žáci následně upravují.

ČESKÝ JAZYK A LITERATURA

6. ročník

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
 Literární výchova ŽÁK: uceleně reprodukuje přečtený text, vlastními slovy interpretuje smysl díla zná základní literární druhy a žánry charakterizuje základní literární druhy a žánry na ukázkách s danou tématikou formuluje ústně i písemně dojmy z četby, z návštěvy divadelního nebo filmového představení tvoří vlastní literární text podle svých schopností a na základě osvojených znalostí základů literární teorie Jazyková výchova ŽÁK: správně třídí slovní druhy, tvoří spisovné tvary slov a vědomě jich používá ve vhodné komunikační situaci určuje mluvnické kategorie využívá Pravidla českého pravopisu, Slovník spisovné češtiny a samostatně s nimi pracuje využívá znalostí o jazykové normě při tvorbě jazykových projevů podle komunikační situace chápe vztah mezi zvukovou a grafickou podobou jazyka rozlišuje spisovný jazyk, nářečí a obecnou češtinu 	 Tvořivé činnosti s literárním textem interpretace, rozbor textu, výtvarný doprovod textů, dramatizace Základní literární historie a teorie: Úvod do literatury charakteristika literatury, členění, funkce Literární druhy a žánry Poezie, próza, bajka, pověst, Pohádka, fantasy, sci-fi literatura, komiks, vlastní literární tvorba Způsoby interpretace literárních děl Tvarosloví slovní druhy a jejich mluvnické kategorie Skladba větné členy věta jednoduchá a souvětí určování vět hlavních a vedlejších spojovací výrazy Zvuková stránka jazyka spisovná a nespisovná výslovnost Obecné výklady o jazyce Pravopis Slovní zásoba a tvoření slov Obohacování slovní zásoby, významy slov Čtení – praktické, kritické Naslouchání Mluvený projev Zásady dorozumívání, zásady kultivovaného projevu 	VkO – naše vlast, rodina, vztahy mezi členy rodiny, školství v cizích zemích OSV 1, 2, 5 MV 1, 6, 7 MKV 2
Komunikační a slohová výchova	Písemný projev	

ŽÁK:

- dokáže rozlišit spisovný a nespisovný projev, dokáže užít vhodně spisovné jazykové prostředky vzhledem ke svému komunikačnímu záměru
- užívá vhodně verbálních i nonverbálních komunikačních prostředků v mluveném i psaném projevu
- využívá poznatků o jazyce i stylu k vlastnímu tvořivému psaní na základě svých dispozic a zájmů

Vlastní tvořivé psaní Slohové postupy a žánry např.: vyprávění, jednoduché tiskopisy, popis, výpisky, pozvánka

7. ročník			
Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy	
Literární výchova ŽÁK:	Literární druhy a žánry próza, poezie, lyrika, epika	Dě – křesťanství,	
 reprodukuje samostatně děj epického žánru, jednoduše 	Epické žánry: román, povídka, pověst, legenda fantasy	středověká Evropa, renesance	
popisuje strukturu a jazyk literárního díla a vlastními slovy	Základy literární teorie a historie Poezie – rým, verš	MKV 1	
 interpretuje smysl díla interpretuje základní funkce a významy postav, prostředí, 	Básnické prostředky Vývoj literatury	EGS 1, 2	
 vyzhany postav, prostredi, událostí popisuje vlastními slovy téma a 	Způsoby interpretace literárních a jiných děl	OSV 1,2,5,8	
atmosféru textů • dotvoří pokračování děje	Tvořivé činnosti s literárním textem	MV 1	
příběhu s danou tématikou • porovnává různá ztvárnění téhož	Dokončování čtených textů,		
námětu v literárním, dramatickém a filmovém	Vytváření vlastních textů, Výtvarný doprovod		
zpracování Jazyková výchova	k textům, Dramatizace		
ŽÁK: • uvědomuje si rozdíl mezi gramatickým a věcným	Slovní zásoba a tvoření slov Význam slov, synonyma, homonyma obohacování slovní zásoby		
 významem slova rozlišuje a příklady v textu dokládá nejrůznější způsoby 	Tvarosloví slovní druhy, tvary slov,		
obohacování slovní zásoby a zásady tvoření českých slov	mluvnické významy • Skladba Pozvíjející vyžtná žleny		
 spisovně vyslovuje česká slova a běžně užívaná cizí slova 	Rozvíjející větné členy, stavba věty, souvětí a druhy vedlejších vět		
 aplikuje pravopis i/y ve vyjmenovaných slovech, koncovkách přídavných a 	Pravopis procvičování i/y ve		
podstatných jmen a ve shodě přísudku s podmětem	vyjmenovaných slovech, v koncovkách jmen, ve shodě		
Komunikace a sloh ŽÁK:	podmětu s přísudkem psaní malých a velkých písmen • Čtení		
 dokáže rozlišit spisovný a nespisovný projev 	Věcné, kritické, prožitkové Naslouchání		
 užívá vhodně spisovné jazykové prostředky vzhledem ke svému komunikačnímu záměru 	Soustředěné, aktivní Kritické Zážitkové		

 využívá základy studijního čtení vyhledává klíčová slova, formuluje hlavní myšlenku textu ovládá tvorbu jazykových projevů v základních komunikačních žánrech tvoří dané slohové útvary 	 Mluvený projev Komunikační normy Základní mluvené žánry Prostředky nonverbální Referát Písemný projev Základní slohové postupy a žánry Např. objednávka, žádost, dopis (soukromý, úřední) 	
---	---	--

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
iterární výchova	Literární druhy a žánry	HV – poslech, hudebn
ÁK:	próza, poezie, lyrické, epické a	žánry, hudební
• rozlišuje literaturu hodnotnou a	lyricko-epické žánry (elegie,	
konzumní, svůj názor doloží	epigram, román, povídka, novela,	EGS 1, 2
argumenty	balada apod)	
 uceleně reprodukuje přečtený 	• Základy literární teorie a historie	MV 1, 3, 6, 7
text, jednoduše popisuje	Literatura umělecká a věcná	
strukturu a jazyk literárního díla	Populárně naučná literatura	
a vlastními slovy interpretuje	Publicistické žánry	
smysl díla	Struktura literárního díla	
• tvoří vlastní literární text podle	Jazyk literárního díla	
svých schopností a na základě	Námět a téma díla, literární hrdina	
osvojených znalostí základů	• Způsoby interpretace	
literární teorie	literárních a jiných děl Tvořivé činnosti s literární	
• formuluje ústně i písemně dojmy	textem	
ze své četby a názory na umělecké dílo	Dokončování čtených textů	
	Vytváření vlastních textů	
azyková výchova ÁK:	Výtvarný doprovod	
	k textům	
 rozpozná přenesená pojmenování v českém jazyce, zvláště ve 	Dramatizace	
frazémech	 Zvuková podoba jazyka 	
 ovládá pravopis přejatých slov 	Zásady spisovné výslovnosti	
 správně třídí slovní druhy, tvoří 	Modulace souvislé řeči	
spisovné tvary slov a vědomě jich	Intonace	
používá ve vhodné komunikační	Slovní zásoba a tvoření slov	
situaci	Obohacování slovní zásoby	
 využívá znalostí o jazykové 	Nauka o tvoření slov	
normě při tvorbě vhodných	Slova přejatá (výslovnost a	
1	pravopis)	

- jazykových projevů podle komunikační situace
- rozlišuje významové vztahy gramatických jednotek ve větě a souvětí
- samostatně pracuje s Pravidly českého pravopisu a dalšími příručkami

Komunikační a slohová výchova ŽÁK:

- využívá poznatků o jazyce a stylu ke gramaticky i věcně správnému písemnému projevu
- dokáže rozlišit spisovný a nespisovný projev a vhodně užívá spisovné jazykové prostředky vzhledem ke svému komunikačnímu záměru
- využívá základy studijního čtení

 vyhledává klíčová slova,
 formuluje hlavní myšlenky textu,
 vytvoří otázky a stručné
 poznámky, výpisky nebo výtah
 z přečteného textu, samostatně
 připraví a s oporou o text
 přednese referát
- zapojuje se do diskuse, řídí ji a využívá zásad komunikace a pravidel
- uspořádá informace v textu s ohledem na jeho účel, vytvoří koherentní tet s dodržováním pravidel mezivětného navazování

Význam slov

• Tvarosloví

Mluvnické kategorie slovních druhů Mluvnické významy a tvary slov

• Skladba

Stavba věty Druhy vedlejších vět, Souvětí souřadné a podřadné Spojovací výrazy v souvětí Interpunkce v souvětí Stavba textu

• Pravopis

Syntaktický (shoda podmětu s přísudkem) Morfologický (psaní i/y v koncovkách jmen a sloves)

 Obecné výklady o českém jazyce Skupiny jazyků Slovanské jazyky Útvary českého jazyka a jazyková kultura Jazyková norma Původ a základy vývoje češtiny

• Čtení

Věcné, kritické, prožitkové, praktické

• Naslouchání

Praktické, věcné – soustředěné, aktivní, kritické, zážitkové

• Mluvený projev

Komunikační normy Základní mluvené žánry Prostředky nonverbální Diskuse Projev na základě poznámek nebo bez poznámek

• Písemný projev

Základní slohové postupy a žánry: charakteristika, odborný text a jeho tvorba – výklad, výtah, životopis

9. ročník

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
 Literární výchova ŽÁK: rozlišuje základní literární druhy a žánry, porovnává jejich funkci, uvede jejich významné představitele porovnává různá ztvárnění téhož námětu v literárním, dramatickém i filmovém zpracování uvádí základní literární směry a jejich významné představitele v české a světové literatuře rozpoznává základní rysy výrazného individuálního stylu autora výrazně čte, tvoří vlastní literární text jako variaci, parafrázi, parodii textu původního vyhledává informace v různých typech katalogů, v knihovně i dalších informačních zdrojích Jazyková výchova dokáže rozlišit a příklady v textu doložit nejdůležitější způsoby obohacování slovní zásoby a zásady tvoření českých slov rozpoznává přenesená pojmenování, zvláště ve frazémech samostatně pracuje s Pravidly českého pravopisu, se Slovníkem spisovné češtiny a dalšími jazykovými příručkami v písemném projevu zvládá pravopis lexikální, slovotvorný, morfologický i syntaktický ve větě jednoduché i souvětí umí aplikovat při tvorbě vlastního jazykového projevu zásady českého pravopisu a spisovné 	 Literární druhy a žánry literatury próza, poezie, drama, žánry lyrické, epické, typické žánry a jejich představitel, (psychologický román povídka, novela, báseň lyrická, báseň epická) Základy literární teorie a historie Struktura literárního díla Kompozice literárního příběhu Jazyk literárního díla Literatura umělecká a věcná Poezie: rým, rytmus, volný verš Tvořivé činnosti s literárním textem Reprodukce textu Reprodukce hlavních myšlenek textu, Interpretace literárního textu Způsoby interpretace literárního textu Způsoby interpretace literárního textu Způsoby interpretace sloví slovní zásoba a tvoření slov Slovní zásoba a její jednotky rozvoj slovní zásoby, významy slov, významové vztahy mezi slovy – synonyma, antonyma, homonyma odborné názvy, slova domácí a cizí Tvarosloví slovní druhy a jejich mluvnické významy, slova ohebná a neohebná Skladba stavba věty a souvětí pořádek slov ve větě rozvíjející větné členy tvoření vět a souvětí, řeč přímá a nepřímá Pravopis 	EGS 2 MV 1, 4, 5, 7

výslovnosti

Komunikační a slohová výchova ŽÁK:

- odlišuje ve čteném nebo slyšeném textu fakta od názorů a hodnocení, ověřuje fakta pomocí otázek nebo porovnáváním s dostupnými informačními zdroji
- rozlišuje subjektivní a objektivní sdělení a komunikační záměr partnera v hovoru
- rozpoznává manipulativní komunikaci v masmédiích a zaujímá k ní kritický postoj
- dorozumívá se kultivovaně, výstižně, jazykovými prostředky vhodnými pro danou komunikační situaci
- uspořádá informace v textu s ohledem na jeho účel, vytvoří koherentní text s dodržováním pravidel mezivětného navazování
- v mluveném a psaném projevu vhodně užívá verbálních, nonverbálních i paralingválních prostředků řeči
- využívá poznatků o jazyce a stylu ke gramaticky i věcně správnému písemnému projevu a k tvořivé práci s textem

lexikální, morfologický, syntaktický

Zvuková stránka jazyka Zásady spisovné výslovnosti Modulace souvislé řeči: větný přízvuk, větná melodie Členění souvislé řeči – pauzy, frázování.

- Obecné výklady o jazyce
 Jazyk a komunikace
 Kultura jazyka a řeči
 Rozvrstvení národního jazyka
 (spisovné a nespisovné útvary)
- Čtení
 Věcné, kritické, prožitkové,
 praktické
 - Naslouchání
 Praktické, věcné soustředěné, aktivní
 Kritické objektivní a subjektivní sdělení, komunikační záměr mluvčího, manipulativní působení projevu, zážitkové
- Mluvený projev
 Komunikační normy
 Zásady kultivovaného projevu
 Základní mluvené žánry
 Prostředky nonverbální
 Diskuse, Referát, Projev na
 základě poznámek nebo bez
 poznámek
- Písemný projev
 Základní slohové postupy a žánry:
 Charakteristika, popis úvaha,
 fejeton, vypravování, výklad
 Odborný text a jeho tvorba
 Životopis, Motivační dopis

6.3.1.2 Anglický jazyk

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět Anglický jazyk (ANJ) realizuje obsah vzdělávacího oboru Cizí jazyk ze vzdělávací oblasti Jazyk a jazyková komunikace RVP ZV.

Týdenní časová dotace pro jednotlivé ročníky: 4–3–3.

Výuka probíhá převážně v kmenových třídách vybavených potřebnou didaktickou technikou (dataprojektorem). Samozřejmostí je cílené užívání digitálních technologií ve výuce (CD, DVD, internet, dataprojektor apod.) a dalších didaktických pomůcek (časopisy, slovníky, hry, obrazové materiály, tabule gramatických přehledů).

Výchovně vzdělávací cíle

Vzdělávání v anglickém jazyce směřuje k:

- vybavení žáků takovými jazykovými a sociálními dovednostmi, které umožňují jejich efektivní komunikaci;
- seznámení s kulturou anglicky mluvících zemí;
- osvojování základních dovedností nutných pro samostatnou práci a týmovou spolupráci;
- možnosti prožívat simulace reálných komunikačních situací;
- získání pozitivního vztahu k cizímu jazyku a pochopení významu znalosti cizích jazyků pro osobní život, formování vzájemného porozumění mezi zeměmi, respektu a toleranci k odlišným kulturním hodnotám jiných národů.

Charakteristika vyučovacího předmětu

Ve výuce je kladen důraz na praktické ovládnutí jazyka. Jazyk je nahlížen jako prostředek komunikace a žáci jsou vedeni k jeho aktivnímu užívání. Zároveň se během výuky seznamují i s reáliemi anglicky mluvících zemí, a učí se tak vnímat kulturní rozmanitost a pluralitu. Mezi užívanými výukovými metodami je uplatňována nejen samostatná práce, ale také práce ve dvojicích či větších skupinách. Žáci tak mají možnost prožívat simulace reálných komunikačních situací a zároveň si osvojují základní dovednosti nutné pro týmovou spolupráci. Získané vědomosti a dovednosti jsou pravidelně prověřovány písemnou i ústní formou, prostor je poskytnut i pro sebehodnocení žáků.

Do předmětu jsou integrovány tematické okruhy Sebepoznání a sebepojetí, Mezilidské vztahy, Komunikace, Kooperace a kompetice, Řešení problémů a rozhodovací dovednosti z průřezového tématu Osobnostní a sociální výchova; Evropa a svět nás zajímá, Objevujeme Evropu a svět, Jsme Evropané z průřezového tématu Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech; Kulturní diference a Lidské vztahy z průřezového tématu Multikulturní výchova; Ekosystémy, Základní podmínky života, lidské aktivity a problémy životního prostředí a Vztah člověka k prostředí z průřezového tématu Environmentální výchova a okruhy Kritické čtení a vnímání mediálních sdělení a Stavba mediálních sdělení z průřezového tématu Mediální výchova.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- chápe důležitost schopnosti komunikovat v cizím jazyce pro další studium i praktický život;
- má pozitivní vztah k učení prostřednictvím zadávaných úkolů v rámci výuky;
- umí posoudit vlastní pokrok.

Učitel:

- motivuje žáka k dalšímu studiu;
- reflektuje aktuální vzdělávací potřeby žáků a přizpůsobuje tomu metody výuky;
- klade důraz na mezipředmětové vztahy;
- vede žáky k samostatnému přemýšlení o problémech;
- podněcuje žáky k hledání souvislostí v probírané látce (jak gramatických strukturách, tak slovní zásobě);
- motivuje žáky k diskusi a ke kultivovanému vyjádření vlastního názoru;
- užívá mezinárodně platnou anglickou terminologii;
- pracuje jak s učebnicemi, tak multimediálními zdroji a internetem;
- zařazuje do výuky autentické materiály.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- řeší jednoduché problémové situace v cizojazyčném prostředí;
- volí si vhodné postupy řešení analýzou dosavadních znalostí;
- se učí práci s chybou;
- využívá vědomostí z jiných předmětů.

Učitel:

- se zajímá o konkrétní zkušenosti, podněty a problémy žáka;
- zařazuje do výuky úkoly, které vyžadují samostatné logické uvažování;
- vede žáky k plánování postupu práce na učebních úkolech;
- vede žáky k nahlížení problematiky z různých hledisek a ke konfrontaci názorů;
- motivuje žáky k sebezdokonalování.

Kompetence komunikativní

Žák:

- aktivně komunikuje v anglickém jazyce;
- porozumí jednoduchému ústnímu i písemnému sdělení v anglickém jazyce;
- naslouchá jiným a zapojuje se do rozhovoru.

Učitel:

- soustavně vede žáky ke komunikaci v anglickém jazyce a cíleně vytváří komunikační situace;
- využívá ve výuce simulace a hraní rolí;
- rozvíjí dovednost žáků komunikovat prostřednictvím jak mluveného, tak písemného projevu;
- vede žáky k prezentaci vlastní práce před spolužáky;
- učí žáky naslouchat názorům druhých;
- vede žáky k vyjádření a obhájení vlastního názoru kultivovaným způsobem;
- učí žáky vhodně vyjádřit pozitivní hodnocení i kritiku.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- pracuje v anglicky hovořící skupině na jednoduchém úkolu;
- spolupracuje při řešení problémů;
- přispívá k diskusi a respektuje názory jiných;
- učí se věcně argumentovat v jednoduchých situacích v anglickém jazyce.

Učitel:

- využívá v hodinách skupinovou práci a vede žáky k její reflexi;
- podporuje žáky v sebehodnocení;
- umožňuje žákům rozvoj na základě jejich individuálních schopností a osobnosti.

Kompetence občanské

Žák:

- získává představu o zvycích v anglicky mluvících zemích a srovnává je se zvyky našimi;
- chápe základní ekologické souvislosti;
- umí srovnat ekologické a environmentální otázky týkající se anglicky mluvících zemí a České republiky.

Učitel:

- vede žáky k toleranci kulturních, jazykových i osobnostních odlišností;
- učí žáky slušnému chování a vystupování;
- zařazuje do výuky kulturně-historickou problematiku a aktuální témata.

Kompetence pracovní

Žák:

- samostatně vyhledává informace v anglickém jazyce;
- samostatně pracuje s dvojjazyčnými slovníky;
- své jazykové znalosti a dovednosti využívá v běžné praxi.

Učitel:

- pomáhá žákům rozvrhnout práci na delších úkolech;
- zadává žákům práci ve skupinách a učí je přijmout zodpovědnost za jim svěřenou část práce;
- ukazuje žákům, jak efektivně využít učebnici, monolingvní i bilingvní slovníky a další dostupné zdroje (včetně internetových);
- vede žáky k samostatnému zpracování informací z různých zdrojů a k práci s texty různého zaměření;
- pomáhá žákům rozvíjet interpretační schopnosti;
- učí žáky využívat rozmanité učební strategie.

Kompetence digitální

Žák na konci 7. ročníku:

- během svého vzdělávání kombinuje různá digitální zařízení za účelem efektivnějšího plnění zadaných úkolů;
- k učení využívá i osobní digitální zařízení; ukládá si převzatý digitální obsah pro další použití;
- využívá digitální technologie v navrženém postupu, kterým řeší vybrané problémy;
- na základě vlastních kritérií pro vyhledávání získává potřebné informace z doporučených zdrojů:
- sdílí data, informace a obsah se svými vrstevníky a volí pro to vhodnou technologii.

Žák na konci 9. ročníku:

- pro školní práci a plánování svého času využívá digitální technologie, kombinuje je a samostatně rozhoduje, které pro jakou činnost či řešený problém použít;
- navrhuje různé postupy k řešení vybraných problémů pomocí digitálních technologií;
- komunikuje pomocí digitálních technologií i s více uživateli najednou; pro konkrétní

komunikační situaci vybírá nejvhodnější technologii;

• využívá digitální technologie ke sdílení dat, informací a obsahu s vybranými lidmi a k týmové práci.

Učitel:

- vede žáky k aktivnímu využívání osobních digitálních zařízení a ukládání digitálního obsahu pro další využití;
- vytváří pro žáky aktivity a činnosti, při kterých žáci řeší vybrané problémy nebo navrhují různé postupy řešení pomocí digitálních technologií;
- vytváří situace, při kterých žáci sdílí data, informace a obsah s vybranými lidmi a data využívají i k týmové práci.

ANGLICKÝ JAZYK

6. ročník

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
 ŽÁK: rozumí informacím v jednoduchých poslechových textech, jsou-li pronášeny pomalu a zřetelně rozumí obsahu jednoduché a zřetelně vyslovované promluvy či konverzace, který se týká osvojených témat MLUVENÍ ŽÁK: zeptá se na základní informace a adekvátně reaguje v běžných formálních i neformálních situacích mluví o sobě, své rodině, kamarádech, zájmech, aktivitách ve volném čase, škole, prázdninách a dalších osvojovaných tématech vypráví jednoduchý příběh či událost, popíše osoby, místa a věci ze svého každodenního života ČTENÍ S POROZUMĚNÍM ŽÁK: rozumí krátkým a jednoduchým 	 Zvuková a grafická podoba jazyka rozvíjení dostatečně srozumitelné výslovnosti a schopnosti rozlišovat sluchem prvky fonologického systému jazyka slovní a větný přízvuk intonace ovládání pravopisu slov osvojené slovní zásoby Slovní zásoba rozvíjení dostačující slovní zásoby k ústní i písemné komunikaci vztahující se k probíraným tematickým okruhům a komunikačním situacím práce se slovníkem Tematické okruhy domov, volný čas, škola, kalendářní rok rodina, přátelé zvířata aktuální činnosti, každodenní činnosti jídlo, stravovací návyky svátky a tradice Mluvnice rozvíjení používání gramatických jevů k realizaci komunikačního záměru systém slovesných časů – přítomný prostý, přítomný prostý, přítomný prostý základy syntaxe – kladná věta, otázka, zápor 	OSV 1, 2, 5, 7, 9, 10 VDO 1 EGS 1, 2 MKV 1, 4 MV 1, 6

osvojovaných témat	
 reaguje na jednoduché písemné 	
sdělení týkající se osvojovaných	
témat	
MLUVNICE	
ŽÁK:	
 umí vyjádřit, co má rád, co rád nemá; co umí a co neumí v jednoduché promluvě používá osvojené slovesné tvary k realizaci komunikačního záměru používá jednotné a množné číslo, přivlastňovací pád, vazbu there is/are a frekvenční příslovce rozlišuje počitatelná a nepočitatelná podstatná jména, zájmena osobní, přivlastňovací a 	
ukazovací	

7. ročník

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
POSLECH s POROZUMĚNÍM ŽÁK: • rozumí informacím v jednoduchých poslechových textech, jsou-li pronášeny pomalu a zřetelně • rozumí obsahu jednoduché a zřetelně vyslovované promluvy či konverzace, který se týká osvojovaných témat • rozumí základním informacím v krátkých poslechových textech, které se týkají osvojených tematických okruhů • rozumí jednoduchým otázkám, které se týkají jeho osoby MLUVENÍ ŽÁK: • zeptá se na základní informace a adekvátně reaguje v běžných formálních i neformálních situacích • mluví o své rodině, kamarádech, škole, volném čase a dalších osvojovaných tématech • vypráví jednoduchý příběh či událost, popíše osoby, místa a věci ze svého každodenního života ČTENÍ S POROZUMĚNÍM ŽÁK: • vyhledá požadované informace v jednoduchých každodenních autentických materiálech • rozumí krátkým a jednoduchým textům, které se vtahují k osvojovaným tématům, a vyhledá v nich požadované informace PSANÍ ŽÁK:	 rozlišovat sluchem prvky fonologického systému jazyka ovládání pravopisu slov osvojené slovní zásoby slovní a větný přízvuk, intonace 	EGS 1, 2 MKV 1, 2, 4 EVV 1, 3 MV 1, 6

C	1/~
formu	ları
1011114	ıaıı

- zapíše jednoduché texty týkající se jeho samotného, rodiny, školy, volného času a dalších osvojovaných témat
- reaguje na jednoduché písemné sdělení týkající se osvojovaných témat

MLUVNICE

ŽÁK:

- umí vyjádřit co má rád, co rád nemá; co umí a co neumí, co musí a nemusí, co bude dělat
- v jednoduché promluvě používá osvojené slovesné tvary k realizaci komunikačního záměru
- používá jednotné a množné číslo, přivlastňovací pád, vazbu there is/are a frekvenční příslovce
- rozlišuje počitatelnost a nepočitatelnost u podstatných jmen, zájmena osobní, přivlastňovací a ukazovací
- rozlišuje členy určité a neurčité
- stupňuje přídavná jména

prostý

- základy syntaxe kladná věta, otázka, zápor, věta jednoduchá a
- determinátory a kvantifikátory
- předložkové vazby

8. ročník

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
POSLECH S POROZUMĚNÍM		
ŽÁK:	Zvuková a grafická podoba jazyka	OSV 2, 3, 5, 6, 7, 9, 10
 rozumí obsahu jednoduché a zřetelně pronášené promluvy či konverzace, který se týká 	 rozvíjení dostatečně srozumitelné výslovnosti a schopnosti rozlišovat sluchem prvky 	EGS 1,2
osvojovaných témat		MKV 1,4
 rozumí informacím v jednoduchých poslechových textech, jsou-li pronášeny pomalu a zřetelně 	 slovní a větný přízvuk, intonace ovládání pravopisu slov osvojené slovní zásoby 	EVV 4 MV 1, 3, 6, 7
 rozumí jednoduchým otázkám, 	Slovní zásoba	
které se týkají jeho osoby	 rozvíjení dostačující slovní 	
MLUVENÍ	zásoby vztahující se	
ŽÁK:	k probíraným tematickým	
 zeptá se na základní informace a 	okruhům	

- adekvátně reaguje v běžných formálních i neformálních situacích
- mluví o sobě, své rodině, kamarádech, volném čase, škole a dalších osvojovaných tématech
- vypráví jednoduchý příběh či událost, popíše osoby, místa a věci ze svého každodenního života

ČTENÍ S POROZUMĚNÍM ŽÁK:

- vyhledá požadované informace v přiměřeně obtížných každodenních autentických materiálech a rozlišuje podstatné a okrajové informace
- rozumí tématu a obsahu krátkých jednoduchých textů z běžného života, které se vztahují k osvojovaným tématům, a vyhledá v nich požadované informace

PSANÍ ŽÁK:

- napíše jednoduché texty, které se týkají jeho samotného, rodiny, školy, volného času a dalších osvojovaných témat
- vyplní základní údaje o sobě ve formuláři
- reaguje na jednoduché písemné sdělení týkající se osvojovaných témat

MLUVNICE

ŽÁK:

- umí vyjádřit, co má rád, co rád nemá; co umí a co neumí, co musí a nemusí, co bude dělat
- v jednoduché promluvě používá osvojené slovesné tvary k realizaci komunikačního záměru
- používá jednotné a množné číslo, přivlastňovací pád, vazbu there is/are a frekvenční příslovce
- rozlišuje počitatelná a nepočitatelná podstatná jména, zájmena osobní, přivlastňovací a

- jednoduché obraty vyjadřující svolení, odmítnutí, radost, zklamání, politování, omluvu, prosbu, přání
- práce se slovníkem

Tematické okruhy

- rodina, domov, škola
- cestování, prázdniny
- zkušenosti
- nemoci, péče o zdraví
- společnost, životní prostředí
- reálie anglicky mluvících zemí

Mluvnice

- rozvíjení používání gramatických jevů k realizaci komunikačního záměru
- systém slovesných časů –
 přítomný prostý, přítomný
 průběhový, prostý minulý,
 minulý průběhový, budoucí
 prostý, předpřítomný prostý
- syntax kladná věta, otázka, zápor, prostředky textové návaznosti, věta jednoduchá a souvětí
- determinátory, kvantifikátory
- předložkové vazby

ukazovací rozlišuje členy určité a neurčité stupňuje přídavná jména a příslovce		
9. ročník		
Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
POSLECH s POROZUMĚNÍM		
ŽÁK:	Zvuková a grafická podoba jazyka	OSV 2, 8, 9, 10
 rozumí tématu a obsahu jednoduché a zřetelně 	 rozvíjení dostatečně srozumitelné výslovnosti 	EGS 1,2
vyslovované promluvy, vyprávění, popisu či konverzace,	 rozvíjení schopnosti rozlišování prvků fonologického systému 	MKV 1,2
který se týká osvojovaných tématrozumí smyslu učebnicových i	jazyka, slovní a větný přízvuk, intonace	EVV3, 4
autentických textů a poslechů přiměřené náročnosti	 ovládání pravopisu slov osvojené slovní zásoby 	MV 1,3
 v pomalu a zřetelně vyslovovaném projevu, jenž se 	Slovní zásoba	
vztahuje k výše uvedeným tématům, vyhledá konkrétní	 rozvíjení dostačující slovní zásoby vztahující se 	
informace MLUVENÍ	k probíraným tematickým okruhům a komunikačním	
ŽÁK:	situacím	
 zeptá se na základní informace týkající se činností, osob, míst, času a výše uvedených osvojovaných témat a na 	 vyjádření pocitů, nálad, souhlasu či nesouhlasu, obav, požádání o laskavost 	
podobné otázky adekvátně odpoví	 zvyky, zážitky, plány do budoucna, životní styl, stravovací návyky 	
 mluví o sobě, své rodině, přátelích, volném čase, škole, o 	práce se slovníkem	
svých zvycích, zážitcích a plánech do budoucna a dalších osvojovaných tématech vypráví jednoduchý příběh či	Tematické okruhy • domov, rodina, škola, volný čas • každodenní činnost	
událost, popíše osoby, místa a věci ze svého každodenního života	 společnost a její problémy cestování, příroda a město, počasí péče o zdraví, stravovací návyky 	
ČTENÍ S POROZUMĚNÍM	• sport, sportovní události	
ŽÁK:	plány do budoucnakultura	
 vyhledá požadované informace v jednoduchých každodenních autentických materiálech 	 moderní technologie reálie anglicky mluvících zemí 	
 rozumí krátkým a jednoduchým textům, které se vztahují 	Mluvnice	

- k osvojovaným tématům, a vyhledá v nich požadované informace
- převypráví děj příběhu

PSANÍ

- ŽÁK:
- vyplní základní údaje o sobě ve formuláři
- napíše jednoduché texty týkající se jeho samotného, rodiny, školy, volného času a dalších osvojovaných témat
- reaguje na jednoduché písemné sdělení vztahující se k osvojovaným tématům

GRAMATIKA

ŽÁK:

- umí vyjádřit, co má rád, co rád nemá; co umí a co neumí, co musí a nemusí
- v jednoduché rozmluvě používá osvojené slovesné tvary k realizaci komunikačního záměru
- používá jednotné a množné číslo, přivlastňovací pád, vazbu there is/are a frekvenční příslovce rozlišuje počitatelná a nepočitatelná podstatná jména, zájmena osobní, přivlastňovací a ukazovací

- rozvíjení používání gramatických jevů k realizaci komunikačního záměru
- syntax kladná věta, otázka, zápor, prostředky textové návaznosti, věta jednoduchá a souvětí, modalita
- systém časů přítomný prostý, přítomný průběhový, minulý prostý, minulý průběhový, budoucí prostý, předpřítomný prostý
- determinátory a kvalifikátory
- předložkové vazby
- slovesný rod činný a trpný

6.3.1.3 Německý jazyk

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět Německý jazyk je nabízen jako druhý cizí jazyk. Vyučován je jako samostatný předmět v 7., 8. a 9. ročníku. Časová dotace v učebním plánu jsou 2 vyučovací hodiny týdně.

Předmět zahrnuje tyto tematické celky:

- 7., 8., 9. ročník
 - o poslech s porozuměním, mluvení, čtení s porozuměním, psaní.

Výchovně vzdělávací cíle:

- vytvářet žákům dostatek komunikačních příležitostí pro používání německého jazyka;
- pochopit důležitost schopnosti komunikovat německy pro praktický život;
- nabízet žákům aktivační metody, které je povedou k samostatné práci se slovníky;
- řešit jednoduché problémové situace v cizojazyčném prostředí;
- vést žáky ke srovnání stavby německého, českého a anglického jazyka, vyhledávání odlišností a shod:
- porozumět jednoduchému sdělení v německém jazyce a německy vedenému rozhovoru;
- odstranit zábrany při používání jazyka;
- navazovat dostatek situací, které povedou k uvědomění si společných rysů lidí z různého jazykového prostředí;
- zvládnout komunikaci v jednoduchých situacích (žádost o radu, pomoc);
- vést žáky ke správnému a samostatnému používání studijních materiálů a pomůcek (dvojjazyčných a výkladových slovníků).

Charakteristika vyučovacího předmětu

Předmět Německý jazyk naplňuje očekávané výstupy vzdělávacího oboru Další cizí jazyk Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání. Je vyučován v 7., 8., a 9. ročníku, a to s dvouhodinovou týdenní dotací. Výuka předmětu je realizována tak, aby logicky navazovala na výuku českého a anglického jazyka.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

• spolupracuje na projektech s jinými žáky, při těchto aktivitách používá němčinu jako reálný prostředek komunikace.

Učitel:

- vede žáky k účasti na různých soutěžích, olympiádách, besedách, kdy žáci mají možnost prakticky uplatnit svoje znalosti a motivují se k zdokonalování;
- pozitivně motivuje žáky k stanovení vlastních cílů, k jejich dosažení;
- vede žáky k experimentování s různými učebními styly (způsob zpracování slovní zásoby) tak, aby žák nalezl samostatně ten nejúčinnější;
- motivuje žáky k samostatnému vyhledávání informací.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

• pracuje s knihami s německými instrukcemi;

- řeší úkoly, ve kterých musí zjistit od jiných dílčí údaje tak, aby je mohl ve výsledném dialogu (scénce) použít;
- pracuje na projektech, kde řeší samostatně nebo ve skupině reálné problémy.

Učitel:

- poskytuje materiály v německém jazyce;
- připravuje aktivity, ve kterých žáci zjišťují a třídí informace a dále je využívají;
- zadává projekty z reálného života.

Kompetence komunikativní

Žák:

• pracuje s různými typy textů (čtení, poslech), ve kterých rozvíjí své řečové dovednosti.

Učitel

- vybírá cvičení, ve kterých žáci procvičují různé způsoby komunikace v německém jazyce, simulují reálné situace ze života;
- umožňuje žákům komunikovat prostřednictvím internetu.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- řeší úkoly simulující reálné prostředí a životní situace, ve kterých musí spolupracovat s ostatními ve dvojicích nebo menších skupinách, uplatňuje své dovednosti, zodpovídá za svou práci celému kolektivu;
- připravuje prezentace pro různé aktivity.

Učitel:

- navozuje při výuce přátelskou a kooperativní atmosféru, vede žáky k vzájemné pomoci při vypracovávání zadaných aktivit, k naslouchání a respektování druhých;
- podporuje sebevědomé vystupování, vede žáky k aktivní diskusi, pozitivní kritice ostatních, hájení vlastního stanoviska.

Kompetence občanské

Žák:

- se při spolupráci na projektech učí toleranci a respektu vůči jiným názorům, postojům a národnostem;
- při práci na projektech vnímá odlišné kulturní prostředí.

Učitel:

• vybízí žáky k otevřenosti, podporuje jejich zájem a reaguje kladně na dotazy s cílem, aby se žáci nebáli zeptat, vede je k toleranci postupů jiných, úctě a respektu.

Kompetence pracovní

Žák:

• diskutují na záměrně zvolená témata, ve kterých řeší otázku vlastního profesního zaměření.

Učitel:

- vede žáky k využití svých znalostí a zkušeností v reálném životě;
- zadává úkoly z reálných životních situací.

Kompetence digitální

Žák na konci 7. ročníku:

• během svého vzdělávání kombinuje různá digitální zařízení za účelem efektivnějšího plnění zadaných úkolů;

- k učení využívá i osobní digitální zařízení; ukládá si převzatý digitální obsah pro další použití;
- využívá digitální technologie v navrženém postupu, kterým řeší vybrané problémy;
- na základě vlastních kritérií pro vyhledávání získává potřebné informace z doporučených zdrojů;
- sdílí data, informace a obsah se svými vrstevníky a volí pro to vhodnou technologii.

Žák na konci 9. ročníku:

- pro školní práci a plánování svého času využívá digitální technologie, kombinuje je a samostatně rozhoduje, které pro jakou činnost či řešený problém použít;
- navrhuje různé postupy k řešení vybraných problémů pomocí digitálních technologií;
- komunikuje pomocí digitálních technologií i s více uživateli najednou; pro konkrétní komunikační situaci vybírá nejvhodnější technologii;
- využívá digitální technologie ke sdílení dat, informací a obsahu s vybranými lidmi a k týmové práci.

Učitel:

- vede žáky k aktivnímu využívání osobních digitálních zařízení a ukládání digitálního obsahu pro další využití;
- vytváří pro žáky aktivity a činnosti, při kterých žáci řeší vybrané problémy nebo navrhují různé postupy řešení pomocí digitálních technologií;
- vytváří situace, při kterých žáci sdílí data, informace a obsah s vybranými lidmi a data využívají i k týmové práci.

NĚMECKÝ JAZYK

7. ročník

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
ŽÁK: POSLECH s POROZUMĚNÍM • rozlišuje mluvenou podobu slova • pochopí obsah a smysl jednoduchého pokynu a otázce učitele, pokud je pronášen pomalu a s pečlivou výslovností • rozumí slovům a jednoduchým větám osvojovaných témat MLUVENÍ • adekvátně reaguje na pokyny a věty • reprodukuje a obměňuje osvojené mikrodialogy ČTENÍ S POROZUMĚNÍM • rozlišuje grafickou podobu slova • vyslovuje a čte foneticky správně v přiměřeném rozsahu slovní zásoby PSANÍ • používá abecední slovník učebnice • napíše jednoduchá slova a věty týkající se osvojovaných témat	Zvuková stránka jazyka suprasegmentální a segmentální jevy s důrazem na jevy odlišné od mateřského jazyka Grafická stránka jazyka a pravopis německá abeceda, pravopis Slovní zásoba základní výrazy z vymezených tematických okruhů v rozsahu cca 500 lexikálních jednotek slovní zásoba potřebná pro porozumění pokynům spojeným s vyučovacím procesem Mluvnice Skladba jednoduchá věta oznamovací, tázací, věta s modálním slovesem, slovosled v těchto větách vyjádření záporu pomocí nicht Tvarosloví člen určitý, neurčitý rod podstatných jmen – lexikálně vybraná přídavná jména, zájmena, číslovky, předložky, příslovce, spojky souřadící časování pravidelných sloves, několika nepravidelných sloves, vybraných modálních sloves přítomný čas Témata osobní údaje pozdravy barvy dny v týdnu, měsíce, roční období, čísla časové údaje	EGS 1 MKV 1,2 OSV 8,9 Čj – pravopis, výslovnost VkO – rodina, domov, školní prostředí, mezilidské vztahy, kulturní život Ze – Evropa, kultury jiných zemí Hv – zpěv písní, koled
	 názvy měst, zemí 	

	• škola			
8. ročník				
Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy		
ŽÁK: POSLECH s POROZUMĚNÍM • rozumí slovům a jednoduchým větám se vztahem k osvojovaným tématům • rozumí krátkým poslechovým textům každodenních témat MLUVENÍ • formuluje ústně otázky, odpovídá na ně • aktivně se zapojí do jednoduché konverzace, ČTENÍ S POROZUMĚNÍM • rozumí informačním nápisům a orientačním pokynům • čte nahlas, plynule a foneticky správně jednoduché připravené texty a rozumí jim, • vyhledá v jednoduchém textu potřebnou informaci PSANÍ • vyplní své základní údaje do formulářů • sestaví gramaticky a formálně správně jednoduché písemné sdělení, krátký text k probíraným tématům • používá dvojjazyčný slovník	Zvuková stránka jazyka suprasegmentální a segmentální jevy s důrazem na jevy odlišné od mateřského jazyka a na zabránění interferencím Grafická stránka jazyka a pravopis pravopis výrazů osvojované slovní zásoby základní poučení o interpunkci Slovní zásoba slovní zásoba v rozsahu asi 1000 lexikálních jednotek zahrnujících výrazy z vymezených tematických okruhů, situací a funkcí jazyka slovní zásoba potřebná k porozumění jednoduchým textům, a to i autentickým Mluvnice Skladba jednoduchá věta oznamovací, tázací, věta s modálním slovesem a slovosled v těchto větách vyjadřování záporu Tvarosloví člen určitý, neurčitý, záporný, přivlastňovací tvoření slov podstatná jména – vlastní, množné číslo vybraná zájmena vykání číslovky základní a určení ceny časování pravidelných sloves, vybraných nepravidelných, modálních sloves a sloves s odlučitelnou předponou způsob oznamovací, rozkazovací přítomný čas vybrané předložky	EGS 1 MKV 1,2 OSV 8,9 Čj – mezilidská komunikace, jazykový projev Př – člověk, živočichové, rostliny VkO – lidé kolem nás, přátelství Hv – zpěv písní, koled, znalost osobností hudby Ze – Česká republika, Evropa		

spojky souřadící	
• préteritum sloves sein, haben	
Témata	
• rodina	
 názvy povolání 	
• názvy zemí, světadílů	
 nakupování 	
nápoje, potraviny, pokrmy	
• volný čas	
části těla, bolesti, nemoci	

Výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
ŽÁK: POSLECH s POROZUMĚNÍM rozumí projevům reprodukovaným ze zvukového záznamu, popř. videozáznamu MLUVENÍ umí se souvisle vyjadřovat v rámci vymezených tematických okruhů sdělí základní informace o sobě, rodině, škole a o dalších probíraných tématech ČTENÍ S POROZUMĚNÍM čte nahlas plynule a foneticky správně jednoduché texty obsahující známou slovní zásobu rozumí obsahu jednoduchých textů v učebnicích a obsahu autentických materiálů s využitím vizuální opory, v textech vyhledá známé výrazy, fráze a odpovědi na otázky PSANÍ sestaví jednoduché (ústní i písemné) sdělení týkající se situací souvisejících s životem v rodině, škole a probíranými tematickými okruhy stručně reaguje na písemné sdělení	Zvuková stránka jazyka suprasegmentální a segmentální jevy s důrazem na zabránění interferenčním tendencím Grafická stránka jazyka a pravopis pravopis výrazů osvojované slovní zásoby základní poučení o interpunkci Slovní zásoba seznámení se způsoby odhadu významu tvoření slov Mluvnice Skladba věta oznamovací, tázací, rozkazovací, rámcová konstrukce s modálními slovesy, se slovesy v perfektu vyjadřování záporu Tvarosloví tázací w-příslovce, základní příslovce místa rod podstatných jmen a jejich tvary ve vybraných pádech skloňování a stupňování přídavných jmen převážně lexikálně – podle komunikativních potřeb zájmena tázací, ukazovací, přivlastňovací, záporná, osobní	EGS 1 MKV 1,2 OSV 8,9 Čj – mezilidská komunikace, jazykový projev Př – živočichové, rostliny Ze – svět, kulturní život, lidé kolem nás VkO – člověk a společnost

používá dvojjazyčný slovník	 číslovky základní nad tisíc, řadové, datum, letopočet časování: pravidelná slovesa, pomocná a užívaná nepravidelná slovesa a slovesa s předponami odlučitelnými perfektum, příčestí minulé modální slovesa vybrané předložky souřadící spojky Témata město cestování
	 volný čas město x venkov, příroda povolání
	 povolani oblečení akce, oslavy, svátky
	popis osobybydlení
	zvířataškola

6.3.1.4 Ruský jazyk

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět Ruský jazyk je nabízen jako druhý cizí jazyk. Vyučován je jako samostatný předmět v 7., 8. a 9. ročníku. Časová dotace v učebním plánu jsou 2 vyučovací hodiny týdně.

Předmět zahrnuje tyto tematické celky:

- 7., 8., 9. ročník
 - o poslech s porozuměním, mluvení, čtení s porozuměním, psaní

Výchovně vzdělávací cíle:

- vytvářet žákům dostatek komunikačních příležitostí pro používání ruského jazyka;
- pochopit důležitost schopnosti komunikovat rusky pro praktický život;
- nabízet žákům aktivační metody, které je povedou k samostatné práci se slovníky;
- řešit jednoduché problémové situace v cizojazyčném prostředí;
- vést žáky ke srovnání stavby ruského, českého a anglického jazyka, vyhledávání odlišností a shod;
- porozumět jednoduchému sdělení v ruském jazyce a rusky vedenému rozhovoru;
- odstranit zábrany při používání jazyka;
- navazovat dostatek situací, které povedou k uvědomění si společných rysů lidí zrůzného jazykového prostředí;
- zvládnout komunikaci v jednoduchých situacích (žádost o radu, pomoc);
- vést žáky ke správnému a samostatnému používání studijních materiálů a pomůcek.

Charakteristika vyučovacího předmětu

Předmět Ruský jazyk naplňuje očekávané výstupy vzdělávacího oboru Další cizí jazyk Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání. Je vyučován v 7., 8., a 9. ročníku, a to s dvouhodinovou týdenní dotací. Výuka předmětu je realizována tak, aby logicky navazovala na výuku českého a anglického jazyka.

Ruský jazyk souvisí se vzdělávacím obsahem vzdělávacího oboru Cizí jazyk a částečně se vzdělávacími obory a předměty Zeměpis a prolíná se s průřezovým tématem Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech. Cílem výuky předmětu je rozvíjet u žáků nástroj komunikace při kontaktu se stejně mluvícími lidmi. Je tedy kladen důraz především na rozvoj komunikačních dovedností. Předmět výuky by měl vzbudit u žáků zájem o ruskou kulturu, utváření pozitivních vztahů k tomuto předmětu, práce s informacemi a formování porozumění k odlišné kultuře a hodnotám. Žáci by měli zvládnout komunikaci v základních denních situacích a měli by být schopní porozumět písemnému sdělení.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- pracuje s informacemi vyhledává, třídí, propojuje do širších celků, využívá je, využívá slovník;
- využívá komunikační příležitosti pro používání ruského jazyka;
- vybírá vhodné postupy pro efektivní učení.

Učitel:

• podporuje rozvoj tvořivého myšlení žáků, vede je, aby žáci propojovali získané poznatky do

širších celků:

- zadává úkoly, při kterých žáci vyhledávají a kombinují informace, vede žáky k práci s informačními zdroji, k samostatné práci se slovníky;
- vytváří žákům dostatek komunikačních příležitostí pro používání ruského jazyka;
- vede žáky, aby si vybírali a využívali vhodné způsoby a metody pro efektivní učení;
- vede žáky k ověřování výsledků.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- vyhledává shody a odlišnosti obou slovanských jazyků;
- využívá informační zdroje, využívá digitální technologie, spolupracuje ve skupině využívá ruský jazyk jako reální prostředek komunikace.

Učitel:

- pracuje s česko-ruskou interferencí;
- umožňuje přístup k informačním zdrojům, při výuce využívá digitální technologie, začleňujeme práci ve skupinách;
- předkládá žákům konkrétní situace, k jejichž zvládnutí potřebují ruský jazyk;
- klade vhodné otázky.

Kompetence komunikativní

Žák:

- komunikuje na odpovídající úrovni, nebojí se používat i nedokonale zvládnutý cizí jazyk;
- využívá informační technologie ke komunikaci se světem pracuje individuálně, ve dvojici, ve skupině.

Učitel:

- nabízí žákům dostatek možností k porozumění rusky vedenému rozhovoru a psaným jednoduchým textům, vede žáky, aby komunikovali na odpovídající úrovni;
- vede žáky k využívání informačních prostředků ke komunikaci se světem;
- dbá na dobrou úroveň vyjadřování, současně však vede žáky, aby se nebáli používat i
 nedokonale zvládnutý cizí jazyk, vede je k výstižnému a souvislému projevu;
- vytváří příležitosti pro komunikaci mezi žáky, vede žáky k aktivitám, které mohou být vykonávány individuálně, ve dvojicích, ve skupinách.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- chápe, že lidé pochází z různého kulturního prostředí, mají různé názory;
- spolupracuje ve skupině, respektuje názory druhých hodnotí svou činnost.

Učitel:

- vytváří situace, ve kterých si žáci uvědomují potřebu vzájemného respektu a pomoci mezi lidmi z různého kulturního prostředí;
- vedeme žáky k respektování názorů jiných lidí;
- usiluje o vzájemnou toleranci a spolupráci žáků, podílí se na utváření příjemné atmosféry v týmu, podporujeme spolupráci ve skupině;
- vede žáky tak, aby byli schopni sebekontroly;
- hodnotí žáky způsobem, který jim umožňuje vnímat vlastní pokrok, vede žáky k tomu, aby na základě jasných kritérií hodnotili své činnosti.

Kompetence občanské

Základní škola

Školní vzdělávací plán ZŠ Světice, příspěvková organizace

Žák:

- poznává reálie rusky mluvících zemí;
- diskutuje, prezentuje vlastní názory, naslouchá názorům druhých;
- chápe důležitost tolerance v lidských vztazích.

Učitel:

- vede žáky, aby pochopili důležitost tolerance a solidarity v lidských vztazích a snažili se vcítit do problémů minorit ve světě i u nás;
- seznamuje žáky s reáliemi rusky mluvících zemí;
- vede žáky k respektování názorů ostatních;
- vede žáky k diskusi a k prezentaci jejich myšlenek a názorů, k vzájemnému naslouchání si, kooperaci.

Kompetence pracovní

Žák:

- správně používá studijní materiály k práci ve škole i k samostudiu;
- využívá získané znalosti a dovednosti;
- efektivně si organizuje práci a pracuje dle svých individuálních dispozic.

Učitel:

- vede žáky k uvědomělému a správnému používání studijních materiálů a jazykových příruček pro samostatné studium;
- vede žáky k využívání znalostí a zkušeností získaných v jednotlivých vzdělávacích oblastech;
- vede žáky ke spolupráci, zařazuje výuku ve skupinách;
- vede žáky k zodpovědnému a svědomitému přístupu k učení, k efektivnímu organizování své práce;
- zohledňuje rozdíly ve znalostech a pracovním tempu žáků.

Kompetence digitální

Žák na konci 7. ročníku:

- během svého vzdělávání kombinuje různá digitální zařízení za účelem efektivnějšího plnění zadaných úkolů;
- k učení využívá i osobní digitální zařízení; ukládá si převzatý digitální obsah pro další použití;
- využívá digitální technologie v navrženém postupu, kterým řeší vybrané problémy;
- na základě vlastních kritérií pro vyhledávání získává potřebné informace z doporučených zdrojů;
- sdílí data, informace a obsah se svými vrstevníky a volí pro to vhodnou technologii.

Žák na konci 9. ročníku:

- pro školní práci a plánování svého času využívá digitální technologie, kombinuje je a samostatně rozhoduje, které pro jakou činnost či řešený problém použít;
- navrhuje různé postupy k řešení vybraných problémů pomocí digitálních technologií;
- komunikuje pomocí digitálních technologií i s více uživateli najednou; pro konkrétní komunikační situaci vybírá nejvhodnější technologii;
- využívá digitální technologie ke sdílení dat, informací a obsahu s vybranými lidmi a k týmové práci.

Učitel:

- vede žáky k aktivnímu využívání osobních digitálních zařízení a ukládání digitálního obsahu pro další využití;
- vytváří pro žáky aktivity a činnosti, při kterých žáci řeší vybrané problémy nebo navrhují různé postupy řešení pomocí digitálních technologií;

 vytváří situace, při kterých žáci sdílí data, informace a obsah s vybranými lidmi a data využívají i k týmové práci.

RUSKÝ JAZYK

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
ŽÁK:	jazykové prostředky a funkce:	
POSLECH S POROZUMĚNÍM	<u>fonetika</u>	
seznamuje se se zvukovou	zvuková podoba jazyka – fonatiaká zmaky (posivně)	OSV 1,3,8,9,10
podobou ruského jazyka, vnímá fonetická pravidla a správnou	fonetické znaky (pasivně), základní výslovnostní návyky,	EGS 1,2,3
intonaci	vztah mezi zvukovou a grafickou	205 1,2,5
pochopí a porozumí informaci	podobou slov	MKV 1,2
obsažené v poslechu o	 výslovnost jednotlivých hlásek a intonačních konstrukcí vět 	
každodenních tématech	pismo	
MLUVENÍ	 ruská abeceda – azbuka 	
 zapojí se do jednoduchých 	<u>pravopis</u>	
rozhovorů	seznámení s ruským respectivení	
požádá o základní informace Němích s žisota s základní informace	pravopisem gramatika	
z běžného života a sám je v jednoduchých větách	skloňovaní vybraných	
poskytuje	podstatných jmen	
	skloňovaní vybraných vilusti i skloňovaní vybraných	
ČTENÍ S POROZUMĚNÍM	přídavných jmenvybrané tvary přivlastňovacích	
 vyhledá známé výrazy, fráze a odpovědi na otázky 	zájmen	
 pochopí význam autentických 	minulý čas	
nápisů a orientačních pokynů a	slovesné vazby odlišné od češtiny	
porozumí jejich obsahu	 vyjádření záporu komunikativní funkce jazyka a 	
DCANÍ	typy textů:	
PSANÍ • při zpracování písemného	popis, vypravování	
projevu využívá slovník	stručné zaznamenání čteného a	
seznamuje se s tiskací a psací	slyšeného textu vyjadřování žádostí, přání	
ruskou azbukou	tematické okruhy a komunikační	
vytvoří krátký text na téma vytvoří krátký text na téma	situace:	
související s probíranými tematickými okruhy	představení se, pozdravy,	
Commency in Octobry	základní zdvořilostní fráze volnočasové aktivity	
	volnočasove aktivityškola, školní předměty	
	 rodina, rodinní příslušníci, 	
	vybraná povolání	
	bydlení, jeho popis a vybavení ročlio zomí studoveného jezyka:	
	reálie zemí studovaného jazyka:	

POSLECH S POROZUMĚNÍM • pochopí a porozumí informaci obsažené v poslechu, rozpozná téma, hlavní myšlenku • rozumí pokynům a otázkám učitele či rodilého mluvčího a reaguje na ně MLUVENÍ • rozvíjí úroveň správné ruské	Učivo zykové prostředky a funkce: netika další rozvoj výslovnostních návyků, opakování intonačních konstrukcí vět zvopis upevňování ruského pravopisu na nové slovní zásobě zikologie slovní zásoba jednotlivých tematických celků a její využití	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy OSV 3,9 EGS 1,2,3 MKV 4 MV 5
ŽÁK: POSLECH S POROZUMĚNÍM • pochopí a porozumí informaci obsažené v poslechu, rozpozná téma, hlavní myšlenku • rozumí pokynům a otázkám učitele či rodilého mluvčího a reaguje na ně MLUVENÍ • rozvíjí úroveň správné ruské	zykové prostředky a funkce: netika další rozvoj výslovnostních návyků, opakování intonačních konstrukcí vět nvopis upevňování ruského pravopisu na nové slovní zásobě nikologie slovní zásoba jednotlivých	témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy OSV 3,9 EGS 1,2,3 MKV 4
POSLECH S POROZUMĚNÍM • pochopí a porozumí informaci obsažené v poslechu, rozpozná téma, hlavní myšlenku • rozumí pokynům a otázkám učitele či rodilého mluvčího a reaguje na ně MLUVENÍ • rozvíjí úroveň správné ruské	další rozvoj výslovnostních návyků, opakování intonačních konstrukcí vět nvopis upevňování ruského pravopisu na nové slovní zásobě sikologie slovní zásoba jednotlivých	EGS 1,2,3 MKV 4
 používá správnou ruskou intonaci v jednoduché konverzaci žádá o běžné informace a sám je poskytuje ČTENÍ S POROZUMĚNÍM vyhledá známé výrazy, fráze a odpovědi na otázky využívá kontext a znalosti klíčových slov k odhadu významu neznámých slov čte nahlas, plynule a foneticky správně krátké texty a porozumí jim PSANÍ na základě výchozího textu napíše několik vět o sobě vytvoří krátký text na téma související s probíranými tematickými okruhy 	v běžných řečových situacích amatika přídavná jména tvořená od jmen podstatných vybraná osobní zájmena vybraná ukazovací zájmena číslovky 1-20, 20-100, 1 000 časování sloves I. a II. typu časování sloves pohybu vybrané vazby sloves příslovce munikativní funkce jazyka a by textů:	

	reálie Ruska a srovnání s reáliemi České republiky základní informace o životě v Rusku	
9. ročník		
Výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
ŽÁK:	jazykové prostředky a funkce:	OSV 1,3,8, 9,10
 POSLECH S POROZUMĚNÍM pochopí a porozumí informaci obsažené v poslechu 	 fonetika další rozvoj výslovnostních návyků, opakování intonačních 	EGS 1,2,3
interpretuje obsah poslechu MLUVENÍ	konstrukcí vět (přízvuk slovní i větný, rytmus, intonace a	MKV 4
 dbá na správnou výslovnost a intonaci navazuje jednoduchou konverzaci, žádá o běžné informace a sám je poskytuje sdělí informace o sobě, rodině, škole, volném času a o dalších probíraných tématech ČTENÍ S POROZUMĚNÍM zdokonaluje úroveň své četby, čte plynule s porozuměním slova, věty i texty porozumí textům s vizuální podporou vyhledá známé výrazy, fráze a odpovědi na otázky PSANÍ při práci s textem používá slovník písemně reaguje na krátké 	wetny, rytmus, intonace a melodie) pravopis upevňování ruského pravopisu na nové slovní zásobě lexikologie tvoření slov, ustálená slovní spojení gramatika skloňování podstatných jmen přídavná jména řadové číslovky minulý a budoucí čas sloves rozkazovací a podmiňovací způsob sloves vazby нужно а нельзя spojka если komunikativní funkce jazyka a typy textů: formální i neformální rozhovor, diskuse, korespondence jednoduchá prezentace	MV 5
sdělení obsahující otázky • vyplní údaje o sobě ve formuláři	 informace z médií tematické okruhy a komunikační situace: volný čas a cestování doprava, orientace ve městě zdraví a nemoci, části těla, zdravý životní styl, počasí svátky a oslavy, blahopřání hlavní město Ruska – Moskva reálie zemí studovaného jazyka: základní reálie Ruska a srovnání s reáliemi České republiky 	

 základní informace o životě 	
v Rusku	

6.3.1.5 Španělský jazyk

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět Španělský jazyk je nabízen jako druhý cizí jazyk. Vyučován je jako samostatný předmět v 7., 8. a 9. ročníku. Časová dotace v učebním plánu jsou 2 vyučovací hodiny týdně.

Předmět zahrnuje tyto tematické celky:

- 7., 8., 9. ročník
 - o poslech s porozuměním, mluvení, čtení s porozuměním, psaní

Výchovně vzdělávací cíle:

- vytvářet žákům dostatek komunikačních příležitostí pro používání španělského jazyka;
- pochopit důležitost schopnosti komunikovat španělsky pro praktický život;
- nabízet žákům aktivační metody, které je povedou k samostatné práci se slovníky;
- řešit jednoduché problémové situace v cizojazyčném prostředí;
- vést žáky ke srovnání stavby španělského, českého a anglického jazyka, vyhledávání odlišností a shod;
- porozumět jednoduchému sdělení ve španělském jazyce a španělsky vedenému rozhovoru;
- odstranit zábrany při používání jazyka;
- navazovat dostatek situací, které povedou k uvědomění si společných rysů lidí z různého jazykového prostředí;
- zvládnout komunikaci v jednoduchých situacích (žádost o radu, pomoc);
- vést žáky ke správnému a samostatnému používání studijních materiálů a pomůcek (dvojjazyčných a výkladových slovníků).

Charakteristika vyučovacího předmětu

Předmět Španělský jazyk naplňuje očekávané výstupy vzdělávacího oboru Další cizí jazyk Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání. Je vyučován v 7., 8., a 9. ročníku a to s dvouhodinovou týdenní dotací. Výuka předmětu je realizována tak, aby logicky navazovala na výuku českého a anglického jazyka.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

• spolupracuje na projektech s jinými žáky, při těchto aktivitách používá španělštinu jako reálný prostředek komunikace.

Učitel:

- vede žáky k účasti na různých soutěžích, olympiádách, besedách, kdy žáci mají možnost prakticky uplatnit svoje znalosti a motivují se k zdokonalování;
- pozitivně motivuje žáky k stanovení vlastních cílů, k jejich dosažení;
- vede žáky k experimentování s různými učebními styly (způsob zpracování slovní zásoby) tak, aby žák nalezl samostatně ten nejúčinnější;
- motivuje žáky k samostatnému vyhledávání informací.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

• pracuje s knihami se španělskými instrukcemi;

- řeší úkoly, ve kterých musí zjistit od jiných dílčí údaje tak, aby je mohl ve výsledném dialogu (scénce) použít;
- pracuje na projektech, kde řeší samostatně nebo ve skupině reálné problémy.

Učitel:

- poskytuje materiály ve španělském jazyce;
- připravuje aktivity, ve kterých žáci zjišťují a třídí informace a dále je využívají;
- zadává projekty z reálného života.

Kompetence komunikativní

Žák:

• pracuje s různými typy textů (čtení, poslech), ve kterých rozvíjejí své řečové dovednosti.

Učitel:

- vybírá cvičení, ve kterých žáci procvičují různé způsoby komunikace ve španělském jazyce, simulují reálné situace ze života;
- umožňuje žákům komunikovat prostřednictvím internetu.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- řeší úkoly simulující reálné prostředí a životní situace, ve kterých musí spolupracovat s ostatními ve dvojicích nebo menších skupinách, uplatňuje své dovednosti, zodpovídá za svou práci celému kolektivu;
- připravuje prezentace pro různé aktivity.

Učitel:

- navozuje při výuce přátelskou a kooperativní atmosféru, vede žáky k vzájemné pomoci při vypracovávání zadaných aktivit, k naslouchání a respektování druhých;
- podporuje sebevědomé vystupování, vede žáky k aktivní diskusi, pozitivní kritice ostatních, hájení vlastního stanoviska.

Kompetence občanské

Žák:

- se při spolupráci na projektech učí toleranci a respektu vůči jiným názorům, postojům a národnostem;
- při práci na projektech žáci vnímají odlišné kulturní prostředí.

Učitel:

• vybízí žáky k otevřenosti, podporuje jejich zájem a reaguje kladně na dotazy s cílem, aby se žáci nebáli zeptat, vede je k toleranci postupů jiných, úctě a respektu.

Kompetence pracovní

Žák:

• diskutuje na záměrně zvolená témata, ve kterých řeší otázku vlastního profesního zaměření.

Učitel

- vede žáky k využití svých znalostí a zkušeností v reálném životě;
- zadává úkoly z reálných životních situací.

Kompetence digitální

Žák na konci 7. ročníku:

• během svého vzdělávání kombinuje různá digitální zařízení za účelem efektivnějšího plnění zadaných úkolů;

- k učení využívá i osobní digitální zařízení; ukládá si převzatý digitální obsah pro další použití;
- využívá digitální technologie v navrženém postupu, kterým řeší vybrané problémy;
- na základě vlastních kritérií pro vyhledávání získává potřebné informace z doporučených zdrojů;
- sdílí data, informace a obsah se svými vrstevníky a volí pro to vhodnou technologii.

Žák na konci 9. ročníku:

- pro školní práci a plánování svého času využívá digitální technologie, kombinuje je a samostatně rozhoduje, které pro jakou činnost či řešený problém použít;
- navrhuje různé postupy k řešení vybraných problémů pomocí digitálních technologií;
- komunikuje pomocí digitálních technologií i s více uživateli najednou; pro konkrétní komunikační situaci vybírá nejvhodnější technologii;
- využívá digitální technologie ke sdílení dat, informací a obsahu s vybranými lidmi a k týmové práci.

Učitel:

- vede žáky k aktivnímu využívání osobních digitálních zařízení a ukládání digitálního obsahu pro další využití;
- vytváří pro žáky aktivity a činnosti, při kterých žáci řeší vybrané problémy nebo navrhují různé postupy řešení pomocí digitálních technologií;
- vytváří situace, při kterých žáci sdílí data, informace a obsah s vybranými lidmi a data využívají i k týmové práci.

ŠPANĚLSKÝ JAZYK

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
ŽÁK: POSLECH S POROZUMĚNÍM rozlišuje mluvenou podobu slova pochopí obsah a smysl jednoduchého pokynu a otázce učitele, pokud je pronášen pomalu a s pečlivou výslovností rozumí slovům a jednoduchým větám osvojovaných témat MLUVENÍ adekvátně reaguje na pokyny a věty reprodukuje a obměňuje osvojené mikrodialogy zazpívá několik písní ČTENÍ S POROZUMĚNÍM rozlišuje grafickou podobu slova vyslovuje a čte foneticky správně v přiměřeném rozsahu slovní zásoby PSANÍ používá abecední slovník učebnice napíše jednoduchá slova a věty týkající se osvojovaných témat	Zvuková stránka jazyka suprasegmentální a segmentální jevy s důrazem na jevy odlišné od mateřského jazyka Grafická stránka jazyka a pravopis španělská abeceda, pravopis, výslovnost Slovní zásoba základní výrazy z vymezených tematických okruhů v rozsahu cca 500 lexikálních jednotek slovní zásoba potřebná pro porozumění pokynům spojených s vyučovacím procesem Mluvnice Skladba jednoduchá věta oznamovací, tázací, věta s modálním slovesem, slovosled v těchto větách pořadí podstatných a přídavných jmen rod a číslo podstatných a přídavných jmen rod a číslo podstatných a přídavných jmen Tvarosloví člen určitý, neurčitý rod a člen podstatných a přídavných jmen Tvarosloví člen určitý, neurčitý rod a člen podstatných a přídavných jmen zájmena, číslovky, příslovce, spojky souřadící časování pravidelných sloves, několika nepravidelných sloves,	EGS 1 MKV 1,2 OSV 8,9 Čj – pravopis, výslovnost VkO – rodina, domov, školní prostředí, mezilidské vztahy, kulturní život Ze – Evropa, Svět – kultury jiných zemí Hv – zpěv písní, koled

•	sloves se změnou kmenové samohlásky, vybraných modálních sloves přítomný čas rozdíl v použití sloves vyjadřujících bytí: SER x ESTAR x HAY	
l en	nata	
•	osobní údaje	
•	pozdravy	
•	rodina	
•	barvy	
•	dny v týdnu, měsíce, roční	
	období, čísla	
	časové údaje	
	názvy měst, zemí	
	volný čas, sport	
•	škola	

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
ŽÁK:		
POSLECH s POROZUMĚNÍM	Fonetika a pravopis	OSV 8,9
 rozumí běžným jednoduchým 	 základní výslovnostní rozdíly mezi 	
větám a otázkám vyučujícího,	poloostrovní a jihoamerickou	EGS 1,2
jež jsou pronášeny pomalu a	španělštinou	
s pečlivou výslovností	• melodie ve složitějších souvětích	MKV 1,2
MLUVENÍ		
	Gramatika	Čj – mezilidská
odpovídá na ně	• nepravidelná slovesa v přítomném	komunikace, jazykový
aktivně se zapojí do	čase	projev
jednoduché konverzace,	• zvratná slovesa	
pozdraví a rozloučí se	 stupňování přídavných jmen 	Př – člověk,
s dospělým i kamarádem	• minulý čas	živočichové, rostliny
ČTENÍ S POROZUMĚNÍM	• gerundium, tvary a použití	
rozumí jednoduchým	 příslovce, předložky, spojky 	Ze – Evropa, kultury
informačním nápisům a	 podmínková souvětí reálná 	jiných zemí
orientačním pokynům	perifrastické vazby (blízká	
• čte nahlas, plynule a foneticky	budoucnost, průběh)	VkO – lidé kolem nás,
správně jednoduché texty	<u> </u>	přátelství
vyhledá v jednoduchém textu	Lexikum	1
potřebnou informaci a vytvoří	• cestování	Hv – zpěv písní,
odpověď na otázku PSANÍ	domácí práce	koled, znalost

sestaví krátké vyprávění, jednoduchý popis (např. obrázku, osoby, místa)	 geografické termíny charakteristika osob, nálady sporty osobní životní data, kalendářní rok příroda, počasí 	osobností hudby Ze – Česká republika, Evropa, svět
	Reálie • geografie španělsky mluvícího světa • základní momenty španělské historie • španělské umění	

Výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
ŽÁK:	Fanatika a pravanic	OSA 8 0
 POSLECH S POROZUMĚNÍM rozumí projevům reprodukovaným ze zvukového záznamu, popř. videozáznamu MLUVENÍ zapojí se do jednoduchých rozhovorů sdělí informace týkající se osvojovaných témat 	Fonetika a pravopis • dělení slov na slabiky • další suprasegmentální prostředky • základní pravidla interpunkce Gramatika • slovesa estar/ser • systém minulých časů • budoucí čas • podmiňovací způsob	OSV 8,9 EGS 1,2 MKV 1,2 Čj – mezilidská komunikace, jazykový projev
 odpovídá na otázky týkající se osvojovaných témat a podobné otázky i pokládá ČTENÍ S POROZUMĚNÍM čte nahlas i potichu texty přiměřeného rozsahu vztahující se k běžným tématům rozumí obsahu jednoduchých textů s využitím vizuální opory, v textech vyhledá žádané informace 	 rozkazovací způsob Lexikum vazby vyjadřující příkaz, potřebu, nutnost, odmítnutí, možnost, pravděpodobnost, radu, pochybnost, lítost, radost a obdiv charakteristika osoby dotazníky a přihlášky vaření doprava zdraví a nemoci, části těla 	Ze – svět, kulturní život, lidé kolem nás VkO – člověk a společnost
 PSANÍ napíše jednoduché texty týkající se osvojovaných témat stručně reaguje na jednoduché písemné sdělení 	Reálie • gastronomie • stereotypy hispánského světa • osobnosti hispánského světa • media	

6.3.2 Matematika a její aplikace

6.3.2.1 Matematika

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět Matematika se vyučuje jako samostatný předmět v 6., 7., 8. a 9. ročníku. Časová dotace v učebním plánu je 4 vyučovací hodiny týdně v 6. a 8. ročníku a 5 hodin týdně v 7. a 9. ročníku.

Od školního roku 2019/2020 se jedna třída, vždy od 6. ročníku učí metodou konstruktivismu podle prof. Hejného.

Předmět zahrnuje tyto tematické celky:

• Číslo a proměnná; Závislosti, vztahy a práce s daty; Geometrie v rovině a v prostoru

Výchovně vzdělávací cíle

Vzdělávání v Matematice směřuje k:

- rozvíjení schopnosti aplikovat matematické dovednosti při řešení úloh z praxe;
- rozvíjení myšlení (logického, kombinatorického, abstraktního, exaktního) a paměti;
- osvojování si různých metod řešení úloh;
- matematizaci reálných situací s vědomím, že realita bývá složitější než matematický model;
- správnému odhadování výsledků;
- rozvíjení schopnosti práce v týmu a schopnosti komunikovat;
- rozvíjení přesnosti, vytrvalosti a systematičnosti v práci.

Charakteristika vyučovacího předmětu

Při vzdělávání v Matematice na druhém stupni si žák osvojuje zejména provádění aritmetických operací, získávání číselných údajů, zavádění proměnných a jejich využívání při matematizaci reálných situací. Učí se odhadovat výsledky a posuzovat jejich reálnost, a to využívat nejen při matematice, ale i v předmětech, které matematické operace a postupy využívají.

Zdokonaluje se v používání matematické terminologie a symboliky, osvojuje si další algoritmy. Rozvíjí znalosti a dovednosti získané na prvním stupni školy.

Učí se graficky znázorňovat reálné situace, a naopak grafické znázornění interpretuje do reálných situací. Při této činnosti se učí využívat výpočetní techniku. Postupně se grafický projev žáka zlepšuje a používáním matematické symboliky i zefektivňuje.

Velký význam má rozvíjení rovinné i prostorové představivosti, aby byl žák schopen řešit polohové i metrické úlohy a problémy, které vycházejí z běžného života.

Nedílnou součástí jsou nestandardní úlohy, při jejichž řešení žák může, ale nemusí, využívat osvojený matematický aparát a může uplatnit i nestandardní metody řešení úloh. Zařazovány budou zejména nestandardní úlohy, při jejichž řešení bude více uplatňována skupinová práce.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- při řešení typových úloh žák vybírá vhodný způsob jejich řešení;
- používá osvojené postupy, algoritmy a vztahy a snaží se je zobecňovat;
- správně a účelně používá matematickou symboliku;

- matematické postupy dokáže využít při matematizaci a řešení úloh i v jiných oborech (fyzika, chemie, zeměpis);
- posoudí reálnost zjištěných výsledků, z chyby se dokáže poučit.

Učitel:

- zařazuje metody, při kterých docházejí k řešení a závěrům žáci sami práce ve dvojicích, práce ve větších skupinách;
- vede žáky k plánování postupů;
- zadává úkoly tak, aby žáci měli možnost volit různé postupy při řešení;
- při zadávání úloh využívá digitální zařízení;
- vede žáky k využívání znalostí i v ostatních předmětech a zejména v reálném životě.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- při řešení neznámého typu úlohy (pro žáka tedy problémové úlohy) se učí hledat shodné, ale i odlišné rysy s již známými typy úloh;
- na základě toho se snaží odvodit možný způsob řešení úlohy a aplikovat známé postupy řešení, případně přijít s novým, logicky správným postupem;
- v případě nalezení více možných způsobů řešení vybírá co možná nejefektivnější způsob;
- učí se správně pomocí matematických pojmů definovat, co má zjistit;
- dokáže provést rozbor úlohy a ze zadání úlohy vybrat údaje potřebné k řešení a vyčlenit údaje k řešení nepotřebné, případně určit, které další vztahy bude při řešení úlohy potřebovat;
- při řešení těchto úloh dokáže vhodně a správně využívat běžně dostupné zdroje informací (MFCHT), kalkulátor a digitální zařízení;
- vzorečky si osvojuje jejich vyvozováním;
- dokáže provést odhad a posoudit reálnost výsledku.

Učitel:

- zadává úlohy obsahující i údaje pro výpočet nepotřebné;
- s chybou žáka pracuje jako s příležitostí, jak ukázat cestu ke správnému řešení;
- vede žáky k provádění odhadů výsledků a ověřování výsledků.

Kompetence komunikativní

Žák:

- porozumí zadání slovní úlohy;
- pokud zadání úlohy nerozumí, dokáže bez ostychu o pomoc při její interpretaci požádat spolužáka případně učitele;
- dokáže zformulovat hypotézu a vhodně argumentovat při jejím ověřování;
- používá správně a účelně matematickou terminologii a symboliku.

Učitel:

- vede žáky ke správnému a účelnému používání matematické terminologie a symboliky;
- zařazuje práci ve skupinách.

Kompetence sociální, personální a občanské

Žák:

- postupně se učí pravidla práce ve skupině snaží se pracovat samostatně, ale v případě potřeby dokáže o pomoc požádat a tuto pomoc přijmout;
- snaží se pomoc poskytnout, je-li o ni požádán;
- učí se poznávat, kdy druhý pomoc potřebuje a dokáže se vcítit do situace druhého a podle toho s ním jednat;
- dochází k poznání, že člověk sám lépe pochopí podstatu problému, pokud ji někomu

vysvětluje a tím si vytváří pozitivnější představu o sobě samém a začíná si více důvěřovat.

Učitel:

- zadává úkoly, při nichž je vhodné spolupracovat ve skupině;
- vyžaduje dodržování pravidel slušného chování;
- vede žáky k tomu, aby brali ohled na druhé;
- umožňuje žákům hodnocení výsledků své práce na základě předem daných kritérií.

Kompetence pracovní

Žák:

- učí se účelně využívat kalkulátor, matematicko-fyzikální tabulky a digitální zařízení a tyto dovednosti využívá i v dalších vzdělávacích oblastech;
- postupně zdokonaluje práci s rýsovacími potřebami, zlepšuje jemnou motoriku a grafický projev;
- učí se účelně využívat pracovní prostor a plochu tak, aby to jeho práci zkvalitnilo a urychlilo;
- dbá na šetrné zacházení se svěřenými pomůckami a potřebami.

Učitel:

- dbá na správné používání rýsovacích potřeb;
- požaduje dodržování dohodnuté kvality práce;
- umožňuje žákům využívat matematicko-fyzikální tabulky;
- zařazuje úlohy, při jejichž řešení je vhodné využívat kalkulátory, případně digitální zařízení;
- učí žáky uspořádat věci na lavici tak, aby získali dostatečnou pracovní plochu.

Kompetence digitální

Žák na konci 7. ročníku:

- k učení využívá i osobní digitální zařízení; ukládá si převzatý digitální obsah pro další použití;
- využívá digitální technologie v navrženém postupu, kterým řeší vybrané problémy;
- vytváří a upravuje digitální obsah, v případě potřeby je schopen jeden digitální formát doplnit či rozšířit jiným formátem.

Žák na konci 9. ročníku:

• navrhuje různé postupy k řešení vybraných problémů pomocí digitálních technologií.

Učitel:

- nabízí aktivity, které vyžadují informace upravovat, upřesňovat, vylepšovat a integrovat do stávajícího digitálního obsahu tak, aby vznikl nový, originální a relevantní obsah a znalosti;
- vede žáky k efektivnímu spravování dat, informací a obsahu v digitálním prostředí;
- vytváří situace, které vedou žáky k identifikaci a posouzení problému, pro jehož řešení použijí vhodné digitální nástroje a technologie.

MATEMATIKA – klasická

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
 ŽÁK: čte, zapisuje, porovnává a zaokrouhluje přirozená čísla zobrazuje přirozená čísla na číselné ose provádí početní operace v oboru přirozených čísel využívá komunikativnost a asociativnost sčítání a násobení řeší slovní úlohy a využitím operace s přirozenými čísly rozezná, pojmenuje, načrtne a popíše základní rovinné útvary měří a sestrojuje úsečky dané délky sestrojí střed úsečky rýsuje rovnoběžky a kolmice provádí konstrukci kružnice, čtverce, obdélníku a pravoúhlého trojúhelníku odhaduje a kontroluje výpočtem obvod čtverce, obdélníku, trojúhelníku určí obsah obrazce ve čtvercové síti určí obsah obdélníku a čtverce výpočtem (zápis vzorců) převádí požadované jednotky obsahu a délky řeší slovní úlohy z praxe na výpočet obsahu čtverce a obdélníku pomocí průsvitného papíru i měření ověří vlastnosti shodných útvarů sestrojí obraz rovinného útvaru v osové souměrnosti pozná útvar osově souměrný 	 Přirozená čísla – opakování přirozená čísla a jejich znázornění zápisy přirozených čísel porovnávání čísel podle velikosti zaokrouhlování přirozených čísel početní operace číselné a logické řady Geometrické útvary v rovině – opakování body, úsečky, přímky, různoběžky, rovnoběžky, kolmice kružnice, kruh obdélník, čtverec, trojúhelník – vlastnosti převody jednotek délky obvody čtverce, obdélníku, trojúhelníku jednotky obsahu, obsah čtverce a obdélníku – zápis vzorců Osová souměrnost shodné útvary osa souměrnosti – využití čtvercové sítě osově souměrné útvary Desetinná čísla zlomek jako část celku desetinný zlomek – zápis desetinného čísla čtení a zápis v desítkové soustavě 	Opakování z 1. stupně OSV 1, 3, 9, 10 Fy – měření délky, určení obsahu Pč – využití dovednosti práce s úhlem Ze – určení pochodového úhlu, měřítko mapy Vv – symetrie v architektuře a výtvarném projevu

- určí samodružné body a osu souměrnosti
- čte, zapisuje, porovnává a zaokrouhluje desetinná čísla
- znázorní desetinná čísla na číselné ose
- zapíše číslo v desetinném rozvoji
- provádí odhady a výpočty v oboru desetinných čísel
- využívá násobení a dělení 10, 100 ... při převádění jednotek délky, hmotnosti a obsahu
- využívá poznatky k řešení jednoduchých slovních úloh z praxe
- narýsuje úhel dané velikosti určený ve stupnicích
- změří velikost úhlu pomocí úhloměru
- užívá jednotky stupeň a minuta
- přenáší graficky úhel a sestrojí osu úhlu
- rozlišuje a pojmenuje druhy úhlů
- sčítá a odčítá úhly graficky a početně násobí a dělí úhel početně i graficky dvojkou
- pozná dvojice vedlejších a vrcholových úhlů, střídavých a souhlasných úhlů, využívá jejich vlastnosti
- určuje násobky a dělitele daného čísla
- rozezná prvočíslo od čísla složeného
- používá znaky dělitelnosti 2, 3, 4,
 5, 6, 8, 9, 10 (11, 20, 25, 100)
- rozloží číslo na součin prvočísel
- rozpozná čísla soudělná
- najde nejmenší společný násobek a největšího společného dělitele
 2-3 čísel
- využívá dělitelnosti přirozených čísel k řešení slovních úloh z praxe
- určí a znázorní různé druhy trojúhelníků a zná jejich vlastnosti

- zobrazení desetinného čísla na číselné ose
- porovnání desetinných čísel
- zaokrouhlování desetinného čísla
- rozvinutý zápis desetinných čísel
- početní operace s desetinnými čísly

Úhel

- pojem, rýsování a přenášení úhlu
- osa úhlu
- jednotky velikosti úhlu a měření velikosti úhlu
- ostrý, tupý, pravý a přímý úhel
- početní operace s velikostmi úhlů
- vrcholové a vedlejší úhly střídavé a souhlasné úhly

Dělitelnost

- násobek, dělitel, znaky dělitelnosti 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 20, 25, 100
- prvočíslo, číslo složené
- společný násobek, společný dělitel

Trojúhelník

- vnitřní, vnější úhly trojúhelníku
- rozdělení trojúhelníku pravoúhlý, ostroúhlý, tupoúhlý
- trojúhelník rovnostranný a rovnoramenný
- trojúhelníková nerovnost
- jednoduché konstrukce se zápisem konstrukce
- konstrukce úhlů 60°, 30°, 45°, 120° pomocí kružítka a pravítka
- výšky, těžnice trojúhelníku
- kružnice vepsaná a opsaná

Kvádr a krychle

z praxe

převádí zlomek na desetinné číslo

Školní vzdělávací plán ZŠ Světice, příspěvková organizace

	V/ 111 , 1,V / 1 V/V/ 1	1 /1 11 1 /1	
•	určí velikost vnitřních a vnějších	zobrazení krychle a kvádru	
	úhlů	 povrch krychle a kvádru 	
•	sestrojí trojúhelník ze tří stran a	jednotky objemu	
	zapíše postup konstrukce	 objem kvádru a krychle 	
•	diskutuje o počtu řešení		
•	sestrojí výšky a těžnice a zapíše		
	postup konstrukce		
•	sestrojí kružnici opsanou a		
	vepsanou a zapíše postup		
	konstrukce		
•	umí zkonstruovat úhly o		
	velikostech 60°, 30°, 45°, 120°		
	pomocí kružítka a pravítka		
•	charakterizuje jednotlivá tělesa		
	(kvádr, krychle)		
•	umí načrtnout a narýsovat síť a		
	z ní těleso vymodelovat		
•	načrtne a sestrojí obraz krychle a		
	kvádru ve volném rovnoběžném		
	promítání		
•	vypočítá povrch krychle, kvádru		
•	užívá jednotky objemu a		
	vzájemně je převádí		
•	odhaduje a vypočítává objem		
	krychle, kvádru		
•	řeší slovní úlohy na příkladech		
	1001 bio i ili along ha prikladoon		

7. ročník		
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ŽÁK: • modeluje a zapisuje zlomkem	Zlomky • zlomek, základní tvar	OSV 1, 3, 9, 10
 část celku zobrazí daný zlomek na číselné ose uvede zlomek na základní tvar 	 rozšiřování, krácení zlomků porovnání zlomků vztah mezi zlomky a desetinnými čísly 	Fy – vztahy mezi veličinami
porovná dva zlomky	 zobrazení na číselné ose 	Ch – výpočty
 upraví smíšené číslo na zlomek a nepravý zlomek na smíšené číslo sčítá a odčítá zlomky násobí a dělí zlomky 	 smíšené číslo složené zlomky početní operace Shodnost trojúhelníků	Ze – měřítko mapy

Shodnost trojúhelníků

• shodnost geometrických útvarů

- a naopak
- provádí početní operace se složenými zlomky
- užívá zlomky při řešení praktických situací řeší slovní úlohy vedoucí k základním operacím se zlomky
- určí shodné útvary a své tvrzení zdůvodní
- užívá věty o shodnosti trojúhelníků sss, sus, usu
- sestrojí trojúhelník podle vět sss, sus, usu a zapíše postup konstrukce pomocí matematické symboliky
- pozná útvar středově souměrný
- sestrojí obraz rovinného útvaru ve středové souměrnosti
- určí střed souměrnosti středově souměrného rovinného obrazce
- určí samodružné body
- užívá shodná zobrazení v praxi
- konkretizuje užití záporných čísel v praxi
- zapíše záporné a kladné číslo a zobrazí jej na číselné ose
- porovnává celá čísla
- určí absolutní hodnotu čísla a čísla opačného
- provádí početní operace v oboru celých čísel
- řeší slovní úlohy na užití celých čísel
- zobrazí racionální číslo na číselné ose
- porovnává racionální číslo
- sčítá, odčítá, dělí a násobí dvě racionální čísla řeší slovní úlohy na užití racionálních čísel
- užívá logickou úvahu a kombinační úsudek při řešení úloh a problémů a nalézá řešení různými postupy
- porovnává dvě veličiny poměrem
- zvětší (zmenší) danou hodnotu v daném poměru

- věty o shodnosti trojúhelníku
- konstrukce trojúhelníku
- útvary středově souměrné

Středová souměrnost

- útvar středově souměrný
- středová souměrnost
- samodružné body

Celá čísla

- čísla kladná a záporná
- čísla navzájem opačná
- porovnávání celých čísel
- absolutní hodnota čísla
- početní operace
- číselné a logické řady

Racionální čísla

- uspořádání racionálních čísel
- početní operace
- číselné a logické řady

Poměr, přímá a nepřímá úměrnost

- vyjádření poměru zlomkem
- zvětšení a zmenšení v daném poměru
- rozdělení dané hodnoty v daném poměru
- měřítko
- úměra
- přímá a nepřímá úměrnost
- pravoúhlá soustava souřadnic
- grafy přímé a nepřímé úměrnosti
- trojčlenka

Čtyřúhelníky

- rovnoběžník a jeho vlastnosti
- obsah trojúhelníku
- obvod, obsah rovnoběžníku
- lichoběžník a jeho vlastnosti
- obvod, obsah lichoběžníku
- konstrukce lichoběžníku, rovnoběžníku

Hranoly

- pracuje s měřítky map a plánů, využívá měřítko při zhotovování plánů
- rozdělí celek na dvě (tři) části v daném poměru
- řeší slovní úlohy z praxe s využitím poměru
- určí, zda daná závislost je nebo není přímá (nepřímá) úměrnost a své tvrzení zdůvodní
- zapíše tabulku přímé a nepřímé úměrnosti
- narýsuje graf přímé a nepřímé úměrnosti
- používá pravoúhlou soustavu souřadnic
- dokáže číst a pracovat s jednoduchými grafy přímé a nepřímé úměrnosti
- řeší slovní úlohy s využitím vztahů přímé a nepřímé úměrnosti
- řeší slovní úlohy pomocí trojčlenky
- rozlišuje jednotlivé druhy rovnoběžníků a zná jejich vlastnosti
- vypočítá obsah obecného trojúhelníku rozlišuje jednotlivé druhy lichoběžníků a zná jejich vlastnosti
- sestrojuje rovnoběžník
 v jednoduchých případech
- vypočítá obvod a obsah rovnoběžníku
- sestrojí lichoběžník v jednoduchých případech
- vypočítá obvod a obsah lichoběžníku
- umí řešit logické a netradiční geometrické úlohy
- pozná kolmý hranol a umí klasifikovat podle podstavy
- umí rozhodnout o vzájemné poloze dvou přímek v rovině i prostoru
- umí rozhodnout o počtu

- kolmé hranoly
- vzájemná poloha dvou přímek v rovině i v prostoru
- vzájemná poloha přímky a roviny
- vzájemná poloha dvou rovin
- objem hranolu
- povrch hranolu
- síť hranolu

Procenta

- pojem procenta
- základ, procentová část, počet procent
- promile
- práce s diagramy, tabulkami, grafy

společných bodů dvou přímek v rovině umí rozhodnout o vzájemné poloze dvou rovin v prostoru umí rozhodnout o počtu společných bodů dvou rovin v prostoru pozná, rozliší a vypočítá základ, procentovou část a počet procent řeší slovní úlohy na výpočet procent, procentové části, celku řeší jednoduché příklady na výpočet úroků		
8. ročník		
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
 ŽÁK: určí hodnotu daného číselného výrazu matematizuje jednoduché reálné situace s využitím proměnných zapíše slovní text výrazu s proměnnou provádí početní operace s výrazy provádí rozklad mnohočlenů na součin pomocí vzorců a vytýkání rozumí pojmu rovnost řeší lineální rovnice pomocí ekvivalentních úprav provádí zkoušku správnosti svého řešení řeší slovní úlohy pomocí lineárních rovnic vyjádří libovolnou neznámou ze vzorce určí druhou mocninu a odmocninu výpočtem nebo pomocí kalkulačky užívá druhou mocninu a odmocninu ve výpočtech rozliší odvěsny a přepony využívá poznatků při výpočtu délek stran pravoúhlého trojúhelníku 	 Výrazy číselný výraz výrazy s proměnnou mnohočlen úpravy výrazů Lineární rovnice rovnost ekvivalentní rovnice řešení lineárních rovnic slovní úlohy Druhá mocnina a odmocnina určení druhé mocniny a odmocniny řešení úloh s geometrickou tématikou Pythagorova věta a její využití výpočet délek stran v pravoúhlém trojúhelníku užití Pythagorovy věty Množiny množiny a podmnožiny průnik a sjednocení Kruh a kružnice 	OSV 1, 3, 9, 10 Inf – tabulkový kalkulátor

- využívá poznatky ve slovních úlohách
- zaokrouhluje a provádí odhady s danou přesností
- seznámí se s pojmy množiny, podmnožina, průnik a sjednocení
- chápe pojmy kruh, kružnice
- určí vzájemnou polohu přímky a kružnice
- určí vzájemnou polohu dvou kružnic
- sestrojí tečnu z bodu ke kružnici
- užívá Thaletovu větu pro konstrukci pravoúhlého trojúhelníku
- seznámí se s číslem π
- vypočítá obvod a obsah kruhu, délku kružnice
- zapíše číslo ve tvaru a. 10ⁿ pro 1<a<10, n je celé číslo
- provádí početní operace s mocnitelem
- určí rozvinutý zápis čísla
- sestrojí síť válce, dokáže načrtnout válec
- vypočítá objem a povrch válce
- řeší slovní úlohy na výpočty objemu a povrchu válce
- sestrojí jednoduché konstrukce
- využívá poznatků (výška, těžnice, Thaletova věta) při konstrukci trojúhelníku a čtyřúhelníku
- zapíše postup řešení konstrukce
- diskutuje o počtu řešení
- provádí jednoduchá statistická šetření
- zapisuje výsledky jednoduchých statistických šetření do tabulek
- vyhledá a vyhodnotí jednoduchá statistická data v
- grafech a tabulkách

- vzájemná poloha přímky a kružnice
- vzájemná poloha dvou kružnic
- Thaletova věta
- délka kružnice
- obsah kruhu

Mocniny s přirozeným mocnitelem

- čtení a zápis mocnin s přirozeným mocnitelem
- zápis čísla pomocí mocnin deseti
- početní operace s mocninami s přirozeným mocnitelem

Válec

- válec a jeho síť, podstavy a plášť
- objem a povrch válce
- slovní úlohy

Konstrukční úlohy

- množiny bodů dané vlastnosti
- konstrukce trojúhelníku a čtyřúhelníku

Statistika

- statistický soubor
- statistické šetření
- jednotky, znak, četnost
- aritmetický průměr

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
 ŽÁK: určuje podmínky, za kterých má lomený výraz smysl krátí a rozšiřuje lomené výrazy provádí početní operace s lomenými výrazy převede složený lomený výraz na násobení dvou lomených výrazů řeší jednoduché lineární rovnice s neznámou ve jmenovateli řeší slovní úlohy vedoucí k jednoduchým lineárním rovnicím s neznámou ve jmenovateli řeší soustavu dosazovací nebo sčítací metodou provádí kontrolu správnosti řešení diskutuje o počtu řešení řeší slovních úloh pomocí soustavy dvou lineárních rovnic určí podobné útvary v rovině užívá věty o podobnosti trojúhelníků užívá poměr podobnosti při práci s plány a mapami rozezná funkční vztah učí definiční obor funkce a obor hodnot vyjádří funkční vztah tabulkou, rovnicí, grafem řeší graficky soustavu dvou lineárních rovnic matematizuje jednoduché reálné situace s využitím funkčních vztahů seznámí se s kvadratickou funkcí pozná rovnici kvadratické funkce zná pojem parabola umí určit hodnoty 	Lomené výrazy, rovnice (nejen) s neznámou ve jmenovateli definiční obor výraz početní operace s lomenými výrazy řešení lineárních rovnic s neznámou ve jmenovateli slovní úlohy Soustavy lineárních rovnic řešení soustavy slovní úlohy řešené soustavou rovnic Podobnost podobnost podobnost geometrických útvarů poměr podobnosti podobnost trojúhelníků Funkce pravoúhlá soustava souřadnic pojem funkce lineární funkce přímá úměrnost grafické řešení soustavy dvou lineárních rovnic kvadratická funkce Goniometrické funkce ostrého úhlu goniometrické funkce jako poměry stran v pravoúhlém trojúhelníku výpočty v pravoúhlém trojúhelníku vípočty v pravoúhlém trojúhelníku	OSV 1, 3, 9, 10 Pč – rodinný rozpočet

goniometrických funkcí v pravoúhlém trojúhelníku

- užívá goniometrických funkcí při řešení úloh z praxe
- charakterizuje jednotlivá tělesa
- sestrojí síť jehlanu, kužele
- vypočítá povrch a objem jehlanu, kužele a koule
- řeší aplikační geometrické úlohy
- orientuje se v základních pojmech finanční matematiky
- vypočítá úrok z dané jistiny za určité období při dané úrokové míře
- určí hledanou jistinu
- provádí složené úrokování
- řeší aplikační úlohy

Jehlan, kužel, koule

- síť jehlanu a kužele
- povrch a objem jehlanu a kužele
- povrch a objem koule

Finanční matematika

- základní pojmy
- jednoduché úrokování
- složené úrokování

MATEMATIKA – konstruktivistická

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ŽÁK:	Hadi, Slovní úlohy, Hvězdičkogramy,	Dě
ČÍSLO A PROMĚNNÁ	Pavučiny, Racionální čísla,	
 provádí početní operace v oboru 	Algebrogramy, Schody, Geoboard	Fy
celých a racionálních čísel; užívá	Desetinná čísla (porovnávání,	
ve výpočtech druhou mocninu a	umístění na číselné ose)	OSV 1,3,9,10
odmocninu	Parkety (dělitel, násobek, dělení se	
 zaokrouhluje a provádí odhady 	zbytkem)	
s danou přesností, účelně využívá	Součinové čtverce: rozklad čísla na	
kalkulátor	součin, vztahy mezi rohovými a	
 modeluje a řeší situace s využitím 	středovými čísly, tabulka, lineární	
dělitelnosti v oboru přirozených	funkce, evidence výsledků	
čísel	Lineární funkce (sémantika – pohyb	
 užívá různé způsoby 	po schodech, evidence)	
kvantitativního vyjádření vztahu	Dělitelnost (dělení se zbytkem,	
celek – část (přirozeným číslem,	dělitel, násobek, výroky o	
poměrem, zlomkem, desetinným	dělitelnosti, ciferní součet)	
číslem, procentem)	Tabulka 100 (věty o dělitelnosti	
 řeší modelováním a výpočtem 	výrazů)	
situace vyjádřené poměrem;	Indické násobení (neúplně zadané	
pracuje s měřítky map a plánů	tabulky)	
 řeší aplikační úlohy na procenta (i 	Prvočísla (číslo složené, prvočíslo).	
pro případ, že procentová část je	Největší společný dělitel. Nejmenší	
větší než celek)	společný násobek	
 matematizuje jednoduché reálné 	Zlomky: kmenové zlomky – sčítá a	
situace s využitím proměnných;	odčítá kmenové zlomky, krátí a	
určí hodnotu výrazu, sčítá a násobí	rozšiřuje zlomky, znázorňuje zlomky	
mnohočleny, provádí rozklad	a desetinná čísla na číselné ose,	
mnohočlenu na součin pomocí	soustava rovnic, sčítání zlomků	
vzorců a vytýkáním	Procenta: pojem procento, počet	
formuluje a řeší reálnou situaci	procent, základ, praktické úlohy ze	
pomocí rovnic a jejich soustav	života, slevy, pojem procento,	
analyzuje a řeší jednoduché	opakované slevy, výpočty se změnou	
problémy, modeluje konkrétní	základu	
situace, v nichž využívá	Krokování: šipkové rovnice,	
matematický aparát v oboru	odčítání závorky, propedeutika řešení	
celých a racionálních čísel	rovnic, absolutní hodnoty, přepis	
ZÁNICI OCTI NZTALIN DDÁCE	šipkových rovnic do číselných rovnic,	
ZÁVISLOSTI, VZTAHY, PRÁCE	sčítání a odčítání celých čísel	
S DATY	Číselná osa (umístění neznámého	

- vyhledává, vyhodnocuje a zpracovává data
- porovnává soubory dat
- určuje vztah přímé a nepřímé úměrnosti
- vyjádří funkční vztah tabulkou, rovnicí, grafem
- matematizuje jednoduché reálné situace s využitím funkčních vztahů

GEOMETRIE V ROVINĚ A V PROSTORU

- zdůvodňuje a využívá polohové a metrické vlastnosti základních rovinných útvarů při řešení úloh a jednoduchých praktických problémů; využívá potřebnou matematickou symboliku
- charakterizuje a třídí základní rovinné útvary
- určuje velikost úhlu měřením a výpočtem
- odhaduje a vypočítá obsah a obvod základních rovinných útvarů
- využívá pojem množina všech bodů daných vlastností k charakteristice útvaru a k řešení polohových a nepolohových konstrukčních úloh
- načrtne a sestrojí rovinné útvary
- užívá k argumentaci a při výpočtech věty o shodnosti a podobnosti trojúhelníků
- načrtne a sestrojí obraz rovinného útvaru ve středové a osové souměrnosti, určí osově a středově souměrný útvar
- určuje a charakterizuje základní prostorové útvary (tělesa), analyzuje jejich vlastnosti
- odhaduje a vypočítá objem a povrch těles
- načrtne a sestrojí sítě základních těles
- načrtne a sestrojí obraz jednoduchých těles v rovině

čísla)

Rovnice (vymezení pojmu rovnice) Váhy (rovnice se závorkami) Desetinná čísla (cyklostezky) Šipkové grafy Součtové trojúhelníky Šipkové grafy (evidence tabulkou)

Vennovy diagramy (schéma dvou, tří množin, záznam počtu prvků v oblastech)

Dřívka: závislost počtu dřívek na počtu dvojoken, obvod, obsah, podobné útvary, přidávání a odebírání dřívek, vytváření rovinných útvarů, kombinování, hledání pravidelností Egyptské dělení: hledání pravidla, Egyptské dělení chlebů Autobus (vyhodnocení souboru dat, evidence tabulkou, propedeutika trojčlenky)

Rodina

Sousedé (periodicita, rytmus)
Mříž: čtverec, určování délky
úsečky, odhady délky, rovnoběžky,
kolmice, propedeutika vektoru,
konstrukce středu mřížové úsečky,
trojúhelníky, čtyřúhelníky,
mnohoúhelníky, propedeutika
Pythagorovy věty, shodnost,
podobnost

Origami: kolmice, rovnoběžky, střední příčky v trojúhelníku, propedeutika středové a osové souměrnosti

Úhel: velikost úhlu, třídění úhlů podle velikosti, rýsování, propedeutika součtu vnitřních úhlů v trojúhelníku, dvojice úhlů (plný úhel, přímý úhel, pravý úhel, dvojice úhlů, ciferník)

Obsah: obdélníky, útvary ve čtvercové síti, převody jednotek, obsahy mřížových útvarů – trojúhelníky, mnohoúhelníky

Trojúhelník (osa úsečky)

Osová souměrnost

Středová souměrnost: středově souměrné útvary, manipulace,

•	analyzuje a řeší aplikační
	geometrické úlohy s využitím
	osvojeného matematického
	aparátu

NESTANDARTNÍ APLIKAČNÍ ÚLOHY A PROBLÉMY

- užívá logickou úvahu a kombinační úsudek při řešení úloh a problémů a nalézá různá řešení předkládaných nebo zkoumaných situací
- řeší úlohy na prostorovou
 představivost, aplikuje a
 kombinuje poznatky a dovednosti
 z různých tematických a
 vzdělávacích oblastí

konstrukce středově souměrných útvarů

Objem: objem krychlových těles, kvádru, jednotky objemu Sítě krychle a těles (povrch) Desetinná čísla (cyklostezky) Kombinatorika (možnost řešení manipulací)

Krychlová tělesa. Logika (Ostrov poctivců a padouchů)

Parkety: rozvíjení prostorové představivosti, diofantické rovnice Mince

7. a 8. ročník

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ŽÁK:	Zápis čísla D (historie, zavedení	Dě
ČÍSLO A PROMĚNNÁ	římských číslic, početní operace).	T.
provádí početní operace v oboru	Zlomky I C (uspořádání racionálních	Fy
celých a racionálních čísel; užívá	čísel, porovnávání zlomků), Zlomky	Class
ve výpočtech druhou mocninu a	II C (smíšená čísla, sčítání a násobení	Che
odmocninu zaokrouhluje a provádí odhady	zlomků), Zlomky II C (krácení a rozšiřování zlomků), Zlomky IV C	OSV 1,3,9,10
s danou přesností, účelně využívá	(sčítání zlomků, propedeutika	
kalkulátor	posloupností, kvadratické rovnice).	
modeluje a řeší situace s využitím	Desetinná čísla C (periodická čísla,	
dělitelnosti v oboru přirozených	záporná desetinná čísla, dělení	
čísel	desetinných čísel). Mocniny D (pojem mocniny, násobení mocnin).	
užívá různé způsoby lyvantitativního zvriádžení vztehy	moeniny, nasobem moenin).	
kvantitativního vyjádření vztahu celek – část (přirozeným číslem,	Dělení C (dělení víceciferných čísel	
poměrem, zlomkem, desetinným	se zbytkem). Procenta C. Mapa C.	
číslem, procentem)	Objem C (modelování těles, odhady,	
 řeší modelováním a výpočtem 	výpočet objemů různých těles).	
situace vyjádřené poměrem;	Desetinná čísla C (násobení	
pracuje s měřítky map a plánů	desetinných čísel, odhady,	
 řeší aplikační úlohy na procenta (i 	zaokrouhlování).	
pro případ, že procentová část je		
větší než celek)	Dělitelnost I D (kritéria dělitelnosti 3,	
 matematizuje jednoduché reálné 	6, 8 a 9). Prvočísla I D (rozklad čísla	
situace s využitím proměnných;	na součin, prvočíselný rozklad, určení	

- určí hodnotu výrazu, sčítá a násobí mnohočleny, provádí rozklad mnohočlenu na součin pomocí vzorců a vytýkáním
- formuluje a řeší reálnou situaci pomocí rovnic a jejich soustav
- analyzuje a řeší jednoduché problémy, modeluje konkrétní situace, v nichž využívá matematický aparát v oboru celých a racionálních čísel

ZÁVISLOSTI, VZTAHY, PRÁCE S DATY

- vyhledává, vyhodnocuje a zpracovává data
- porovnává soubory dat
- určuje vztah přímé a nepřímé úměrnosti
- vyjádří funkční vztah tabulkou, rovnicí, grafem
- matematizuje jednoduché reálné situace s využitím funkčních vztahů

GEOMETRIE V ROVINĚ A V PROSTORU

- zdůvodňuje a využívá polohové a metrické vlastnosti základních rovinných útvarů při řešení úloh a jednoduchých praktických problémů; využívá potřebnou matematickou symboliku
- charakterizuje a třídí základní rovinné útvary
- určuje velikost úhlu měřením a výpočtem
- odhaduje a vypočítá obsah a obvod základních rovinných útvarů
- využívá pojem množina všech bodů daných vlastností k charakteristice útvaru a k řešení polohových a nepolohových konstrukčních úloh
- načrtne a sestrojí rovinné útvary
- užívá k argumentaci a při výpočtech věty o shodnosti a

počtu dělitelů, kritérium dělitelnosti 4, dělitelnost 11 a 7). Prvočísla II D (soudělná a nesoudělná čísla, prvočíselná dvojčata, NSD, nsn). Dělitelnost II D (výroky o dělitelnosti).

Procenta C (slovní úlohy na procenta, procentovou část, základ, úrokování), Zlomky I C (porovnávání zlomků, umístění do intervalů), Zlomky II C (násobení zlomků), Zlomky II C (rozšiřování a krácení zlomků), Zlomky II C (rozšiřování a krácení zlomků, průprava společného jmenovatele s vícecifernými čísly), Zlomky IV C (sčítání zlomků).

Úměrnosti C, D (modelování situací vyjádřených poměrem, pojem přímé a nepřímé úměrnosti). Poměry C (modelování poměrů v geometrickém prostředí, osnova přímek), Mapa C (měřítko). Aritmetický průměr D (úlohy o směsích).

Procenta C (slovní úlohy na procenta, procentovou část).

Jazyk písmen C (vyjádření závislosti výrazem s proměnnou, hodnota výrazů), rovnost výrazů, úprava výrazů, roznásobení závorky, průprava vzorců – druhá mocnina dvojčlenu, rozdíl druhých mocnin). Rovnice C (vyjádření neznáme ze vztahu, rovnost výrazů, práce s parametrem. Hadi C (zjednodušování a úpravy výrazů).

Rovnice C (soustavy rovnic o dvou neznámých, jedna rovnice o dvou neznámých, rovnice a soustava rovnic s parametrem).

Schody C (pohybové úlohy, závislosti). Osnova přímek C (rovnoběžnost, vlastnosti čtvercové sítě). Zlomky D (pravidla pro výpočty

podobnosti trojúhelníků

- načrtne a sestrojí obraz rovinného útvaru ve středové a osové souměrnosti, určí osově a středově souměrný útvar
- určuje a charakterizuje základní prostorové útvary (tělesa), analyzuje jejich vlastnosti
- odhaduje a vypočítá objem a povrch těles
- načrtne a sestrojí sítě základních těles
- načrtne a sestrojí obraz jednoduchých těles v rovině
- analyzuje a řeší aplikační geometrické úlohy s využitím osvojeného matematického aparátu

NESTANDARTNÍ APLIKAČNÍ ÚLOHY A PROBLÉMY

- užívá logickou úvahu a kombinační úsudek při řešení úloh a problémů a nalézá různá řešení předkládaných nebo zkoumaných situací
- řeší úlohy na prostorovou
 představivost, aplikuje a
 kombinuje poznatky a dovednosti
 z různých tematických a
 vzdělávacích oblastí

se zlomky). Záporná čísla D (číselná osa, násobení a dělení záporných čísel). Číselná osa D (umístění čísel na číselné ose, opačná čísla, absolutní hodnota čísla, vzdálenost čísel na číselné ose).

Práce s daty D (data v tabulce, šifrování). Množiny D (Vennovy diagramy, podmnožina, průnik, sjednocení). Oblé útvary D (kruhový diagram).

Procenta C (tabulky, diagramy). Autobus C (porovnávání souborů). Aritmetický průměr C (vztah pro výpočet aritmetického průměru, úlohy o směsích).

Schody C (pohybové úlohy). Úměrnosti C (přímá a nepřímá úměrnost). Lineární závislost D (tabulky, grafy, předpis). Oblé útvary D (slovní úlohy – porovnávání obsahů částí kruhů).

Lineární závislost D (tabulky, grafy, předpis). Oblé útvary D (slovní úlohy – porovnávání obsahů částí kruhů).

Jazyk písmen C (vyjádření pravidelnosti vzorcem). Lineární závislost D (předpis). Hadi C (předpis, lineární závislost). Trojúhelník II C (obsah trojúhelníku). Podobnost D.

Mříž I C (střední příčky). Trojúhelník I C (těžnice, těžiště, důkazové úlohy). Pravoúhlý trojúhelník C (Pythagorova věta). Trojúhelník I D (kružnice opsaná trojúhelníku). Trojúhelník II D (osa úhlu, kružnice vepsaná). Trojúhelníková nerovnost.

Mříž I C (klasifikace čtyřúhelníků). Mříž II C (střed úsečky, rovnoběžník). Trojúhelník I C (trojúhelník, těžnice,

dělení úsečky v poměru). Mnohoúhelníky D (pravidelný šestiúhelník, osmiúhelník, velikost vnitřních úhlů).

Mnohoúhelníky D (vlastnosti pravidelných mnohoúhelníků, obsahy, úhlopříčky, vnitřní úhly).

Trojúhelník I C (porovnávání obsahů trojúhelníků, důkazové úlohy).
Trojúhelník II c (obsah trojúhelníku).
Kružnice D (poloměr, průměr, obvod). Oblé útvary D (Ludolfovo číslo, obsah kruhu)

Trojúhelník II D (Thaletova věta). Geometrické místo bodů D (charakteristika útvarů, konstrukční úlohy). Trojúhelník II D (osa úhlu, kružnice vepsaná trojúhelníku).

Mříž I C (trojúhelník, střední příčky, těžnice, rovnoběžník). Mříž II C (dělení úsečky na části, rovnoběžníky). Trojúhelník II C (konstrukce trojúhelníku daného obsahu).

Trojúhelník II C (věta sss). Konstrukce C (sus, usu). Podobnost D (zavedení podobnosti, koeficient podobnosti).

Osnova přímek C.

Dítě II (síť kvádru, trojbokého hranolu, jehlanu, komolého jehlanu). Objem C.

Sítě I C (sítě krychle, hrana krychle, stěnová a tělesová úhlopříčka, kombinatorika).

Sítě I C (sítě krychle). Sítě II C (kvádr, trojboký hranol, jehlan, komolý jehlan).

Sítě II C (síť kvádru, trojbokého jehlanu, jehlanu, komolého jehlanu). Objem C.
Sítě I C (polymina, kombinatorika). Objemy C (komolý jehlan, složená tělesa).
Kombinatorika a pravděpodobnost C. Rodina D.
Poměry C (osnova přímek, konstrukce dělení úsečky v daném poměru, důkazové úlohy).

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ŽÁK:	Zlomky D. Záporná čísla. Desetinná	Dě
ČÍSLO A PROMĚNNÁ	čísla. Mocniny (upravuje výrazy	
 provádí početní operace v oboru celých a racionálních čísel; užívá 	s mocninami) Zápis čísla. Odmocniny E (provádí odhad druhé	Fy
ve výpočtech druhou mocninu a odmocninu	odmocniny). Výrazy s reálnými čísly. Lomené výrazy.	OSV 1,3,9,10
 zaokrouhluje a provádí odhady s danou přesností, účelně využívá kalkulátor 	Dělitelnost. Desetinná čísla. Výrazy (určí hodnotu složitého výrazu pomocí kalkulátoru)	
modeluje a řeší situace s využitím	pomoer kaikuratoru)	
dělitelnosti v oboru přirozených čísel	Dělitelnost. (Kritéria dělitelnosti 6, 8, 11, 12). Prvočísla. Prvočíselný	
 užívá různé způsoby kvantitativního vyjádření vztahu celek – část (přirozeným číslem, 	rozklad, využití pro nalezení NSD, nsn. Euklidův algoritmus,	
poměrem, zlomkem, desetinným číslem, procentem)	Procenta. Zlomky. Reálná čísla umisťuje na číselnou osu.	
 řeší modelováním a výpočtem situace vyjádřené poměrem; pracuje s měřítky map a plánů 	Úměrnosti. Podobnost. Stejnolehlost.	
 řeší aplikační úlohy na procenta (i 	Procenta E. Aplikační úlohy	
pro případ, že procentová část je větší než celek)	z finanční matematiky	
 matematizuje jednoduché reálné situace s využitím proměnných; 	Rovnice E (kvadratické rovnice). Číselné výrazy E (zjednodušování a	

- určí hodnotu výrazu, sčítá a násobí mnohočleny, provádí rozklad mnohočlenu na součin pomocí vzorců a vytýkáním
- formuluje a řeší reálnou situaci pomocí rovnic a jejich soustav
- analyzuje a řeší jednoduché problémy, modeluje konkrétní situace, v nichž využívá matematický aparát v oboru celých a racionálních čísel

ZÁVISLOSTI, VZTAHY, PRÁCE S DATY

- vyhledává, vyhodnocuje a zpracovává data
- porovnává soubory dat
- určuje vztah přímé a nepřímé úměrnosti
- vyjádří funkční vztah tabulkou, rovnicí, grafem
- matematizuje jednoduché reálné situace s využitím funkčních vztahů

GEOMETRIE V ROVINĚ A V PROSTORU

- zdůvodňuje a využívá polohové a metrické vlastnosti základních rovinných útvarů při řešení úloh a jednoduchých praktických problémů; využívá potřebnou matematickou symboliku
- charakterizuje a třídí základní rovinné útvary
- určuje velikost úhlu měřením a výpočtem
- odhaduje a vypočítá obsah a obvod základních rovinných útvarů
- využívá pojem množina všech bodů daných vlastností k charakteristice útvaru a k řešení polohových a nepolohových konstrukčních úloh
- načrtne a sestrojí rovinné útvary
- užívá k argumentaci a při

úpravy výrazů, kvadratické výrazy, lomený výraz, rozklad mnohočlenu na součin).

Rovnice E (rovnice s neznámou ve jmenovateli, slovní úlohy řešené rovnicemi, ekvivalentní úpravy nerovnic)

Práce s daty D (data v tabulce, šifrování).

Procenta E (tabulky, diagramy).

Práce s daty E (statistické šetření) Úměrnosti D (přímá a nepřímá úměrnost). Lineární funkce D (tabulky, grafy, předpis).

Lineární funkce E, pravděpodobnost E, Práce s daty E (tabulka, různé typy grafů)

Jazyk písmen E (vyjádření pravidelnosti vzorcem). Lineární funkce E (předpis, průběh funkce). Trojúhelník E (obsah trojúhelníku).

Finanční matematika

Geometrické místo bodů E. Kružnice E. Posunutí E, Souměrnosti E

Množiny II E. Kružnice E. Trojúhelník E.

Trojúhelník E. Podobnost E.

Obsah E, Parkety E, Trojúhelník II, Trigonometrie.

Konstrukce E. Souměrnosti. Podobnost. Pravidelné mnohostěny.

Konstrukce E. Užití podobnosti.

Trojúhelník. Délky stran a velikosti vnitřních úhlů trojúhelníku.

Souměrnosti.

výpočtech věty o shodnosti a podobnosti trojúhelníků

- načrtne a sestrojí obraz rovinného útvaru ve středové a osové souměrnosti, určí osově a středově souměrný útvar
- určuje a charakterizuje základní prostorové útvary (tělesa), analyzuje jejich vlastnosti
- odhaduje a vypočítá objem a povrch těles
- načrtne a sestrojí sítě základních těles
- načrtne a sestrojí obraz jednoduchých těles v rovině
- analyzuje a řeší aplikační geometrické úlohy s využitím osvojeného matematického aparátu

NESTANDARTNÍ APLIKAČNÍ ÚLOHY A PROBLÉMY

- užívá logickou úvahu a kombinační úsudek při řešení úloh a problémů a nalézá různá řešení předkládaných nebo zkoumaných situací
- řeší úlohy na prostorovou představivost, aplikuje a kombinuje poznatky a dovednosti z různých tematických a vzdělávacích oblastí

Pravidelné mnohostěny.

Povrch a objem koule.

Pravidelné mnohostěny

Sestrojí síť a model mnohostěnu

Trojúhelník E (Počítá délky stran a velikosti vnitřních úhlů. Rozhoduje o podobnosti trojúhelníků. Křivky (elipsa, parabola, hyperbola).

Problémové úlohy, stereometrické úlohy

6.3.3 Informatika

6.3.3.1 Informatika

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět Informatika se vyučuje jako samostatný předmět v 6. až 9. ročníku. Časová dotace v učebním plánu je 1 vyučovací hodina týdně. Pokud je to možné, vyučování probíhá jako dvojhodinovka jednou za dva týdny.

Předmět zahrnuje tyto tematické celky:

- Data, informace a modelování
- Algoritmizace a programování
- Informační systémy
- Digitální technologie

Výchovně vzdělávací cíle:

- analyzovat problém a vybírat aspekty, které lze zanedbat a které jsou podstatné pro jeho řešení:
- vytvářet, formálně zapisovat a systematicky posuzovat postupy vhodné pro automatizaci;
- zpracovávat i velké a nesourodé soubory dat;
- poznávat, jak a proč digitální technologie fungují a díky tomu chápat základní principy kódování a s větším porozuměním chránit sebe, své soukromí, data i zařízení;
- učit se vyvíjet funkční technická řešení problémů;
- osvojit si časté testování prototypů a jejich postupné vylepšování jako přirozenou součást vývoje v informačních technologiích;
- zvažovat a ověřovat dopady navrhovaných řešení na jedince, společnost, životní prostředí.

Charakteristika výuky Informatiky na 2. stupni ZŠ:

Žáci si prostřednictvím her, experimentů, diskusí a dalších aktivit vytvářejí první představy o způsobech, jakými se dají data a informace zaznamenávat, a objevují informatické aspekty světa kolem nich. Postupně si žáci rozvíjejí schopnost popsat problém, analyzovat ho a hledat jeho řešení. Ve vhodném programovacím prostředí si ověřují algoritmické postupy. Informatika také společně s ostatními obory pokládá základy uživatelských dovedností. Poznáváním, jak se s digitálními technologiemi pracuje, si žáci vytvářejí základ pro pochopení informatických konceptů. Součástí je i bezpečné zacházení s technologiemi a osvojování dovedností a návyků, které vedou k prevenci rizikového chování.

Předmět informatika dává prostor všem žákům porozumět tomu, jak funguje počítač a informační systémy. Zabývá se automatizací, programováním, optimalizací činností, reprezentací dat v počítači, kódováním a modely popisujícími reálnou situaci nebo problém. Dává prostor pro praktické aktivní činnosti a tvořivé učení se objevováním, spoluprací, řešením problémů, projektovou činností. Pomáhá porozumět světu kolem nich, jehož nedílnou součástí digitální technologie jsou.

Hlavní důraz je kladen na rozvíjení žákova informatického myšlení s jeho složkami abstrakce, algoritmizace a dalšími. Praktickou činnost s tvorbou jednotlivých typů dat a s aplikacemi vnímáme jako prostředek k získání zkušeností k tomu, aby žák mohl poznávat, jak počítač funguje, jak reprezentuje data různého typu, jak pracují informační systémy a jaké problémy informatika řeší.

Škola klade důraz na rozvíjení digitální gramotnosti v ostatních předmětech, k tomu přispívá Informatika svým specifickým dílem.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- žák účelně a správně používá terminologii a symboliku, která je často úzce provázána s matematikou;
- při práci s informacemi žák vybírá vhodnou aplikaci a způsob jejich zpracování a prezentace;
- používá osvojené postupy a algoritmy;
- kriticky zhodnotí zdroj informací a reálnou možnost jejich využití, z chyby se dokáže poučit.

Učitel:

- vede žáky k používání správné terminologie;
- umožňuje žákům využívat vlastní poznámky;
- vede ke spolupráci s ostatními žáky.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- v případě více zdrojů informací přemýšlí o rozdílech a shodách a jejich příčinách;
- nenechá se odradit počátečním nezdarem;
- při řešení úloh dokáže vhodně a správně využívat běžně dostupné zdroje informací (internet, elektronické encyklopedie, e-mail...);
- uvědomuje si zodpovědnost při získávání a šíření informací.

Učitel:

- zadává takové úkoly, které žáků umožňují využívat různé zdroje informací;
- vede žáky zadáváním úloh a projektů k tvořivému přístupu při jejich řešení;
- funguje jako poradce a směruje žáky tak, aby se nenechali odradit počátečním nezdarem.

Kompetence komunikativní

Žák:

- rozumí různým typům informačních prostředků, využívá je ke svému rozvoji a k aktivnímu zapojení do společenského dění;
- pokud neumí rozpoznat a využít příslušný informační zdroj, dokáže bez ostychu požádat o pomoc spolužáka případně učitele;
- dokáže prezentovat výsledky své práce a vhodně argumentovat při jejich obhajobě.

Učitel:

- využívá různé způsoby při zadávání úkolů (předtištěné, rozesílání e-mailem...) a odevzdávání úkolů žáky;
- funguje jako poradce a směruje žáky tak, aby se nenechali odradit počátečním nezdarem;
- učí žáky využívat vhodné technologie pro komunikaci na dálku.

Kompetence sociální, personální a občanské

Žák:

- postupně se učí pravidla práce ve skupině přijímání různých rolí a ovlivňování kvality společného výsledku;
- dokáže pomoc poskytnout, je-li o ni požádán;
- učí se poznávat, kdy druhý pomoc potřebuje a snaží se mu pomoc poskytnout;
- dochází k poznání, že člověk sám lépe pochopí podstatu problému, pokud ji někomu vysvětluje a tím si vytváří pozitivnější představu o sobě samém a začíná si více důvěřovat.

Učitel:

• umožňuje žákům při plnění úkolů vzájemně spolupracovat;

- umožňuje žákům podílet se na hodnocení své vlastní práce i na hodnocení práce ostatních žáků na základě předem daných kritérií;
- při zpracovávání informací vede žáky ke kritickému myšlení nad obsahy sdělení, ke kterým se mohou dostat prostřednictvím internetu i jinými cestami.

Kompetence pracovní

Žák:

- učí se účelně a bezpečně využívat ICT a tyto dovednosti využívá i v dalších vzdělávacích oblastech;
- postupně zdokonaluje práci s ICT a dosahuje tak rychleji a kvalitněji výsledky a uvědomuje si využitelnost těchto dovedností ve všech profesích;
- dbá na šetrné zacházení se svěřenou technikou.

Učitel:

- umožňuje žákům využívat ICT nejen při hodinách informatiky, ale i ve volném čase k přípravě referátů a projektů na jiné předměty a je jim nápomocný;
- umožňuje žákům využít ICT pro hledání informací důležitých pro jejich další profesní růst;
- vyžaduje pravidelnou údržbu svěřené techniky.

Kompetence digitální

Žák na konci 7. ročníku:

- během svého vzdělávání kombinuje různá digitální zařízení za účelem efektivnějšího plnění zadaných úkolů;
- odlišuje citlivé osobní údaje od těch, které lze zveřejňovat, a podle toho spravuje svou digitální identitu, kterou využívá pro potřebu vzdělávání; ve své digitální identitě dohledá informace, kterých není autorem;
- podle pokynů nastavuje zabezpečení v používaných zařízeních; reaguje na typické projevy "kyberútoku";
- odlišuje autorská práva od práv ochrany osobních údajů; zohledňuje právní aspekty při využívání a tvorbě digitálního obsahu;
- upravuje obsah, který vytvořil někdo jiný, s cílem přizpůsobit ho novým účelům;
- ukládá informace tak, aby je mohl efektivně třídit a vyhledávat.

Žák na konci 9. ročníku:

- pro školní práci a plánování svého času využívá digitální technologie, kombinuje je a samostatně rozhoduje, které pro jakou činnost či řešený problém použít;
- promyšleně buduje svou digitální identitu a zajímá se, jak k ní přispívají ostatní; kontroluje svou digitální stopu;
- s porozuměním udržuje svá digitální zařízení zabezpečená; data chrání před zneužitím; rozpozná rizikové situace a vhodně na ně reaguje;
- cituje zdroje ve své práci, je si vědom svých autorských práv; při práci v digitálním prostředí a při práci s osobními údaji dodržuje právní normy;
- pozměňuje obsah, který vytvořil někdo jiný, propojuje jej s cílem vytvořit obsah nový;
- ukládá informace tak, aby je mohl v případě potřeby najít a použít i někdo jiný, s kým spolupracuje.

Učitel:

- vytváří situace a úkoly, které vyžadují využívání digitálních zařízení a sdílení digitálního obsahu;
- vede žáky k bezpečnému používání digitálních zařízení; k bezpečnému používání a sdílení osobních identifikačních údajů, k ochraně sebe a ostatních před škodami;
- vede žáky k pochopení toho, jak se autorská práva a licence vztahují k datům, informacím a digitálnímu obsahu;

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahya vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
DATA, INI	FORMACE A MODELOVÁNÍ	•
KÓDOVÁNÍ A	A ŠIFROVÁNÍ DAT A INFORMACÍ	
rozpozná zakódované informace kolem sebe zakóduje a dekóduje znaky pomocí znakové sady zašifruje a dešifruje text pomocí několika šifer zakóduje v obrázku barvy více způsoby zakóduje obrázek pomocí základní geometrických tvarů zjednoduší zápis textu a obrázku, pomocí kontrolního součtu ověří úplnost zápisu ke kódování využívá i binární čísla	 přenos informací, standardizované kódy znakové sady přenos dat, symetrická šifra identifikace barev, barevný model vektorová grafika zjednodušení zápisu, kontrolní součet binární kód, logické A NEBO 	Mat – Závislosti, vztah a práce s daty MV 1 – identifikování základních orientačních prvků v textu OSV 9 – rozvoj individuálních a sociálních dovedností pro kooperaci
	ORMAČNÍ SYSTÉMY	
	PRÁCE S DATY	
najde a opraví chyby u různých interpretací týchž dat (tabulka versus graf) odpoví na otázky na základě dat v tabulce popíše pravidla uspořádání v existující tabulce doplní podle pravidel do tabulky prvky, záznamy navrhne tabulku pro záznam dat propojí data z více tabulek či grafů	 data v grafu a tabulce evidence dat, názvy a hodnoty v tabulce kontrola hodnot v tabulce filtrování, řazení a třídění dat porovnání dat v tabulce a grafu řešení problémů s daty 	Mat – Závislosti, vztah a práce s daty OSV 8 – otevřená a pozitivní komunikace; cvičení pozorování a empatického a aktivníh naslouchání OSV 9 – rozvoj individuálních a sociálních dovedností pro kooperaci MV 1 – identifikování základních orientačních prvků

systému či aplikace, ukončí

program bez odezvy

Školní vzdělávací plán ZŠ Světice, příspěvková organizace

INFORMAČNÍ SYSTÉMY ŽÁK: OSV 10 – zvládání učebních problémů školní informační systém, popíše pomocí modelu alespoň uživatelé, činnosti, práva, vázaných na látku jeden informační systém, s nímž předmětů databázové relace ve škole aktivně pracují pojmenuje role uživatelů a vymezí MKV 2 – uplatňování jejich činnosti a s tím související principu slušného práva chování: tolerance MV 1 – identifikování základních orientačních prvků v textu DIGITÁLNÍ TECHNOLOGIE POČÍTAČE ŽÁK: datové a programové soubory a OSV 4 – rozvoj schopnosti dobře jejich asociace v operačním nainstaluje a odinstaluje aplikaci organizovat svůj čas; systému uloží textové, grafické, zvukové a hledání pomoci při • správa souborů, struktura složek multimediální soubory potížích instalace aplikací vybere vhodný formát pro uložení domácí a školní počítačová síť OSV 8 – otevřená a fungování a služby internetu vytvoří jednoduchý model domácí pozitivní komunikace; princip e-mailu sítě; popíše, která zařízení jsou cvičení pozorování a přístup k datům: metody připojena do školní sítě empatického a aktivního zabezpečení přístupu, role a porovná různé metody naslouchání přístupová práva (vidět obsah, zabezpečení účtů číst obsah, měnit obsah, měnit spravuje sdílení souborů práva) pomocí modelu znázorní cestu epostup při řešení problému s mailové zprávy digitálním zařízením (např. zkontroluje, zda jsou části počítače nepropojení, program bez správně propojeny, nastavení odezvy, špatné nastavení,

7. ročník		
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahya vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ALGORITMIZACE A PROGRAMOVÁNÍ		
PROGRAMOVÁNÍ – OPAKOVÁNÍ A VLASTNÍ BLOKY		

hlášení /dialogová okna)

ŽÁK:

- v blokově orientovaném programovacím jazyce sestaví program, dbá na jeho čitelnost a přehlednost
- po přečtení programu vysvětlí, co vykoná
- ověří správnost programu, najde a opraví v něm chyby
- používá cyklus s pevným počtem opakování, rozezná, zda má být příkaz uvnitř nebo vně opakování,
- vytváří vlastní bloky a používá je v dalších programech
- diskutuje různé programy pro řešení problému
- vybere z více možností vhodný program pro řešený problém a svůj výběr zdůvodní

- vytvoření programu
- opakování
- podprogramy

OSV 3 – rozvoj sebekontroly, sebeovládání; organizace vlastního času, plánování učení

OSV 5 – rozvoj základních rysů kreativity

OSV 8 – otevřená a pozitivní komunikace; cvičení pozorování a empatického a aktivního naslouchání

OSV 9 – rozvoj individuálních a sociálních dovedností pro kooperaci

PROGRAMOVÁNÍ – PODMÍNKY, POSTAVY A UDÁLOSTI

ŽÁK:

- v blokově orientovaném programovacím jazyce sestaví přehledný program k vyřešení problému
- po přečtení programu vysvětlí, co vykoná
- ověří správnost programu, najde a opraví v něm chyby
- používá podmínky pro ukončení opakování, rozezná, kdy je podmínka splněna
- spouští program myší, klávesnicí, interakcí postav
- vytváří vlastní bloky a používá je v dalších programech
- diskutuje různé programy pro řešení problému
- vybere z více možností vhodný program pro řešený problém a svůj výběr zdůvodní
- hotový program upraví pro řešení příbuzného problému

- opakování s podmínkou
- události, vstupy
- objekty a komunikace mezi nimi

OSV 3 – rozvoj sebekontroly, sebeovládání; organizace vlastního času, plánování učení

OSV 5 – rozvoj základních rysů kreativity

OSV 8 – otevřená a pozitivní komunikace; cvičení pozorování a empatického a aktivního naslouchání

OSV 9 – rozvoj individuálních a sociálních dovedností pro kooperaci

DATA, INFORMACE A MODELOVÁNÍ

MODELOVÁNÍ POMOCÍ GRAFŮ A SCHÉMAT

ŽÁK:

- vysvětlí známé modely jevů, situací, činností
- v mapě a dalších schématech najde odpověď na otázku
- pomocí ohodnocených grafů řeší problémy
- pomocí orientovaných grafů řeší problémy
- vytvoří model, ve kterém znázorní více souběžných činností

- standardizovaná schémata a modely
- ohodnocené grafy, minimální cesta grafu, kostra grafu
- orientované grafy, automaty
- modely, paralelní činnost

Mat – Závislosti, vztahy a práce s daty

MV 1 – identifikování základních orientačních prvků v textu

OSV 9 – rozvoj individuálních a sociálních dovedností pro kooperaci

8. ročník		
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahya vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ALGORITM	MIZACE A PROGRAMOVÁNÍ	
PROGRAMOVÁNÍ -	- VĚTVENÍ, PARAMETRY A PROM	IĚNNÉ
 ŽÁK: v blokově orientovaném programovacím jazyce sestaví přehledný program k vyřešení problému po přečtení programu vysvětlí, co vykoná ověří správnost programu, najde a opraví v něm chyby používá podmínky pro větvení programu, rozezná, kdy je podmínka splněna spouští program myší, klávesnicí, interakcí postav používá souřadnice pro programování postav používá parametry v blocích, ve vlastních blocích vytvoří proměnnou, změní její hodnotu, přečte a použije její hodnotu diskutuje různé programy pro řešení problému 	 větvení programu, rozhodování grafický výstup, souřadnice podprogramy s parametry proměnné 	OSV 3 – rozvoj sebekontroly, sebeovládání; organizace vlastního času, plánování učení OSV 5 – rozvoj základních rysů kreativity OSV 8 – otevřená a pozitivní komunikace; cvičení pozorování a empatického a aktivníl naslouchání OSV 9 – rozvoj individuálních a sociálních dovedností pro kooperaci

 hotový program upraví pro řešení příbuzného problému 		
INI	FORMAČNÍ SYSTÉMY	
HROM	MADNÉ ZPRACOVÁNÍ DAT	
 ŽÁK: při tvorbě vzorců rozlišuje absolutní a relativní adresu buňky používá k výpočtům funkce pracující s číselnými a textovými vstupy (průměr, maximum, pořadí, zleva, délka, počet, když) řeší problémy výpočtem s daty připíše do tabulky dat nový záznam seřadí tabulku dat podle daného kritéria (velikost, abecedně) používá filtr na výběr dat z tabulky, sestaví kritérium pro vyřešení úlohy ověří hypotézu pomocí výpočtu, porovnáním nebo vizualizací velkého množství dat 	 relativní a absolutní adresy buněk použití vzorců u různých typů dat funkce s číselnými vstupy funkce s textovými vstupy vkládání záznamu do databázové tabulky řazení dat v tabulce filtrování dat v tabulce zpracování výstupů z velkých souborů dat 	Mat – Závislosti, vztahy a práce s daty OSV 8 – otevřená a pozitivní komunikace; cvičení pozorování a empatického a aktivního naslouchání OSV 9 – rozvoj individuálních a sociálních dovedností pro kooperaci MV 1 – identifikování základních orientačních prvků v textu

9. ročník		
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahya vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ALGORIT	MIZACE A PROGRAMOVÁNÍ	
PRO	GRAMOVACÍ PROJEKTY	
 ŽÁK: řeší problémy sestavením algoritmu v blokově orientovaném programovacím jazyce sestaví přehledný program k vyřešení problému ověří správnost programu, najde a opraví v něm chyby diskutuje různé programy pro řešení problému vybere z více možností vhodný 	 programovací projekt a plán jeho realizace popsání problému testování, odladění, odstranění chyb pohyb v souřadnicích ovládání myší, posílání zpráv vytváření proměnné, seznamu, hodnoty prvků seznamu nástroje zvuku, úpravy seznamu import a editace kostýmů, 	OSV 3 – rozvoj sebekontroly, sebeovládání; organizace vlastního času, plánování učení OSV 5 – rozvoj základních rysů kreativity OSV 8 – otevřená a pozitivní komunikace;

- program pro řešený problém a svůj výběr zdůvodní
- řeší problém jeho rozdělením na části pomocí vlastních bloků
- hotový program upraví pro řešení příbuzného problému
- zvažuje přístupnost vytvořeného programu různým skupinám uživatelů a dopady na ně
- podmínky
- návrh postupu, klonování
- animace kostýmů postav, události
- analýza a návrh hry, střídání pozadí, proměnné
- výrazy s proměnnou
- tvorba hry s ovládáním, více seznamů
- tvorba hry, příkazy hudby, proměnné a seznamy

cvičení pozorování a empatického a aktivního naslouchání

OSV 9 – rozvoj individuálních a sociálních dovedností pro kooperaci

DIGITÁLNÍ TECHNOLOGIE

DIGITÁLNÍ TECHNOLOGIE

ŽÁK

- pojmenuje části počítače a popíše, jak spolu souvisí
- vysvětlí rozdíl mezi programovým a technickým vybavením
- diskutuje o funkcích operačního systému a popíše stejné a odlišné prvky některých z nich
- na příkladu ukáže, jaký význam má komprese dat
- popíše, jak fungují vybrané technologie z okolí, které považuje za inovativní
- na schematickém modelu popíše princip zasílání dat po počítačové síti
- vysvětlí vrstevníkovi, jak fungují některé služby internetu
- diskutuje o cílech a metodách hackerů
- vytvoří myšlenkovou mapu prvků zabezpečení počítače a dat
- diskutuje, čím vším vytváří svou digitální stopu

Hardware a software

- složení současného počítače a principy fungování jeho součástí
- operační systémy: funkce, typy, typické využití
- komprese a formáty souborů
- fungování nových technologií kolem mě (např. smart technologie, virtuální realita, internet věcí, umělá inteligence)
 Sítě
- typy, služby a význam počítačových sítí
- fungování sítě: klient, server, switch, paketový přenos dat, IP adresa
- struktura a principy internetu, datacentra, cloud
- web: fungování webu, webová stránka, webový server, prohlížeč, odkaz/URL
- princip cloudové aplikace (např. e-mail, e-shop, streamování)

Bezpečnost

- bezpečnostní rizika: útoky (cíle a metody útočníků), nebezpečné aplikace a systémy
- zabezpečení počítače a dat: aktualizace, antivir, firewall, zálohování a archivace dat
 Digitální identita

OSV 4 – rozvoj schopnosti dobře organizovat svůj čas; hledání pomoci při potížích

OSV 8 – otevřená a pozitivní komunikace; cvičení pozorování a empatického a aktivního naslouchání

- digitální stopa: sledování polohy zařízení, záznamy o přihlašování a pohybu po internetu, sledování komunikace, informace o uživateli v souboru (metadata); sdílení a trvalost (nesmazatelnost) dat
- fungování a algoritmy sociálních sítí, vyhledávání a cookies

ZÁVĚREČNÉ PROJEKTY

Popis

Vyučující může alokované hodiny využít na dokončování programovacích projektů, ale může také zvolit projekt pro interdisciplinární a mimoškolní aplikaci informatiky, např. vytváření digitálních modelů jevů, webové stránky, aplikace v chytré domácnosti a další. Alternativou může být také příprava na soutěž v robotice, programování. Projekt má sloužit k prokázání tvůrčího přístupu žáků k řešení problémů

OSV 3 – stanovování osobních cílů a kroků k jejich dosažení

OSV 5 – pružnost nápadů, originalita

OSV 9 – rozvoj individuálních a sociálních dovedností pro kooperaci

OSV 10 – rozvoj dovednosti pro řešení problémů a rozhodování

MV 7 – utváření týmu, komunikace a spolupráce v týmu, stanovení si cíle, časového harmonogramu a delegování úkolů a zodpovědnosti

6.3.4 Člověk a společnost

6.3.4.1 Dějepis

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět Dějepis se vyučuje jako samostatný předmět v 6., 7., 8. a 9. ročníku. Časová dotace v učebním plánu jsou 2 vyučovací hodiny týdně.

Předmět Dějepis se realizuje až na II. stupni, rámcově navazuje na některá témata zařazená na I. stupni v oblasti Člověk a jeho svět.

Předmět zahrnuje tyto tematické celky:

- 6. a 7. ročník:
 - O Člověk v dějinách, Počátky lidské společnosti, Nejstarší civilizace, Kořeny evropské kultury, Křesťanství a středověká Evropa, Objevy a dobývání
- 8. a 9. ročník:
 - O Počátky nové doby, Modernizace společnosti, Moderní doba a Rozdělený a integrující se svět.

Výchovně vzdělávací cíle:

Vzdělávání v Dějepise směřuje k:

- rozvíjení vlastního historického myšlení;
- seznámení s hlavními vývojovými liniemi;
- získání orientace v čase;
- pochopení souvislostí dějinných událostí;
- chápání kulturních odlišností světa;
- utváření pozitivního hodnotového systému.

Charakteristika vyučovacího předmětu

Obsah předmětu Dějepis pomáhá vytvářet historické vědomí žáků. Žáci jsou vedeni k odkazu vlastního národa, evropské civilizace i civilizací ostatních. Nové poznatky se žáci učí poznávat sami z různých zdrojů – internet, encyklopedie, krásná literatura, historické prameny, archiválie, časopisy, atlasy. Podle možnosti je žákům zprostředkována návštěva muzeí, památníků, archivů, výstav – za účelem poznávání historických pramenů.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- vyhledává a třídí informace a na základě jejich pochopení, propojení a systematizace je efektivně využívá v procesu učení, tvůrčích činnostech a praktickém životě;
- operuje s obecně užívanými termíny, znaky a symboly, uvádí věci do souvislostí;
- propojuje do širších celků poznatky z různých vzdělávacích oblastí a na základě toho si vytváří komplexnější pohled na společenské a kulturní jevy.

Učitel:

- zadává úkoly, při kterých žáci vyhledávají a kombinují informace z různých zdrojů;
- vede žáky k užívání správné terminologie a symboliky;
- zadává úkoly, které vyžadují využití poznatků z různých předmětů;
- vede k zamyšlení nad historickým vývojem.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- vyhledává informace vhodné k řešení problému, nachází jejich shodné, podobné a odlišné znaky, využívá získané vědomosti a dovednosti;
- samostatně řeší problémy, volí vhodné způsoby řešení;
- kriticky myslí, činí uvážlivá rozhodnutí, je schopny je obhájit.

Učitel:

- zařazuje rozmanité aktivity (diskuse, výklad, kreslení, řešení problémů);
- zařazuje metody, při kterých žáci sami docházejí k závěrům a řešením;
- vede žáky ke kritickému myšlení a logickému uvažování.

Kompetence komunikativní

Žák:

- formuluje a vyjadřuje své myšlenky a názory v logickém sledu, vyjadřuje se výstižně, souvisle a kultivovaně v písemném i ústním projevu;
- účinně se zapojuje do diskuse, obhajuje svůj názor a vhodně argumentuje;
- rozumí různým typům textů a záznamů, obrazových materiálů;
- využívá informační a komunikační prostředky a technologie pro kvalitní a účinnou komunikaci s okolním světem.

Učitel:

- vede žáky k přesnému a výstižnému vyjadřování;
- zařazuje do výuky diskusi;
- vede žáky k věcnému argumentování;
- vede žáky k práci s různými typy textů;
- vede k využívání informačních a komunikačních prostředků.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- účinně spolupracuje ve skupině;
- podílí se na utváření příjemné atmosféry v týmu;
- přispívá k diskusi v malé skupině i k debatě celé třídy, chápe potřebu efektivně spolupracovat s druhými při řešení daného úkolu.

Učitel:

- vytváří příznivé klima třídy;
- dodává žákům sebedůvěru;
- podle potřeby žákům v činnostech pomáhá.

Kompetence občanské

Žák:

- respektuje přesvědčení druhých lidí, váží si jejich vnitřních hodnot, je schopny vcítit se do situací ostatních lidí;
- odmítá útlak a hrubé zacházení, uvědomuje si povinnost postavit se proti fyzickému i psychickému násilí;
- chápe základní principy, na nichž spočívají zákony a společenské normy;
- respektuje, chrání a oceňuje naše tradice a kulturní i historické dědictví;
- projevuje pozitivní postoj k uměleckým dílům, smysl pro kulturu a tvořivost, aktivně se zapojuje do kulturního dění a sportovních aktivit.

Učitel:

- vyžaduje dodržování pravidel slušného chování;
- dodává žákům sebedůvěru.

Kompetence pracovní

Žák:

- dodržuje vymezená pravidla, plní povinnosti a závazky;
- využívá svých znalostí v běžné praxi.

Učitel:

- požaduje dodržování dohodnuté kvality práce;
- umožňuje žákům vzájemně si radit a pomáhat;
- vede žáky k využívání znalostí v běžné praxi.

Kompetence digitální

Žák na konci 7. ročníku:

- zná základní milníky vývoje technologií a jak technologie ovlivní společnost;
- během svého vzdělávání kombinuje různá digitální zařízení za účelem efektivnějšího plnění zadaných úkolů;
- vytváří a upravuje digitální obsah, v případě potřeby je schopen jeden digitální formát doplnit či rozšířit jiným formátem;
- upravuje obsah, který vytvořil někdo jiný, s cílem přizpůsobit ho novým účelům;
- na základě vlastních kritérií pro vyhledávání získává potřebné informace z doporučených zdrojů.

Učitel:

- zadá projekt na téma technologie a vývoj technologií;
- zadá při plnění úkolů používat různé technologie (PC, telefon);
- zadá tvorbu prezentace na určité téma z historie;
- předloží žákům texty z historie a žáci jej dokážou upravit;
- probere se žáky zdroje, ze kterých můžou čerpat při studiu dějepisu, doporučí vhodné zdroje.

Žák na konci 9. ročníku:

- popíše souvislost rozvoje informačních technologií s rozvojem společnosti a uvádí objevy, které výrazně posunuly využití digitálních technologií ve společnosti;
- potřebné informace získává z různých digitálních zdrojů na základě vlastních kritérií pro vyhledávání;
- získané informace posuzuje z hlediska souladu s již známými a na základě věrohodnosti příslušného zdroje;
- popíše souvislost rozvoje informačních technologií s rozvojem společnosti a uvádí objevy, které výrazně posunuly využití digitálních technologií ve společnosti.

Učitel:

- zadá projekt na téma technologie a vývoj technologií;
- probere se žáky zdroje, z kterých můžou čerpat při studiu dějepisu, doporučí vhodné zdroje;
- vede žáky k poznání digitálních technologií a vytváří pro žáky aktivity a činnosti, při kterých žáci řeší vybrané problémy nebo navrhují různé postupy řešení pomocí digitálních technologií.

DĚJEPIS

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
ŽÁK:		OSV 7, 11
ČLOVĚK V DĚJINÁCHuvede konkrétní příklady důležitosti a potřebnosti	 význam zkoumání dějin, získávání informací o dějinách; informační zdroje a instituce 	EGS 1
dějepisných poznatků uvede příklady zdrojů informací	 historické prameny, historický čas a prostor 	EVV 4
o minulosti; pojmenuje instituce, kde jsou tyto zdroje	historické epochypráce a atlasem, mapou	MKV 1,3
shromažďoványorientuje se na časové ose a	člověk a lidská společnost v pravěku	VDO 3,4
v historické mapě, řadí hlavní historické epochy	objasní význam zemědělstvízpůsoby obživy, bydlení,	VkO – člověk a čas
v chronologickém sledu	materiálů používaných k výrobě zbraní	VV – pravěké umění, pravěká zvířata, zbraně
POČÁTKY LIDSKÉ	dobytkářství, význam kovů pro	
SPOLEČNOSTI	společnost	Ze – oblasti zemědělské
charakterizuje život pravěkých sběračů a lovců, jejich materiální	 archeologické kultury na našem území 	produkce, podnebí
 a duchovní kulturu objasní význam zemědělství, 	 nejstarší starověké civilizace a jejich kulturní odkaz 	Čj – Antické báje
dobytkářství a zpracování kovů pro lidskou společnost	Mezopotámie, Egypt, Čínapřírodní podmínky a vznik	Vv – umění starověké, antické; bohové Řecka
NEJSTARŠÍ CIVILIZACE, KOŘENY EVROPSKÉ	starověkých civilizací • starověké despocie	
KULTURY	• památky starověkých civilizací	
 rozpozná souvislost mezi přírodními podmínkami a 	antické Řecko a Římantická demokracie	
vznikem prvních velkých zemědělských civilizací	formy vládystřední Evropa a její styky	
 uvede nejvýznamnější typy památek, které se staly součástí 	s antickým Středomořímmytologievýznam náboženství, vznik	
 světového kulturního dědictví demonstruje na konkrétních příkladech přínos antické kultury, 	křesťanství, židovská víra, polyteistická náboženství	
zrod křesťanství	památky antiky	
 porovná formy vlády a postavení společenských skupin v jednotlivých státech a vysvětlí 		
podstatu antické		

demokracie

		D °V
0.7.1.	***	Průřezová témata,
Očekávané výstupy žáka	Učivo	mezipředmětové
,		vztahy, projekty, kurzy
ŽÁK: KŘESŤANSKÁ A STŘEDOVEKÁ	nový etnický obraz Evropyetnické změny	OSV 7, 11
EVROPApopíše podstatnou změnu	 význam křesťanství pro vznik 	EGS 1
evropské situace, která nastala v důsledku příchodu nových	států, christianizace Evropy utváření států ve východoevropském a	EVV 4
etnik, christianizace a vzniku států	západoevropském kulturním okruhu a jejich specifický vývoj	MKV 1, 3
 objasní situaci Velkomoravské říše a vnitřní vývoj českého státu 	 islám a islámské říše ovlivňující Evropu (Arabové, Turci) 	VDO 3,4
a postavení těchto státních útvarů	Kulturní památky	Čj – počátky písemných
v evropských souvislostech	Velká Morava a český stát,	pramenů kroniky,
 uvede první státní útvary na našem území 	jejich vnitřní vývoj a postavení	životopis KarelIV.
 uvede základní informace 	v Evropě	
z období počátků českého státu	 První panovníci, jejich časové zařazení, vláda 	Vv – gotické umění,
 rozeznává období rozkvětu 	 Vývoj středověkých měst 	stavitelství
českého státu v době	Přemyslovci, Lucemburkové	VIO 11 11
přemyslovské a lucemburské	 Vláda Karla IV., kulturní 	VkO –vztahy, tolerance,
 uvede nejvýraznější osobnosti 	rozkvět	hodnoty
přemyslovského a	 Památky na českém území 	Vv – renesance
lucemburského státu	 křesťanství, papežství, císařství, 	VV – Tellesalice
• popíše úlohu a postavení církve	křížové výpravy	Hv – husitské písně
ve středověk společnosti	 vztah katolické církve ke 	TIV HUBBING PROME
 vymezí úlohu křesťanství a víry v životě středověkého člověka, 	kacířství	Ze-objevení Ameriky,
konflikty mezi světskou a	struktura středověké	zámořské objevy
církevní mocí	společnosti, funkce jednotlivých	
 ilustruje postavení jednotlivých 	vrstevkultura středověké společnosti,	
vrstev středověké společnosti,	sociální rozdíly	
uvede příklady románské a	 románské a gotické umění a 	
gotické kultury	vzdělanost	
OBJEVY A DOBÝVÁNÍ, POČÁTKY NOVÉ DOBY	 památky, stavitelství, ikony, malířství 	
 charakterizuje příčiny, průběh a 	• renesance, humanismus,	
důsledky husitského hnutí	husitství, reformace a jejich	
 vysvětlí znovuobjevení antického 	šíření Evropou	
ideálu člověka, nové myšlenky	 zámořské objevy a počátky dobývání světa 	
žádající reformu církve	hospodářské podmínky	
 vymezí význam husitské tradice 	důsledky zámořských objevů	
pro český politický a kulturní	audicum, Zumiorbinyon objevu	

	život	
•	popíše průběh zámořských	
	objevů, jejich příčiny a důsledky	

		D °Y
Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
ŽÁK: OBJEVY A DOBÝVÁNÍ, POČÁTKY	• český stát a velmoci v 15.–18. století	OSV 7, 11
NOVÉ DOBY • objasní postavení českého státu	 náboženské konflikty třicetiletá válka – příčiny, průběh, 	EGS 1
v podmínkách Evropy a jeho postavení uvnitř habsburské	důsledky	EVV 4
monarchie	 absolutistický systém vlády český stát a velmoci v 15.–18. 	MKV 1,3
v naší zemi v daném období	století • parlamentarismus	VDO 1,2,3,4
 objasní příčiny a důsledky vzniku třicetileté války a posoudí její důsledky pojmenuje nejvýraznější osobnosti českých dějin v novověku rozpozná základní znaky jednotlivých kulturních stylů a uvede příklady významných kulturních památek popíše důsledky objevných cest a poznávání nových civilizací pro Evropu MODERNIZACE SPOLEČNOSTI vysvětlí podstatné ekonomické, sociální, politické a kulturní změny ve vybraných zemích a u nás, které charakterizují modernizaci společnosti objasní souvislost mezi událostmi francouzské revoluce a napoleonských válek a rozbití starých společenských struktur v Evropě porovná jednotlivé fáze utváření 	 barokní kultura a osvícenství změny v myšlení Velká francouzská revoluce a napoleonské období, jejich vliv na Evropu a svět; vznik USA Lidská práva Napoleonské války – důsledky národní hnutí velkých a malých národů; utváření novodobého českého národa osvícenství revoluce 19. století jako prostředek řešení politických, sociálních a národnostních problémů politické proudy (konzervativismus, liberalismus, demokratismus, socialismus), ústava, politické strany, občanská práva industrializace a její důsledky pro společnost; sociální otázka konflikty mezi velmocemi, kolonialismus nerovnoměrnost vývoje zemí soupeření mezi evropskými 	VkO – formy vlády, lidská práva, politické strany VV – barokní umění, umění do 20. století, umění začátku 20. století Čj – osvícenství, slovníky
novodobého českého národa v souvislosti s národními hnutími vybraných evropských národů uvede základní historické události v naší zemi v 19. století	 souperem mezi evropskymi velmocemi kulturní různorodost doby první světová válka a její politické, sociální a kulturní důsledky 	

 vyjmenuje nejvýznamnější osobnosti českých dějin 19. století vysvětlí rozdílné tempo modernizace a prohloubení nerovnoměrnosti vývoje jednotlivých částí Evropy a světa včetně důsledků, ke kterým tato nerovnoměrnost vedla; charakterizuje soupeření mezi velmocemi a vymezí význam kolonií rozlišuje rozdíly ve způsobu života společnosti jednotlivých historických etap 	 vojenská technika společnost 	
 MODERNÍ DOBA uvede příčiny a politické, sociální a kulturní důsledky 1. světové války na příkladech demonstruje zneužití techniky ve světových válkách a jeho důsledky 		

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
ŽÁK:		
MODERNÍ DOBA	 nové politické uspořádání 	OSV 7,11
 rozpozná klady a nedostatky 	Evropy a úloha USA ve světě;	
demokratických systémů	vznik Československa, jeho	EGS 1
 uvede základní informace o 	hospodářsko-politický vývoj,	
vzniku samostatné	sociální a národnostní problémy	EVV 4
Československé republiky	důsledky pro Československo a	
• zhodnotí postavení	svět	
Československa v evropských	mezinárodněpolitická a	MKV 1,3
souvislostech a jeho vnitřní sociální, politické, hospodářské a	hospodářská situace ve 20. a 30.	
kulturní prostředí	letech; totalitní systémy –	VDO 1,2,3,4
 charakterizuje jednotlivé totalitní 	komunismus, fašismus, nacismus	
systémy, příčiny jejich nastolení	• rysy totalitních režimů	VkO – extremismus,
v širších ekonomických a	 druhá světová válka; situace v našich zemích, domácí a 	lidská práva,
politických souvislostech a	zahraniční odboj; politické,	demokratické formy
důsledky jejich existence pro	mocenské a ekonomické	vlády
svět; rozpozná destruktivní sílu	důsledky války	
totalitarismu a vypjatého	 holocaust, antisemitismus 	Ze-státy, státní zřízení
nacionalismu	projevy rasismu	

- popíše průběh a důsledky 2. světové války a politický a hospodářský vývoj v poválečné Evropě
- na příkladech vyloží antisemitismus, rasismus a jejich nepřijatelnost z hlediska lidských práv
- na příkladech demonstruje zneužití techniky ve světových válkách a jeho důsledky

ROZDĚLENÝ A INTEGRUJÍCÍ SE SVĚT

- vysvětlí příčiny a důsledky vzniku bipolárního světa; uvede příklady střetávání obou bloků vysvětlí a na příkladech doloží mocenské a politické důvody euroatlantické hospodářské a vojenské spolupráce
- posoudí postavení rozvojových zemí
- chápe význam událostí v roce 1989 a vítězství demokracie v naší vlasti
- prokáže základní orientaci v problémech současného světa

- studená válka, rozdělení světa do vojenských bloků reprezentovaných supervelmocemi; politické, hospodářské, sociální a ideologické soupeření
- rozpad koloniálního systému, mimoevropský svět
- vývoj Československa od roku 1945 do roku1989, vznik České republiky
- problémy současnosti
- vnitřní situace v zemích východního bloku (na vybraných příkladech srovnání s charakteristikou západních zemí)
- věda, technika a vzdělání jako faktory vývoje; sport a zábava

6.3.4.2 Výchova k občanství

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět Výchova k občanství se vyučuje jako samostatný předmět v 6., 7., 8. a 9. ročníku. Časová dotace v učebním plánu je 1 vyučovací hodina týdně.

Předmět zahrnuje tyto tematické celky:

- 6., 7., 8., 9. ročník
 - O Člověk ve společnosti, Člověk jako jedinec, Člověk stát a hospodářství, Člověk stát a právo, Mezinárodní vztahy globální svět

Výchovně vzdělávací cíle

Vzdělávání ve výchově k občanství směřuje k:

- postupné utváření osobního a občanského profilu žáků;
- realistické sebepoznávání a poznávání osobnosti druhých lidí;
- pochopení vlastního jednání i jednání druhých lidí v kontextu různých životních situací;
- respektování a uplatňování mravních principů a pravidel společenského soužití;
- posilování smyslu pro odpovědnost za vlastní názor, chování a jednání i jejich důsledky;
- směřování k plnohodnotnému soukromému životu;
- utváření pozitivních občanských postojů;
- motivaci k aktivnímu podílu na životě demokratické společnosti;
- rozvoj občanského a právního vědomí, seznámení s úkoly politických institucí a orgánů;
- prevenci rasistických, xenofobních a extremistických postojů;
- výchovu k toleranci a respektování lidských práv;
- výchovu k úctě k přírodnímu a kulturnímu prostředí i k ochraně uměleckých a kulturních hodnot;
- rozvoj vědomí sounáležitosti s evropskou civilizací a kulturou, přijetí hodnot demokratické Evropy, včetně kolektivní obrany;
- rozvoj finanční gramotnosti;
- osvojení pravidel chování v krizových situacích a při mimořádných událostech.

Charakteristika vyučovacího předmětu

Hlavním cílem předmětu Výchova k občanství je postupné formování a rozvíjení žáků jako občanů, jejich orientace ve významných okolnostech společenského života, utváření vztahu a formování vnitřních postojů žáků ke skutečnosti a k důležitým oblastem lidského života, upevňování vědomí odpovědnosti za vlastní jednání a rozvoj sebepoznávání vedoucí k plnohodnotnému a pro jedince spokojenému životu.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- vyhledává a třídí informace, na základě jejich pochopení, propojení a systemizace je efektivně využívá v osobním a občanském životě;
- získané poznatky propojuje s poznatky z různých vzdělávacích oblastí do širších celků;
- postupně si vytváří ucelenější pohled na společenské a kulturní jevy.

Učitel:

- zadává úkoly, při jejichž plnění žáci vyhledávají informace z různých zdrojů;
- jejichž řešení vyžaduje využití poznatků z různých vzdělávacích oblastí.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- vnímá různé problémové situace ve škole, v rodině, obci, státě i ve světě;
- přemýšlí o problému a jeho příčinách;
- na základě vlastního úsudku a zkušeností hledá vhodné řešení;
- své návrhy porovnává s praktickým životem;
- seznamuje se s problematikou peněz a cen, učí se odpovědnému spravování financí.

Učitel:

- zařazuje vhodné aktivity a metody;
- povzbuzuje žáka při případném nezdaru a vede ho k vytrvalosti.

Kompetence komunikativní

Žák:

- formuluje a vyjadřuje své myšlenky a názory;
- vyjadřuje se výstižně, souvisle a kultivovaně;
- naslouchá druhým, snaží se jim porozumět;
- aktivně se zapojuje do diskuse, obhajuje svůj názor a vhodně argumentuje.

Učitel:

- vede žáky k výstižnému, souvislému a kultivovanému projevu;
- vytváří příležitosti pro relevantní komunikaci mezi žáky.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- spolupracuje v malé skupině i ve třídě, pozitivně ovlivňuje kvalitu společné práce;
- podílí se na utváření příjemné pracovní atmosféry na základě ohleduplnosti k ostatním spolužákům, respektuje názory ostatních.

Učitel:

- vytváří pozitivní atmosféru ve třídě:
- vyžaduje dodržování pravidel slušného chování;
- podporuje sebedůvěru jednotlivých žáků.

Kompetence občanské

Žák:

- zná svá práva a povinnosti ve škole, v rodině, ve společnosti;
- váží si svých spolužáků, učitelů, rodičů a ostatních lidí;
- oceňuje a chrání naše kulturní dědictví a tradice;
- respektuje požadavky na zdravé životní prostředí.

Učitel:

- vyžaduje dodržování pravidel školního řádu;
- vede žáka k zodpovědnému rozhodování;
- směřuje žáka k zapojení do kulturních a sportovních aktivit mimo vyučování.

Kompetence pracovní

Žák:

- využívá znalosti a zkušenosti získané v jednotlivých vzdělávacích oblastech v praktickém životě;
- plní povinnosti, dodržuje vymezená pravidla;
- chrání své zdraví i zdraví druhých při běžných, rizikových i mimořádných událostech;

• poznává otázky obrany státu.

Učitel:

- vyžaduje plnění vymezených povinností a pravidel;
- umožňuje žákům spolupracovat a vzájemně si pomáhat.

Kompetence digitální

Žák na konci 7. ročníku:

- komunikuje se svými vrstevníky a samostatně si volí známou digitální technologii;
- odlišuje citlivé osobní údaje od těch, které lze zveřejňovat, a podle toho spravuje svou digitální identitu, kterou využívá pro potřebu vzdělávání; ve své digitální identitě dohledá informace, kterých není autorem;
- podle pokynů nastavuje zabezpečení v používaných zařízeních; reaguje na typické projevy "kyberútoku";
- sdílí data, informace a obsah se svými vrstevníky a volí pro to vhodnou technologii.

Učitel:

- žáky poučí o různých komunikací pomocí digitálních technologií, vede je k rozpoznávání rizik;
- vede žáky k bezpečnému zacházení s digitálním světem a vytváří situace, ze kterých žák dokáže zjistit, jak zacházet s citlivými údaji;
- seznámí žáky s nebezpečím v kyberprostoru a seznámí je s nastavením bezpečí;
- vytváří pro žáky aktivity a činnosti, při kterých žáci řeší vybrané problémy nebo navrhují různé postupy řešení pomocí digitálních technologií.

Žák na konci 9. ročníku:

- charakterizuje digitální zdroje důležité pro občana a prostřednictvím digitálních technologií se zapojuje do dění ve svém okolí; uvádí situace, kdy digitální technologie zlepšují život různým sociálním skupinám;
- s porozuměním udržuje svá digitální zařízení zabezpečená; data chrání před zneužitím; rozpozná rizikové situace a vhodně na ně reaguje;
- komunikuje pomocí digitálních technologií i s více uživateli najednou; pro konkrétní komunikační situaci vybírá nejvhodnější technologii;
- využívá digitální technologie ke sdílení dat, informací a obsahu s vybranými lidmi a k týmové práci.

Učitel:

- vede žáky k aktivnímu využívání osobních digitálních zařízení, vede žáky k zájmu o své okolí a vytváří pro žáky aktivity zaměřeny na využití technologií v různých sociálních skupinách;
- seznámí žáky s nebezpečím v kyberprostoru a seznámí je s nastavením bezpečí;
- vede žáky ke komunikaci pomocí digitální technologie a k prozkoumání nejvhodnějšího způsobu komunikace, upozorní na rizika v kyberprostoru;
- vytváří situace, při kterých žáci sdílí data, informace a obsah s vybranými lidmi a data využívají i k týmové práci.

VÝCHOVA K OBČANSTVÍ

	Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
 Naše škola, pravidla chování, práva a povinnosti žáka objasní, jak může realističtější poznání a hodnocení vlastní osobnosti a potenciálu pozitivně ovlivnit jeho rozhodování, vztahy s druhými lidmi i kvalitu života posoudí vliv osobních vlastností na dosahování individuálních i společných cílů, objasní význam vůle při dosahování cílů a překonávání překážek popiše, jak Ize usměrňovat a kultivovat charakterové a volní vlastnosti, rozvijet osobní přednosti, překonávat osobní nedostatky a pěstovat zdravou sebedůvěru kriticky hodnotí a vhodně koriguje své chování a jednání uplatňuje vhodné způsoby chování a jednání uplatňuje vhodné způsoby chování a komunikace v různých životních situacích sestaví jednoduchý rozpočet domácnosti, objasní princip vyrovnaného, schodkového a přebytkového rozpočtu domácnosti objasní princip vyrovnaného, schodkového a přebytkového rozpočtu domácnosti objasní potřebu tolerance ve společnosti, respektuje kulturní zvláštnosti i odlišné názory, zájmy, způsoby chování a myšlení lidí, zaujímá tolerantní postoje k menšínám přiměřeně uplatňuje svá práva výčetně práv spotřebitelem a 	ŽÁK: objasní, jak může realističtější poznání a hodnocení vlastní osobnosti a potenciálu pozitivně ovlivnit jeho rozhodování, vztahy s druhými lidmi i kvalitu života posoudí vliv osobních vlastností na dosahování individuálních i společných cílů, objasní význam vůle při dosahování cílů a překonávání překážek popíše, jak lze usměrňovat a kultivovat charakterové a volní vlastnosti, rozvíjet osobní přednosti, překonávat osobní nedostatky a pěstovat zdravou sebedůvěru kriticky hodnotí a vhodně koriguje své chování a jednání uplatňuje vhodné způsoby chování a komunikace v různých životních situacích sestaví jednoduchý rozpočet domácnosti, uvede hlavní příjmy a výdaje, rozliší pravidelné a jednorázové příjmy a výdaje, zváží nezbytnost jednotlivých výdajů v hospodaření domácnosti, objasní princip vyrovnaného, schodkového a přebytkového rozpočtu domácnosti objasní potřebu tolerance ve společnosti, respektuje kulturní zvláštnosti i odlišné názory, zájmy, způsoby chování a myšlení lidí, zaujímá tolerantní postoje k menšinám přiměřeně uplatňuje svá práva	 Naše škola, pravidla chování, práva a povinnosti žáka Moje vizitka, pravidla chování při různých příležitostech Konflikty, komunikace Hospodaření v rodině Život mezi lidmi, společenská pravidla, pravidla pomáhající žít spolu Lidská práva, dětská práva Porušování lidských práv Vztahy ve třídě, šikana, krizové situace Nerespektování pravidel Místo, kde žiji, domov, obec, kraj Naše obec, region, kraj, důležité instituce, zajímavá a památná místa, významní rodáci, místní tradice; ochrana kulturních památek, přírodních objektů a majetku Stát, státní symboly, vznik státu, legendy a mýty Významné osobnost českých dějin Národ, vlastenectví, státní občanství Tolerance, menšiny, xenofobie, extremismus Žiji v Evropě, EU ČR v rámci Evropy Žiji na Zemi – ochrana přírody Ekologie, konzum, recyklace, 	vztahy, projekty, kurzy OSV 1–11 MKV 1, 2, 4, 5 VDO 1, 2, 3 EGS 1, 2, 3 EVV 3, 4 Dě – čas, chápání v čase

života, objasní pojem recyklování a aktivně se na recyklaci podílí

Školní vzdělávací plán ZŠ Světice, příspěvková organizace

zájmy druhých lidí, posoudí význam ochrany lidských práv a svobod rozlišuje a porovnává úkoly jednotlivých složek státní moci ČR i jejich orgánů a institucí, uvede příklady institucí a orgánů, které se podílejí na správě obcí, krajů a státu objasní účel důležitých symbolů našeho státu a způsoby jejich používání odlišuje projevy vlastenectví od projevů nacionalismu rozpoznává netolerantní, rasistické, xenofobní a extremistické projevy v chování lidí a zaujímá aktivní postoj proti všem projevům lidské nesnášenlivosti popíše vliv začlenění ČR do EU na každodenní život občanů, uvede příklady práv občanů ČR v rámci EU i možných způsobů jejich uplatňování uvede příklady konzumního

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
ŽÁK: objasní, jak může realističtější poznání a hodnocení vlastní osobnosti a potenciálu pozitivně ovlivnit jeho rozhodování, vztahy s druhými lidmi i kvalitu života posoudí vliv osobních vlastností na dosahování individuálních i společných cílů, objasní význam vůle při dosahování cílů a překonávání překážek popíše, jak lze usměrňovat a kultivovat charakterové a volní vlastnosti, rozvíjet osobní přednosti, překonávat osobní nedostatky a pěstovat zdravou sebedůvěru popíše význam a činnost žákovské samosprávy uplatňuje vhodné způsoby chování a komunikace v různých životních situacích dodržuje právní ustanovení, která se na něj vztahují, a uvědomuje si rizika jejich porušování rozlišuje a porovnává úkoly jednotlivých složek státní moci ČR i jejich orgánů a institucí, uvede příklady institucí a orgánů, které se podílejí na správě obcí, krajů a státu rozlišuje nejčastější typy a formy států a na příkladech porovná jejich znaky objasní výhody demokratického způsobu řízení státu pro každodenní život občanů vyloží smysl voleb do zastupitelstev v demokratických státech a uvede příklady, jak mohou výsledky voleb ovlivňovat každodenní život občanů	 Člověk jako osobnost – schopnosti, charakter Žijeme ve společenství lidí, společnost, společenské skupiny, rodina, školní třída Život ve škole, povinná školní docházka, práva a povinnosti žáků, učitelů Komunikace, agresivita a asertivita, způsoby komunikace Pravidla chování, zákony, morální pravidla, společenská pravidla Důsledky porušování pravidel a norem Já a společenský systém, Česká republika – demokratický stát, moc ve státě Prezidenti v České republice Národnostní menšiny, rasová nesnášenlivost Vlastenectví Základní lidská práva, Všeobecná deklarace lidských práv, listina základních práv a svobod, porušování lidských práv, xenofobie, antisemitismus, trestní odpovědnost Historická tradice – naši slavní předkové Kultura a umění, hmotná a duchovní kultura, umění a druhy umění, společenská zařízení, společenská událost Kultura v našem městě Prostředky komunikace Kulturní bohatství, přírodní a kulturní památky České republiky, UNESCO Problémy "Modré planety", významné globální problémy Obrana státu – povinnosti 	OSV 1–11 MKV 1, 2, 4, 5 VDO 1, 2, 3 EGS 1, 2, 3 EVV 3, 4 MV 1, 2, 4, 5

- objasní potřebu tolerance ve společnosti, respektuje kulturní zvláštnosti i odlišné názory, zájmy, způsoby chování a myšlení lidí, zaujímá tolerantní postoje k menšinám
- rozpoznává netolerantní, rasistické, xenofobní a extremistické projevy v chování lidí a zaujímá aktivní postoj proti všem projevům lidské nesnášenlivosti
- odlišuje projevy vlastenectví od projevů nacionalismu
- přiměřeně uplatňuje svá práva včetně práv spotřebitelem a respektuje práva a oprávněné zájmy druhých lidí, posoudí význam ochrany lidských práv a svobod
- rozpozná protiprávní jednání, rozliší přestupek a trestný čin, uvede jejich příklady
- uvede příklady významných osobností, které proslavily náš národ
- kriticky přistupuje k mediálním informacím, vyjádří svůj postoj k působení propagandy a reklamy na veřejné mínění a chování lidí
- uvede příklady památných míst obce a regionu, zná některé významné památky České republiky
- objasní souvislosti globálních a lokálních problémů
- uvede některé globální problémy současnosti, vyjádří na ně svůj osobní názor a popíše jejich hlavní příčiny možné důsledky
- rozlišuje a porovnává různé formy vlastnictví, včetně duševního vlastnictví, a způsoby jejich ochrany, uvede příklady
- na příkladech ukáže vhodné využití různých nástrojů hotovostního a bezhotovostního placení, uvede příklady použití debetní a kreditní platební karty,

- občana, ozbrojené síly, armáda ČR, NATO
- Já a hospodaření vlastnictví, majetek
- Peníze funkce, formy peněz, hospodaření s penězi
- Rozpočet druhy rozpočtu

vysvětlí jejich omezení

o rozlišuje, ze kterých zdrojů
pocházejí příjmy státu a do
kterých oblastí stát směruje své
výdaje, uvede příklady dávek a
příspěvků ze státního rozpočtu

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
 ŽÁK: objasní, jak může realističtější poznání a hodnocení vlastní osobnosti a potenciálu pozitivně ovlivnit jeho rozhodování, vztahy s druhými lidmi i kvalitu života posoudí vliv osobních vlastností na dosahování individuálních i společných cílů, objasní význam vůle při dosahování cílů a překonávání překážek popíše, jak lze usměrňovat a kultivovat charakterové a volní vlastnosti, rozvíjet osobní přednosti, překonávat osobní nedostatky a pěstovat zdravou sebedůvěru popíše formy společnosti, uvede znaky zdravého životního stylu uvede osobnosti, které nás proslavili v zahraničí uplatňuje vhodné způsoby chování a komunikace v různých životních situacích objasní potřebu tolerance ve společnosti, respektuje kulturní zvláštnosti i odlišné názory, zájmy, způsoby chování a myšlení lidí, zaujímá tolerantní postoje k menšinám objasní význam právní úpravy důležitých vztahů – vlastnictví, pracovní poměr, manželství 	 Já jsem já – duševní vlastnosti, temperament, schopnosti, charakter, vůle Potřeby, zájmy, hodnoty Jak mě vidí ostatní, jak se vidím já Moje pocity, emoce, stres, náročné životní situace Moje smysly a paměť Osobnosti naší země Člověk mezi lidmi, lidská setkání, stereotyp, mezilidské vztahy, konflikt, fáze konfliktu Člověk ve státě – Stát jeho funkce a typy, státy podle způsobu vlády, demokracie, totalita, státy podle správního uspořádání – unitární stát, federativní stát O demokracii – demokracie, demokratické volby, volby v ČR, politické strany Já občan – občan, občanství, základní povinnosti občana, základní práva občana Ústava, funkce ústavy, obsah ústavy, lidská práva a základní svobody, listina základní práv a svobod Právní řád ČR, právní vztahy a právní normy, právní řád, trestná činnost, trestný čin, korupce, kriminalita 	OSV 1–11 MKV 1, 2, 4, 5 VDO 1, 2, 3 EGS 1, 2, 3 EVV 3, 4 MV 1, 2, 4, 5 VkZ – závislosti, partnerské vztahy Dě – osobnosti českých dějin

- rozlišuje a porovnává úkoly jednotlivých složek státní moci ČR i jejich orgánů a institucí, uvede příklady institucí a orgánů, které se podílejí na správě obcí, krajů a státu
- rozlišuje nejčastější typy a formy států a na příkladech porovná jejich znaky
- objasní výhody demokratického způsobu řízení státu pro každodenní život občanů
- vyloží smysl voleb do zastupitelstev demokratických státech a uvede příklady, jak mohou výsledky voleb ovlivňovat každodenní život občanů
- uvede největší politické strany v ČR
- popíše volební systém v ČR
- objasní smysl voleb v demokratických státech a vysvětlí, jak mohou výsledky voleb ovlivňovat život občanů
- vysvětlí, proč je každý občan povinen dodržovat právní řád, respektovat základní právní normy našeho státu
- uvede příklady činnosti důležitých orgánů právní ochrany občanů (policie, státní zastupitelství, soudy, advokáti, notáři)
- rozlišuje a porovnává úkoly orgánů právní ochrany občanů, uvede příklady jejich činnosti a spolupráce při postihování trestných činů
- uvede příklady základních práv a svobod každého člověka a dokumentů upravujících lidská práva
- posoudí význam ochrany lidských práv a svobod
- v případě potřeby přiměřeně uplatňuje svá práva
- rozpozná protiprávní jednání,

rozliší přestupek a trestný čin, uvede jejich příklady	
 uvede příklady postihů, které může použít náš stát v případě 	
protiprávního jednání (pokuta,	
odnětí svobod aj.)	
 diskutuje o příčinách a důsledcích korupčního jednání 	

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
 Objasní potřebu tolerance ve společnosti, respektuje kulturní zvláštnosti i odlišné názory, zájmy, způsoby chování a myšlení lidí, zaujímá tolerantní postoje k menšinám popíše znaky světových náboženství rozpoznává netolerantní, rasistické, xenofobní a extremistické projevy v chování lidí a zaujímá aktivní postoj proti všem projevům lidské nesnášenlivosti objasní, jak může realističtější poznání a hodnocení vlastní osobnosti a potenciálu pozitivně ovlivnit jeho rozhodování, vztahy s druhými lidmi i kvalitu života posoudí vliv osobních vlastností na dosahování individuálních i společných cílů, objasní význam vůle při dosahování cílů a překonávání překážek popíše, jak lze usměrňovat a kultivovat charakterové a volní vlastnosti, rozvíjet osobní přednosti, překonávat osobní nedostatky a pěstovat zdravou sebedůvěru vyloží souvislost mezi různými 	 Člověk a náboženství – náboženství, náboženská tolerance, judaismus, křesťanství, islám, hinduismus, buddhismus, nová náboženská hnutí Extremismus, fanatismus Moje budoucnost – má osobnost, sny, zájmy, dovednosti Volba povolání, volba střední školy Poradenská střediska, porady, kde hledat pomoc Nástup do zaměstnání, pracovní smlouva Finanční gramotnost, peníze, možnost platby, nakládání s penězi, Úspory, úvěry, úroky, bankovní systém Trh výrobků a služeb, nabídka, poptávka, cena, konkurence Národní hospodářství, tržní a centrálně plánovaná ekonomika, struktura národního hospodářství, HDP, nezaměstnanost, inflace, obchodní bilance Pronájem, uzavírání smluv Hospodaření domácnosti, rodinný rozpočet, daň. 	OSV 1–11 MKV 1, 2, 4, 5 VDO 1, 2, 3 EGS 1, 2, 3 EVV 3, 4 MV 1, 2, 4, 5 Ma – slovní úlohy, procenta Pč – rozpočet domácnosti

- pracovními činnostmi a předpoklady nutnými pro jejich výkon
- uvede hlavní problémy, které mohou nastat v případě nezaměstnanosti (peníze, vztahy v rodině)
- popíše, jak si může poradit v případě nezaměstnanosti
- na příkladech ukáže vhodné využití různých nástrojů hotovostního a bezhotovostního placení, uvede příklady použití debetní a kreditní platební karty, vysvětlí jejich omezení
- vysvětlí, jakou funkci plní banky a jaké služby nabízejí, vysvětlí význam úroku placeného a přijatého, uvede nejčastější druhy pojištění a navrhne, kdy je využít
- uvede a porovná nejobvyklejší způsoby nakládání s volnými prostředky a způsoby krytí deficitu
- na příkladu chování kupujících a prodávajících vyloží podstatu fungování trhu, objasní vliv nabídky a poptávky na tvorbu ceny a její změny, na příkladu ukáže tvorbu ceny jako součet nákladů, zisku a DPH, popíše vliv inflace na hodnotu peněz
- uvede příklady některých smluv upravujících občanskoprávní vztahy – osobní přeprava, koupě, oprava či pronájem věci
- sestaví jednoduchý rozpočet domácnosti, uvede hlavní příjmy a výdaje, rozliší pravidelné a jednorázové příjmy a výdaje, zváží nezbytnost jednotlivých výdajů v hospodaření domácnosti
- objasní princip vyrovnaného, schodkového a přebytkového rozpočtu domácnosti, dodržuje zásady hospodárnosti a vyhýbá se rizikům při hospodaření s penězi
- rozlišuje, ze kterých zdrojů

- Mezinárodní spolupráce, mezinárodní smlouvy, mezinárodní organizace
- OSN, NATO, OECD, WHO
- Evropská integrace a Evropská unie – aktuální změny a postavení ČR. EU jako instituce, význam EU, symboly EU
- Globalizace příčiny a důsledky globalizace, multikulturalismus, globální problémy

pocházejí příjmy státu a do	
kterých oblastí stát směruje své	
výdaje, uvede příklady dávek a	
1	
příspěvků, které ze státního	
rozpočtu získávají občané	
 popíše vliv začlenění ČR do EU 	
na každodenní život občanů,	
uvede příklady práv občanů ČR	
v rámci EU i možných způsobů	
jejich uplatňování	
 objasní souvislosti globálních a 	
lokálních problémů	
uvede některé globální problémy	
současnosti, vyjádří na ně svůj	
osobní názor a popíše jejich	
hlavní příčiny možné důsledky	

6.3.5 Člověk a příroda

6.3.5.1 Fyzika

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět Fyzika se vyučuje jako samostatný předmět v 6., 7., 8. a 9. ročníku. Časová dotace v učebním plánu je 2 vyučovací hodiny týdně v každém z ročníků. Jen v druhém pololetí 8. ročníku je časová dotace snížena na 1 vyučovací hodinu týdně.

Předmět zahrnuje tyto tematické celky:

• Látky a tělesa; Pohyb těles, síly; Mechanické vlastnosti tekutin; Energie; Zvukové děje; Elektromagnetické a světelné děje; Vesmír

Výchovně vzdělávací cíle

Vzdělávání ve Fyzice směřuje k:

- podpoře hledání a poznávání fyzikálních faktů a jejich vzájemných souvislostí;
- rozvíjení a upevňování dovedností objektivně pozorovat a měřit fyzikální vlastnosti a procesy;
- vytváření a ověřování hypotéz;
- zkoumání příčiny přírodních procesů, souvislosti a vztahy mezi nimi;
- osvojení základních fyzikálních pojmů a odborné terminologie;
- vytváření otevřeného myšlení, kritického myšlení a logického uvažování.

Charakteristika vyučovacího předmětu

Žáci si osvojují, především na základě pozorování, měření a experimentování, nejdůležitější fyzikální pojmy, veličiny a zákonitosti potřebné k porozumění fyzikálním jevům a procesům, vyskytujícím se v přírodě, běžném životě a praxi.

Významně přispívá k rozvoji rozumových schopností žáků, k přechodu od převážně názorného poznání k poznání reflektujícímu prvky vědeckého poznání, učí žáky přesnému vyjadřování, rozvíjí jejich specifické zájmy a uvádí do možností moderních technologií. Pozorování je využíváno jako samostatná metoda zkoumání nebo je součástí experimentu a různých měření. Pomocí těchto metod a kladením otázek, jimiž se ptají na příčiny pozorovaných jevů, získávají představu o reálném světě. Žáci by ale měli mít na zřeteli, že realita bývá mnohem složitější než pokusy prováděné v laboratorních podmínkách.

Spolu s ostatními přírodovědnými předměty směřuje výuka Fyziky i k tomu, aby si žáci uvědomovali bohatost a mnohotvárnost skutečnosti i existenci souvislostí a zákonitostí v ní, aby si uvědomovali hodnotu vědeckého poznání i potřebu jeho využívání ku prospěchu jedince i lidské společnosti. Žáci si musí ale uvědomovat, že rozvojové moderní technologie musí být v souladu s ochranou životního prostředí. Fyzika silně ovlivňuje každodenní život člověka, proto je nutné, aby získané znalosti dovedli vhodným způsobem využívat v praktickém životě. Musí si také osvojit základní pravidla bezpečnosti při provádění měření, experimentování a běžném životě.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- si nové poznatky upevňuje průběžně;
- k získávání nových vědomostí a zejména zajímavostí využívá ICT i vhodnou literaturu a takto získané informace se učí systematicky třídit a dávat do souvislostí;
- samostatně experimentuje a ze svých pozorování vyvozuje závěry, a to zejména pro praktický život;

- propojuje výsledky svých pozorování a svého učení s dalšími vědními obory (zejména chemie, přírodopis, zeměpis, ale také v praktických činnostech);
- uvědomuje si propojení fyziky a reálného světa provázanost veškerého průmyslu s fyzikou a následné využívání produktů.

Učitel:

- při výběru učiva respektuje jeho aktuálnost;
- učí žáky práci s informacemi a informačními zdroji;
- učí žáky vyhledávat a třídit informace, klást otázky, argumentovat, diskutovat, prezentovat výsledky svého učení;
- zadává termínované domácí úkoly;
- zařazuje úlohy, při jejichž řešení je vhodné využívat kalkulátory;
- vede žáky k využívání znalostí i v ostatních předmětech a zejména v reálném životě;
- umožňuje žákům využívat MFCHT, encyklopedie.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- při provádění praktických činností volí vhodné pomůcky, nástroje a metody práce tak, aby neohrozil zdraví své ani zdraví druhých;
- dojde-li k ohrožení zdraví v souvislosti s prováděním pokusů dokáže vhodně a rychle zareagovat a poskytnout první pomoc – takto získané zkušenosti využívá v případě nutnosti v běžném životě;
- samostatně řeší problémy, volí vhodné způsoby řešení a užívá při řešení problémů logické matematické postupy.

Učitel:

- zadává problémové úlohy, které předpokládají identifikaci problému a nelezení vhodného způsobu řešení:
- předkládá problémové úlohy z praktického života;
- zadává úkoly tak, aby žáci měli možnost volit různé postupy při řešení.

Kompetence komunikativní

Žák:

- formuluje a vyjadřuje své myšlenky a názory v logickém sledu, vyjadřuje se výstižně, souvisle a kultivovaně v písemném i ústním projevu;
- na základě svých pozorování formuluje hypotézy a vhodně argumentuje při jejich obhajobě;
- dokáže přijmout argumentaci jiných a zapojuje se s nimi do diskuse;
- k získávání nových vědomostí a zejména zajímavostí využívá ICT i vhodnou literaturu.

Učitel:

- vyžaduje správné a účelné používání odborné terminologie a symboliky;
- zadáváme takové úkoly, které žáků umožňují využívat různé zdroje informací.

Kompetence sociální, personální a občanské

Žák:

- zapojuje se do práce ve skupině a přijímá různé role;
- sleduje pozorně práci ostatních členů skupiny, a to zejména při provádění pokusů, aby nebyla ohrožena bezpečnost;
- přijímá a respektuje pravidla pro bezpečnou práci;
- v situaci ohrožující zdraví dokáže rychle a správně zareagovat, v případě nutnosti poskytne pomoc;

- chápe nutnost ochrany lidského zdraví a z toho vyplývající nutnost ochrany životního prostředí. Učitel:
 - ve výuce i při mimoškolních činnostech zařazuje kooperativní činnosti práce ve dvojicích, ve skupině;
 - zařazuje metody, při kterých docházejí k řešení a závěrům žáci sami práce ve dvojicích, práce ve větších skupinách;
 - zadává úkoly, při nichž je vhodné spolupracovat ve skupině;
 - vyžaduje dodržování pravidel slušného chování;
 - vede žáky k tomu, aby brali ohled na druhé;
 - respektuje individuality ve školním i třídním kolektivu.

Kompetence pracovní

Žák:

- používá bezpečně nástroje a laboratorní vybavení;
- dodržuje pravidla bezpečné práce;
- přizpůsobí se omezeným podmínkám a volí pracovní postup přiměřený daným podmínkám;
- udržuje pracovní místo v pořádku a čistotě, aby nedocházelo k ohrožení zdraví;
- získané dovednosti a poznatky se snaží aplikovat v praktickém životě, protože fyzika prostupuje všemi obory lidských činností;
- využívá znalosti a zkušenosti získané ve fyzice v zájmu vlastního rozvoje a přípravy na budoucí povolání.

Učitel:

- dbá na dodržování bezpečnostních zásad;
- vyžaduje od žáků udržování pracovního místa v pořádku a čistotě.

Kompetence digitální

Žák na konci 7. ročníku:

- charakterizuje digitální zdroje, které využívá ve svém vzdělávání; na příkladech z okolí ukazuje, jak digitální technologie zlepšují život;
- k učení využívá i osobní digitální zařízení; ukládá si převzatý digitální obsah pro další použití;
- využívá digitální technologie v navrženém postupu, kterým řeší vybrané problémy;
- vytváří a upravuje digitální obsah, v případě potřeby je schopen jeden digitální formát doplnit či rozšířit jiným formátem;
- upravuje obsah, který vytvořil někdo jiný, s cílem přizpůsobit ho novým účelům;
- na základě vlastních kritérií pro vyhledávání získává potřebné informace z doporučených zdrojů;
- ukládá informace tak, aby je mohl efektivně třídit a vyhledávat;
- sdílí data, informace a obsah se svými vrstevníky a volí pro to vhodnou technologii.

Učitel:

- vede žáky k aktivnímu využívání osobních digitálních zařízení a ukládání digitálního obsahu pro další využití;
- vytváří pro žáky aktivity a činnosti, při kterých žáci řeší vybrané problémy nebo navrhují různé
 postupy řešení pomocí digitálních technologií např. badatelské vyučování, zpracování
 výsledků praktických cvičení;
- vytváří situace, při kterých žáci sdílí data, informace a obsah s vybranými lidmi a data využívají k týmové práci.

Žák na konci 9. ročníku:

• k učení využívá také digitální vzdělávací prostředí; vytváří vlastní portfolio zdrojů informací a

podílí se na tvorbě sdílených portfolií;

- cituje zdroje ve své práci, je si vědom svých autorských práv; při práci v digitálním prostředí a při práci s osobními údaji dodržuje právní normy;
- navrhuje různé postupy k řešení vybraných problémů pomocí digitálních technologií;
- vytváří a upravuje digitální obsah v různých formátech, dané formáty kombinuje (vytváří webové prezentace, infografiku a multimédia), vyjadřuje se za pomoci digitálních prostředků ke splnění stanovených cílů;
- pozměňuje obsah, který vytvořil někdo jiný, propojuje jej s cílem vytvořit obsah nový;
- potřebné informace získává z různých digitálních zdrojů na základě vlastních kritérií pro vyhledávání; získané informace posuzuje z hlediska souladu s již známými a na základě věrohodnosti příslušného zdroje;
- ukládá informace tak, aby je mohl v případě potřeby najít a použít i někdo jiný, s kým spolupracuje;
- komunikuje pomocí digitálních technologií i s více uživateli najednou; pro konkrétní komunikační situaci vybírá nejvhodnější technologii;
- využívá digitální technologie ke sdílení dat, informací a obsahu s vybranými lidmi a k týmové práci.

Učitel:

- vede žáky k aktivnímu využívání osobních digitálních zařízení a ukládání digitálního obsahu pro další využití;
- vytváří pro žáky aktivity a činnosti, při kterých žáci řeší vybrané problémy nebo navrhují různé
 postupy řešení pomocí digitálních technologií např. badatelské vyučování, zpracování
 výsledků praktických cvičení;
- vytváří situace, při kterých žáci sdílí data, informace a obsah s vybranými lidmi a data využívají k týmové práci;
- dává žákům možnost volby různých formátů zpracování zadaných témat a vede je k využívání co nejširší škály těchto formátů; diskutují o vhodnosti, výhodách a nevýhodách zvolených formátů;
- vede žáky k dodržování autorských práv, citaci zdrojů;
- vede žáky k využívání více zdrojů, ověřování informací;
- vytváří pro žáky aktivity, při kterých mohou spolupracovat i na dálku a aktivity, jejichž výsledky jsou ukládány pro využití ostatními spolužáky – sdílené dokumenty, webové stránky....

FYZIKA

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
 ŽÁK: uvede konkrétní příklady jevů dokazujících, že se částice látek neustále pohybují a vzájemně na sebe působí změří vhodně zvolenými měřidly některé důležité fyzikální veličiny charakterizující látky a tělesa předpoví, jak se změní délka či objem tělesa při dané změně jeho teploty využívá s porozuměním vztah mezi hustotou, hmotností a objemem při řešení praktických problémů zjistí, zda na těleso působí magnetická síla dokáže popsat využití magnetické síly v praktických situacích ověří existenci magnetického pole určí druh pólu podle magnetické střelky popíše vznik magnetického pole na cívce popíše elektromagnet a vysvětlí jeho využití v praxi rozhodne, kdy se tělesa přitahují, odpuzují nebo na sebe nebudou působit rozliší pojmy elektrický vodič a izolant sestaví správně podle schématu elektrický obvod a analyzuje správně schéma reálného obvodu připojí zdroj k spotřebiči 	Vlastnosti látek a těles skupenství látek – souvislost skupenství látek s jejich částicovou skladbou; Brownův pohyb a difúze Fyzikální veličiny rozměry těles (délka) hmotnost tělesa čas a jeho měření objem a jeho měření roztažnost těles a látek teplota hustota a měření gravitační pole a gravitační síla – přímá úměrnost mezi gravitační silou a hmotností tělesa Magnetismus magnetické pole magnetická síla; magnetické pole cívky elektromagnet Elektrické vlastnosti látek elektrické vodiče a nevodiče dva druhy náboje model atomu elektrický pole elektrický póle elektrický náboj elektrický výboj, blesk, ochrana před ním Elektrický obvod zdroj napětí spotřebič	OSV 10 EVV 2,3 Ch – částicové složení látek, vlastnosti látek, zdroje napětí Př – skupenství látek Ma – desetinná čísla, převody jednotek, vyjádření neznámé ze vzorce, slovní úlohy Pč – práce na stavbách, povolání zedník Ze – postavení Země ve vesmíru, práce s buzolou, orientace na mapě

	bezpečné chování při práci s elektrickými přístroji a zařízeními
--	--

7. ročník		
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
 ŽÁK: rozhodne, jaký druh pohybu těleso koná vzhledem k jinému tělesu využívá s porozuměním při řešení problémů a úloh vztah mezi rychlostí, dráhou a časem u rovnoměrného pohybu těles určí v konkrétní jednoduché situaci druhy sil působících na těleso, jejich velikosti, směry a výslednici využívá poznatky o zákonitosti tlaku v klidných tekutinách pro řešení konkrétních praktických problémů využívá zákon o přímočarém šíření světla ve stejnorodém optickém prostředí a zákona odrazu světla při řešení problémů a úloh rozhodne ze znalosti rychlostí světla ve dvou různých prostředích, zda se světlo bude lámat ke kolmici, či od kolmice, a vyžívá této skutečnosti při analýze průchodu světla čočkami 	 Pohyb tělesa klid a pohyb těles pohyb přímočarý a křivočarý nerovnoměrný a rovnoměrný pohyb rychlost, dráha a čas rovnoměrného pohybu Síla, skládání sil skládání sil stejného a opačného směru rovnováha dvou sil těžiště tělesa otáčivé účinky síly tlak, tlaková síla – vztah mezi tlakovou silou, tlakem, obsahem plochy, na ní síla působí třecí síla – smykové a valivé tření, ovlivňování třecí síly v praxi Mechanické vlastnosti tekutin (kapalin a plynů) Pascalův zákon, hydraulická zařízení hydrostatický a atmosférický tlak – souvislost mezi hydrostatickým tlakem, hloubkou a hustotou kapaliny; souvislost atmosférického tlaku s některými procesy v atmosféře Archimédův zákon – vztlaková síla; potápění, vznášení a plování těles v klidných tekutinách 	OSV 10 EVV 2 Ma – grafické sčítání a odčítání úseček, převody jednotek, úlohy o pohybu, funkce, pravoúhlá soustava souřadnic Ze – atmosféra Země

	 světelné jevy vlastnosti světla zdroje světla rychlost světla ve vakuu a v různých prostředích stín, zatmění Slunce a Měsíce zobrazení odrazem na rovinném, dutém a vypuklém zrcadle (kvalitativně); zobrazení lomem tenkou spojkou a rozptylkou (kvalitativně) rozklad bílého světla hranolem 	
--	---	--

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
mezi výkonem, vykonanou prací a časem zhodnotí výhody a nevýhody využívání různých energetických zdrojů z hlediska vlivu na životní prostředí rozpozná ve svém okolí zdroje zvuku a kvalitativně analyzuje příhodnost daného prostředí pro šíření zvuku posoudí možnosti zmenšování vlivu nadměrného hluku na životní prostředí stanoví podmínky vzniku elektr. proudu v obvodu změří napětí voltmetrem změří proud ampérmetrem odliší zapojení vedle sebe a za sebou	ráce a energie práce výkon přeměny energie formy energie – pohybová a polohová; vnitřní energie; elektrická energie a výkon; epelné jevy přeměny skupenství – tání a tuhnutí, vypařování a kapalnění; hlavní faktory ovlivňující vypařování a teplotu varu kapaliny obnovitelné a neobnovitelné zdroje energie vukové jevy vlastnosti zvuku – látkové prostředí jako podmínka vzniku šíření zvuku, rychlost šíření zvuku v různých prostředích; odraz zvuku na překážce, ozvěna; pohlcování zvuku; lektrický proud elektrický odpor bezpečné chování při práci s elektrickými přístroji a zařízeními zapojování rezistorů reostat, potenciometr vnitřní odpor zdroje zapojování zdrojů elektrického proudu výkon elektr. proudu elektrická energie výroba elektrické energie	OSV 10 EVV 2 Ma – výpočet neznámé ze vzorce, jednotky a jejich převody, kalorimetrická rovnice Pč – svět práce, volba povolání Př – anomálie vody a její význam pro život ve vodě, koloběh vody, vodní živočichové, stavba ucha a jeho funkce, škodlivost zvuku pro lidské zdraví Ch – sublimace, desublimace, částicové složení látek, galvanický článek VkZ – bezpečné zacházení s el. Spotřebiči, první pomoc při úrazu

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
 ŽÁK: rozliší stejnosměrný proud od střídavého a změří elektrický proud a napětí rozliší vodič, izolant a polovodič na základě analýzy jejich vlastností využívá prakticky poznatky o působení magnetického pole na magnet a cívku s proudem a o vlivu změny magnetického pole v okolí cívky na vznik indukovaného napětí v ní rozliší vodič, izolant, polovodič zapojí správně polovodičovou diodu objasní pojem proton, neutron, protonové číslo vysvětlí štěpení atomového jádra uvědomí si kladné i záporné využití štěpení jádra atomu objasní (kvalitativně) pomocí poznatků o gravitačních silách pohyb planet kolem Slunce a měsíců planet kolem planet 	Elektrodynamika elektromagnetická indukce vznik a vlastnosti třífázové proudové soustavy elektrické motory tepelné účinky elektrického proudu stejnosměrný elektromotor transformátor přenos elektrické energie bezpečné chování při práci s elektrickými přístroji a zařízeními Vedení elektrického proudu v polovodičích elektrony a díry vliv příměsí v polovodičích PN přechod využití polovodičových součástek diody a světlo Atomy a záření jádro atomu jaderné síly radioaktivita bezpečnost při práci s radioaktivními materiály Jaderná energie výroba a přenos elektrické energie jaderná energie štěpná reakce jaderná elektrárna ochrana lidí před radioaktivním zářením Astronomie sluneční soustava – její hlavní složky; měsíční fáze	OSV 10 EVV 2 Ma — grafické znázornění závislosti mezi veličinami, určování hodnot z grafu Ch — stavba atomů, periodická soustava prvků, tabulka prvků, izotopy prvků Př — využití radioaktivních prvků ve zdravotnictví a zemědělství Ze — postavení Země ve vesmíru, měsíc a jeho vliv na život na Zemi planeta Země jako součást vesmíru

6.3.5.2 Chemie

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět Chemie se vyučuje jako samostatný předmět v 8. a 9. ročníku. Časová dotace v učebním plánu je 2 vyučovací hodiny týdně.

Žáci mohou být v tomto předmětu rozdělení do skupin.

Žáci ve všech skupinách absolvují výuku stejného učiva.

Výchovně vzdělávací cíle

Vzdělávání v Chemii směřuje k/ke:

- zkoumání vlastností látek a přírodních zákonitostí s využitím pozorování, měření a experimentu;
- propojování výsledků svých zkoumání s dalšími vědními obory;
- rozvíjení myšlení (zejména analytické a exaktní) a paměti;
- rozvíjení schopnosti práce v týmu a schopnosti komunikovat;
- rozvíjení přesnosti, vytrvalosti, systematičnosti v práci a manuální zručnosti;
- ochraně svého zdraví i zdraví ostatních;
- vhodnému chování při kontaktu s běžně dostupnými chemikáliemi a látkami chemikálie obsahující;
- pochopení významu ochrany životního prostředí.

Charakteristika vyučovacího předmětu

Zejména činnostní charakter Chemie umožňuje žákům získávat důležité dovednosti – objektivně pozorovat a na základě svých pozorování vyslovovat hypotézy, které se učí ověřovat. Pozorování je využíváno jako samostatná metoda zkoumání nebo je součástí experimentu a různých měření. Pomocí těchto metod a kladením otázek, jimiž se ptají na příčiny pozorovaných jevů, získávají představu o reálném světě. Žáci by ale měli mít na zřeteli, že realita bývá mnohem složitější než pokusy prováděné v laboratorních podmínkách.

Protože chemie silně ovlivňuje každodenní život člověka, učí se žáci zaujímat postoj k využívání produktů chemického průmyslu a na něj navazujících výrob, které silně ovlivňují životní prostředí. Naprosto samozřejmou součástí Chemie je tedy environmentální výchova.

Další úzké vazby má Chemie na Matematiku (kvantitativní část chemie), Výchovu ke zdraví (zejména biochemie), biologii člověka (první pomoc při zasažení nebezpečnými látkami), Zeměpis (znečištění půdy, vody, ovzduší) dále na oblast Člověk a svět práce, protože Chemie má zejména činnostní charakter a na další oblasti.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- nové poznatky si upevňuje průběžně a na základě získaných zkušeností rozvíjí získané poznatky v průběhu celého života;
- k získávání nových vědomostí a zejména zajímavostí využívá digitální technologie i vhodnou literaturu a takto získané informace se učí systematicky třídit a dávat do souvislostí;
- samostatně experimentuje a ze svých pozorování vyvozuje závěry, a to zejména pro praktický život;
- propojuje výsledky svých pozorování a svého učení s dalšími vědními obory (zejména fyzika, přírodopis, zeměpis, ale také výtvarná výchova, pěstitelské práce);
- uvědomuje si propojení chemie a reálného světa provázanost veškerého průmyslu s chemií a následné využívání produktů výrob zdánlivě nechemických.

Učitel:

- zadává úkoly, při jejich řešení žáci využívají digitální technologie;
- zařazuje dostatek praktických cvičení, při nichž žáci samostatně provádějí pokusy a vyvozují ze svých pozorování závěry;
- nabízí dostatek úkolů, na základě jejichž provádění může žák vyvozovat nové poznatky;
- vede žáky k využívání poznatků i v ostatních předmětech a zejména v reálném životě.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- při provádění praktických činností volí vhodné pomůcky, nástroje a metody práce tak, aby neohrozil zdraví své ani zdraví druhých;
- dojde-li k ohrožení zdraví v souvislosti s prováděním pokusů, dokáže vhodně a rychle zareagovat a poskytnout první pomoc – takto získané zkušenosti využívá v případě nutnosti v běžném životě;
- na základě získaných poznatků řeší praktické úkoly v běžném životě (příprava různých roztoků a jejich aplikace při různých činnostech).

Učitel:

- předkládá problémové úlohy z praktického života;
- s chybou žáka pracuje jako s příležitostí, jak ukázat cestu ke správnému řešení;
- dbá na dodržování bezpečnostních zásad;
- vede žáky k tomu, aby si před použitím vždy zkontrolovali stav pomůcek a nástrojů.

Kompetence komunikativní

Žák:

- používá správně a účelně chemickou terminologii a symboliku na přiměřené úrovni;
- na základě svých pozorování formuluje hypotézy a vhodně argumentuje při jejich obhajobě;
- dokáže přijmout argumentaci jiných a zapojuje se s nimi do diskuse;
- k získávání nových vědomostí a zejména zajímavostí využívá digitální technologie i vhodnou literaturu.

Učitel:

- vyžaduje správné a účelné používání chemické terminologie;
- nabízí dostatek úkolů, na základě jejichž provádění může žák vyvozovat nové poznatky;
- zadává takové úkoly, které žákům umožňují využívat různé zdroje informací.

Kompetence sociální, personální a občanské

Žák:

- zapojuje se do práce ve skupině a přijímá různé role;
- sleduje pozorně práci ostatních členů skupiny, a to zejména při provádění pokusů, aby nebyla ohrožena bezpečnost;
- přijímá a respektuje pravidla pro bezpečnou práci;
- v situaci ohrožující zdraví dokáže rychle a správně zareagovat, v případě nutnosti poskytne pomoc;
- chápe nutnost ochrany lidského zdraví a z toho vyplývající nutnost ochrany životního prostředí.

- zařazuje kooperativní činnosti práce ve dvojicích, ve skupině;
- umožňuje žákům při plnění úkolů vzájemně spolupracovat;
- nabízí dostatek úkolů, při nichž žáci spolupracují ve skupině a přijímají ve skupině různé role;
- funguje jako poradce a směruje žáky tak, aby se nenechali odradit počátečním nezdarem.

Kompetence pracovní

Žák:

- používá bezpečně vhodné nástroje a laboratorní vybavení;
- dodržuje pravidla bezpečné práce;
- přizpůsobí se omezeným podmínkám a volí pracovní postup přiměřený daným podmínkám;
- udržuje pracovní místo v pořádku a čistotě, aby nedocházelo k ohrožení zdraví;
- získané dovednosti a poznatky se snaží aplikovat v praktickém životě, protože chemie prostupuje všemi obory lidských činností.

Učitel:

- zařazuje dostatek praktických cvičení, při nichž žáci samostatně provádějí pokusy a vyvozují ze svých pozorování závěry;
- dbá na dodržování bezpečnostních zásad;
- vede žáky k osvojování si pracovních a hygienických návyků;
- vede žáky k plánování postupů;
- vede žáky k tomu, aby si před použitím vždy zkontrolovali stav pomůcek a nástrojů;
- učí žáky uspořádat věci na lavici tak, aby získali dostatečnou pracovní plochu;
- vyžaduje od žáků udržování pracovního místa v pořádku a čistotě;
- organizuje exkurze do různých závodů po celé ČR.

Kompetence digitální

Žák na konci 9. ročníku:

- pro školní práci a plánování svého času využívá digitální technologie, kombinuje je a samostatně rozhoduje, které pro jakou činnost či řešený problém použít;
- cituje zdroje ve své práci, je si vědom svých autorských práv; při práci v digitálním prostředí a při práci s osobními údaji dodržuje právní normy;
- při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jedná eticky, s ohleduplností a respektem k ostatním;
- navrhuje různé postupy k řešení vybraných problémů pomocí digitálních technologií;
- vytváří a upravuje digitální obsah v různých formátech, dané formáty kombinuje (vytváří webové prezentace, infografiku a multimédia), vyjadřuje se za pomoci digitálních prostředků ke splnění stanovených cílů;
- pozměňuje obsah, který vytvořil někdo jiný, propojuje jej s cílem vytvořit obsah nový;
- potřebné informace získává z různých digitálních zdrojů na základě vlastních kritérií pro vyhledávání; získané informace posuzuje z hlediska souladu s již známými a na základě věrohodnosti příslušného zdroje;
- ukládá informace tak, aby je mohl v případě potřeby najít a použít i někdo jiný, s kým spolupracuje;
- komunikuje pomocí digitálních technologií i s více uživateli najednou; pro konkrétní komunikační situaci vybírá nejvhodnější technologii;
- využívá digitální technologie ke sdílení dat, informací a obsahu s vybranými lidmi a k týmové práci.

- vede žáky k aktivnímu využívání osobních digitálních zařízení a ukládání digitálního obsahu pro další využití;
- vytváří pro žáky aktivity a činnosti, při kterých žáci řeší vybrané problémy nebo navrhují různé
 postupy řešení pomocí digitálních technologií např. badatelské vyučování, zpracování
 výsledků praktických cvičení;
- vytváří situace, při kterých žáci sdílí data, informace a obsah s vybranými lidmi a data využívají i k týmové práci;

- dává žákům možnost volby různých formátů zpracování zadaných témat a vede je k využívání co nejširší škály těchto formátů; diskutují o vhodnosti, výhodách a nevýhodách zvolených formátů;
- vede žáky k dodržování autorských práv, citaci zdrojů;
- vede žáky k využívání více zdrojů, ověřování informací;
- vytváří pro žáky aktivity, při kterých mohou spolupracovat i na dálku a aktivity, jejichž výsledky jsou ukládány pro využití ostatními spolužáky – sdílené dokumenty, webové stránky...

CHEMIE

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ŽÁK:	Vlastnosti látek	OSV 1, 10,11
 určí rozdílné a společné vlastnosti látek pracuje bezpečně s dostupnými a 	 Hustota, rozpustnost, tepelná a elektrická vodivost Vliv atmosféry na vlastnosti a 	EVV 3
běžně používanými látkami a hodnotí jejich rizikovost	stav látek	EGS 1
 posoudí nebezpečnost vybraných dostupných látek, se kterými zatím pracovat nesmí 	Zásady bezpečné práce při školních pokusech i v běžném životě	Fy – částicová stavba látek; jaderná energie
Zatim praeovat nesim	Nebezpečné látky a přípravky – R-věty, S-věty, varovné značky a jejich význam	Ma – dělitelnost přirozených čísel, nezáporná desetinná čísla, nezáporné zlomky;
rozlišuje směsi a chemické látky	Směsi – různorodé, stejnorodé	rovnice Čj – čtení
 vypočítá složení roztoků připraví prakticky roztok daného složení 	Roztoky Hmotnostní zlomek a koncentrace roztoku Pojmy – koncentrovanější,	s porozuměním a se zaměřením na úkol, popis pracovního postupu
	zředěnější, nasycený, nenasycený roztok	Inf – prezentace informací
 navrhne postupy a prakticky provede oddělování složek směsí o známém složení uvede příklady oddělování složek 	Oddělování složek směsí usazování, filtrace, destilace, krystalizace, sublimace	Př – nerosty a horniny
v praxi	Voda, vzduch	
 rozliší různé druhy vody a uvede příklady jejich výskytu a použití 	 destilovaná, pitná, odpadní Výroba pitné vody, čistota vody Vzduch – složení, čistota ovzduší, ozonová vrstva 	
rozlišuje významy pojmů atom (atomové jádro – protony a neutrony, elektronový obal – elektrony, valenční elektrony),	 Částicové složení látek molekuly atomy atomové jádro, protony, 	

molekula, chemický prvek, chemická sloučenina a užívá je správně v souvislostech

- orientuje se v periodické soustavě chemických prvků, rozpozná vybrané kovy a nekovy a usuzuje na jejich možné vlastnosti
- zjednodušeně popíše chemickou vazbu, rozlišuje význam pojmů ion, kation a anion
- rozliší výchozí látky a produkty chemických reakcí, uvede příklady prakticky důležitých chemických reakcí a zhodnotí jejich využívání
- porovná vlastnosti a použití vybraných prakticky významných oxidů
- posoudí vliv významných zástupců těchto látek na životní prostředí

neutrony

• elektronový obal a jeho změny chemických reakcí, elektrony

Prvky

- názvy, značky
- vlastnosti a použití vybraných prvků
- skupiny a periody v periodické soustavě chemických prvků
- protonové číslo
- chemické sloučeniny
- chemická vazba
- názvosloví jednoduchých anorganických sloučenin (oxidy, sulfidy)

Chemické reakce

- zákon zachování hmotnosti
- chemické rovnice
- molární hmotnost
- látkové množství

Oxidy

- názvosloví
- vlastnosti a použití vybraných prakticky významných oxidů

Hoření

- hořlaviny
- význam tříd nebezpečnosti

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ŽÁK:	Kyseliny a hydroxidy	777
 porovná vlastnosti a použití vybraných prakticky 	 kyselost a zásaditost roztoků, indikátory 	OSV 1, 10,11
 významných kyselin a hydroxidů posoudí vliv významných zástupců těchto látek na životní 	 vlastnosti, vzorce, názvy a použití vybraných prakticky 	EVV 3 EGS 1
prostředí orientuje se na stupnici pH, změří	významných kyselin a hydroxidů Soli	MV 1
reakci roztoku univerzálním indikátorovým papírkem a uvede příklady uplatňování neutralizace v praxi porovná vlastnosti a použití	 soli kyslíkaté a nekyslíkaté vlastnosti a použití vybraných solí oxidační číslo, názvosloví 	Ma – nezáporná desetinná čísla, nezáporné zlomky
vybraných prakticky významných solí	 vlastnosti a použití vybraných prakticky významných halogenidů 	Fy – formy energie, elektromagnetické děje
 posoudí vliv významných zástupců těchto látek na životní prostředí 		VkZ – prevence zneužívání návykových látek
 na základě pozorování rozliší některé druhy reakcí – srážecí, endotermické, exotermické 	Faktory ovlivňující rychlost chemických reakcí teplota	Čj – popis pracovního postupu
 na základě praxe odvodí jaké faktory ovlivňují rychlost chemické reakce a aplikuje tyto 	koncentrace výchozích látekplošný obsah povrchu výchozích	Př – nerosty a horniny
poznatky v praxi	látek • katalyzátor	Inf – prezentace informací
 aplikuje poznatky o vlastnostech uhlíku a vodíku jako základních prvků organických sloučenin 	Uhlovodíkyvlastnosti uhlíku a vodíku a	
 rozliší nejjednodušší uhlovodíky, uvede jejich zdroje, vlastnosti a 	jejich vaznosti • v praxi významné alkany	
 použítí používá názvoslovná pravidla při sestavování vzorců a tvorbě 	 v praxi významné uhlovodíky s vícenásobnými vazbami v praxi významné aromatické 	
názvů jednoduchých organických sloučenin	 uhlovodíky názvosloví jednoduchých organických sloučenin 	
zhodnotí užívání fosilních paliv a vyráběných paliv jako zdrojů porgie a vyede příklady	Paliva	
energie a uvede příklady produktů průmyslového	ropauhlí	

zpracování ropy

- rozliší vybrané deriváty uhlovodíků, uvede jejich zdroje, vlastnosti a použití
- uvede příklady zdrojů bílkovin, tuků, sacharidů a vitamínů
- pracuje s informacemi o složení potravin
- umí vyhledávat údaje o významu těchto látek v potravě
- zhodnotí využívání prvotních a druhotných surovin z hlediska trvale udržitelného rozvoje na Zemi
- v souvislosti se způsobem používání posoudí jejich vliv na životní prostředí a zdraví člověka
- diskutuje o pozitivních a negativních dopadech používání

 hnojiv, chemikálií, plastů, detergentů...

- zemní plyn
- průmyslově vyráběná paliva

Deriváty uhlovodíků

- alkoholy významné pro praxi
- karboxylové kyseliny významné pro praxi
- názvosloví jednoduchých organických sloučenin

Přírodní látky

- zdroje, vlastnosti a příklady funkcí
- bílkovin
- tuků
- sacharidů
- vitamínů

Chemický průmysl v ČR

- výrobky
- rizika v souvislosti s životním prostředím
- recyklace surovin
- koroze

Průmyslová hnojiva Tepelně zpracovávané materiály

- cement
- vápno
- sádra
- keramika

Plasty a syntetická vlákna

- vlastnosti
- použití
- likvidace

Detergenty Pesticidy, insekticidy Léčiva a návykové látky

6.3.5.3 Přírodopis

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět Přírodopis se vyučuje jako samostatný předmět v 6., 7., 8. a 9. ročníku. Časová dotace v učebním plánu jsou 2 vyučovací hodiny týdně. Předmět je vyučován ve dvouhodinových celcích. Je doplňován exkurzemi do terénu, specializovaných laboratoří, skleníků, muzeí, parků apod.

Předmět Přírodopis se realizuje až na II. stupni, rámcově navazuje na některá témata zařazená na I. stupni do předmětu Člověk a jeho svět a Člověk a příroda.

Předmět zahrnuje tyto tematické celky:

- 6. a 7. ročník Obecná biologie a genetika, Biologie hub, Biologie rostlin, Biologie živočichů, Základy ekologie, Praktické poznávání přírody
- 8. a 9. ročník Obecná biologie a genetika, Biologie živočichů, Biologie člověka, Neživá příroda, Základy ekologie, Praktické poznávání přírody

Dále jsou v předmětu zařazeny tematické okruhy z průřezového tématu Environmentální výchova: Ekosystémy, Základní podmínky života, Lidské aktivity a problémy životního prostředí, Vztah člověka k prostředí.

Výchovně vzdělávací cíle

Vzdělávání v předmětu Přírodopis směřuje k/ke:

- zkoumání přírodních faktů a jejich souvislostí s využitím různých empirických metod poznávání (pozorování, měření, experiment) i různých metod racionálního uvažování;
- potřebě klást si otázky o průběhu a příčinách různých přírodních procesů, které mají vliv i na ochranu zdraví, životů, životního prostředí a majetku, správně tyto otázky formulovat a hledat na ně adekvátní odpovědi;
- způsobu myšlení, které vyžaduje ověřování vyslovovaných domněnek o přírodních faktech více nezávislými způsoby;
- posuzování důležitosti, spolehlivosti a správnosti získaných přírodovědných dat pro potvrzení nebo vyvrácení vyslovovaných hypotéz či závěrů;
- zapojování do aktivit směřujících k šetrnému chování k přírodním systémům, ke svému zdraví i zdraví ostatních lidí;
- porozumění souvislostem mezi činnostmi lidí a stavem přírodního a životního prostředí;
- uvažování a jednání, která preferují co nejefektivnější využívání zdrojů energie v praxi, včetně co nejširšího využívání jejích obnovitelných zdrojů, zejména pak slunečního záření, větru, vody a biomasy;
- utváření dovedností vhodně se chovat při kontaktu s objekty či situacemi potenciálně či aktuálně ohrožujícími životy, zdraví, majetek nebo životní prostředí.

Charakteristika vyučovacího předmětu

Obsah předmětu Přírodopis směřuje k utváření vztahu žáků k přírodě a k odpovědnosti za životní prostředí. Žáci jsou vedeni ke kritickému zkoumání a porozumění vztahů mezi organismy a neživým prostředím a k posuzování důsledků lidské činnosti na přírodu. Využívají k tomu metody badatelsky orientovaného vyučování, zejména tvorbu hypotéz, jejich ověřování pozorováním a pokusem. Žáci pracují s autentickým přírodním materiálem, živými exempláři, vycpaninami, sbírkami hmyzu apod. Dále využívají zařízení pro sběr a odchyt živočichů, mikroskopy, dalekohledy, určovací klíče a encyklopedie. Žákům je podle potřeby zprostředkována návštěva specializovaných laboratoří,

skleníků, muzeí, parků apod.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- vybírá a využívá pro efektivní učení vhodné způsoby, metody a strategie, plánuje, organizuje a řídí vlastní učení, projevuje ochotu věnovat se dalšímu studiu a celoživotnímu učení;
- vyhledává a třídí informace a na základě jejich pochopení, propojení a systematizace je efektivně využívá v procesu učení, tvůrčích činnostech a praktickém životě;
- operuje s obecně užívanými termíny, znaky a symboly, uvádí věci do souvislostí, propojuje do širších celků poznatky z různých vzdělávacích oblastí a na základě toho si vytváří komplexnější pohled na přírodní a společenské jevy;
- samostatně pozoruje a experimentuje, získané výsledky porovnává, kriticky posuzuje a vyvozuje z nich závěry pro využití v budoucnosti;
- poznává smysl a cíl učení, má pozitivní vztah k učení, posoudí vlastní pokrok a určí překážky či problémy bránící učení, naplánuje si, jakým způsobem by mohl své učení zdokonalit, kriticky zhodnotí výsledky svého učení a diskutuje o nich.

Učitel:

- připravuje úlohy, které umožňují samostatné zkoumání a pozorování;
- zadává úkoly, při kterých žáci vyhledávají a kombinují informace z různých zdrojů vede žáky k užívání správné terminologie a symboliky;
- zadává úkoly, které vyžadují využití poznatků z různých předmětů.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- vnímá nejrůznější problémové situace ve škole i mimo ni, rozpozná a pochopí problém, přemýšlí o nesrovnalostech a jejich příčinách, promyslí a naplánuje způsob řešení problémů a využívá k tomu vlastního úsudku a zkušeností;
- vyhledá informace vhodné k řešení problému, nachází jejich shodné, podobné a odlišné znaky, využívá získané vědomosti a dovednosti k objevování různých variant řešení, nenechá se odradit případným nezdarem a vytrvale hledá konečné řešení problému;
- samostatně řeší problémy; volí vhodné způsoby řešení; užívá při řešení problémů logické, matematické a empirické postupy;
- ověřuje prakticky správnost řešení problémů a osvědčené postupy aplikuje při řešení obdobných nebo nových problémových situací, sleduje vlastní pokrok při zdolávání problémů;
- kriticky myslí, činí uvážlivá rozhodnutí, je schopen je obhájit, uvědomuje si zodpovědnost za svá rozhodnutí a výsledky svých činů zhodnotí.

Učitel:

- zařazuje rozmanité aktivity (diskuse, výklad, kreslení, řešení problémů);
- zařazuje metody, při kterých žáci sami docházejí k závěrům a řešením;
- vede žáky ke kritickému myšlení a logickému uvažování.

Kompetence komunikativní

Žák:

• formuluje a vyjadřuje své myšlenky a názory v logickém sledu, vyjadřuje se

výstižně, souvisle a kultivovaně v písemném i ústním projevu;

- naslouchá promluvám druhých lidí, porozumí jim, vhodně na ně reaguje, účinně se zapojuje do diskuse, obhajuje svůj názor a vhodně argumentuje;
- účinně se zapojuje do diskuse, obhajuje svůj názor a vhodně argumentuje;
- rozumí různým typům textů a záznamů, obrazových materiálů;
- využívá informační a komunikační prostředky a technologie pro kvalitní a účinnou komunikaci s okolním světem.

Učitel:

- vede žáky přesnému a výstižnému vyjadřování;
- zařazuje do výuky diskusi;
- vede žáky k věcnému argumentování;
- vede žáky k práci s různými typy textů;
- vede k využívání informačních a komunikačních prostředků.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- účinně spolupracuje ve skupině;
- podílí se na utváření příjemné atmosféry v týmu;
- přispívá k diskusi v malé skupině i k debatě celé třídy, chápe potřebu efektivně spolupracovat s druhými při řešení daného úkolu.

Učitel:

- vytváří příznivé klima třídy;
- dodává žákům sebedůvěru;
- podle potřeby žákům v činnostech pomáhá.

Kompetence občanské

Žák:

- respektuje přesvědčení druhých lidí, váží si jejich vnitřních hodnot, je schopny vcítit se do situací ostatních lidí;
- chápe základní principy, na nichž spočívají zákony a společenské normy;
- respektuje, chrání a oceňuje naše tradice a kulturní i historické dědictví.

Učitel:

- vyžaduje dodržování pravidel slušného chování;
- dodává žákům sebedůvěru.

Kompetence pracovní

Žák:

- dodržuje vymezená pravidla, plní povinnosti a závazky;
- využívá svých znalostí v běžné praxi.

Učitel:

- požaduje dodržování dohodnuté kvality práce;
- vede žáky k využívání znalostí v běžné praxi.

Kompetence digitální

Žák na konci 7. ročníku:

- charakterizuje digitální zdroje, které využívá ve svém vzdělávání; na příkladech z okolí ukazuje, jak digitální technologie zlepšují život;
- během svého vzdělávání kombinuje různá digitální zařízení za účelem efektivnějšího plnění

zadaných úkolů;

- k učení využívá i osobní digitální zařízení; ukládá si převzatý digitální obsah pro další použití;
- využívá digitální technologie v navrženém postupu, kterým řeší vybrané problémy;
- vytváří a upravuje digitální obsah, v případě potřeby je schopen jeden digitální formát doplnit či rozšířit jiným formátem;
- na základě vlastních kritérií pro vyhledávání získává potřebné informace z doporučených zdrojů;
- odlišuje autorská práva od práv ochrany osobních údajů; zohledňuje právní aspekty při využívání a tvorbě digitálního obsahu;
- ukládá informace tak, aby je mohl efektivně třídit a vyhledávat.

Učitel:

- vede žáky k aktivnímu využívání osobních digitálních zařízení a ukládání digitálního obsahu pro další využití;
- vytváří pro žáky aktivity a činnosti, při kterých žáci řeší vybrané problémy nebo navrhují různé
 postupy řešení pomocí digitálních technologií např. badatelské vyučování, zpracování
 výsledků praktických cvičení;
- vytváří situace, při kterých žáci sdílí data, informace a obsah s vybranými lidmi a data využívají i k týmové práci;
- dává žákům možnost volby různých formátů zpracování zadaných témat a vede je k využívání co nejširší škály těchto formátů; diskutují o vhodnosti, výhodách a nevýhodách zvolených formátů;
- vede žáky k dodržování autorských práv, citaci zdrojů;
- vede žáky k využívání více zdrojů, ověřování informací;
- vytváří pro žáky aktivity, při kterých mohou spolupracovat i na dálku a aktivity, jejichž výsledky jsou ukládány pro využití ostatními spolužáky – sdílené dokumenty, databáze pozorování typu iNaturalist apod.

Žák na konci 9. ročníku:

- pro školní práci a plánování svého času využívá digitální technologie, kombinuje je a samostatně rozhoduje, které pro jakou činnost či řešený problém použít;
- cituje zdroje ve své práci, je si vědom svých autorských práv; při práci v digitálním prostředí a při práci s osobními údaji dodržuje právní normy;
- při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jedná eticky, s ohleduplností a respektem k ostatním;
- navrhuje různé postupy k řešení vybraných problémů pomocí digitálních technologií;
- vytváří a upravuje digitální obsah v různých formátech, dané formáty kombinuje (vytváří webové prezentace, infografiku a multimédia), vyjadřuje se za pomoci digitálních prostředků ke splnění stanovených cílů;
- pozměňuje obsah, který vytvořil někdo jiný, propojuje jej s cílem vytvořit obsah nový;
- potřebné informace získává z různých digitálních zdrojů na základě vlastních kritérií pro vyhledávání; získané informace posuzuje z hlediska souladu s již známými a na základě věrohodnosti příslušného zdroje;
- ukládá informace tak, aby je mohl v případě potřeby najít a použít i někdo jiný, s kým spolupracuje;
- komunikuje pomocí digitálních technologií i s více uživateli najednou; pro konkrétní komunikační situaci vybírá nejvhodnější technologii;
- využívá digitální technologie ke sdílení dat, informací a obsahu s vybranými lidmi a k týmové práci.

- vede žáky k aktivnímu využívání osobních digitálních zařízení a ukládání digitálního obsahu pro další využití;
- vytváří pro žáky aktivity a činnosti, při kterých žáci řeší vybrané problémy nebo navrhují různé
 postupy řešení pomocí digitálních technologií např. badatelské vyučování, zpracování
 výsledků praktických cvičení;
- vytváří situace, při kterých žáci sdílí data, informace a obsah s vybranými lidmi a data využívají i k týmové práci;
- dává žákům možnost volby různých formátů zpracování zadaných témat a vede je k využívání co nejširší škály těchto formátů; diskutují o vhodnosti, výhodách a nevýhodách zvolených formátů;
- vede žáky k dodržování autorských práv, citaci zdrojů;
- vede žáky k využívání více zdrojů, ověřování informací;
- vytváří pro žáky aktivity, při kterých mohou spolupracovat i na dálku a aktivity, jejichž výsledky jsou ukládány pro využití ostatními spolužáky – sdílené dokumenty, webové stránky...

PŘÍRODOPIS

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
 ŽÁK: OBECNÁ BIOLOGIE A GENETIKA rozliší základní projevy a podmínky života, orientuje se v daném přehledu vývoje organismů vysvětlí podstatu pohlavního a nepohlavního rozmnožování a jeho význam z hlediska dědičnosti uvede příklady dědičnosti v praktickém životě uvede na příkladech z běžného života význam virů a bakterií v přírodě i pro člověka BIOLOGIE HUB rozpozná naše nejznámější jedlé a jedovaté houby s plodnicemi a 	 vznik, vývoj, rozmanitost, projevy života a jeho význam – výživa, dýchání, růst, rozmnožování, vývin, reakce na podněty; názory na vznik života dědičnost a proměnlivost organismů – podstata dědičnosti viry a bakterie – výskyt, význam a praktické využití houby bez plodnic – základní charakteristika, pozitivní a negativní vliv na člověka a živé organismy houby s plodnicemi – stavba, výskyt, význam, zásady sběru, 	EVV 2,3,4 MKV 1,3 VkZ – zdravý životní styl, prevence nemocí Ze – zemědělství VkZ – epidemie, prevence (klíště) Mediální výchova: mediální sdělení (klíště, echinokok) Dě, Aj – Aristoteles, Darwin Aj – Mary Anning
porovná je podle charakteristických znaků BIOLOGIE ŽIVOČICHŮ porovná základní vnější a vnitřní stavbu vybraných živočichů a vysvětlí funkci	 konzumace a první pomoc při otravě houbami lišejníky – výskyt a význam stavba těla, stavba a funkce jednotlivých částí těla – 	ČJ – Arbes – Trilobit, Barrande a Neruda Dě – pravěcí lovci a sběrači
jednotlivých orgánů rozlišuje a porovná jednotlivé skupiny živočichů, určuje vybrané živočichy, zařazuje je do hlavních taxonomických skupin odvodí na základě pozorování základní projevy chování živočichů v přírodě, na příkladech objasní jejich způsob života a přizpůsobení danému prostředí	 živočišná buňka, tkáně, orgány, orgánové soustavy, organismy jednobuněčné a mnohobuněčné, rozmnožování vývoj, vývin a systém živočichů – významní zástupci jednotlivých skupin živočichů – prvoci, bezobratlí (žahavci, ploštěnci, hlísti, měkkýši, kroužkovci, členovci) rozšíření, význam a ochrana 	Možné projekty (např. jednou za 2 roky): Výstava hub – pro ostatní třídy a družinu Den Země – Diverzita, ohrožení a návrhy na péči o přírodní stanoviště (př. motýli, opylovači, rostliny)

 zhodnotí význam živočichů v přírodě i pro člověka uplatňuje zásady bezpečného chování ve styku se živočichy

ZÁKLADY EKOLOGIE

- uvede příklady výskytu organismů v určitém prostředí a vztahy mezi nimi
- objasní na základě příkladu základní princip existence živých a neživých složek ekosystému
- vysvětlí podstatu jednoduchých potravních řetězců v různých ekosystémech a zhodnotí jejich význam
- uvede příklady kladných i záporných vlivů člověka na životní prostředí

PRAKTICKÉ POZNÁVÁNÍ PŘÍRODY

 aplikuje praktické metody poznávání přírody

- živočichů hospodářsky a epidemiologicky významné druhy, živočišná společenstva
- projevy chování živočichů
- vývoj zemské kůry a organismů na Zemi – geologické změny, vznik života, výskyt typických organismů a jejich přizpůsobování prostředí
- organismy a prostředí –
 vzájemné vztahy mezi
 organismy, mezi organismy a
 prostředím; populace,
 společenstva, přirozené a umělé
 ekosystémy, potravní řetězce,
 rovnováha v ekosystému
- praktické metody poznávání přírody – pozorování lupou a mikroskopem (případně dalekohledem), zjednodušené určovací klíče a atlasy, založení sbírek

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
ŽÁK:		EVV 1, 2, 3, 4
OBECNÁ BIOLOGIE A	 základní struktura života – 	
GENETIKA	buňky, orgány, orgánové	MV 1
 orientuje se v daném přehledu 	soustavy, mnohobuněčnost	
vývoje organismů	• dědičnost a proměnlivost	Dě – zámořské objevy –
vysvětlí podstatu pohlavního a	organismů – podstata dědičnosti	koření, exotické ovoce a
nepohlavního rozmnožování a		plodiny
jeho význam z hlediska	• anatomie a morfologie rostlin –	
dědičnosti	stavba a význam jednotlivých	Den Země: jarní
uvede příklady dědičnosti victoria de produce v	částí těla vyšších rostlin (kořen,	rostliny, žáby – příprava
v praktickém životě	stonek, list, květ, semeno, plod)	výpravy s úkoly pro
BIOLOGIE ROSTLIN	• fyziologie rostlin – základní	mladší spolužáky
odvodí na základě pozorování o	principy fotosyntézy, dýchání,	
uspořádání rostlinného těla od	růstu, rozmnožování	
buňky přes pletiva až	• systém rostlin – poznávání a	
k jednotlivým orgánům	zařazování daných zástupců	

- vysvětlí princip základních rostlinných fyziologických procesů a jejich využití při pěstování rostlin
- rozlišuje základní systematické skupiny rostlin a určuje jejich význačné zástupce pomocí klíčů a atlasů

BIOLOGIE ŽIVOČICHŮ

- porovná základní vnější a vnitřní stavbu vybraných živočichů a vysvětlí funkci jednotlivých orgánů
- rozlišuje a porovná jednotlivé skupiny živočichů, určuje vybrané živočichy, zařazuje je do hlavních taxonomických skupin
- odvodí na základě pozorování základní projevy chování živočichů v přírodě, na příkladech objasní jejich způsob života a přizpůsobení danému prostředí
- zhodnotí význam živočichů v přírodě i pro člověka uplatňuje zásady bezpečného chování ve styku se živočichy

ZÁKLADY EKOLOGIE

- uvede příklady výskytu organismů v určitém prostředí a vztahy mezi nimi
- objasní na základě příkladu základní princip existence živých a neživých složek ekosystému
- vysvětlí podstatu jednoduchých potravních řetězců v různých ekosystémech a zhodnotí jejich význam
- uvede příklady kladných i záporných vlivů člověka na životní prostředí

PRAKTICKÉ POZNÁVÁNÍ PŘÍRODY

 aplikuje praktické metody poznávání přírody

- běžných druhů řas, mechorostů, kapraďorostů (plavuně, přesličky, kapradiny), nahosemenných a krytosemenných rostlin (jednoděložných a dvouděložných); jejich vývoj a využití hospodářsky významných zástupců
- význam rostlin a jejich ochrana
- stavba těla, stavba a funkce jednotlivých částí těla – živočišná buňka, tkáně, orgány, orgánové soustavy, organismy jednobuněčné a mnohobuněčné, rozmnožování
- vývoj, vývin a systém živočichů významní zástupci jednotlivých skupin živočichů strunatci (paryby, ryby, obojživelníci, plazi, ptáci)
- rozšíření, význam a ochrana živočichů – hospodářsky a epidemiologicky významné druhy, péče o vybrané domácí živočichy, chov domestikovaných živočichů, živočišná společenstva
- projevy chování živočichů
- vývoj zemské kůry a organismů na Zemi – geologické změny, vznik života, výskyt typických organismů a jejich přizpůsobování prostředí
- organismy a prostředí vzájemné vztahy mezi organismy, mezi organismy a prostředím; populace, společenstva, přirozené a umělé ekosystémy, potravní řetězce, rovnováha v ekosystému
- praktické metody poznávání přírody – pozorování lupou a mikroskopem (případně dalekohledem), zjednodušené určovací klíče a atlasy, založení sbírek

Ω		~	
8.	ro	cп	1 7
o.	ΙV	VII	\mathbf{n}

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty,
		kurzy
 ŽÁK: OBECNÁ BIOLOGIE A GENETIKA orientuje se v daném přehledu vývoje organismů vysvětlí podstatu pohlavního a nepohlavního rozmnožování a jeho význam z hlediska 	dědičnost a proměnlivost organismů – podstata dědičnosti	EVV 1, 2,3, 4 MV 1 Dě – vazba na 6. ročník – pravěk
dědičnosti uvede příklady dědičnosti v praktickém životě BIOLOGIE ŽIVOČICHŮ porovná základní vnější a vnitřní stavbu vybraných živočichů a vysvětlí funkci jednotlivých orgánů rozlišuje a porovná jednotlivé skupiny živočichů, určuje vybrané živočichy, zařazuje je do hlavních taxonomických skupin dvodí na základě pozorování základní projevy chování živočichů v přírodě, na příkladech objasní jejich způsob života a přizpůsobení danému prostředí zhodnotí význam živočichů	 stavba těla, stavba a funkce jednotlivých částí těla – živočišná buňka, tkáně, orgány, orgánové soustavy, organismy jednobuněčné a mnohobuněčné, rozmnožování vývoj, vývin a systém živočichů – významní zástupci jednotlivých skupin živočichů (savci) rozšíření, význam a ochrana živočichů – hospodářsky a epidemiologicky významné druhy, péče o vybrané domácí živočichy, chov domestikovaných živočichů, živočišná společenstva projevy chování živočichů 	
v přírodě i pro člověka uplatňuje zásady bezpečného chování ve styku se živočichy BIOLOGIE ČLOVĚKA určí polohu a objasní stavbu a funkci orgánů a orgánových soustav lidského těla, vysvětlí jejich vztahy orientuje se v základních	 fylogeneze a ontogeneze člověka rozmnožování člověka anatomie a fyziologie – stavba a funkce jednotlivých částí lidského těla, orgány, orgánové soustavy (opěrná, pohybová, oběhová, dýchací, trávicí, 	

vývojových stupních
fylogeneze člověka

- objasní vznik a vývin nového jedince od početí až do stáří
- rozlišuje příčiny, případně příznaky běžných nemocí a uplatňuje zásady jejich prevence a léčby, objasní význam zdravého způsobu života
- vylučovací a rozmnožovací, řídící), vyšší nervová činnost
- nemoci, úrazy a prevence –
 příčiny, příznaky, praktické
 zásady a postupy při léčení
 běžných nemocí; závažná
 poranění a život ohrožující
 stavy, epidemie

ZÁKLADY EKOLOGIE

- uvede příklady výskytu organismů v určitém prostředí a vztahy mezi nimi
- objasní na základě příkladu základní princip existence živých a neživých složek ekosystému
- vysvětlí podstatu jednoduchých potravních řetězců v různých ekosystémech a zhodnotí jejich význam
- uvede příklady kladných i záporných vlivů člověka na životní prostředí

PRAKTICKÉ POZNÁVÁNÍ PŘÍRODY

 aplikuje praktické metody poznávání přírody

- vývoj zemské kůry a organismů na Zemi včetně předků člověka – geologické změny, vznik života, výskyt typických organismů a jejich přizpůsobování prostředí – čtvrtohory
- organismy a prostředí vzájemné vztahy mezi organismy, mezi organismy a prostředím; populace, společenstva, přirozené a umělé ekosystémy, potravní řetězce, rovnováha v ekosystému
- praktické metody poznávání přírody – pozorování lupou a mikroskopem (případně dalekohledem), zjednodušené určovací klíče a atlasy, založení sbírek

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
ŽÁK: OBECNÁ BIOLOGIE A GENETIKA • orientuje se v daném přehledu	dědičnost a proměnlivost organismů – podstata dědičnosti	EVV 1, 2,3, 4 MV 1
vývoje organismů	vývoj, vývin a systém živočichů	Dě – vazba na 6. ročník - pravěk, na moderní

BIOLOGIE ŽIVOČICHŮ

- rozlišuje a porovná jednotlivé skupiny živočichů, určuje vybrané živočichy, zařazuje je do hlavních taxonomických skupin
- odvodí na základě pozorování základní projevy chování živočichů v přírodě, na příkladech objasní jejich způsob života a přizpůsobení danému prostředí

BIOLOGIE ČLOVĚKA

 orientuje se v základních vývojových stupních fylogeneze člověka

NEŽIVÁ PŘÍRODA

- rozpozná podle charakteristických vlastností vybrané nerosty a horniny s použitím určovacích pomůcek
- rozlišuje důsledky vnitřních a vnějších geologických dějů, včetně geologického oběhu hornin i oběhu vody
- uvede význam vlivu podnebí a počasí na rozvoj různých ekosystémů a charakterizuje mimořádné události způsobené výkyvy počasí a dalšími přírodními jevy, jejich doprovodné jevy a možné dopady i ochranu před nimi

ZÁKLADY EKOLOGIE

- uvede příklady výskytu organismů v určitém prostředí a vztahy mezi nimi
- objasní na základě příkladu základní princip existence živých a neživých složek ekosystému
- vysvětlí podstatu jednoduchých potravních řetězců v různých

 významní zástupci jednotlivých skupin živočichů (savci)

fylogeneze a ontogeneze člověka
 rozmnožování člověka

- Země vznik a stavba Země
- nerosty a horniny vznik, vlastnosti, kvalitativní třídění, praktický význam a využití zástupců, určování jejich vzorků; principy krystalografie
- vnější a vnitřní geologické procesy – příčiny a důsledky
- půdy složení, vlastnosti a význam půdy
- vývoj zemské kůry a organismů na Zemi – geologické změny, vznik života, výskyt typických organismů a jejich přizpůsobování prostředí
- podnebí a počasí ve vztahu k životu – význam vody a teploty prostředí pro život, ochrana a využití přírodních zdrojů, význam jednotlivých vrstev ovzduší pro život, vlivy znečištěného ovzduší a klimatických změn na živé organismy a na člověka
- mimořádné události způsobené přírodními vlivy – příčiny vzniku mimořádných událostí,

dějiny (průmyslová a zelená revoluce, kolektivizace, mezinárodní konvence pro zmírňování dopadů změn klimatu – Pařížská dohoda)

VkO – mezinárodní vztahy, globální svět

Příklad projektů:
průvodce po
zajímavých
geologických lokalitách
v okolí

- ekosystémech a zhodnotí jejich význam
- uvede příklady kladných i záporných vlivů člověka na životní prostředí

PRAKTICKÉ POZNÁVÁNÍ PŘÍRODY

- aplikuje praktické metody poznávání přírody
- přírodní světové katastrofy, nejčastější mimořádné přírodní události v ČR (povodně, větrné bouře, sněhové kalamity, laviny, náledí) a ochrana před nimi
- praktické metody poznávání přírody – pozorování lupou a mikroskopem (případně dalekohledem), zjednodušené určovací klíče a atlasy, založení sbírek

6.3.5.4 Zeměpis

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět Zeměpis se vyučuje jako samostatný předmět v 6., 7., 8. a 9. ročníku. Časová dotace v učebním plánu je 2 vyučovací hodiny týdně v 6., 7. a 9. ročníku, 1 vyučovací hodina týdně v 8. ročníku.

Předmět zahrnuje tyto tematické celky:

 Geografické informace, zdroje dat, kartografie, topografie; Přírodní obraz Země; Regiony světa; Společenské a hospodářské prostředí; Životní prostředí; Česká republika; Terénní geografická výuka, praxe, aplikace

Výchovně vzdělávací cíle

Vzdělávání v Zeměpisu směřuje k:

- porovnávání rozdílnost životních podmínek v různých oblastech světa a chápání způsobu života lidí v těchto rozdílných podmínkách;
- poznávání a chápání rozdílnosti kultur, způsobu života lidí v rozdílných částech světa v závislosti na přírodních podmínkách, náboženství, kulturní vyspělosti;
- porovnávání rozdílné hospodářské vyspělosti jednotlivých částí světa;
- porozumění souvislostem mezi činnostmi lidí a jejich přírodním nebo životním prostředím;
- získávání vztahu k životnímu prostředí a jeho ochraně pro zachování trvale udržitelného rozvoje;
- posuzování získaných vědomostí a znalostí více pohledy;
- práci s různými mapami, atlasy, tabulkami, encyklopediemi.

Charakteristika vyučovacího předmětu

V oboru Zeměpis poznává žák souvislosti přírodních podmínek a života lidí, poznává lidskou společnost, blízké okolí, region, ČR i svět. Seznamuje se s různými kulturami a zvyky lidí v různých částech světa. Při výuce jsou využívány vlastní zkušenosti žáků z cestování, jejich poznatky o jiných částech světa.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- propojuje výsledky svých zjištění a svého učení s dalšími vědními obory (zejména přírodopis, občanská výchova, matematika...);
- uvědomuje si provázanost Zeměpisu a reálného světa.

Učitel:

- využívá při výuce mezipředmětových vztahů;
- odkazuje při výuce na aktuální události.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- vyhledané informace je schopen třídit a rozpozná jejich důležitost;
- na základě získaných poznatků řeší praktické úkoly v běžném životě (práce s mapou, orientace v přírodě, vyhledávání informací o cílech své cesty...).

- zadává referáty;
- využívá zkušenosti žáků při práci s mapou a zadává úkoly s důrazem na využití praktických zkušeností žáků.

Kompetence komunikativní

Žák:

- k získávání nových vědomostí a zejména zajímavostí využívá digitální technologie i vhodnou literaturu;
- rozumí různým typům textů, záznamů, obrazových materiálů, vyzná se v různých mapách, atlasech, tabulkách, slovnících, příručkách, encyklopediích apod., a je schopen získaná data prezentovat.

Učitel:

- používá správně terminologii na přiměřené úrovni;
- využívá při výuce mapy, tabulky, encyklopedie a další zdroje informací, vede žáky, aby s nimi správně a účelně pracovali.

Kompetence sociální, personální a občanské

Žák:

• respektuje tradice a kulturní dědictví různých národů, respektuje jinou etnickou příslušnost a kulturu;

Učitel:

• využívá vlastních zkušeností žáků s jinými národy a etniky, vede žáky k respektování jiných názorů, kultur a zvyků.

Kompetence pracovní

Žák:

- využívá získané vědomosti a zkušenosti ke svému vlastnímu rozvoji a dalšímu vzdělávání;
- pracuje s mapou, busolou a dalšími běžnými pomůckami, zná základní mapové značky a běžně užívané symboly.

Učitel:

- při výuce klade důraz na praktické využití vědomostí a dovedností;
- seznamuje žáky s různými druhy map, symboly.

Kompetence digitální

Žák na konci 7. ročníku:

- tvoří grafy, tabulky a schémata;
- posoudí věrohodnost zdrojů dat;
- cituje zdroje geografických informací.

Učitel:

- vysvětlí žákům, jak rozpoznat věrohodnost zdrojů dat;
- vysvětlí žákům, jak správně citovat zdroje geografických informací.

Žák na konci 9. ročníku:

- používá digitální geografická data a webové mapy;
- uvědomuje si bezpečnostních rizik souvisejících s používáním technologií a technik, určování polohy a sdílení vlastní polohy;
- využívá digitální technologie (počítač, GIS software, mobil, GPS přístroje, tablet a příslušné aplikace)
- používá vhodnou webovou mapu, digitální zdroj či aplikaci (digitální radarová data, jízdní řády

atd.)

- obeznámí žáky s bezpečnostními riziky souvisejícími s používáním technologií a technik určování polohy a sdílení vlastní polohy;
- používá při hodinách digitální technologie.

ZEMĚPIS

6. ročník		
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ŽÁK: Přírodní obraz Země: prokáže na konkrétních příkladech tvar planety Země, zhodnotí důsledky pohybů Země na život lidí a organismů rozlišuje a porovnává složky a prvky přírodní sféry, jejich vzájemnou souvislost a podmíněnost, rozeznává, pojmenuje a klasifikuje tvary zemského povrchu porovnává působení vnitřních a vnějších procesů v přírodní sféře a jejich vliv na přírodu a na lidskou společnost	 Přírodní obraz Země: Země jako vesmírné těleso-tvar, velikost a pohyby Země, střídání dne a noci, střídání ročních období, světový čas, časová pásma, pásmový čas, datová hranice, smluvený čas krajinná sféra-přírodní sféra, společenská a hospodářská sféra, složky a prvky přírodní sféry systém přírodní sféry na planetární úrovni-geografické pásy, geografická (šířková) 	OSV 5 MKV 1 MKV 4 EVV 1 EVV 3
Geografické informace, zdroje dat, kartografie a topografie: organizuje a přiměřeně hodnotí geografické informace a zdroje dat z dostupných kartografických produktů a elaborátů, z grafů, diagramů, statistických a dalších informačních zdrojů používá s porozuměním základní geografickou, topografickou a kartografickou terminologii Ferénní geografická výuka, praxe a aplikace: ovládá základy praktické topografie a orientace v terénu aplikuje v terénu praktické postupy při pozorování, zobrazování a hodnocení krajiny uplatňuje v praxi zásady	 pásma, výškové stupně systém přírodní sféry na regionální úrovni-přírodní oblasti Geografické informace, zdroje dat, kartografie a topografie: komunikační geografický a kartografický jazyk-vybrané obecně používané geografické, topografické a kartografické pojmy, základní topografické útvary: důležité body, výrazné liniové útvary, plošné útvary a jejich kombinace: sítě, povrchy, ohniska-uzly, hlavní kartografické produkty: plán, mapa, jazyk mapy: symboly, smluvené značky, vysvětlivky, statistická data a jejich grafické vyjádření, tabulky, základní geografická média a zdroje dat geografická kartografie a 	

v krajině, uplatňuje v modelových situacích zásady bezpečného chování a jednání při mimořádných událostech glóbu, zeměpisná síť, poledníky a rovnoběžky, zeměpisné souřadnice, určování zeměpisné polohy v zeměpisné síti, měřítko a obsah plánů a map, orientace plánů a map vzhledem ke světovým stranám, praktická cvičení a aplikace s dostupnými kartografickými produkty v tištěné i elektronické podobě

Terénní geografická výuka, praxe a aplikace:

- cvičení a pozorování v terénu místní krajiny, geografická exkurze-orientační body, jevy, pomůcky a přístroje, stanoviště, určování hlavních a vedlejších světových stran, pohyb podle mapy a azimutu, odhad vzdáleností a výšek objektů v terénu, jednoduché panoramatické náčrtky krajiny, situační plány, schematické náčrtky pochodové osy, hodnocení přírodních jevů a ukazatelů
- ochrana člověka při ohrožení zdraví a života
- živelní pohromy, opatření proti nim, chování a jednání při nebezpečí živelních pohrom v modelových situacích

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ŽÁK:		OSV 5
Regiony světa:	Regiony světa:	OSV 11
 lokalizuje na mapách světadíly, 	 světadíly, oceány, 	VDO 2
oceány a makroregiony světa	makroregiony světa-určující a	EGS 1
podle zvolených kritérií,	porovnávající kritéria, jejich	EGS 2
srovnává jejich postavení,	přiměřená charakteristika	MKV 1
rozvojová jádra a periferní zóny	z hlediska přírodních	MKV 4
 porovnává a přiměřeně hodnotí 	socioekonomických poměrů	EVV 3

polohu, rozlohu, přírodní, kulturní, společenské, politické a hospodářské poměry, zvláštnosti a podobnosti, potenciál a bariery jednotlivých světadílů, oceánů, vybraných makroregionů světa a vybraných (modelových) států

 zvažuje, jaké změny ve vybraných regionech světa nastaly, nastávají, mohou nastat a co je příčinou zásadních změn v nich

Životní prostředí:

- porovnává různé krajiny jako součást pevninské krajinné sféry, rozlišuje na konkrétních příkladech specifické znaky a funkce krajin
- uvádí konkrétní příklady přírodních a kulturních krajinných složek a prvků, prostorové rozmístění hlavních ekosystémů (biomů)

- s důrazem na vazby a souvislosti (přírodní oblasti, podnebné oblasti, sídelní oblasti, jazykové oblasti, náboženské oblasti, kulturní oblasti)
- modelové regiony světavybrané modelové přírodní, společenské, politické, hospodářské a environmentální problémy, možnosti jejich řešení

Životní prostředí:

 krajina – přírodní a společenské prostředí, typy krajin

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
 ŽÁK: Region Evropa: porovnává a přiměřeně hodnotí polohu, rozlohu, přírodní, kulturní, společenské, politické a hospodářské poměry, zvláštnosti a podobnosti vybraných makroregionů a vybraných států 	Region Evropa: • určující a porovnávací kritéria, jejich přiměřená charakteristika z hlediska přírodních a socioekonomických poměrů s důrazem na vazby a souvislosti (přírodní oblasti,	OSV 5 OSV 11 VDO 2 EGS 1 EGS 2 MKV 1 MKV 4 EVV 3
 Česká republika-místní region: vymezí a lokalizuje místní oblast (region) podle bydliště nebo školy hodnotí na přiměřené úrovni přírodní, hospodářské a kulturní poměry místního regionu 	podnebné oblasti, sídelní oblasti, jazykové oblasti, náboženské oblasti, kulturní oblasti) vybrané modelové přírodní, společenské, politické, hospodářské a environmentální	

9. ročník	problémy, možnosti jejich řešení Místní region: • zeměpisná poloha, kritéria pro vymezení místního regionu, vztahy k okolním regionům, základní přírodní a socioekonomické charakteristiky s důrazem na specifika regionu důležitá pro jeho další rozvoj	
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
 ŽÁK: Česká republika: hodnotí a porovnává na přiměřené úrovni polohu, přírodní poměry, přírodní zdroje, lidský a hospodářský potenciál České republiky v evropském a světovém kontextu lokalizuje na mapách jednotlivé kraje České republiky a hlavní jádrové a periferní oblasti z hlediska osídlení a hospodářských aktivit uvádí příklady účasti a působení České republiky ve světových mezinárodních a nadnárodních institucích, organizacích a integracích států 	Česká republika: • zeměpisná poloha, rozloha, členitost, přírodní poměry a zdroje, obyvatelstvo, základní geografické, demografické a hospodářské charakteristiky, sídelní poměry, rozmístění hospodářských aktivit, sektorová a odvětvová struktura hospodářství, transformační společenské, politické a hospodářské procesy a jejich územní projevy a dopady, hospodářské a politické postavení České republiky v Evropě a ve světě, zapojení do mezinárodní dělby práce a obchodu Regiony České republiky:	OSV 5 OSV 11 VDO 2 EGS 1 MKV 1 MKV 4 EVV 3
 Životní prostředí: uvádí na vybraných příkladech závažné důsledky a rizika přírodních a společenských vlivů na životní prostředí 	 územní jednotky státní správy a samosprávy, krajské členění, kraj místního regionu, příhraniční spolupráce se sousedními státy v euroregionech Životní prostředí: vztah přírody a společnosti – udržitelný život a rozvoj, principy a zásady ochrany 	

Společenské a hospodářské prostředí:

- posoudí na přiměřené úrovni prostorovou organizaci světové populace
- posoudí, jak přírodní podmínky souvisejí s funkcí lidského sídla, pojmenuje základní geografické znaky sídel
- zhodnotí přiměřeně strukturu, složky a funkce světového hospodářství, lokalizuje na mapách hlavní světové surovinové a energetické zdroje
- porovnává předpoklady a hlavní faktory pro územní rozmístění hospodářských aktivit
- porovnává státy světa a zájmové integrace států světa na základě podobných a odlišných znaků
- lokalizuje na mapách jednotlivých světadílů aktuální geopolitické změny a politické problémy v konkrétních světových regionech

přírody a životního prostředí, chráněná území přírody, globální ekologické a environmentální problémy lidstva

Společenské a hospodářské prostředí:

- obyvatelstvo světa základní kvantitativní a kvalitativní geografické, demografické, hospodářské a kulturní charakteristiky
- globalizační společenské, politické a hospodářské procesy-aktuální, společenské, sídelní, politické a hospodářské poměry současného světa, sídelní systémy, urbanizace, suburbanizace
- světové hospodářství sektorová a odvětvová struktura, územní dělba práce, ukazatele hospodářského rozvoje a životní úrovně
- regionální společenské, politické a hospodářské útvaryporovnávací kritéria, národní a mnohonárodnostní státy, části států, správní oblasti, kraje, města, aglomerace, hlavní a periferní hospodářské oblasti světa, politická, bezpečnostní a hospodářská seskupení států, geopolitické procesy, hlavní světová konfliktní ohniska

6.3.6 Umění a kultura

6.3.6.1 Hudební výchova

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět Hudební výchova se vyučuje jako samostatný předmět v 6., 7., 8. a 9. ročníku. Časová dotace v učebním plánu je 1 vyučovací hodina týdně.

Předmět zahrnuje tyto tematické celky:

• Vokální činnosti, Instrumentální činnosti, Hudebně pohybové činnosti, Poslechové činnosti

Výchovně vzdělávací cíle

Vzdělávání v Hudební výchově směřuje k:

- chápání hudby jako specifického způsobu poznání;
- chápání umění a kultury jako neoddělitelné součásti lidské existence;
- rozvíjení subjektivního vnímání, cítění a prožívání;
- spoluvytváření podnětné atmosféry pro tvorbu pochopení a poznání;
- rozvíjení tolerantního přístupu ke kulturním hodnotám současnosti a minulosti i kulturním projevům různých národů;
- obohacování emocionálního života:
- chápání vlastní tvorby jako způsobu vyjadřování osobních prožitků;
- rozvíjení pozitivního vztahu k hudbě.

Charakteristika vyučovacího předmětu

Vzdělávání v této oblasti přináší umělecké osvojování světa, tj. osvojování s estetickým účinkem, dochází k rozvíjení specifického cítění, tvořivosti, vnímavosti jedince k uměleckému dílu a jeho prostřednictvím k sobě samému i k okolnímu světu.

Hudební činnosti rozvíjejí celkovou osobnost žáka, především však vedou k rozvoji jeho hudebnosti. Obsahem vokálních činností je práce s hlasem, při níž dochází ke kultivaci pěveckého i mluvního projevu v souvislosti s uplatňováním a posilováním správných pěveckých návyků. Obsahem instrumentálních činností je hra na hudební nástroje a jejich využití při hudební reprodukci i produkci. Obsahem hudebně pohybových činností je ztvárňování hudby a reagování na ni pomocí pohybu, tance a gest. Obsahem poslechových činností je aktivní vnímání (percepce) znějící hudby, při níž žák poznává hudbu ve všech jejích žánrových, stylových i funkčních podobách, učí se hudbu analyzovat a "interpretovat".

Hudební činnosti umožňují žákovi uplatnit jeho individuální pěvecký potenciál při sólovém, skupinovém i sborovém zpěvu, jeho individuální instrumentální dovednosti při souborové hře a doprovodu zpěvního projevu, jeho pohybové dovednosti při tanci a pohybovém doprovodu hudby, umožňují mu "interpretovat" hudbu podle jeho individuálního zájmu a zaměření.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- získané informace využívá v tvůrčích činnostech (vokální interpretace, vlastní nápad, improvizace);
- sleduje zápis jednoduché písně (skladby) a podle svých schopností a dovedností ji realizuje;
- dokáže sluchově rozlišit kvalitu tónů, změny v tempu, dynamice...

Učitel:

- podporuje zájem žáků o učení tím, že oceňuje jejich aktivitu a snahu;
- vede žáky k prezentaci toho, co se naučili (vokální interpretace, vlastní nápad, improvizace) a k vytváření pozitivního vztahu k hudbě.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- dokáže vytvořit (obměnit) jednoduché hudební motivy;
- dokáže realizovat (dle svých dispozic) vlastní hudební nápad;
- sleduje vlastní hudební pokrok.

Učitel:

- vede žáka k rozpoznání odlišných a podobných znaků;
- vede žáka k realizaci vlastních hudebních nápadů;
- otevírá před žáky možnosti volby vhodných hudebních vyjadřovacích prostředků.

Kompetence komunikativní

Žák:

- porozumí soudům ostatních, vhodně na ně reaguje, zapojuje se do diskuse, obhajuje svůj názor;
- rozumí běžně užívaným gestům, zvukům a tvořivě je využívá.

Učitel:

- podporuje žáka ve formulaci vlastních názorů na poslouchanou hudbu;
- umožňuje žákovi vyjádřit své emocionální zážitky.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- zapojuje se do práce ve skupině;
- učí se přijímat různé role.

Učitel:

- zadává úkoly, při nichž je vhodné spolupracovat ve skupinách;
- integruje mentálně i tělesně postižené žáky, vede k poznání potřeby vzájemného respektu;
- poskytuje prostor pro osobité i hudební projevy žáků.

Kompetence občanské

Žák:

• respektuje výsledky druhých žáků, váží si jejich hudebního projevu.

Učitel:

- vede žáky k vytváření pozitivního vztahu k uměleckým dílům a kulturním tradicím;
- seznamuje žáky s významnými hudebními díly a jejich autory.

Kompetence pracovní

Žák:

- učí se využívat techniku v hudbě a digitální technologie;
- zdokonaluje pohybové vyjádření poslouchané hudby;
- využívá hudební znalosti a zkušenosti v zájmu vlastního rozvoje.

- vede žáka k bezpečnému a účelnému používání hudebních nástrojů;
- vede ke zdokonalování pohybového vyjádření.

Kompetence digitální

Žák na konci 7. ročníku:

- k učení využívá i osobní digitální zařízení; ukládá si převzatý digitální obsah pro další použití;
- vytváří a upravuje digitální obsah, v případě potřeby je schopen jeden digitální formát doplnit či rozšířit jiným formátem;
- upravuje obsah, který vytvořil někdo jiný, s cílem přizpůsobit ho novým účelům;
- na základě vlastních kritérií pro vyhledávání získává potřebné informace z doporučených zdrojů;
- ukládá informace tak, aby je mohl efektivně třídit a vyhledávat.

Učitel:

- sdílí s žáky některé učební materiály a umožňuje žákům jejich úpravu a doplňování;
- umožňuje žákům v některých hodinách využít digitální technologie k rozšíření digitálního či jiného formátu;
- zadá žákům téma z oblasti hudby a žák jej dokáže zpracovat;
- zadává úkoly a aktivity, při kterých žáci pracují s doporučenými zdroji.

Žák na konci 9. ročníku:

- cituje zdroje ve své práci, je si vědom svých autorských práv; při práci v digitálním prostředí a při práci s osobními údaji dodržuje právní normy;
- vytváří a upravuje digitální obsah v různých formátech, dané formáty kombinuje (vytváří webové prezentace, infografiku a multimédia), vyjadřuje se za pomoci digitálních prostředků ke splnění stanovených cílů;
- pozměňuje obsah, který vytvořil někdo jiný, propojuje jej s cílem vytvořit obsah nový;
- potřebné informace získává z různých digitálních zdrojů na základě vlastních kritérií pro vyhledávání; získané informace posuzuje z hlediska souladu s již známými a na základě věrohodnosti příslušného zdroje.

- zadá tvorbu prezentací či jiných písemných prací, ve kterých žák uvede použité zdroje;
- zadá žákům tvorbu prezentací či jiných formátů, při kterých žák využije digitální prostředky;
- navrhuje aktivity a úkoly, při kterých žák pracuje s různorodými zdroji.

HUDEBNÍ VÝCHOVA

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
ŽÁK: • využívá své individuální hudební schopnosti a dovednosti při hudebních aktivitách • uplatňuje získané pěvecké dovednosti a návyky při zpěvu i při mluvním projevu v běžném životě, zpívá dle svých dispozic intonačně čistě a rytmicky přesně v jednohlase i vícehlase • reprodukuje na základě svých individuálních hudebních schopností a dovedností různé motivy, témata i části skladeb, vytváří jednoduché doprovody, provádí jednoduché hudební improvizace • rozpozná některé z tanců různých stylových období, zvolí vhodný typ hudebně pohybových prvků k poslouchané hudbě • orientuje se v proudu znějící hudby, přistupuje k hudebnímu dílu jako k logicky utvářenému celku	VOKÁLNÍ ČINNOSTI: • rozvoj hudebního sluchu a hudební představivosti – reprodukce tónů a melodií INSTRUMENTÁLNÍ ČINNOSTI: • záznam hudby – noty, další způsoby záznamu hudby VOKÁLNÍ ČINNOSTI: • pěvecký a mluvní projev – hlasová hygiena – deklamace, techniky vokálního zpěvu a jejich individuální využití při zpěvu a při společných vokálně instrumentálních aktivitách • hudební rytmus – odhalování vzájemných souvislostí rytmu řeči a hudby INSTRUMENTÁLNÍ ČINNOSTI: • hra na hudební nástroje – hra a tvorba doprovodů s využitím Orffova instrumentáře HUDEBNĚ POHYBOVÉ ČINNOSTI: • pohybový doprovod znějící hudby – taktování, taneční kroky, vlastní pohybové ztvárnění POSLECHOVÉ ČINNOSTI: • orientace v hudebním prostoru a analýza skladby – hudebně výrazové prostředky, pohyb melodie	OSV 5 EGS 1 Dĕ Tv

7. ročník			
Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky	
ŽÁK: využívá své individuální hudební schopnosti a dovednosti při hudebních aktivitách uplatňuje získané pěvecké dovednosti a návyky při zpěvu i při mluvním projevu v běžném životě, zpívá dle svých dispozic intonačně čistě a rytmicky přesně v jednohlase i vícehlase reprodukuje na základě svých individuálních hudebních schopností a dovedností různé motivy, témata i části skladeb, vytváří jednoduché doprovody, provádí jednoduché hudební improvizace rozpozná některé z tanců různých stylových období, zvolí vhodný typ hudebně pohybových prvků k poslouchané hudbě orientuje se v proudu znějící hudby, přistupuje k hudebnímu dílu jako k logicky utvářenému celku zařadí na základě individuálních schopností a získaných vědomostí slyšenou hudbu do stylového období	VOKÁLNÍ ČINNOSTI: • rozvoj hudebního sluchu a hudební představivosti — zachycování rytmu, popřípadě i zpívané melodie pomocí notového zápisu • pěvecký a mluvní projev — hlasová nedostatečnost a některé způsoby její nápravy, mutace • hudební rytmus — využívání rytmických zákonitostí při vokálním zpěvu INSTRUMENTÁLNÍ ČINNOSTI: • hra na hudební nástroje — nástrojová reprodukce melodií (motivy, témata, jednoduché skladby) HUDEBNĚ POHYBOVÉ ČINNOSTI: • pohybové reakce na změny v proudu znějící hudby — tempové, dynamické POSLECHOVÉ ČINNOSTI: • orientace v hudebním prostoru a analýza skladby — významné sémantické prvky užité ve skladě (zvukomalba, dušemalba, pravidelnost a nepravidelnost hudební formy) • hudební dílo a její autor — hudební skladba v kontextu s jinými hudebními i nehudebními díly, dobou vzniku, životem autora	OSV 5, 8, 9	

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
 ŽÁK: využívá své individuální hudební schopnosti a dovednosti při hudebních aktivitách uplatňuje získané pěvecké dovednosti a návyky při zpěvu i při mluvním projevu v běžném životě, zpívá dle svých dispozic intonačně čistě a rytmicky přesně v jednohlase i vícehlase reprodukuje na základě svých individuálních hudebních schopností a dovedností různé motivy, témata i části skladeb, vytváří jednoduché doprovody, provádí jednoduché hudební improvizace rozpozná některé z tanců různých stylových období, zvolí vhodný typ hudebně pohybových prvků k poslouchané hudbě orientuje se v proudu znějící hudby, přistupuje k hudebnímu dílu jako k logicky utvářenému celku zařadí na základě individuálních schopností a získaných vědomostí slyšenou hudbu do stylového období 	INSTRUMENTÁLNÍ ČINNOSTI: • vyjadřování hudebních i nehudebních představ a myšlenek pomocí hudebního nástroje VOKÁLNÍ ČINNOSTI: • pěvecký a mluvení projev – jednohlasý a vícehlasý zpěv • intonace a vokální improvizace – diatonické postupy v durových a mollových tóninách • intonace a vokální improvizace – jednoduché hudební formy • orientace v notovém záznamu vokální skladby – notový zápis jako opora při realizaci písně nebo hudebních skladeb HUDEBNĚ POHYBOVÉ ČINNOSTI: • orientace v prostoru – rozvoj pohybové paměti, reprodukce pohybů prováděných při tanci nebo pohybových hrách POSLECHOVÉ ČINNOSTI: • hudební styly a žánry – chápání jejich funkcí vzhledem k životu jedince i společnosti POSLECHOVÉ ČINNOSTI: • interpretace znějící hudby – slovní charakterizování hudebního díla	OSV 5, 8, 9 Dě VkO Tv Vv

9. ročník Přesahy a vazby (průřezová témata, Očekávané výstupy Učivo mezipředmětové vztahy), poznámky ŽÁK: INSTRUMENTÁLNÍ ČINNOSTI: využívá své individuální hudební tvorba doprovodů pro OSV 4, 5, 8, 9 schopnosti a dovednosti při hudebně dramatické projevy hudebních aktivitách VOKÁLNÍ ČINNOSTI: MKV 1.4 uplatňuje získané pěvecké • pěvecký a mluvení projev – dovednosti a návyky při zpěvu i rozšiřování hlasového rozsahu při mluvním projevu v běžném reflexe vokálního projevu – životě, zpívá dle svých dispozic vlastní vokální projev a vokální intonačně čistě a rytmicky přesně projev ostatních, hledání v jednohlase i vícehlase možností náprav hlasové reprodukuje na základě svých nedostatečnosti individuálních hudebních INSTRUMENTÁLNÍ ČINNOSTI: schopností a dovedností různé • hra na hudební nástroje – motivy, témata i části skladeb, nástrojová improvizace – vytváří jednoduché doprovody, jednoduché hudební formy provádí jednoduché hudební VOKÁLNÍ ČINNOSTI: improvizace • orientace v notovém záznamu rozpozná některé z tanců různých vokální skladby – notový zápis stylových období, zvolí vhodný jako opora při realizaci písně typ hudebně pohybových prvků nebo hudebních skladeb k poslouchané hudbě HUDEBNĚ POHYBOVÉ orientuje se v proudu znějící ČINNOSTI: hudby, přistupuje k hudebnímu • pohybové vyjádření hudby dílu jako k logicky utvářenému v návaznosti na sémantiku celku **hudebního díla** – improvizace vyhledává souvislosti mezi POSLECHOVÉ ČINNOSTI: hudbou a jinými druhy umění • interpretace znějící hudby – zařadí na základě individuálních vytváření vlastních soudů a schopností a získaných preferencí vědomostí slyšenou hudbu do hudební dílo a její autor – stylového období hudební skladba v kontextu s jinými hudebními i nehudebními díly, dobou vzniku, životem autora,

provázanost

hudebního díla

vlastními zkušenostmi,

inspirace, kýč, módnost, stylová

interpretace znějící hudby – slovní charakterizování

6.3.6.2 Výtvarná výchova

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět Výtvarná výchova se vyučuje jako samostatný předmět v 6., 7., 8. a 9. ročníku. Časová dotace v učebním plánu jsou 2 vyučovací hodiny týdně pro 6. ročníku a 1 vyučovací hodina týdně pro 7., 8. a 9. ročník.

Žáci mohou být v tomto předmětu rozdělení do skupin v rámci ročníku a slučování v rámci paralelních ročníků dle pohlaví na chlapce a dívky.

Předmět zahrnuje tyto tematické celky:

- 6., 7., 8., 9. ročník:
 - o rozvíjení smyslové citlivosti, uplatňování subjektivity, ověřování komunikačních účinků

Výchovně vzdělávací cíle

Vzdělávání ve Výtvarné výchově směřuje k:

- podchycení a rozvíjení zájmu o výtvarné umění;
- vede k porozumění základním pojmům ve výtvarné výchově;
- seznamuje se základními zákonitostmi při používání různých výtvarných technik;
- učí chápat umělecký proces jako způsob poznání a komunikace;
- učí užívat různorodé umělecké vyjadřovací prostředky pro vyjádření svého vnímání, cítění, poznávání.

Charakteristika vyučovacího předmětu

Výtvarná výchova klade důraz na sémantický postoj k výtvarnému umění a vizuálně obrazným vyjádřením obecně. Vede žáka k přijímání všech forem výtvarného projevu, k rozvoji a uplatnění vlastního vnímání, cítění, představivosti, fantazie a invence. Umění je chápáno jako svébytný způsob komunikace a vyjádření individuálních postojů k okolnímu světu. Vlastní tvorba a reflexe umění podněcuje utváření hodnot, kreativitu i rozvíjení schopnosti komunikace a spolupráce. Klade důraz na individualitu, estetické cítění žáků, tvořivost, vnímání a pozitivní přijímání kultury ostatních lidí.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- si v teorii vytváří takové učební materiály, aby je mohl dále využívat pro své vlastní učení;
- při své tvorbě poznává vlastní pokroky a při konečném výstupu si dokáže zpětně uvědomit problémy související s realizací.

- sleduje v hodinách práci všech žáků;
- sleduje nové poznatky ve svém oboru;
- vyhledává informace a vhodně předává žákům;
- využívá audiovizuální techniku a názorné pomůcky;
- zadává jednotlivé úkoly tak, aby si každý žák mohl sám zorganizovat vlastní činnost;
- plánuje návštěvu výstav a galerií.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- na základě předložených námětů samostatně zpracovává a řeší problémy související s výběrem výtvarné techniky, materiálů a pomůcek;
- při zadání úkolu rozpozná výtvarný problém a hledánej vhodnější způsob řešení.

Učitel:

- seznamuje se zdroji informací podle druhu problému a učí žáky s informacemi pracovat;
- učí kolektivní diskusi, práce s chybou;
- diskutuje se žáky o možnostech řešení výtvarného problému;
- hodnotí žáky také podle přístupu k práci a jejich zodpovědnosti.

Kompetence komunikativní

Žák:

• při práci ve skupině dokáže vyjádřit svůj názor, vhodnou formou ho obhájit a tolerovat názor druhých.

Učitel:

- vede žáky ke spolupráci a vzájemné komunikaci (práce ve skupinách, diskuse, prezentace vlastních prací);
- dává žákům prostor k vyjádření vlastního názoru a vybízí je k tomu;
- vede žáky k porozumění různým formám výtvarného projevu;
- pracuje s obrazovým materiálem;
- reaguje na dění i mimo školu a dává prostor k diskusi;
- poskytuje možnost využití informačních prostředků k doplnění znalostí.

Kompetence sociální a personální

Žák:

• se učí respektovat pravidla při práci v týmu, dodržovat je a svou pracovní činností kladně ovlivňovat kvalitu práce.

Učitel:

- učí ohleduplnosti a vytváření kladných mezilidských vztahů;
- vede ke schopnosti hodnotit situaci, přijmout kritiku, provést sebekritiku;
- vede žáky ke společnému vytváření pravidel slušného chování a jejich dodržování;
- vytváří takové situace, kdy žáka nutí oddělovat podstatné od nepodstatného;
- podporuje sebedůvěru, diskutuje sžáky, vnímá jejich názory a postoje;
- vede žáka k vytváření pozitivního vztahu k sobě samému, respektuje individualitu žáků;
- učí děti snášenlivosti a sebeúctě, vzájemné ohleduplnosti, respektu a toleranci k jiným kulturám, zařazuje společné diskuse.

Kompetence občanské

Žák:

- respektuje názory, myšlenky druhých;
- projevuje postoje, názory na různorodé umělecké projevy;
- aktivně se zapojuje do kulturních aktivit (výstavy, akce školy);
- vnímá a chrání naše tradice, kulturní a historické dědictví.

Učitel:

• motivuje žáky k zájmu o kulturu;

- vede žáky k toleranci k jiným kulturám a tradicím;
- zprostředkovává styk s kulturními projevy ve společnosti (návštěvy galerií a výstav, divadelních i filmových představení).

Kompetence pracovní

Žák:

- spolupracuje s ostatními žáky;
- dokáže reagovat na změnu pracovních podmínek, navrhuje nová řešení;
- zachází správně a bezpečně s výtvarnými nástroji a materiály;
- využívá svých zkušeností a znalostí ve výtvarné oblasti pro další rozvoj, pro přípravu k dalšímu vzdělávání.

Učitel:

- vede žáky k tvůrčí práci vhodnou motivací;
- učí žáky propojovat poznatky z různých oborů.
- podporuje žáky v jejich tvořivosti.
- vede žáky kudržování pořádku a příjemného pracovně-tvůrčího prostředí.

Kompetence digitální

Žák na konci 7. ročníku:

- během svého vzdělávání kombinuje různá digitální zařízení za účelem efektivnějšího plnění zadaných úkolů;
- odlišuje autorská práva od práv ochrany osobních údajů; zohledňuje právní aspekty při využívání a tvorbě digitálního obsahu;
- vytváří a upravuje digitální obsah, v případě potřeby je schopen jeden digitální formát doplnit či rozšířit jiným formátem;
- sdílí data, informace a obsah se svými vrstevníky a volí pro to vhodnou technologii.

Žák na konci 9. ročníku:

- pro školní práci a plánování svého času využívá digitální technologie, kombinuje je a samostatně rozhoduje, které pro jakou činnost či řešený problém použít;
- cituje zdroje ve své práci, je si vědom svých autorských práv; při práci v digitálním prostředí a při práci s osobními údaji dodržuje právní normy;
- vytváří a upravuje digitální obsah v různých formátech, dané formáty kombinuje (vytváří webové prezentace, infografiku a multimédia), vyjadřuje se za pomoci digitálních prostředků ke splnění stanovených cílů.

- zadává práci, které umožňují využívat různá digitální zařízení (PC, telefon, Chrombook, tablet);
- nabízí aktivity, které vyžadují informace upravovat, upřesňovat, vylepšovat a integrovat do stávajícího digitálního obsahu tak, aby vznikl nový, originální a relevantní obsah a znalosti;
- vede žáky k efektivnímu spravování dat, informací a obsahu v digitálním prostředí;
- vede žáky k dodržování autorských práv, citaci zdrojů;
- vede žáky k využívání více zdrojů, ověřování informací.

VÝTVARNÁ VÝCHOVA

6. – 7. ročník

Očekávané výstupy	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
ŽÁK: • vybírá, vytváří a pojmenovává prvky vizuálně obrazných vyjádření a jejich vztahů, užívá je a kombinuje pro osobité vyjádření vlastních zkušeností, představ, poznatků • zaznamenává vizuální zkušenost, i zkušenosti získané ostatními smysly • zachycuje jevy a procesy v proměnách a vztazích, uplatňuje metody užívané v současném výtvarném umění, např. počítačová grafika, fotografie, video • ve své tvorbě užívá podnětů z představ a fantazie • ověřuje komunikační účinky vybraných, upravených či samostatně vytvořených vizuálně obrazných vyjádření • (Práce jsou představovány jako svébytná vyjádření žáků, jako součást osobní výpovědi.)	 Rozvíjejí smyslové citlivosti linie, tvar, objem, barva, textury, jejich kombinace, vztahy, proměny v ploše, objemu a prostoru, vnímání jejich různosti propojení zrakového vnímání s ostatními smysly (hmat, sluch), návaznost na ostatní umělecké druhy vnímání různorodých materiálů (přírodních, umělých), experimentování s nimi, jejich využití ve vlastní tvorbě vnímání věcí okolo nás, vnímání přírody jako zdrojů inspirace, objektů k vlastnímu tvůrčímu sebevyjádření komiks, fotografie, reklama Uplatňování subjektivity vyjádření pocitů, nálad, fantazie, představ různými formami tvorby (kresba, malba, práce s prostorem) výběr a uplatnění různých typů vizuálně obrazných vyjádření při vlastních tvůrčích činnostech (plastická tvorba, malba, ilustrace, objekty) experimentování, kombinování, využití netradičních materiálů, technik (koláž, frotáž, muchláž) Ověřování komunikačních účinků osobní interpretace vizuálně obrazných vyjádření, 	OSV 2 OSV 3 OSV 5 OSV 8 OSV 9 EGS 1 MKV 1 EVV 4 Čj – lit Dě Pří Hv

	porovnávání, vzájemná konfrontace obhajoba výsledků tvorby, prezentace, propagace, uspořádání výstavy získávání informací a inspirování v odborných publikacích, na internetu historické, sociální a kulturní souvislosti: dějiny výtvarného umění, návštěva galerií, muzeí (prostor pro setkávání, komunikaci, pro přímý kontakt s uměním současným i minulým)
--	---

8. – 9. ročník

Očekávané výstupy	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
 ŽÁK: kombinuje, variuje různé prvky vizuálně obrazného vyjádření pro osobité vyjádření vybírá, kombinuje a vytváří prostředky pro vlastní osobité vyjádření ve své tvorbě užívá podnětů z představ a fantazie interpretuje umělecká vizuálně obrazná vyjádření současnosti i minulosti; vychází při tom ze svých znalostí historických souvislostí i z osobních zkušeností a prožitků (Žák vstupuje do světa obrazů a jejich významů nejen tvořivou činností, ale i verbálně. Proces interpretace je cestou k nalezení vlastního pohledu, k sebeidentifikaci.) 	Rozvíjení smyslové citlivosti uspořádání objektů do celků v ploše, objemu, prostoru a časovém průběhu, vyjádření vztahů, pohybu kompoziční principy vnímání ostatními smysly, vnímání jejich vztahů, vzájemného působení, jejich uplatnění při vlastní tvorbě, přesahy do ostatních uměleckých druhů (hudba, tanec, divadlo) vnímání přírody, její účinky na naše smysly, příroda jako tvůrčí prostor smyslové působení vizuálně obrazných vyjádření, jejich reflexe ve vlastní tvorbě (počítačová grafika, fotografie, video, reklama) Uplatňování subjektivity vyjádření emocí, pocitů, nálad, fantazie, představ prostřednictvím akční malby,	OSV 2 OSV 3 OSV 5 OSV 8 OSV 9 OSV 10 EGS 1 MKV 1 EVV 4 MV 6 Čj – lit Dě Př Hv

kresby, manipulace s objekty • vztah vlastního těla a prostoru (gesta, pohyby), tělo jako prostředek pro vizuálně obrazné vyjádření • výběr a uplatnění nejrůznějších typů vizuálně obrazných vyjádření pro vlastní tvorbu • využití netradičních materiálů, experimentování • přístup k tvorbě z hlediska vnímání, motivace Ověřování komunikačních účinků • osobní interpretace vizuálně obrazných vyjádření, porovnávání, vzájemná konfrontace, diskuse • obhajoba výsledků tvorby, prezentace, propagace, uspořádání výstavy • získávání informací a inspirování v odborných publikacích, na internetu • historické, sociální a kulturní souvislosti: dějiny výtvarného umění, návštěva galerií, muzeí

• (prostor pro setkávání, komunikaci, pro přímý

minulým)

kontakt s uměním současným i

6.3.7 Člověk a zdraví

6.3.7.1 Výchova ke zdraví

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět Výchova ke zdraví se vyučuje jako samostatný předmět v 6. a 8. ročníku. Časová dotace v učebním plánu je 1 vyučovací hodina týdně.

Předmět zahrnuje tyto tematické celky:

- 6. a 8 ročník:
 - o Vztahy mezi lidmi, formy soužití, Změny v životě člověka a jejich reflexe, Zdraví způsob života a péče o zdraví, Rizika ohrožující zdraví a jejich prevence, Hodnota a podpora zdraví, Osobnostní a sociální rozvoj.

Výchovně vzdělávací cíle

Vzdělávání ve Výchově ke zdraví směřuje k:

- uplatňování zdravého způsobu života;
- získávání základních hygienických, stravovacích, pracovních i jiných zdravotně preventivních návyků;
- rozvíjení dovednosti odmítat škodlivé látky;
- předcházení úrazům;
- získávání základních informací v otázkách sexuality;
- uplatňování odpovědného sexuálního chování;
- naučení se poskytovat základní první pomoc;
- odolávání vlastnímu ohrožení v každodenních i mimořádných situacích;
- uvědomování si potřeb a problémů rodinného života;
- vypěstování si kultivovaného chování.

Charakteristika vyučovacího předmětu

Výchova ke zdraví vybavuje žáka znalostmi a dovednostmi potřebnými pro jeho aktivní zapojení do života a zdraví životní styl. Zaměřuje se na utváření pozitivních postojů ke svému zdraví, rozvíjí vědomí o kvalitách lidského života a podporuje přijetí zásad zdravé výživy. Dále se zaměřuje na prevenci patologických jevů, užívání psychotropních a návykových látek a gamblerství. Žáci se seznamují se zásadami tělesného a duševního zdraví a upevňují si návyky poskytovat základní první pomoc.

Pomáhá žákům orientovat se v sociální realitě i v začleňování do různých společenských vztahů a vazeb. Otevírá cestu k sebepoznání i poznání druhých, pochopení jednání vlastního i druhých. Seznamuje žáky se základními hygienickými, stravovacími, pracovními i jinými zdravotně preventivními návyky. Žáci se učí dovednosti odmítat škodlivé látky, předcházení úrazů a získávají orientaci v základních otázkách sexuality a uplatňování odpovědného sexuálního chování. Učí žáky respektovat morální principy a pravidla společenského soužití i přebírat odpovědnost za vlastní názory, chování a jednání i s důsledky.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

• vyhledává a třídí informace, na základě jejich pochopení, propojení a systemizace je efektivně využívá v osobním a občanském životě;

Základní škola Světice

Školní vzdělávací plán ZŠ Světice, příspěvková organizace

- získané poznatky propojuje s poznatky z různých vzdělávacích oblastí do širších celků;
- postupně si vytváří ucelenější pohled na společenské a kulturní jevy.

Učitel:

- zadává úkoly, při jejichž plnění žáci vyhledávají informace z různých zdrojů;
- zadává úkoly, jejichž řešení vyžaduje využití poznatků z různých vzdělávacích oblastí.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- vnímá různé problémové situace ve škole, v rodině, obci, státě i ve světě;
- přemýšlí o problému a jeho příčinách;
- na základě vlastního úsudku a zkušeností hledá vhodné řešení;
- své návrhy porovnává s praktickým životem.

Učitel:

- zařazuje vhodné aktivity a metody;
- povzbuzuje žáka při případném nezdaru a vede ho k vytrvalosti.

Kompetence komunikativní

Žák:

- formuluje a vyjadřuje své myšlenky a názory;
- vyjadřuje se výstižně, souvisle a kultivovaně;
- naslouchá druhým, snaží se jim porozumět;
- aktivně se zapojuje do diskuse, obhajuje svůj názor a vhodně argumentuje.

Učitel:

- vede žáky k výstižnému, souvislému a kultivovanému projevu;
- vytváří příležitosti pro relevantní komunikaci mezi žáky.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- spolupracuje v malé skupině i ve třídě, pozitivně ovlivňuje kvalitu společné práce;
- podílí se na utváření příjemné pracovní atmosféry na základě ohleduplnosti k ostatním spolužákům, respektuje názory ostatních.

Učitel:

- vytváří pozitivní atmosféru ve třídě;
- vyžaduje dodržování pravidel slušného chování;
- podporuje sebedůvěru jednotlivých žáků.

Kompetence občanské

Žák:

- si je vědom svých práv a povinností ve škole, v rodině, ve společnosti;
- váží si svých spolužáků, učitelů, rodičů a ostatních lidí;
- oceňuje a chrání naše kulturní dědictví a tradice;
- respektuje požadavky na zdravé životní prostředí.

Učitel:

- vyžaduje dodržování pravidel školního řádu;
- vede žáka k zodpovědnému rozhodování;
- směřuje žáka k zapojení do kulturních a sportovních aktivit mimo vyučování.

Kompetence pracovní

Žák:

- využívá znalosti a zkušenosti získané v jednotlivých vzdělávacích oblastech v praktickém životě:
- plní povinnosti, dodržuje vymezená pravidla;
- chrání své zdraví i zdraví druhých.

Učitel:

- vyžaduje plnění vymezených povinností a pravidel;
- umožňuje žákům spolupracovat a vzájemně si pomáhat.

Kompetence digitální

Na konci 7. ročníku:

- identifikuje situace ohrožující jeho duševní i fyzické zdraví a uplatňuje postupy snižující tato rizika;
- při používání digitálních technologií předchází situacím ohrožujícím tělesné i duševní zdraví;
- rozpozná neetické jednání v digitálním prostředí a vhodně na ně reaguje.

Učitel:

- vytváří aktivity zaměřené na ohrožující duševní a fyzické zdraví v kyberprostoru, reflektuje je se žáky a diskutuje o nich a vede žáky k bezpečnému používání digitálních technologií;
- vede žáky k rozpoznání neetického chování v digitálním prostředí, vytvoří situace zaměřené na neetické chování a vede žáky k reflexi těchto situací a ke správnému chování v kyberprostoru.

Žák a konci 9. ročníku:

- při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jedná eticky, s ohleduplností a respektem k ostatním;
- při používání digitálních technologií předchází situacím ohrožujícím tělesné i duševní zdraví.

- vede žáky k rozpoznání neetického chování v digitálním prostředí, vytvoří situace zaměřené na neetické chování a netoleranci a vede žáky k reflexi těchto situací a ke správnému chování v kyberprostoru;
- vytváří aktivity zaměřené na ohrožující duševní a fyzické zdraví v kyberprostoru, reflektuje je se žáky a diskutuje o nich a vede žáky k bezpečnému používání digitálních technologií.

VÝCHOVA KE ZDRAVÍ

6. ročník

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
ŽÁK:		
respektuje přijatá pravidla avyžití mozi analyžályv i iinými	VZTAHY MEZI LIDMI A FORMY SOUŽITÍ:	OSV 1–11
soužití mezi spolužáky i jinými vrstevníky a přispívá k utváření	Vztahy ve dvojici: Kamarádství, přátelství	MKV 1-5
dobrých mezilidských vztahů v komunitě	Vztahy a pravidla soužití v prostředí komunity: rodina,	MV 1, 4, 5
vysvětlí role členů komunity	škola, vrstevnická skupina	
(rodiny, třídy, spolku) a uvede příklady pozitivního a	OSOBNOSTNÍ A SOCIÁLNÍ ROZVOJ:	Tv –životospráva, pohyb
negativního vlivu na kvalitu sociálního klimatu (vrstevnická	Sebepoznání a sebepojetí: vztah k sobě samému, vztah k druhým	VkO – vztah ksobě
komunita, rodinné prostředí)	lidem, zdravé a vyrovnané sebepojetí, utváření vědomí vlastní	Pří
z hlediska prospěšnosti zdraví vysvětlí na příkladech přímé	identity	PTI
souvislosti mezi tělesným,	Mezilidské vztahy, komunikace a kooperace: respektování sebe sama	
duševním a sociálním zdravím;	i druhých, přijímání názoru druhého,	
vysvětlí vztah mezi	empatie; chování podporující dobré	
uspokojováním základních	vztahy, aktivní naslouchání, dialog,	
lidských potřeb a hodnotou	efektivní a asertivní komunikace a	
zdraví	kooperace v různých situacích	
 dává do souvislostí složení stravy a způsob stravování 	ZDRAVÝ ZPŮSOB ŽIVOTA A PÉČE O ZDRAVÍ:	
s rozvojem civilizačních nemocí	Výživa a zdraví: Zdravé stravování,	
a v rámci svých možností	pitný režim, poruchy příjmu potravy	
uplatňuje zdravé stravovací návyky	Ochrana před chronickými	
 posoudí různé způsoby chování 	nepřenosnými chorobami a před úrazy	
lidí z hlediska odpovědnosti za	Tělesná a duševní hygiena, denní	
vlastní zdraví i zdraví druhých a	režim: Zásady osobní, intimní a	
vyvozuje z nich osobní odpovědnost ve prospěch	duševní hygieny, otužování, denní	
aktivní podpory zdraví	režim, vyváženost pracovních a	
usiluje v rámci svých možností	odpočinkových aktivit, význam	
a zkušeností o aktivní podporu	pohybu pro zdraví, pohybový režim	
zdraví uvádí do souvislostí zdravotní a	RIZIKA OHROŽUJÍCÍ ZDRAVÍ	
uvadí do souvisiosti zdravotní a psychosociální rizika spojená se	A JEJICH PREVENCE:	
zneužíváním návykových látek	Bezpečné chování a komunikace Autodestruktivní závislosti:	
a životní perspektivu mladého	Psychická onemocnění, násilí proti	
a 21. out perspektiva illiadello	1 5) emena enemeenem, nasm prou	

člověka; uplatňuje osvojené sociální dovednosti a modely chování při kontaktu se sociálně patologickými jevy ve škole i mimo ni; v případě potřeby vyhledá odbornou pomoc sobě nebo druhým

 projevuje odpovědný vztah k sobě samému, k vlastnímu dospívání a pravidlům zdravého životního stylu; dobrovolně se podílí na programech podpory zdraví v rámci školy a obce sobě samém, alkohol, kouření, rizikové chování, těžké životní situace, trestná činnost.

Dodržování pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví
Skryté formy a stupně individuálního násilí a zneužívání, sexuální kriminalita

ZMĚNY V ŽIVOTĚ ČLOVĚKA A JEJICH REFLEXE:

Dětství, puberta, dospívání

8. ročník

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
ŽÁK:		
 uplatňuje osvojené preventivní způsoby rozhodování, chování a 	ZDRAVÝ ZPŮSOB ŽIVOTA A PÉČE O ZDRAVÍ:	OSV 1-11
jednání v souvislosti s běžnými, přenosnými, civilizačními a	Ochrana před přenosnými chorobami: základní cesty přenosu	MKV 1-5
jinými chorobami; svěří se se zdravotním problémem a	nákaz a jejich prevence, nákazy přenosné sexuálním kontaktem,	MV 1, 4, 5
v případě potřeby vyhledá odbornou pomoc	bodnutím hmyzu a stykem se zvířaty	Tělesná výchova
 respektuje význam sexuality v souvislosti se zdravím, etikou, 	ZMĚNY V ŽIVOTĚ ČLOVĚKA A JEJICH REFLEXE:	VkO –partnerské vztahy a sexualita
morálkou a pozitivními	Sexuální dospívání a reprodukční	
životními cíli; chápe význam	zdraví (sexualita jako součást	
zdrženlivosti v dospívání a	formování osobnosti, zdraví	
odpovědného sexuálního chování	reprodukční soustavy, promiskuita, zdrženlivost, poruchy pohlavní	
 projevuje odpovědný vztah 	identity, rodičovství)	
k sobě samému, k vlastnímu	ZDRAVÝ ZPŮSOB ŽIVOTA A	
dospívání a pravidlům zdravého	PÉČE O ZDRAVÍ:	
životního stylu; dobrovolně se	Vlivy vnějšího a vnitřního	
podílí na programech podpory	prostředí na zdraví (kvalita ovzduší	
zdraví v rámci školy a obce	a vody, hluk, osvětlení, teplota)	
samostatně využívá osvojené		
kompenzační a relaxační	RIZIKA OHROŽUJÍCÍ ZDRAVÍ	
techniky a sociální dovednosti	A JEJICH PREVENCE:	
k regeneraci organismu,	Stres a jeho vztah ke zdraví	
překonávání únavy a	(kompenzační, relaxační a	

předcházení stresovým situacím

- vyhodnotí na základě svých znalostí a zkušeností možný manipulativní vliv vrstevníků, médií, sekt; uplatňuje osvojené dovednosti komunikační obrany proti manipulaci a agresi
- projevuje odpovědné chování v rizikových situacích silniční a železniční dopravy; aktivně předchází situacím ohrožení zdraví a osobního bezpečí; v případě potřeby poskytne adekvátní pomoc
- projevuje odpovědné chování v rizikových situacích silniční a železniční dopravy; aktivně předchází situacím ohrožení zdraví a osobního bezpečí; v případě potřeby poskytne adekvátní první pomoc

regenerační techniky k překonávání únavy, stresových reakcí, posilování duševní odolnosti)

HODNOTA A PODPORA ZDRAVÍ:

Celostní pojetí člověka ve zdraví a nemoci

Podpora zdraví a její formy

OSOBNOSTNÍ A SOCIÁLNÍ ROZVOJ:

Psychohygiena

RIZIKA OHROŽUJÍCÍ ZDRAVÍ A JEJICH PREVENCE:

Manipulativní reklama a informace

RIZIKA OHROŽUJÍCÍ ZDRAVÍ A JEJICH PREVENCE:

Ochrana člověka za mimořádných událostí (kvalifikace mimořádných událostí, varovný signál, základní úkoly ochrany obyvatelstva, evakuace, prevence vzniku)

OSOBNOSTNÍ A SOCIÁLNÍ ROZVOJ:

Seberegulace a sebeorganizace činností a chování

6.3.7.2 Tělesná výchova

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět Tělesná výchova se vyučuje jako samostatný předmět v 6., 7., 8. a 9. ročníku. Časová dotace v učebním plánu je 2 vyučovací hodiny týdně.

Součástí Tělesné výchovy je při dostatečném zájmu žáků lyžařský kurz (s využitím sjezdového lyžování, sáňkování, bobování, snowboard), nejčastěji v 7. ročníku. Kurz může být s ohledem na naplnění kapacity doplněn i žáky z jiných ročníků, popř. přesunut do jiného ročníku z organizačních důvodů (např. opatření související s Covid-19, nenaplnění kapacity v daném roce...). V ostatních ročnících se mohou konat 1-3 denní sportovní dny a výlety se sportovní náplní – turistika, pobyt v přírodě, vodácké aktivity (lodě, rafty), plavání a vodní hry, kola, vysoká lana, lezení po skalách, trampolíny, paintball, Laser Game, únikové hry a v zimě bruslení. Žáci mohou být v tomto předmětu rozdělení do skupin v rámci ročníku a slučování v rámci paralelních ročníků dle pohlaví na chlapce a dívky.

Předmět zahrnuje tyto tematické celky:

• Činnosti ovlivňující zdraví, Činnosti ovlivňující úroveň pohybových dovedností, Činnosti podporující pohybové učení.

Výchovně vzdělávací cíle

Vzdělávání v Tělesné výchově směřuje k:

- regeneraci a kompenzaci jednostranné zátěže působené pobytem ve škole;
- rozvoji pohybových dovedností a kultivaci pohybu;
- poznávání zdraví jako nejdůležitější životní hodnoty;
- rozpoznávání základních situací ohrožujících tělesné a duševní zdraví a k osvojování dovedností jim předcházet nebo je řešit.

Charakteristika vyučovacího předmětu

Tělesná výchova představuje nejdůležitější formu pohybového učení a pohybové kultivace žáků. Je hlavním zdrojem poznatků a námětů pro sportovní, zdravotní i rekreační využití pohybu v režimu školy i mimo ni. Pohybové vzdělávání žáků postupuje od spontánní pohybové činnosti k řízené pohybové činnosti. Smyslem Tělesné výchovy je zařadit do denního režimu žáka takové činnosti, které budou rozvíjet tělesnou zdatnost, výkonnost a budou podporovat zdraví a ochranu jeho života.

Tělesná výchova umožňuje žákům poznat vlastní pohybové možnosti, žáci nacházejí prostor k osvojování nových pohybových dovedností, k ovládnutí a využití nejrůznějšího sportovního náčiní a nářadí. Učí se uplatňovat osvojené pohybové dovednosti v různém prostředí. Žáci se učí zvládnout základní organizační, hygienické a bezpečnostní zásady pro provádění zdravotně vhodné a bezpečné sportovní pohybové činnosti ve známém i méně známém prostředí.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- si osvojuje cvičební dovednosti s využitím pomůcek usnadňujících jejich zvládnutí (nářadí, náčiní);
- prezentuje své naučené dovednosti;
- využívá své dovednosti i v ostatních předmětech a zejména v reálném životě;
- učí se sebehodnocení.

Učitel:

- zařazuje kooperativní činnosti;
- nabízí dovednostní soutěže;
- podporuje zájem žáků o sport, oceňuje jejich aktivitu a snahu;
- při výběru učiva respektuje jeho aktuálnost a zájmy žáků, vytváří podmínky podle jejich aktuálních možností a zájmu.

Kompetence k řešení problému

Žák:

- využívá vlastní poznatky z tělesných aktivit;
- s chybou pracuje jako s příležitostí, jak najít cestu ke správnému zvládnutí tělesného úkonu;
- hledá více možných způsobů řešení problému (herní strategie).

Učitel:

- vede žáky k aktivnímu a samostatnému přístupu při řešení problémů, k vyslechnutí názorů druhých, k diskusi, k vyjádření vlastního názoru a postoje, k pomoci druhému;
- spolu s žáky řeší situace, které vznikají při vyučování i mimo něj konflikty mezi žáky, problémy s kázní a chováním;
- kladně hodnotí nalezení více možných způsobů řešení herních dovedností.

Kompetence komunikativní

Žák:

- učí se naslouchat, vyjadřovat se a spolupracovat s ostatními žáky;
- využívá správně a účelně odbornou terminologii;
- využívá různé zdroje informací.

Učitel:

- společně s žáky rozvíjí nepsaná pravidla partnerské komunikace mezi učiteli a žáky, mezi žáky navzájem, mezi žáky a cizími osobami;
- realizuje sportovní utkání žáků pro širokou veřejnost.

Kompetence sociální a personální

Žák:

- učí se spolupracovat ve skupině (kolektivní hry, štafetové hry...);
- objevuje a rozvíjí své silné stránky, nadání a talent;
- přispívá k budování pozitivního školního a třídního klimatu;
- podílí se na hodnocení své vlastní práce a práce ostatních žáků.

Učitel:

- obměňuje skupiny, ve kterých žáci pracují, a vede je k přijímání různých rolí ve skupině;
- integruje tělesně a mentálně postižené žáky;
- funguje jako poradce a směruje žáky tak, aby se nenechali odradit počátečním nezdarem.

Kompetence občanské

Žák:

- učí se dodržovat pravidla slušného chování;
- bere ohled na druhé;
- snaží se reprezentovat školu na různých sportovních soutěžích.

- respektuje individuality ve školním a třídním kolektivu;
- snaží se v žácích pěstovat hrdost na školu, do které chodí;

• buduje společně s žáky pravidla demokratického chování a dbá na jejich dodržování.

Kompetence pracovní

Žák:

- osvojuje si správné cvičební a hygienické návyky;
- dodržuje bezpečnostní zásady;
- plánuje a učí se organizovat práci, udržuje pořádek, je důsledný při plnění zadaných úkolů.

Učitel:

- zařazuje cvičební činnosti přiměřené věku a schopnostem žáků se zřetelem na jejich další rozvoj, místní a regionální potřeby;
- vede žáky k tomu, aby si před použitím vždy zkontrolovali stav pomůcek (nářadí a náčiní);
- nabízí různé zájmové kroužky.

Kompetence digitální

Na konci 7. ročníku:

- na příkladech z okolí ukazuje, jak digitální technologie zlepšují život;
- během svého vzdělávání kombinuje různá digitální zařízení za účelem efektivnějšího plnění zadaných úkolů;
- k učení využívá i osobní digitální zařízení;
- na základě vlastních kritérií pro vyhledávání získává potřebné informace z doporučených zdrojů.

Žák a konci 9. ročníku:

- uvádí situace, kdy digitální technologie zlepšují život různým sociálním skupinám.;
- pro školní práci a plánování svého času využívá digitální technologie, kombinuje je a samostatně rozhoduje, které pro jakou činnost či řešený problém použít;
- k učení využívá také digitální vzdělávací prostředí;
- potřebné informace získává z různých digitálních zdrojů na základě vlastních kritérií pro vyhledávání.

- vede žáky ke hledání a navrhování nejvhodnějších digitálních technologií pro zlepšování života;
- zadává úkoly vyžadující práci s digitálními technologiemi pro jejich plnění a zefektivňovaní práce;
- navrhuje digitální zdroje, ze kterých žáci vybírají potřebné informace.

TĚLESNÁ VÝCHOVA

6. – 9. ročník

Očekávané výstupy Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
-------------------------	--

ČINNOSTI OVLIVŇUJÍCÍ ZDRAVÍ

ŽÁK:

- aktivně vstupuje do organizace svého pohybového režimu, některé pohybové činnosti zařazuje pravidelně a s konkrétním účelem
- usiluje o zlepšení své tělesné zdatnosti; z nabídky zvolí vhodný rozvojový program
- samostatně se připraví před pohybovou činností a ukončí ji ve shodě s hlavní činností – zatěžovanými svaly
- odmítá drogy a jiné škodliviny jako neslučitelné se sportovní etikou a zdravím; upraví pohybovou aktivitu vzhledem k údajům o znečištění ovzduší
- uplatňuje vhodné a bezpečné chování i v méně známém prostředí sportovišť, přírody, silničního provozu; předvídá možná nebezpečí úrazu a přizpůsobí jim svou činnost

- význam pohybu pro zdraví (rekreační a výkonnostní sport)
- zdravotně orientovaná zdatnost (rozvoj zdravotně orientované zdatnosti, kondiční programy, manipulace se zatížením)
- průpravná, koordinační, kompenzační, vyrovnávací, relaxační, kondiční a tvořivá cvičení
- hygiena a bezpečnost při pohybových hrách

OSV 2, 3, 4, 9, 11

EVV 3

VkZ – zakázané látky ve sportu (vliv alkoholu, tabáku a drog na zdraví, odmítání návykových látek, zdravotní a sociální rizikazneužívání droga podpůrných látek)

VkZ-odpovědnostza zdraví své i ostatních (sebekontrola žáka, rozvoj pozitivních vlastností osobnosti vkolektivu)

Př – člověk a zdraví (činnost lidského organismu, reakce na fyzickou zátěž)

VkZ–zdravýzpůsob životaapéčeozdraví (základy duševní a tělesnéhygieny),režim dne (aktivní pohyb během dne)

ČINNOSTI OVLIVŇUJÍCÍ ÚROVEŇ POHYBOVÝCH DOVEDNOSTÍ

 zvládá v souladu s individuálními předpoklady osvojované pohybové dovednosti a tvořivě je aplikuje ve hře, soutěži, při rekreačních činnostech

Pohybové hry Gymnastika:

- kotoul vpřed, vzad a jeho modifikace, ve vazbách
- stoj na rukou

Př – praktické poznávání přírody, ochrana přírody a životního prostředí VkZ – základy duševní a tělesné hygieny

 posoudí provedení osvojované pohybové činnosti, označí zjevné nedostatky a jejich možné příčiny

- přemet stranou
- přeskok
- roznožka a skrčka přes kozu našíř
- švihadlo
- míč

Atletika

- běžecká abeceda
- starty
- rychlé běhy
- vytrvalostní běhy
- skok do dálky s rozběhem
- skok do výšky
- hod míčkem
- vrh koulí

Sportovní hry

- fotbal
- přehazovaná
- florbal
- vybíjená

Úpolové sporty

Turistika a pobyt v přírodě –

sportovní kurz (podle zájmů žáků a aktuálních podmínek)

Lyžování, snowboarding,

bruslení – lyžařský kurz (podle zájmů žáků a aktuálních podmínek)

Další (i netradiční) pohybové činnosti (podle zájmů žáků a

aktuálních podmínek)

(relaxace pomocí hudby a pohybu)

VkZ-pohybová aktivit a zdraví (zdravotní funkce aktivního pohybu)

ČINNOSTI PODPORUJÍCÍ POHYBOVÉ UČENÍ

- užívá osvojované názvosloví na úrovni cvičence, rozhodčího, diváka, čtenáře novin a časopisů, uživatele internetu
- naplňuje ve školních podmínkách základní olympijské myšlenky – čestné soupeření, pomoc handicapovaným, respekt k opačnému pohlaví, ochranu přírody při sportu
- dohodne se na spolupráci i jednoduché taktice vedoucí k úspěchu družstva a dodržuje ji
- rozlišuje a uplatňuje práva a

Komunikace v TV:

tělocvičné názvosloví osvojovaných činností, smluvené povely, signály, gesta, značky, vzájemná komunikace a spolupráce při osvojovaných pohybových činnostech

Organizace prostoru a pohybových činností

Pravidla osvojovaných
pohybových činností – her,
závodů, soutěží

Zásady jednání a chování v

Ma – jednotky délky, času (měření, zápis číselných údajů)

VkZ-Vztahy mezi lidmi a formy soužití – odpovědnost za zdraví své i ostatních (sebekontrola žáka, rozvoj pozitivních vlastností osobnosti v kolektivu)

	povinnosti vyplývající z role hráče, rozhodčího, diváka,	různém prostředí a při různých činnostech	
	organizátora	Měření výkonů a posuzování	
•	sleduje určené prvky pohybové činnosti a výkony, eviduje je a vyhodnotí	pohybových dovedností – měření, evidence, vyhodnocování	
•	zorganizuje samostatně i v týmu jednoduché turnaje, závody, turistické akce na úrovni školy; spolurozhoduje osvojované hry a soutěže		
•	zpracuje naměřená data a informace o pohybových aktivitách a podílí se na jejich prezentaci		

6.3.8 Člověk a svět práce

6.3.8.1 Pracovní činnosti

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět Pracovní činnosti se vyučuje jako samostatný předmět v 6., 7., 8. a 9. ročníku. Časová dotace v učebním plánu je 1 vyučovací hodina týdně. V některých ročnících či pololetích je předmět vyučován ve dvouhodinových blocích v každém druhém týdnu.

Žáci mohou být v tomto předmětu rozdělení do skupin v rámci ročníku a slučování v rámci paralelních ročníků dle pohlaví na chlapce a dívky.

Předmět zahrnuje tyto tematické celky:

- 6. a 7. třída
 - o Práce s technickými materiály; Příprava pokrmů
- 8. a 9. třída
 - Svět práce

Výchovně vzdělávací cíle

Vzdělávání v Pracovních činnostech směřuje k:

- získávání praktických pracovních dovedností a návyků z různých oblastí;
- pozitivnímu vztahu k práci a k odpovědnosti za kvalitu svých i společných výsledků práce;
- organizování a plánování práce a k používání vhodných nástrojů, nářadí a pomůcek při práci i v běžném životě;
- získání orientace v různých oborech lidské činnosti, formách fyzické a duševní práce;
- rozvíjení přesnosti, vytrvalosti, systematičnosti v práci a manuální zručnosti;
- osvojování zásad bezpečnosti a ochrany zdraví a hygieny práce;
- získání prvotních poznatků a dovedností významných pro jejich další životní a profesionální orientaci;
- chápání práce a pracovní činnosti jako příležitosti k seberealizaci a rozvíjení podnikatelského myšlení.

Charakteristika vyučovacího předmětu

Pracovní činnosti se cíleně zaměřují na praktické pracovní dovednosti a návyky a doplňují celé základní vzdělání o důležitou složku nezbytnou pro uplatnění člověka v dalším životě a ve společnosti. Tím se odlišuje od předmětů ostatních vzdělávacích oblastí a je jejich určitou protiváhou. Jsou založeny na tvůrčí myšlenkové spoluúčasti žáků.

Vzdělávací obsah je realizován v průběhu celého základního vzdělávání a je určen všem žákům. Žáci se učí pracovat s různými materiály a osvojují si základní pracovní dovednosti a návyky. Učí se plánovat, organizovat a hodnotit pracovní činnost samostatně i v týmu. Ve všech tematických okruzích jsou žáci soustavně vedeni k dodržování zásad bezpečnosti a hygieny při práci.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- využívá vhodné pracovní postupy;
- získané výsledky své práce porovnává, kriticky posuzuje a vyvodí závěry pro využití v budoucnosti;

• svou praktickou činnost plánuje a organizuje na úrovni svého věku.

Učitel:

- při výběru učiva respektuje jeho aktuálnost a zájmy žáků, vytváří podmínky podle jejich aktuálních možností a zájmu;
- vede žáky k využívání znalostí i v ostatních předmětech a zejména v reálném životě.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- při provádění praktických činností volí vhodné pomůcky, nástroje a metody práce tak, aby neohrozil zdraví své ani zdraví druhých;
- dojde-li k ohrožení zdraví v souvislosti s prováděním praktických činností, dokáže vhodně a
 rychle zareagovat a poskytnout první pomoc takto získané zkušenosti využívá v případě
 nutnosti v běžném životě;
- samostatně řeší problémy a navrhne vhodné způsoby řešení.

Učitel:

- umožňuje žákům využívat vlastní poznatky;
- vede žáky k aktivnímu a samostatnému přístupu při řešení problémů, k vyslechnutí názorů druhých, k diskusi, k vyjádření vlastního názoru a postoje, k pomoci druhému.

Kompetence komunikativní

Žák:

- formuluje a vyjadřuje své myšlenky a názory v logickém sledu, vyjadřuje se výstižně, souvisle a kultivovaně;
- pojmenuje druhy zpracovaného materiálu a určí jeho vlastnosti;
- dokáže přijmout argumentaci jiných a zapojuje se s nimi do diskuse;
- k získávání nových vědomostí a zejména zajímavostí využívá digitální technologie i vhodnou literaturu;
- využívá komunikativní dovednosti k vytváření kvalitní spolupráce s ostatními spolužáky.

Učitel:

- učí žáky naslouchat, vyjadřovat se ústně i písemně;
- vyžaduje správné a účelné používání odborné terminologie a symboliky vzhledem k věku žáků.

Kompetence sociální, personální a občanské

Žák:

- dokáže pracovat samostatně a v případě potřeby se zapojuje do práce ve skupině a přijímá různé role;
- chápe základní ekologické souvislosti a respektuje požadavky na ochranu životního prostředí;
- přijímá a respektuje pravidla pro bezpečnou práci;
- v situaci ohrožující zdraví dokáže rychle a správně zareagovat, v případě nutnosti poskytne pomoc;
- chápe nutnost ochrany lidského zdraví.

- ve výuce i při mimoškolních činnostech zařazuje kooperativní činnosti práce ve dvojicích, ve skupině;
- umožňuje žákům podílet se na hodnocení své vlastní práce i na hodnocení práce ostatních žáků;
- funguje jako poradce a směrujeme žáky tak, aby se nenechali odradit počátečním nezdarem.

Kompetence pracovní

Žák:

- používá bezpečně nástroje a materiály;
- dodržuje pravidla bezpečné práce;
- přizpůsobí se omezeným podmínkám a volí pracovní postup přiměřený daným podmínkám;
- udržuje pracovní místo v pořádku a čistotě, aby nedocházelo k ohrožení zdraví;
- získané dovednosti a poznatky se snaží aplikovat v praktickém životě.

Učitel:

- zařazuje pracovní činnosti přiměřené věku a schopnostem žáků se zřetelem na jejich další rozvoj, místní i regionální potřeby;
- vede žáky k osvojování si pracovních a hygienických návyků;
- vede žáky k plánování postupů;
- vede žáky k tomu, aby si před použitím vždy zkontrolovali stav pomůcek a nástrojů.

Kompetence digitální

Žák:

- umí vyhledávat a porovnávat data, např. informace o spotřebičích a přístrojích nebo materiálech:
- umí pracovat s databázemi, např. s databázemi nápadů a námětů;
- umí si vyhledat návod pracovního postupu (technické činnosti, příprava pokrmů atd.);
- sdílí data a komunikuje pomocí online nástrojů, spolupracuje na jednom dokumentu s ostatními spolužáky online;
- prezentuje své myšlenky nebo produkt za pomoci audiovizuální prezentace;
- realizuje aktivity spojené s digitální audiovizuální tvorbou, např. aktivity zaměřené na fotografování, tvorbu školního časopisu;
- zná zásady bezpečnosti práce při práci s AV technikou nebo počítačem;
- používá informační portály, které se věnují výběru povolání; orientuje se v elektronické databázi středních škol;
- má základní povědomí o existenci portálů zabývajících se trhem práce;
- má povědomí o digitálním plánování času a činností.

- zadává práci s využitím různých digitálních zařízení (PC, telefon, Chrombook, tablet);
- ve výuce i při mimoškolních činnostech zařazuje kooperativní online činnosti práce ve dvojicích či skupinách;
- požaduje po žácích zpracování audiovizuálních prezentací na témata související s předmětem Pracovních činností;
- připravuje aktivity spojené s digitální audiovizuální tvorbou, např. aktivity zaměřené na fotografování nebo tvorbu videí;
- vede žáky ke správnému používání informačních portálů, které se věnují výběru povolání;
- předkládá návody na orientaci v elektronické databázi středních škol;
- připravuje aktivity spojené s portály zabývajícími se trhem práce;
- vede žáky k digitálnímu plánování času a činností.

PRACOVNÍ ČINNOSTI

6. – 7. ročník

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
 ŽÁK: PRÁCE S TECHNICKÝMI MATERIÁLY: provádí jednoduché práce s technickými materiály a dodržuje technologickou kázeň řeší jednoduché technické úkoly s vhodným výběrem materiálů, pracovních nástrojů a nářadí organizuje a plánuje svoji pracovní činnost užívá technickou dokumentaci připraví si vlastní jednoduchý náčrt výrobku dodržuje obecné zásady bezpečnosti a hygieny při práci i zásady bezpečnosti a ochrany při práci s nástroji a nářadím – poskytne první pomoc při úrazu 	 materiály a jejich využití v praxi pracovní pomůcky nářadí a nástroje jednoduché pracovní operace a postupy organizace práce technické náčrty a výkresy technické informace návody technika v životě člověka, technika a životní prostředí 	OSV 3, 5, 9 EVV 4 VkO – etiketa VkZ – zdravá výživa
 PŘÍPRAVA POKRMŮ: používá základní kuchyňský inventář a bezpečně obsluhuje základní spotřebiče připraví jednoduché pokrmy se zásadami zdravé výživy dodržuje základní principy stolování, společenského chování a obsluhy u stolu ve společnosti dodržuje zásady hygieny a bezpečnosti práce, poskytne první pomoc v kuchyni 	 vybavení kuchyně a její udržování potraviny (např. nákup, jídelníček) příprava pokrmů, základní postupy úprava stolu a stolování 	

8. – 9. ročník

Očekávané výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (průřezová témata, mezipředmětové vztahy), poznámky
 ŽÁK: SVĚT PRÁCE orientuje se v pracovních činnostech vybraných profesí posoudí své možnosti při rozhodování o volbě vhodného povolání a profesní přípravy využije profesní informace a poradenské služby pro výběr vhodného vzdělávání prokáže v modelových situacích schopnost prezentace své osoby při vstupu na trh práce (napíše strukturovaný životopis, prokáže komunikační schopnosti v modelovém přijímacím pohovoru) 	 trh práce (povolání lidí, kvalifikační požadavky, osobnostní požadavky) volba profesní orientace – informační základna pro volbu povolání, práce s profesními informacemi a využívání poradenských služeb, osobní vlastnosti a schopnosti, sebepoznávání, vlivy na volbu možnosti vzdělávání – náplň učebních a studijních oborů, přijímací řízení zaměstnání – způsoby hledání zaměstnání, psaní životopisu, pohovor u zaměstnavatele, práva a povinnosti zaměstnanců a zaměstnavatelů podnikání – druhy organizací, nejčastější formy podnikání 	OSV 3, 9, 10 EVV 4 VDO 2 Čj – životopis, tiskopisy VkZ – rozvoj osobnosti VkO – mezilidská komunikace, ekonomika

6.3.9 Můj projekt

Obsahové, časové a organizační vymezení

Vyučovací předmět Můj projekt se vyučuje jako samostatný předmět v druhé polovině 8. ročníku. Časová dotace je 1 vyučovací hodina týdně.

Předmět zahrnuje tyto tematické celky:

• Zpracování a využití informací.

Výchovně vzdělávací cíle

Vzdělávání v předmětu Můj projekt směřuje k/ke:

- vyhledávání informací a práce s nimi;
- kritickému hodnocení získaných informací;
- osvojování si různých forem a metod práce s digitální technologií;
- rozvíjení tvořivosti při prezentaci získaných informací;
- rozvíjení schopnosti prezentovat zpracované informace;
- rozvíjení schopnosti práce v týmu a schopnosti komunikovat.

Charakteristika vyučovacího předmětu

Hlavním cílem předmětu Můj projekt je poskytnout žákům 8. ročníku prostor pro zpracování dlouhodobého (půlročního) projektu na zvolené téma. Žáci by měli uplatnit dosud získané kompetence. Předmět v sobě při tvorbě velkoplošného posteru a prezentace (včetně jejího prezentování) na zvolené téma integruje výstupy z předmětů Informatika, Výtvarná výchova a podle volby konkrétního tématu z dalšího předmětu či více předmětů.

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

Žák:

- vybírá vhodný způsob zpracování a prezentace získaných informací;
- kriticky zhodnotí zdroj informací a reálnou možnost jejich využití, z chyby se dokáže poučit;
- účelně a správně používá terminologii;
- používá osvojené postupy.

Učitel:

- vyžaduje správné používání terminologie;
- umožňuje žákům využívat vlastní poznatky.

Kompetence k řešení problémů

Žák:

- dokáže vhodně a správně využívat běžně dostupné zdroje informací (internet, elektronické encyklopedie, knihy, encyklopedie...);
- v případě více zdrojů informací přemýšlí o rozdílech a shodách a jejich příčinách;
- nenechá se odradit počátečním nezdarem;
- uvědomuje si zodpovědnost při získávání a šíření informací.

Učitel:

• funguje jako poradce a směruje žáky tak, aby se nenechali odradit dílčím nezdarem.

Kompetence komunikativní

Žák:

- rozumí různým typům informačních prostředků, využívá je;
- pokud neumí rozpoznat a využít příslušný informační zdroj, dokáže bez ostychu požádat o pomoc spolužáka, případně učitele;
- dokáže prezentovat výsledky své práce a vhodně argumentovat při jejich obhajobě.

Učitel:

• funguje jako poradce a směruje žáky tak, aby se nenechali odradit dílčím nezdarem.

Kompetence sociální, personální a občanské

Žák:

- dokáže poskytnout pomoc, je-li o ni požádán;
- učí se poznávat, kdy druhý pomoc potřebuje a snaží se mu pomoc poskytnout;
- dochází k poznání, že člověk sám lépe pochopí podstatu problému, pokud ji někomu vysvětluje a tím si vytváří pozitivnější představu o sobě samém a začíná si více důvěřovat.

Učitel:

- umožňuje žákům při plnění úkolů vzájemně spolupracovat;
- umožňuje žákům podílet se na hodnocení své vlastní práce i na hodnocení práce ostatních žáků na základě předem daných kritérií.

Kompetence pracovní

Žák:

• dbá na šetrné zacházení se svěřenou technikou a materiály.

Učitel:

• vyžaduje pravidelnou údržbu svěřené techniky a náležitou péči o všechny pomůcky.

Kompetence pracovní

Žák:

- pro školní práci a plánování svého času využívá digitální technologie, kombinuje je a samostatně rozhoduje, které pro jakou činnost či řešený problém použít;
- cituje zdroje ve své práci, je si vědom svých autorských práv; při práci v digitálním prostředí a při práci s osobními údaji dodržuje právní normy;
- při spolupráci, komunikaci a sdílení informací v digitálním prostředí jedná eticky, s ohleduplností a respektem k ostatním;
- vytváří a upravuje digitální obsah v různých formátech, dané formáty kombinuje (vytváří
 webové prezentace, infografiku a multimédia), vyjadřuje se za pomoci digitálních prostředků
 ke splnění stanovených cílů;
- pozměňuje obsah, který vytvořil někdo jiný, propojuje jej s cílem vytvořit obsah nový;
- potřebné informace získává z různých digitálních zdrojů na základě vlastních kritérií pro vyhledávání; získané informace posuzuje z hlediska souladu s již známými a na základě věrohodnosti příslušného zdroje.

- vede žáky ke správnému používání digitálních technologií;
- podporuje žáky k samostatnému vyhledávání informací z relevantních informačních zdrojů;
- pomáhá žákům správně citovat a dodržovat autorská práva;
- vysvětlí žákům právní normu při práci s digitálním materiálem;
- vede žáky k respektu v digitálním vlastnictví;
- pomáhá žákům vybrat si vhodný formát pro ročníkovou práci;
- vede žáky ke kombinaci různých metod zpracování (písemný text, prezentace);

vede žáky k práci s cizím textem a dává možnosti vytvoření vlastního obsahu.

MŮJ PROJEKT

9. ročník

Očekávané výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata, mezipředmětové vztahy, projekty, kurzy
 ŽÁK: vyhledává informace na portálech, v knihovnách a databázích pracuje s textem a obrázkem v textovém a grafickém editoru uplatňuje základní estetická a typografická pravidla pro práci s textem zpracuje na uživatelské úrovni informace v textové podobě ověřuje věrohodnost informací a informačních zdrojů, posuzuje jejich závažnost a vzájemnou návaznost vhodným způsobem kombinuje informace v textové a grafické podobě vytvoří jednoduchou interaktivní prezentaci a předvede ji spolužákům 	Vyhledávání informací Textový a grafický editor Poster – prezentace informací Prezentace	OSV 5 MV 3, 6 Inf – Vyhledávání a zpracování informací

7 PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

7.1 Charakteristika hodnocení

- Hodnocení je založeno na respektování a rozvíjení individuálních potřeb, možností a zájmů žáka.
- Vede žáka k jeho rozvoji a dosahování osobního maxima a je postaveno na plnění konkrétních a splnitelných úkolů.
- Popisuje konkrétní zvládnuté oblasti vzdělávání a podněcuje žáka k dalšímu rozvoji ukazuje další cestu a vede žáka k pozitivnímu vztahu k dalšímu vzdělávání.
- Žákům je dána možnost zažívat úspěch, nebát se chybovat. Neúspěch a nesprávné odpovědi jsou využívány pozitivním, rozvíjejícím způsobem, který napomáhá učení a zachovává respekt vůči žákům.
- Součástí hodnocení je vzájemná interakce mezi učiteli a žáky, kteří jsou prostřednictvím zpětné vazby informováni o svém pokroku a výsledcích.
- Podstatnou součástí hodnocení je spolupráce mezi rodinou a školou.
- Hodnocení vychází z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů formulovaných v
 učebních osnovách jednotlivých předmětů. Uplatňováno je rovněž motivační hledisko.
- Výsledek každého hodnocení je žákovi oznámen bez prodlení s poukázáním na klady a na možnosti dalšího potřebného rozvoje.

7.1.1 Učitel může získávat podklady pro hodnocení žáka zejména

- soustavným sledováním školní práce žáka a jeho připravenosti na vyučování;
- analýzou různých činností žáka;
- konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby s dalšími odborníky (PPP), asistentem pedagoga...
- rozhovory se žákem a zákonnými zástupci žáka.

7.1.2 Nastavení kritérií hodnocení

- Každý vyučující na začátku daného pololetí prokazatelně seznámí žáky s kritérii hodnocení v daném období např. prostřednictvím učebny na platformě classroomu.
- Žák 4. až 9. ročníku základní školy musí mít z každého předmětu alespoň dvě známky za každé pololetí.
- Známky získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období, ne pouze na jeho konci.

7.1.3 Učitel oznamuje žákovi výsledek klasifikace

• Učitel oznamuje žákovi každou klasifikaci a zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů.

- Učitel sděluje všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci, zástupcům žáka, a to zejména prostřednictvím zápisů do Školy online.
- Při celkovém hodnocení vedle známek využívá učitel také další přístupné zpětné vazby a sebehodnocení žáka.
- Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek.
- V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.

7.1.4 Písemné práce

- Rozsáhlejší písemné práce oznamuje vyučující žákům v předstihu podle velikosti jejich rozsahu.
- Každý vyučující seznámí žáky na počátku nového klasifikačního období s kritérii hodnocení.
- V jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku čtvrtletního nebo pololetního opakování.
- Pokud je klasifikace žáka stanovena na základě čtvrtletních a pololetních písemných nebo grafických prací, vyučující tyto práce uschovávají po dobu, během které se klasifikace žáka určuje nebo ve které se k ní mohou zákonní zástupci žáka odvolat tzn. celý školní rok včetně hlavních prázdnin, v případě žáků s odloženou klasifikací nebo opravnými zkouškami až do 30.10. dalšího školního roku.

7.1.5 Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu:

- Po vzájemné dohodě neklasifikují žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden.
- Žáci nemusí dopisovat do sešitů látku za dobu nepřítomnosti, pokud to není jediný zdroj informací.
- Účelem zkoušení je ocenit, co žák umí a podpořit ho v jeho dalším vývoji.
- Učitel klasifikuje jen probrané učivo, zadávání nové látky k samostatnému nastudování celé třídě není přípustné.
- Žák dostává čas k naučení, procvičení a zažití učiva.

7.1.6 Vyučující hodnotí s ohledem na závěry pedagogicko-psychologických vyšetření

Třídní učitelé ve spolupráci s výchovným poradcem jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením pedagogicko-psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů. Údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelů a výchovného poradce na pedagogické radě.

7.1.7 Hodnocení v případě dlouhodobé absence

Žáci školy, kteří po dobu nemoci nejméně tři měsíce před koncem klasifikačního období navštěvovali školu při zdravotnickém zařízení a byli tam klasifikováni za pololetí ze všech,

popřípadě jen z některých předmětů, se po návratu do kmenové školy znovu nezkoušejí a neklasifikují. Jejich klasifikace ze školy při zdravotnickém zařízení v předmětech, ve kterých byli klasifikováni, je závazná. V předmětech, ve kterých nebyli vyučováni, se neklasifikují.

7.1.8 Kritéria hodnocení

- 1. Žák naplňuje očekávané výstupy.
- 2. Žák aplikuje získané znalosti, schopnosti a dovednosti ve školní praxi.
- 3. Žák pracuje a komunikuje efektivně ve skupině, s pedagogem i samostatně.
- 4. Žák se zajímá o problematiku daného předmětu.
- 5. Žák pracuje s vlastní chybou, aktivně hledá řešení problémů.
- 6. Žák dokáže hodnotit sám sebe a ostatní spolužáky podle daných kritérií a umí poskytnout zpětnou vazbu pedagogovi.

7.2 Formy hodnocení žáka

- 1) Žáci jsou hodnoceni:
 - a) od 1. do 3. ročníku slovně (ústně průběžně; písemně čtvrtletně a pololetně). Zásady pro používání slovního hodnocení jsou v souladu s § 15 odst. 2 vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání, včetně předem stanovených kritérií;
 - b) od 4. do 9. ročníku je žák hodnocen s použitím klasifikační stupnice. Vyučující má možnost doplnit toto hodnocení motivačním dopisem učitele žákovi;
 - c) u žáka s podpůrnými opatřeními se při jeho klasifikaci přihlédne právě k těmto podpůrným opatřením doporučeným pedagogicko-psychologickou poradnou.
- 2) Třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení pro účely přijímacího řízení či přestupu žáka do jiné základní školy, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy, zletilého žáka nebo zákonného zástupce žáka.
- 3) Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech stanovených školním vzdělávacím programem a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou jsou v případě použití slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaných v ŠVP, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jeho vývoji, ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání a to v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon. Také obsahuje doporučení pro další rozvoj žáka.

Formy slovního hodnocení

- a) osobní, individuální slovní hodnocení v průběhu tripartitních schůzek, kde se setkává žák, učitel a rodič (v 1. a 3. čtvrtletí)
- b) vysvědčení v 1. a v 2. pololetí (1. 3. ročník)

Při použití slovního hodnocení se uvádí charakteristika níže uvedených oblastí. Převedení slovního hodnocení na klasifikační stupeň: učitel převede každou sledovanou oblast na známku a provede průměr. Ten je podkladem pro určení klasifikačního stupně.

7.3 Charakteristika klasifikačních stupňů

7.3.1 Charakteristika klasifikačních stupňů slovního hodnocení pro 1. – 3. ročník

1) Ovládnutí předepsaného učiva a výstupů ŠVP

- ovládá bezpečně (klasifikační stupeň 1)
- ovládá (klasifikační stupeň 2)
- podstatné ovládá (klasifikační stupeň 3)
- ovládá se značnými mezerami (klasifikační stupeň 4)
- neovládá (klasifikační stupeň 5)

2) Úroveň myšlení

- pohotové, bystré, dobře chápe souvislosti (klasifikační stupeň 1)
- uvažuje celkem samostatně (klasifikační stupeň 2)
- menší samostatnost v myšlení (klasifikační stupeň 3)
- nesamostatné myšlení (klasifikační stupeň 4)
- odpovídá nesprávně i na návodné otázky (klasifikační stupeň 5)

3) Úroveň vyjadřování

- výstižné, poměrně přesné (klasifikační stupeň 1)
- celkem výstižné (klasifikační stupeň 2)
- nedostatečně přesné (klasifikační stupeň 3)
- vyjadřuje se s obtížemi (klasifikační stupeň 4)
- nesprávné i na návodné otázky (klasifikační stupeň 5)

4) Úroveň aplikace vědomostí

- spolehlivě, uvědoměle užívá vědomostí a dovedností (klasifikační stupeň 1)
- dovede používat vědomosti a dovednosti, dopouští se drobných chyb (klasifikační stupeň 2)
- s pomocí učitele řeší úkoly, překonává obtíže a odstraňuje chyby, jichž se dopouští (klasifikační stupeň 3)
- dělá podstatné chyby, ale překonává je (klasifikační stupeň 4)
- praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí učitele (klasifikační stupeň 5)

5) Píle a zájem o učení

- aktivní, učí se svědomitě a se zájmem (klasifikační stupeň 1)
- učí se svědomitě (klasifikační stupeň 2)
- k učení a práci nepotřebuje mnoho podnětů (klasifikační stupeň 3)
- malý zájem o učení, potřebuje stálé podněty (klasifikační stupeň 4)
- pomoc a pobízení k učení jsou neúčinné (klasifikační stupeň 5)

7.3.2 Charakteristika jednotlivých klasifikačních stupňů pro 4. – 9. ročník

Stupeň 1 – výborný

Žák dokáže naplňovat veškeré nebo téměř všechny očekávané výstupy. Získané znalosti, schopnosti a dovednosti dokáže aplikovat samostatně ve školní i mimoškolní praxi. Dokáže úspěšně pracovat samostatně i spolupracovat ve skupině, s pedagogy i spolužáky komunikuje efektivně. Zajímá se o problematiku daného předmětu. Dokáže pracovat s vlastní chybou, aktivně hledá řešení problémů. Dokáže ohodnotit sám sebe i ostatní spolužáky dle stanovených hodnotících kritérií a umí poskytnout zpětnou vazbu pedagogovi.

Stupeň 2 – chvalitebný

Žák dokáže naplňovat většinu očekávaných výstupů. Získané znalosti, schopnosti a dovednosti dokáže aplikovat samostatně v omezené míře nebo s menší pomocí. Při samostatné práci nebo práci ve skupině mívá občas potíže, s pedagogy i spolužáky komunikuje uspokojivě. Zájem o problematiku v předmětu je u něho ještě potřebné stimulovat. Dokáže pracovat s vlastní chybou s menší dopomocí, obvykle aktivně hledá řešení problémů. S mírnou dopomocí dokáže ohodnotit sám sebe i ostatní spolužáky dle stanovených hodnotících kritérií a poskytnout zpětnou vazbu pedagogovi.

Stupeň 3 – dobrý

Žák dokáže naplňovat podstatnou část očekávaných výstupů. Získané znalosti, schopnosti a dovednosti dokáže aplikovat samostatně v dosti omezené míře nebo s větší pomocí. Při samostatné práci nebo práci ve skupině mívá pravidelně potíže, s pedagogy i spolužáky komunikuje obvykle uspokojivě. Zájem o problematiku v předmětu je u něho i přes stimulaci menší. Dokáže pracovat s vlastní chybou s větší dopomocí, občas aktivně hledá řešení problémů. S větší dopomocí dokáže ohodnotit sám sebe i ostatní spolužáky dle stanovených hodnotících kritérií a poskytnout zpětnou vazbu pedagogovi.

Stupeň 4 – dostatečný

Žák dokáže naplňovat alespoň některé z očekávaných výstupů. Získané znalosti, schopnosti a dovednosti dokáže aplikovat samostatně ve značně omezené míře nebo s velkou dopomocí. Při samostatné práci nebo práci ve skupině mívá pravidelně velké potíže, s pedagogy i spolužáky komunikuje obtížně. Zájem o problematiku v předmětu je u něho i přes stimulaci minimální. Dokáže pracovat s vlastní chybou s velkou dopomocí, k řešení problémů je třeba jej vyzvat. S velkou dopomocí dokáže ohodnotit sám sebe i ostatní spolužáky dle stanovených hodnotících kritérií a poskytnout zpětnou vazbu pedagogovi.

Stupeň 5 – nedostatečný

Žák nedokáže naplňovat téměř žádné z očekávaných výstupů. Získané znalosti, schopnosti a dovednosti nedokáže aplikovat ani s dopomocí. Téměř nedokáže pracovat ve skupině ani samostatné, komunikace ve všech směrech je pro něho obtížná. Zájem o problematiku v předmětu zcela nejeví. Téměř nedokáže pracovat s vlastní chybou ani s dopomocí, řešení problémů nehledá. Ani se značnou dopomocí téměř nedokáže ohodnotit sám sebe i ostatní spolužáky dle stanovených hodnotících kritérií a poskytnout zpětnou vazbu pedagogovi.

7.4 Hodnocení žáků s podpůrnými opatřeními

Základní podmínkou hodnocení žáka s podpůrnými opatřeními je individualizace hodnocení, která je součástí individuálního přístupu k žákovi, kdy maximálně respektujeme jeho specifické možnosti, schopnosti a dovednosti. Přínosem tohoto individuálního hodnocení je, že umožňuje adekvátně hodnotit žáky (od nadaných a školsky úspěšných až po méně nadané a školsky méně úspěšné žáky) a na základě toho poté plánovat reálné cíle pro další období a možnosti zlepšení. Individualizace hodnocení podporuje motivaci, a tím i rozvoj jednotlivých žáků, probouzí v nich aktivitu a posiluje jejich schopnosti ve vývoji přirozeného sebehodnocení. Vhodná a důsledná individualizace hodnocení prokazatelně působí zároveň preventivně proti vzniku sociálně-patologického jednání a případným psychickým potížím žáků.

Při celkové klasifikaci v 1. – 9. ročníku učitel může výhradně slovně hodnotit prospěch v předmětech, v nichž je prokázaná specifická porucha učení. Pro zjišťování úrovně žákových vědomostí a dovedností v těchto předmětech volí učitel takové druhy a formy zkoušení, které odpovídají schopnostem, jež nejsou

ovlivněny podpůrnými opatřeními. Dle uvážení vyučujícího a na základě doporučení pedagogicko-psychologické poradny nebude žák se specifickou potřebou vystavován úkolům, jejichž plnění je právě touto specifickou potřebou omezeno. Všechna navrhovaná pedagogická opatření se projednávají s výchovným poradcem, s třídním učitelem a se zákonnými zástupci. V hodnocení u žáků s podpůrnými opatřeními se přístup vyučujícího zaměřuje prioritně na pozitivní výkony žáka, a tím na podporu jeho motivace.

Při hodnocení žáků s podpůrnými opatřeními se vyučující řídí také minimálními výstupy pro děti s PO, které jsou součástí ŠVP ZŠ Světice.

7.5 Hodnocení nadaných žáků

Při hodnocení nadaných žáků platí také podmínka individualizace hodnocení s ohledem na celkový individuální přístup k němu.

Ředitel školy může mimořádně nadaného žáka přeřadit do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku. Podmínkou přeřazení je vykonání zkoušek z učiva nebo z části učiva ročníku, který žák nebude absolvovat a doporučení pedagogicko-psychologické poradny o přeřazení do vyššího ročníku. Obsah a rozsah zkoušek stanoví ředitel školy.

7.6 Individuální vzdělávání

Dle individuálního vzdělávacího plánu vzdělávaný žák koná zkoušky každé pololetí z příslušného učiva, a to ve škole, do níž byl přijat k plnění povinné školní docházky.

Nelze-li individuálně vzdělávaného žáka hodnotit na konci příslušného pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení pololetí.

Ředitel školy zruší povolení individuálního vzdělávání, pokud žák na konci 2. pololetí příslušného školního roku neprospěl, nebo nelze-li žáka hodnotit na konci pololetí ani v náhradním termínu.

7.7 Vzdělávání cizinců

Při hodnocení výsledků vzdělávání žáků, kteří nejsou státními občany České republiky a plní v České republice povinnou školní docházku, se postupuje podle § 51 až 53 školského zákona a § 14 až 17 vyhlášky, tj. postupuje se stejně jako u žáků – občanů ČR s výjimkou § 15 odst. 6 vyhlášky 48/2005 Sb., o základním vzdělávání:

- Při hodnocení žáků cizinců, kteří plní v České republice povinnou školní docházku, se úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost, která ovlivňuje jejich výkon.
- Žák občan Slovenské republiky má právo při plnění studijních povinností používat, s výjimkou českého jazyka a literatury, slovenský jazyk.
- Škola má povinnost žáka cizince doučovat českému jazyku.
- Na konci 1. pololetí nemusí být žák cizinec hodnocen na vysvědčení, a to ani v náhradním termínu. Pokud by žák ale nebyl hodnocen na vysvědčení na konci 2. pololetí, znamenalo by to, že musí opakovat ročník.

7.8 Hodnocení chování

Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

a) 1 – velmi dobré,

- b) 2 uspokojivé,
- c) 3 neuspokojivé.

Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování jsou následující:

a) Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení vnitřního řádu školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

b) Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními vnitřního řádu školy. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo vnitřnímu řádu školy; nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.

c) Stupeň 3 (neuspokojivé)

Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků.

Při hodnocení chování se posuzuje pouze chování během vyučování a akcí pořádaných školou. Přestupky, kterých se žák dopouští mimo vyučování, se nehodnotí, škola k nim pouze zaujímá stanovisko a spolupracuje s rodinou, případně s kompetentními institucemi.

Klasifikaci chování navrhuje třídní učitel po projednání s ostatními pedagogy a rozhoduje o ní ředitelka školy po projednání na pedagogické radě.

7.8.1 Opatření k posílení kázně

V případě řešení kázeňských přestupků nebo školní neúspěšnosti dle její závažnosti volíme:

- a) spolupráci učitelů s poradenskými pracovníky ve škole (ŠPP);
- b) spolupráci školy a školských poradenských zařízení (PPP);
- c) spolupráci s rodiči problémových a neúspěšných žáků;
- d) sestavení Plánu pedagogické podpory PLPP, který bude sestaven na základě observace dítěte a screeningového vyšetření školním psychologem, popř. školním speciálním pedagogem;
- e) sestavení Studijního plánu, tj. stanovení přiměřeného obsahu učiva plnění obsahu individuálního vzdělávacího plánu doporučeného pedagogicko-psychologickou poradnou, nebo sestavení Individuálního výchovného plánu, což je forma spolupráce mezi školou, žákem, zákonným zástupcem, případně další zúčastněnou stranou, při řešení rizikového chování žáka. Cílem tohoto výchovného plánu je odstranit rizikové chování žáka a předejít tak důsledkům, které z tohoto chování vycházejí;
- f) zajištění speciálně-pedagogické a případně psychologické diagnostiky ve spolupráci s pedagogicko-psychologickou poradnou. Tato diagnostika žákových možností, učebních stylů a vzdělávacích potřeb nám pak umožní nastavit vhodná opatření;
- g) pravidelně, každé čtvrtletí, je na pedagogické poradě školy vyhodnocována situace ohledně řešení kázeňských přestupků a vzdělávání žáků ohrožených školní neúspěšností a všichni pedagogové jsou s ní seznámeni;
- h) třídní učitelé pravidelně vyvolávají jednání s rodiči a žáky, kteří jsou ohroženi školní

neúspěšností, jsou za čtvrtletí hodnoceni nedostatečně nebo dostatečně nebo vyučující vyhodnotí jejich vývoj jako rizikový nebo mají problém s kázní a s dodržováním školních či třídních pravidel. Přítomni na této schůzce budou: třídní učitel, rodič, žák, učitelé daných předmětů, kde žák neprospívá, výchovný poradce. Zde se domluví možnosti a budou přijata opatření. Z tohoto jednání bude pořízen zápis, který podepisují všechny strany (škola, rodič, žák). Jedno vyhovení zápisu bude předáno také do ŠPP;

- i) k průběžnému hodnocení chování a přístupu žáků k plnění školních povinností slouží tato výchovná opatření:
 - napomenutí třídního učitele (NTU)
 - důtka třídního učitele (DTU)
 - důtka ředitele školy (DŘŠ)

Tato opatření k posílení kázně se ukládají za závažné nebo opakované provinění proti řádu školy. Tato opatření zpravidla předcházejí před snížením stupně z chování.

- 1) **Napomenutí třídního učitele** ukládá třídní učitel bezprostředně po přestupku proti školnímu řádu, kterého se žák dopustí. O udělení napomenutí uvědomí třídní učitel prokazatelně zákonného zástupce žáka dopisem, ústní informací na pravidelných konzultačních dnech a třídních schůzkách.
- 2) **Důtku třídního učitele** udělí třídní učitel po projednání s výchovnou poradkyní a se souhlasem ředitelky školy za závažnější či opakované porušení řádu školy, norem slušnosti. O udělení důtky písemně informuje třídní učitel zákonné zástupce.
- 3) **Důtku ředitelky školy** uděluje ředitelka školy po projednání v pedagogické radě za opakovaná vážná provinění proti řádu školy, proti normám slušnosti. O udělení písemně informuje zákonné zástupce ředitelka školy.

Udělená opatření k posílení kázně se zaznamenávají do katalogových listů žáků. Výchovná opatření projednávaná pedagogickou radou jsou zároveň uvedena v zápisu z pedagogické rady.

7.8.2 Pochvaly

Ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za dlouhodobou úspěšnou práci.

Třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních pedagogů žákovi po projednání s ředitelem školy také udělit pochvalu. Ředitel školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci.

7.9 Celkové hodnocení

Celkové hodnocení žáka na vysvědčení v 1. – 9. ročníku se vyjadřuje stupni:

- a) prospěl(a) s vyznamenáním,
- b) prospěl(a),
- c) neprospěl(a),
- d) nehodnocen(a).
- a) **Prospěl(a) s vyznamenáním**, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených ŠVP hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 (chvalitebným), průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených ŠVP není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré. Celkový prospěch žáka, u něhož je rozhodnuto o použití širšího hodnocení nebo širšího hodnocení v některých předmětech, je hodnocen stupněm "prospěl s vyznamenáním",

jestliže žákovi ve všech předmětech se slovním hodnocením je hodnocen pozitivně jeho vztah k učení.

- b) **Prospěl(a)**, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených Školním vzdělávacím programem (ŠVP) hodnocen na vysvědčení stupněm 5 (nedostatečným) nebo odpovídajícím slovním hodnocením.
- c) **Neprospěl(a)**, je-li v některém z povinných předmětů stanovených ŠVP hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 (nedostatečným) nebo odpovídajícím slovním hodnocením nebo není-li z něho hodnocen na konci druhého pololetí.
- d) **Nehodnocen(a)**, není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených ŠVP na konci prvního pololetí.

7.8.3 Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

- Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků, a to již od 1. ročníku. Posiluje sebeúctu a sebevědomí žáků.
- Je zařazováno do procesu vzdělávání průběžně všemi vyučujícími, způsobem přiměřeným věku žáků.
- K pravidelnému písemnému sebehodnocení žáků dochází čtvrtletně ve všech ročnících.

7.10 Opakování ročníku

Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci 2. pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen.

To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval. Tomuto žákovi může ředitel školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.

7.11 Komisionální a opravná zkouška

Má-li zástupce žáka pochybnosti o správnosti klasifikace v jednotlivých předmětech na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka.

Komisi jmenuje ředitel školy, v případě, že je vyučujícím ředitel, jmenuje komisi nadřízený orgán. Komise je tříčlenná a tvoří ji:

- předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, nadřízeným orgánem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy;
- zkoušející, kterým je učitel vyučující daný předmět ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu;
- přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti podle RVP.

O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.

Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním a vyjádří jej slovním hodnocením podle § 15 odst. 2 Vyhlášky MŠMT č.48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky nebo klasifikačním stupněm podle § 15 odst. 3 Vyhlášky MŠMT č 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky.

Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. - V případě hodnocení na

konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení. Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu.

Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.

Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny klasifikovat na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho klasifikaci náhradní termín, a to tak, aby klasifikace žáka mohla být provedena nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné klasifikovat ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny klasifikovat na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho klasifikaci náhradní termín, a to tak, aby klasifikace žáka mohla být provedena nejpozději do konce září. Do té doby žák navštěvuje podmíněně nejbližší vyšší ročník. Žák, který z vážných důvodů nemohl být klasifikován, opakuje ročník.